தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்

TRUTH ALONE TRIUMPHS

வெளியீடு—11—7—1972]
Issued—11—7—1972]

NADU LEGISLATURE LIBRARY
28 JUL 1972
MADRAS

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை நடவடிக்கைகள்
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

பணித்துறை வெளியீடு
OFFICIAL REPORT

திங்கட்கிழமை 1972 மார்ச் 13
Monday 13th March 1972

தொகுதி XVIII—எண் 1
Volume XVIII—No. 1

NADU LEGISLATURE LIBRARY
1 SEP 1973
MADRAS

©
தமிழ் நாடு அரசு
1972
GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1972

சட்டப் பேரவைத் துறை
சென்னை-9

Legislative Assembly Department
Fort St. George, Madras-9

விலை 50 காசுகள்]
PRICE 50 Paise]

Tamil Nadu Legislative Assembly Debates

FOURTH SESSION OF THE FIFTH LEGISLATIVE ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

13TH, 14TH, 15TH AND 17TH MARCH 1972.

TAMIL NADU LEGISLATURE LIBRARY
1 SEP 1973
MADRAS

VOLUME XVIII (Nos. 1 to 4).

TABLE OF CONTENTS.

Monday, 13th March 1972.

	PAGES
Personnel of the Government of Tamil Nadu ...	i–vi
Principal Officers of the Tamil Nadu Legislative Assembly	vii
List of Members of the Tamil Nadu Legislative Assembly with their Constituencies	ix–xvii
1. Questions and Answers	1–28
2. Adjournment Motion—	
Strike in Simpson Group Companies and consequent suffering of workers	29–33
3. Voting on Demands for Grants for the year 1972–73—*cont.*	
(*a*) Demand No. 9—District Administration and Miscellaneous	
(*b*) Demand No. 31—Famine Relief	
(*c*) Demand No. 32—Pensions	
(d) Demand No. 36—Other Miscellaneous Compensations and Assignments	

Monday, 13th March 1972—cont.

PAGES.

3. Voting on Demands for Grants for the year 1972-73—*cont.*
 - (e) Demand No. 37—Compensation to Zamindars
 - (f) Demand No. 45—Commuted Value of Pensions
 - (g) Demand No. 47—Loans and Advances by the State Government
 - (h) Demand No. 1—Land Revenue Department
 - (i) Demand No. 4—Stamps Administration ...
 - (j) Demand No. 46—Capital Outlay on Schemes of Government Trading 33–113

4. Papers laid on the Table 113–114

Tuesday, 14th March 1972.

1. Questions and Answers 195–225

2. Adjournment Motion—
 Hunger Strike by employees of the daily Swadesamitran for its re-opening 225–232

3. Calling Attention—
 Construction of buildings by the Defence Department in the Island Grounds 232–233

4. Government Motion—
 - (a) Election to the Committee on Estimates ... 233
 - (b) Election to the Committee on Public Accounts 233

5. Announcements—
 - (a) Election to the Committee on Estimates ... 233
 - (b) Election to the Committee on Public Accounts 234
 - (c) The Tamil Nadu Betting Tax (Amendment) Bill, 1972 234

6. Government Bill—
 The Tamil Nadu Betting Tax (Amendment) Bill, 1972 235

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY — TRUTH ALONE TRIUMPHS

Tuesday, 14*th March* 1972—*cont.*

TAMIL NADU LEGISLATURE LIBRARY
1 SEP 1973
MADRAS

	PAGES
7. Voting on Demands for Grants for the year 1972–73—*cont.*	
(*a*) Demand No. 20—Industries ...	
(*b*) Demand No. 40—Capital Outlay on Industrial Development	
(*c*) Demand No. 10—Administration of Justice	
(*d*) Demand No. 11—Jails	235–315
8. Papers laid on the Table	315–316

Wednesday, 15*th March* 1972.

1. Questions and Answers	495–539
2. Voting on Demands for Grants for the year 1972–73—*cont.*	
Demand No. 12—Police	540–685
3 Papers laid on the Table	686–687

Friday, 17*th March* 1972.

1. Questions and Answers	715–752
2. Announcement—	
The Tamil Nadu Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1972	752
3. Government Bill—	
The Tamil Nadu Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1972	752
4. Voting on Demands for Grants for the year 1972–73—*cont.*	
(*a*) Demand No. 14—Medical	752–753
(*b*) Demand No. 15—Public Health	753–754
(*c*) Demand No. 38—Capital Outlay on Public Health	754–848
5. Papers laid on the Table	848–849

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்

TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ்நாடு அரசின் ஆளுநரும், அமைச்சரவையும்.

TAMIL NADU LEGISLATURE LIBRARY
28 JUL 1972
MADRAS

தமிழ்நாடு ஆளுநர்

மேதகு திரு. கோதர்தாஸ் காளிதாஸ் ஷா.

அமைச்சரவையின் உறுப்பினர்கள்

1. மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி (முதலமைச்சர்) : கீழ்க் கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—பொதுத் துறை, நிதி, திட்டம், பொது நிர்வாகம், இந்திய சிவில் பணியாளர் தொகுதி (ஐ.சி.எஸ்.), இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர் தொகுதி (ஐ.ஏ.எஸ்.) அதிகாரிகள், மாவட்ட வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள், காவல் துறை, தேர்தல்கள், மதுவிலக்கு, செய்தி, விளம்பரம், திரைப்படச் சட்டம், பயண அனுமதிச் சீட்டுகள், பத்திரிகைக் காகிதக் கட்டுப்பாடு, சரக்குகளின் விலைகள்-வழங்கல் குறித்த சட்டம், தமிழ்நாடு கழிவுநீர்-குடிநீர் வாரியம், குடிசைமாற்று வாரியம்.

2. மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் (கல்வி-உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—தொழில் நுட்பக் கல்வி உட்பட கல்வி, ஆட்சிமொழி, நகராட்சி நிர்வாகம், சமுதாய நல வளர்ச்சி, ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், சட்டமன்றம்.

3. மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—பொதுச் சுகாதாரம், மருத்துவம், கால்நடை வளர்ப்பு.

4. மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் (தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—தொழிலாளர், எழுது-பொருள்—அச்சுத்துறை, அரசு அச்சகம், சீரணி, எடைகள்-அளவைகள் குறித்த சட்டம், புள்ளி விவரம், பத்திரப் பதிவு.

5. மாண்புமிகு (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து (அரிசன நலத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—அரிசன நலம், மகளிர்-சிறுவர் நலம், மீனளம், இரவலர்கள் விடுதி, அனாதை இல்லங்கள், சீர்திருத்தப் பள்ளிகள், கண்காணிப்புப் பணிகள், வெளிநாட்டில் வாழும் இந்தியர்கள், அகதிகள், இடம் பெயர்ந்தவர்கள்.

6. மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் (உணவு-வருவாய்த் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—உணவு, வணிக வரிகள் வருவாய், மாவட்டத் துணை ஆட்சித் தலைவர்கள், வருவாய்த்துறை வாரியம், மாவட்ட வருவாய் நிறுவனங்கள். மாவட்ட துணை ஆட்சித் தலைவர்கள்.

7. மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் (தொழில் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—தொழில்கள், ஆலைத் துணிகள், நூல், கைத்தறி, சுரங்கங்கள், கனிப்பொருள்கள், இரும்பு-உருக்குக் கட்டுப்பாடு, வேலை வாய்ப்பும்-பயிற்சியளித்தலும், கம்பெனிகள், சட்டம், நீதி மன்றங்கள், சிறைச்சாலைகள்.

8. மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா (பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—பொதுப்பணிகள், சிறு பாசனச் சிறப்புத் திட்டங்கள் உட்பட சிறுபாசனம், நெடுஞ்சாலைகள், மூகம்மதியர் அறக் கட்டளைகள்.

9. மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் (கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—கூட்டுறவு, துறைமுகங்கள், வேளாண்மை மறுநிதி உதவி, மண் வளப் பாதுகாப்புத் திட்டங்கள் நீங்கலாக வேளாண்மை இயக்கத் தின் வேளாண்மைப் பொறியியற் பிரிவு, கதர்-கிராமத் தொழில்கள், கிராமத் தொழில்கள் திட்டம்.

10. மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி (வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—வேளாண்மை, உணவு உற்பத்தி

11. மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் (பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன், சுற்றுலா, வீட்டு வசதி, இட வசதிக் கட்டுப்பாடு.

12. மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் (மின்சாரத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—மின்சாரம், கடன் கொடுத்தல் (கிராமவாசிகள் கடன்பட்டிருத்தல்) குறித்த சட்டம், சீட்டுகள் குறித்த சட்டம், காடுகள், சின்கோனா.

13. மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் (போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—போக்குவரத்து, நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட போக்குவரத்து, மோட்டார் வண்டிகள் வரி.

14. மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் (அறநிலையத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—அறக்கட்டளைகள், பால் வழங்கு துறை, முன்னாள் இராணுவ வீரர்கள், பூதான்—கிராமதான இயக்கங்கள்.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU

Governor of Tamil Nadu.

Thiru KODARDAS KALIDAS SHAH

Members of the Council of Ministers.

1. The Hon. Dr. M. KARUNANIDHI (*Chief Minister*)—in charge of Public, Finance, Planning, General Administration, Matters relating to I.C.S. and I.A.S. Officers, District Revenue Officers, Police, Elections, Prohibition, Information and Publicity, Cinematograph Act, Passports, Newsprints Control, Prices and Supplies of Goods Act, Tamil Nadu Drainage and Water Board and Slum Clearance Board.

2. The Hon. Dr. V. R. NEDUNCHEZHIYAN (*Minister for Education and Local Administration*)—in charge of Education including Technical Education, Official Language, Municipal Administration, Community Development, Panchayats and Panchayat Unions and Legislature.

3. The Hon. Thiru K. ANBAZHAGAN (*Minister for Public Health*)— in charge of Public Health, Medicine and Animal Husbandry.

4. The Hon. Thiru N. V. NATARAJAN (*Minister for Labour*)—in charge of Labour, Stationery and Printing, Government Press, Prosperity Brigade, Legislation on Weights and Measures, Statistics and Registration.

5. The Hon. Thirumathi SATYAVANIMUTHU (*Minister for Harijan Welfare*)—in charge of Harijan Welfare, Women's and Children's Welfare, Fisheries, Beggars' Home, Orphanages, Approved Schools and Vigilance Services, Indians Overseas, Refugees and Evacuees.

6. The Hon. Thiru P. U. SHANMUGAM (*Minister for Food and Revenue*)— in charge of Food, Commercial Taxes, Revenue, Board of Revenue, District Revenue Establishment and Deputy Collectors.

7. The Hon. Thiru S. MADHAVAN (*Minister for Industries*)—in charge of Industries, Textiles, Yarn, Handloom) Mines and Minerals, Iron and Steel Control, Employment and Training, Companies, Law, Courts and Prisons.

8. The Hon. Thiru S. J. SADIQ PASHA (*Minister for Public Works*)—in charge of Public Works, Minor Irrigation including Special Minor Irrigation Programme Works, Highways and Waqfs.

9. The Hon. Thiru Si. Pa. ADITANAR (*Minister for Co-operation*)—in charge of Co-operation, Ports, Agricultural Refinance, Agricultural Engineering Wing of the Directorate of Agriculture except Soil Conservation Schemes, Khadi and Village Industries and Rural Industries Project.

10. The Hon. Thiru MANNAI P. NARAYANASWAMY (*Minister for Agriculture*)—in charge of Agriculture and Food Production.

11. The Hon. Thiru K. RAJARAM (*Minister for Backward Classes*)— in charge of Backward Classes, Tourism, Housing and Accommodation Control.

12. The Hon. Thiru O. P. RAMAN (*Minister for Electricity*)—in charge of Electricity, Legislation on Money Lending, Rural Indebtedness, Legislation on Chits, Forests and Cinchona.

13. The Hon. Thiru S. RAMACHANDRAN (*Minister for Transport*)—in charge of Transport, Nationalised Transport and Motor Vehicles Tax.

14. The Hon. Thiru M. KANNAPPAN (*Minister for Religious Endowments*)—in charge of Religious Endowments, Milk, Ex-Servicemen, Bhoodan and Gramdan.

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்.

பேரவைத் தலைவர்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன், பி.ஏ.

பேரவைத் துணைத் தலைவர்.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சீனிவாசன், எம்.ஏ., பி.எல்.

மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்.

திரு. செ. கந்தப்பன்.
திரு. எஸ். முருகையன்.
திரு. பெ. மலைச்சாமி.
திரு. என். டென்னிஸ்.
திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி.
திரு. எம். சுரேந்திரன்.

சட்டப் பேரவைச் செயலாளர்:

திரு. கா. து. நடராசன், எம்.ஏ., பி.எஸ்.

இணைச் செயலாளர்.

திரு. மா. சண்முகசுப்பிரமணியம், பி.ஏ., பி.எல்.

உதவிச் செயலாளர்கள்:

திரு. த. இராதாகிருஷ்ணன், (எஸ்டேட் அதிகாரி).
திரு. கோ. இராகவன்.
திரு. சி. கு. இராமசாமி, பி.ஏ., பி.எல்.
திரு. ஆர். மாணிக்கம், பி.எஸ்ஸி., பி.எல்.

விவாதப் பதிப்பாளர்.

திரு. கே. சுந்தரராசன்.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தொகுதிகள் உள்ளிட்ட தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்களின் (தமிழ் அகரவரிசைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட) பட்டியல்.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள் பெயரும்.	தொகுதி
(1)	(2)
1 அண்ணாமலை, திரு. சி. வி. எம். ..	காஞ்சிபுரம்.
2 அபுசாலி, திரு. எம். ஏ.	புவனகிரி.
3 அப்துல் ஜப்பார், திரு. வா. மை. ..	அரவக்குறிச்சி.
4 அரங்கண்ணல், திரு. இராம.	எழும்பூர்.
5 அழகமுத்து, திரு. து. ப. (அரசாங்க தலைமைக் கொறடா).	உப்பிலியப்புரம்.
6 அழகர்சாமி, திரு. சோ.	கோவில்பட்டி.
7 அழகுத்தேவர், திரு. எஸ்.	சாத்தூர்.
8 அனந்தநாயகி, திருமதி த. ந. ..	மயிலாப்பூர்.
9 அன்பழகன், மாண்புமிகு திரு. க. .. (அமைச்சர்).	புரசைவாக்கம்.
10 அன்புச்செழியன், திரு. நீ.	பெரியகுளம்.
11 ஆண்டி என்ற குருசாமி, திரு. கு. ..	ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் (செ.வ.)
12 ஆதித்தனார், மாண்புமிகு திரு. சி. பா. (அமைச்சர்).	ஸ்ரீவைகுண்டம்.
13 ஆலடி அருணா, திரு. வி.	ஆலங்குளம்.
14 ஆல்டா எம். ஃபௌலர் திருமதி ..	நியமன உறுப்பினர்.
15 ஆறுமுகம், திரு. அ.	எடப்பாடி.
16 ஆறுமுகம், திரு. எஸ்.	வீரபாண்டி.
17 ஆறுமுகம், திரு. சி.	மதுராந்தகம்.
18 இரத்தினசபாபதி, திரு. மு.	விளாத்திகுளம்.
19 இராசகோபால், திரு. க. மு.	உத்திரமேரூர்.
20 இராசகோபால், திரு. வீ.	வந்தவாசி (செ.வ.)
21 இராசமாணிக்கம், திரு. அ.	நாகப்பட்டினம்.
22 இராசமாணிக்கம், திரு. கு.	ஆடுதுறை.
23 இராசரத்தினம், திரு. டி.	ஸ்ரீபெரும்புதூர்.
24 இராசாராம், மாண்புமிகு திரு. க. (அமைச்சர்).	சேலம்-II.
25 இராசு, திரு. ஜே. எஸ்.	பெரம்பலூர் (செ.வ.)
26 இராதாகிருட்டிணன், திரு. எம். ..	தண்டராம்பட்டு.
27 இராமச்சந்திரன், திரு. எம். ஜி. ..	பரங்கிமலை.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள் பெயரும்.	தொகுதி.
(1)	(2)
28 இராமச்சந்திரன், மாண்புமிகு திரு. ச. (அமைச்சர்).	பண்ருட்டி.
29 இராமநாதன், திரு. சி.	அறந்தாங்கி.
30 இராமலிங்கம், திரு. இரா.	தூத்துக்குடி.
31 இராமலிங்கம், திரு. செ.	கடலாடி (செ.வ.)
32 இராமன், மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. (அமைச்சர்).	மேலூர் தெற்கு (செ.வ.)
33 இராமன், திரு. மூ.	கண்டமங்கலம் (செ.வ.)
34 இராஜாங்கம், திரு. என்.	குறிஞ்சிப்பாடி (செ.வ.)
35 இராஜாப்பிள்ளை, திரு. வீ. கே. ..	கன்னியாகுமரி.
36 இளங்கோவன், திரு. கோ.	திருவையாறு.
37 இளஞ்செழியன், திரு. வீ. சா.	விராலிமலை.
38 எட்டியப்பன், திரு. பூ.	பெரணமல்லூர்.
39 எட்மண்ட், திரு. க. உரொ.	திருச்செந்தூர்.
40 கணபதி, திரு. என்.	பாபநாசம்.
41 கணபதி, திரு. டி.	நாங்குனேரி.
42 கணேசன், திரு. எல்.	ஒரத்தநாடு.
43 கணேசன், திரு. சி.	குற்றாலம்.
44 கண்ணப்பன், மாண்புமிகு திரு. மு. (அமைச்சர்).	கிணத்துக்கடவு.
45 கண்ணன், திரு. எம். ஆர்.	பேஸின்பிரிட்ஜ்.
46 கதிரவன், திரு. கா. மு.	தென்காசி.
47 கந்தசாமி, திரு. கே.	உசிலம்பட்டி.
48 கந்தசாமி, திரு. கே. பி.	சாத்தான்குளம்.
49 கந்தசாமி, திரு. எம்.	குளித்தலை.
50 கந்தப்பன், திரு. செ.	திருச்செங்கோடு.
51 கரிவேங்கடம், திரு. மா. வெ.	பாலக்கோடு.
52 கருணாநிதி, மாண்புமிகு டாக்டர் மு. (முதல் அமைச்சர்).	சைதாப்பேட்டை.
53 கருணாநிதி, திரு. தாழை. மு.	திருவாரூர் (செ.வ.)
54 கருணைநாதன், திரு. சோ.	கூனூர்.
55 கருப்பையா, திரு. ஆ.	கங்கைகொண்டான் (செ.வ.).
56 காசிராமன், திரு. நா.	கும்பகோணம்

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள் பெயரும்.	தொகுதி.
(1)	(2)
57 காதர் பாஷா என்ற வெள்ளைச்சாமி, திரு. ..	முதுகளத்தூர்.
58 காமாட்சி, திரு. கு.	திருவரம்பூர்.
59 கார்த்தீசன், திரு. வீ.	இராதாபுரம்.
60 காவேரிமணியம், திரு. சொ.	திருப்பரங்குன்றம்.
61 காளிமுத்து, திரு. கா.	சிவகாசி.
62 இட்டப்பா, திரு. என்.	மாயூரம்.
63 கிருட்டிணன், திரு. நா.	பேரணம்பட்டு (செ. வ.)
64 கிருஷ்ணமூர்த்தி, திரு. வி.	நெல்லிக்குப்பம்.
65 கிருஷ்ணமூர்த்தி, திரு. வ.	திருச்சிராப்பள்ளி-1.
66 கிருஷ்ணன், திரு. கே. ஆர்.	ஊத்தங்கரை.
67 குப்பல் ராமகிருஷ்ணன், திரு. கே. எஸ்.	மதுரை (கிழக்கு).
68 குமாரசாமி, திரு. அ. சே.	திருக்கோயிலூர்.
69 குமாரசாமி, திரு. கே. என்.	பல்லடம்.
70 குருசாமி, திரு. நா. வெ.	ஆண்டிப்பட்டி.
71 கேசவலு, திரு. தே.	கள்ளக்குறிச்சி.
72 கோதண்டராமய்யா, திரு. கே. எஸ். ..	உதனப்பள்ளி.
73 கோபால், திரு. எம்.	குன்னத்தூர் (செ. வ.)
74 கோபால், திரு. கே. பி.	கம்பம்.
75 கோபால், திரு. பி.	கோயம்புத்தூர் மேற்கு.
76 கோவிந்தசாமி, திரு. வி. செ.	காவேரிப்பட்டினம்.
77 கோவிந்தராசன், திரு. ஆர்.	கடலூர்.
78 கோவிந்தராசன் துரை, திரு.	கந்தர்வகோட்டை.
79 கோவிந்தன், புலவர் கா.	செய்யாறு.
80 கோவை செழியன், திரு.	காங்கேயம்.
81 சகாதேவன், திரு. எஸ்.	செஞ்சி.
82 சங்குமுத்து தேவர், திரு. ச.	அம்பாசமுத்திரம்.
83 சதாசிவம், திரு. சே.	ஆண்டிமடம்.
84 சண்முகசுந்தரம், திரு. அ. ப.	பொள்ளாச்சி.
85 சண்முகம், மாண்புமிகு திரு. ப. உ. (அமைச்சர்).	திருவண்ணாமலை
86 சண்முகம் திரு. பெரி.	திருவாடானை.
87 சண்முகம், திரு. மு.	விழுப்புரம்.
88 சத்தியமூர்த்தி, திரு. மு.	புதுக்கோட்டை.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள் பெயரும். (1)	தொகுதி. (2)
89 சத்தியவாணிமுத்து, மாண்புமிகு திருமதி (அமைச்சர்).	பெரம்பூர் (செ.வ.)
90 சத்தியேந்திரன், திரு. எம். எஸ். கே. ..	இராமநாதபுரம்.
91 சம்பத், திரு. டி. வி.	செம்பனார்கோயில்.
92 சாதிக்பாட்சா, மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. (அமைச்சர்).	உடுமலைப்பேட்டை.
93 சாரதி, திரு. மா. பா.	வேலூர்.
94 சிதம்பரம், திரு. சித.	காரைக்குடி.
95 சிவப்பிரகாசம், திரு. தி. சி. ஆ. ..	சேரன்மகாதேவி.
96 சிவபெருமாள், திரு. கோ.	அரியலூர்.
97 சிறைமீட்டான், திரு. தொ. க.	பரமக்குடி (செ. வ.)
98 சீனிவாசன், திரு. பெ. (பேரவைத் துணைத் தலைவர்).	விருதுநகர்.
99 சீனிவாசன், திரு. தொ. ப.	போளூர்.
100 சின்னசாமி, திரு. அ.	செயங்கொண்டம் (செ வ.)
101 சின்னசாமி, திரு. ஆர்.	தர்மபுரி.
102 சின்னசாமி, திரு. மு.	மொடக்குறிச்சி.
103 சின்னசாமி, டாக்டர் வ.	ஏற்காடு (ஆ.வா.).
104 சின்னராசு, டாக்டர் ச. அ.	ஊரூர் (செ.வ.)
105 சின்ன வெள்ளையன், திரு. சி.	சேந்தமங்கலம் (ஆ.வா.)
106 சுந்தரம், திரு. ஒ. என்	திண்டுக்கல்.
107 சுப்ரமணியம், திரு. எஸ். கே.	சத்யமங்கலம்.
108 சுப்பிரமணியம், திரு. ஏ.	சிங்கநல்லூர்.
109 சுப்பிரமணியம், திரு. கே. எம்.	தியாகராயநகர்.
110 சுப்பிரமணியன், திரு. மா.	ஈரோடு.
111 சுப்பிரமணியன், திரு. வீ.	உளுந்தூர்பேட்டை.
112 சுப்பு, திரு. க.	ராஜபாளையம்.
113 சுப்பையா, திரு. ஆ. கு.	கோட்டூர் (செ.வ.).
114 சுப்பையா, திரு. கே. வி.	ஆலங்குடி.
115 சுப்பையா, திரு. ச.	சங்கரன்கோயில் (செ.வ.)
116 சுப்பையா, திரு. ஏ. ஆர்.	கடயநல்லூர்.
117 சுருளிவேல், திரு. மு.	போதிநாயக்கனூர்.
118 சுரேந்திரன், திரு. எம்.	மேட்டூர்.
119 சுவாமிதாஸ், திரு. ஏ.	பத்மநாபபுரம்.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள் பெயரும்.	தொகுதி.
(1)	(2)
120 செபமாலை, திரு. கோ.	மங்களூர் (செ.வ.).
121 ஜெயராமன், திரு. கி.	சேலம்-1.
122 செல்லதுரை, திரு. வீ.	ஓமலூர் (செ.வ.).
123 செல்லையா, திரு. குழ.	பேராவூரணி.
124 செல்வராஜ், திரு. எம்.	விருத்தாசலம்.
125 சேதுராமன், திரு. சி.	சிவகங்கை.
126 சோணையா, திரு. த.	மானாமதுரை.
127 சோமசுந்தரம் திரு. ந.	வலங்கைமான் (செ.வ.).
128 சௌடி சுந்தரபாரதி, திரு. எஸ்.	அருப்புக்கோட்டை.
129 சௌந்திரபாண்டியன், திரு. பெ. ..	கிருஷ்ணராயபுரம் (செ.வ.).
130 டென்னில், திரு. என்.	கிள்ளியூர்.
131 தங்கமணி திரு. கே. டி. கே.	மதுரை மேற்கு.
132 தர்மலிங்கம், திரு. அ. பெ. ..	திருச்சிராப்பள்ளி-2.
133 தருமலிங்கம், திரு. ந.	ரிஷிவந்தியம் (செ.வ.).
134 தவமணித் தேவர், திரு. வி.	சேடப்பட்டி.
135 திம்மராயக் கவுண்டர், திரு. டி. சி. ..	நாட்ரம்பள்ளி.
136 தியாகராசன், திரு. அ.	திருமயம்.
137 தியாகராசன், திரு. இ. எஸ்.	திருத்தணி.
138 திருப்பதி, திரு. கு.	மதுரை (சென்ட்ரல்).
139 துரைசாமி, திரு. ஏ. க.	குடியாத்தம்.
140 துரைசாமி, திரு. சு.	திருப்பூர்.
141 துரைமுருகன், திரு.	காட்பாடி.
142 துரைராஜ், திரு. சு. ம.	திருவள்ளூர் (செ.வ.).
143 தூயமணி, திரு. மே. சி.	மேட்டுப்பாளையம்.
144 தேவராசன், திரு. எம்.	உதகமண்டலம்.
145 தேவேந்திரன், திரு. அ.	நன்னிலம் (செ.வ.).
146 தோப்பூர் திருவேங்கடம், திரு. ..	கணியம்பாடி.
147 நடராசன், திரு. ஈ. எம்.	அந்தியூர்.
148 நடராசன், திரு. எஸ்.	தஞ்சாவூர்.
149 நரசிம்மன், திரு. ஏ. சி.	ஆரணி.
150 நல்லசாமி, திரு. எஸ்.	கரூர்.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள் பெயரும். (1)	தொகுதி. (2)
151 நாகராஜன், திரு. க.	வடமதுரை.
152 நாகலிங்கம் திரு. பா.	பொன்னேரி (செ.வ.).
153 நாச்சிமுத்து, திரு. நா.	ஒட்டஞ்சத்திரம்.
154 நாச்சியப்பன், திரு. வ. எம். டி.	ஆத்தூர்.
155 நா சியப்பன், திரு. ந.	சங்கராபுரம்.
156 நாராயணசாமி, திரு. மா. வே.	திருவொற்றியூர்.
157 நெடுஞ்செழியன், மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. (அமைச்சர்)	திருவல்லிக்கேணி.
158 நைனுமலே, திரு. இரா.	ராசிபுரம்.
159 பத்மநாபன், திரு. பொ.	திருநெல்வேலி.
160 பத்மாவதி, திருமதி வ. கோ.	மூகையூர்.
161 பரந்தாமன், திரு. ஆ.	கடம்பத்தூர்.
162 பரமசிவம், திரு. எம்.	தாரமங்கலம்
163 பலராமன், திரு. என். எஸ்.	அரக்கோணம்.
164 பழனிசாமி, திரு. நா.	பொங்கலூர்.
165 பழனிசாமி திரு. என். கே.	பெருந்துரை.
166 பழனிசாமி, திரு. மு.	வெள்ளகோயில்.
167 பழனிச்சாமி, புலவர் சி.	பழனி (செ.வ.).
168 பழனியப்பன், டாக்டர் ச. மு.	கோபிசெட்டிப்பாளையம்.
169 பழனியம்மாள், திருமதி வி. ப.	தாராபுரம்.
170 பழனிவேலன், திரு. க.	வரகூர்.
171 பழனிவேலன், திரு. மு.	நாமக்கல்.
172 பழனிவேலு, திரு. பி.	ஆத்தூர்.
173 பழனிவேல் ராஜன், திரு	தேனி.
174 பன்னீர்செல்வம், திரு. எம்.	ஆம்பூர் (செ.வ.).
175 பாண்டுரங்கம், திரு. சி.	செங்கம் (செ.வ.).
176 பாலகிருட்டிணன், திரு. கு.	மன்னார்குடி.
177 பாலசுந்தரம், திரு. வை.	அச்சரபாக்கம் (செ.வ.).
178 பாலேயா, திரு. வ.	கொளச்சல்.
179 பெரியசாமி, திரு. கு.	கொடவாசல்.
180 பெரியசாமி, திரு. தி. ஒ.	அவிநாசி.
181 பெருமாள், திரு. செ.	காட்டுமன்னார்கோயில்.
182 பெருமாள், திரு. வ. ஆர்.	காரியப்பட்டி.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள் பெயரும். (1)	தொகுதி. (2)
183 பொம்மன், திரு. கு. அ.	கூடலூர் (செ.வ.).
184 பொன்சொக்கலிங்கம், திரு. பி.	சிதம்பரம்.
185 பொன்னப்ப நாடார், திரு. ஆர். ..	விளவங்கோடு.
186 பொன்னுமலை, திரு. தி.	பனைமரத்துப்பட்டி.
187 பொன்னுரங்கம், திரு. ஏ. எம். ..	சோளிங்கபுரம்.
188 மணலி கந்தசாமி, திரு. சி.	திருத்துறைப்பூண்டி.
189 மணியன், திரு. பி. எஸ்.	சோழவந்தான்.
190 மதியழகன், மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. (பேரவைத் தலைவர்).	ஆயிரம் விளக்கு.
191 மருதாசலம், திரு. என்.	பேரூர் (செ.வ.).
192 மலைக்கண்ணன், திரு. வீ.	இளையாங்குடி.
193 மலைச்சாமி, திரு. பெ.	மேலூர் வடக்கு.
194 மன்னியப்பன், திரு. சி.	கிருஷ்ணகிரி.
195 மாணிக்கம், திரு. என்.	பென்னகரம்.
196 மாணிக்கவாசகம், திரு. இரா.	தொண்டாமுத்தூர்.
197 மாதவன், மாண்புமிகு திரு. செ. (அமைச்சர்).	திருப்பத்தூர்.
198 மாரிமுத்து, திரு. ஏ. ஆர்.	பட்டுக்கோட்டை.
199 மாரிமுத்து, திரு. மூ.	தலைவாசல் (செ.வ.).
200 மீனாட்சிசுந்தரம், திரு. மா.	வேதாரண்யம்.
201 முகமது காதர் முகைதீன், திரு. எஸ். ..	மேலப்பாளையம்.
202 முத்தமிழ்ச் செல்வன், திரு. வெ. ந. ..	லால்குடி.
203 முத்து, திரு. வ.	சங்கரி (செ.வ.).
204 முத்துசாமி, திரு. ப.	வேடசந்தூர்.
205 முத்துச்செல்வன், திரு. பு. செ. ..	முசிறி.
206 முத்துவேல், திரு. ந.	வானூர் (செ.வ.).
207 முத்தையா, திரு. கே. கே.	கடலூர்.
208 முத்தையா, திரு. எம்.	ஒட்டப்பிடாரம் (செ.வ.).
209 முருகையன், திரு. எஸ்.	கலசப்பாக்கம்.
210 முனியாண்டி, திரு. ஆ.	நிலக்கோட்டை (செ.வ).
211 முனு ஆதி, திரு. மு.	திருப்போரூர்.
212 முனுசாமி, திரு. ரா. ரா.	மேல்மலையனூர்.
213 மொய்தீன், திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். ..	துறைமுகம் (சென்னை நகரம்).

தொடர் எண்	உறுப்பினர்கள் பெயரும். (1)	தொகுதி. (2)
214	மோசஸ், திரு. ம.	நாகர்கோயில்.
215	ரங்கனுதன், திரு. கே.	கோயம்புத்தூர் (கிழக்கு).
216	ராமசாமி, திரு. இ.	வால்பாறை.
217	ராமசாமி, திரு. ஜி.	திருப்பத்தூர்.
218	ராமராசன், திரு. வ. க.	பவானிசாகர் (செ.வ.).
219	ராஜா, திரு. ஏ. எம்.	பவானி.
220	ராஜாராம், திரு. ஜி.	திண்டிவனம்.
221	ரெத்தினசாமித் தேவர், திரு. மு. சி. ஆ.	திருமங்கலம்.
222	லத்தீப், திரு. எம். ஏ.	வாணியம்பாடி.
223	வகாப், திரு. கே. ஏ.	ராணிப்பேட்டை.
224	வடிவேலு, திரு. சீ. க.	தொட்டியம்.
225	வடிவேல், திரு. எஸ்.	சீர்காழி (செ.வ.).
226	விசுவநாதன், திரு. செ. கோ. ..	செங்கல்பட்டு.
227	வீர்ராசாமி, திரு. நா.	ஆற்காடு.
228	வெங்கடசாமி, திரு. பி.	ஹோசூர்.
229	வெள்ளத்துரை, திரு. அ.	வாசுதேவநல்லூர்.
230	வேதாசலம், திரு. மு.	வண்ணாரப்பேட்டை. (சென்னை மாநகரம்).
231	வேலப்பன், திரு. சி. வே.	கபிலமலை.
232	வேழவேந்தன், திரு. கா.	கும்மிடிபூண்டி.
233	ஜேம்ஸ், திரு. ஜே.	திருவட்டார்.
234	ஜோதி வெங்கடாசலம், திருமதி ..	ஸ்ரீரங்கம் (செ.வ.).
235	ஹாண்டே, டாக்டர் எச். வி.	பார்க் டவுன் (சென்னை மாநகரம்).

பேரவை நடவடிக்கைகளில் பங்குகொள்ள உரிமை பெற்றவர்கள்

தொடர் எண்ணும், பெயரும்.

1	மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் ..	அமைச்சர்.
2	மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயண சாமி	அமைச்சர்.
3	திரு. எஸ். கோவிந்த் சாமிநாதன் ..	தலைமை வழக்கறிஞர்.

தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவை

திங்கட்கிழமை, 1972 மார்ச் 13.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப்பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. கே. ஏ மதியழகன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

செஞ்சியில் தீ அணைப்பு நிலையம்

* 376 வினா—திரு. ரா. ரா. முனுசாமி: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) செஞ்சியில் ஒரு தீ அணைக்கும் காவல் நிலையம் ஏற்படுத்தும் செயற் குறிப்பு ஏதேனும் அரசு பரிசிலனையிலுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: (அ) இல்லை.

(இ) இந்த வினா எழுவதற்கு இடமில்லை.

காவலர் படையில் பெண்கள்

* 377 வினா—திரு. பெ. மலைச்சாமி: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:

(அ) தமிழகத்தில் பெண்களையும் காவல் படையில் சேர்த்துக்கொள்ளும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா: தலைவர் அவர்களே, பண்டையத் தமிழ்ப் பெண்டிர் சீறிவந்த புலிகளையெல்லாம் முறத்தினாலேயே அடித்துத் துறத்தியதாகக் கூறப்படுகிறது. அத்தகைய முறையில் வழிவழி வந்த நமது வீரத் தமிழ்ப் பெண்டிர்க்கு இனியேனும் காவல் துறையில் இடம் அளிக்க அரசு முற்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பழைய காலத்தில் புலிகள் சீறி வந்தன. இப்பொழுது அவை சீறி வருவதில்லை என்று கருதுகிறேன். ஆனால் இந்தக் காவல் படையில் பெண்களுக்காக ஒரு பிரிவு அமைக்கவேண்டும் என்ற செயற்குறிப்பை 1958 ஆம் ஆண்டு மே மாதத்தில் அரசு ஏற்றுக்கொண்டு, சோதனை நடவடிக்கையாக எழும்பூர் சென்ட்ரல் இரயில்வே நிலையத்தில் ஆறு மகளிர் காவலர்களும் ஒரு மகளிர் தலைமை காவலரும் ஓராண்டுக் காலத்திற்கு நியமிக்கப்பட அனுமதி வழங்கப்பட்டது. ஆனால், நண்பர் திரு. கிட்டப்பா அவர்கள் சொன்னதைப் போல, சீறிவரும் புலியை முறத்தால் அடிக்கக்கூடிய வீர மங்கையர் யாரும் அதற்கு விண்ணப்பிக்கவில்லை.

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவர் அவர்களே, காவல் துறையில் பணி ஆற்றுவதற்கு அவர்களால் சில சமயங்களில் முடியாமல் இருக்கலாம். காரணம், சில ரௌடிகள் முதலியவர்களோடு பெண் காவலர்கள் சமாளிப்பது கொஞ்சம் கடினமாக இருக்கக்கூடும். ஆனால், சி.ஐ.டி. பிரிவில் இப்படிப்பட்ட பெண்கள் நியமிக்கப்படுவது கள்ளக் கடத்தல் போன்ற பல செயல்களில் பெண்கள் ஈடுபடும்போது அவர்களைக் கண்டுபிடிக்கத் துணையாக இருக்கக்கூடுமாதலால் அதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: சி.ஐ.டி. பிரிவில் போடலாம். ஆனால், ரகசியத்தை எந்த அளவுக்குக் காப்பாற்றுவார்கள் என்பதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும். (சிரிப்பு)

திரு. எம். தேவராசன்: இந்தியாவில் வேறு எந்த மாநிலத்திலாவது பெண்கள் காவல் படையில் இருக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அது பற்றி விவரம் இல்லை.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: தலைவர் அவர்களே, பெண்களை 'ட்ராபிக்' பிரிவிலாவது போடலாம். ஒழுங்காக ட்ராபிக் நடக்கும். பெண்களை சி.ஐ.டி. பிரிவில் போடுவது குறித்து கனம் முதலமைச்சரவர்களுக்குச் சந்தேகம் வேண்டாம். அவர்கள் எந்த அளவுக்கு ரகசியத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு காத்துக் கொள்ளுவார்கள் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அம்மையார் அவர்களுடைய யோசனையைப்பற்றி உரிய நேரத்தில் பரிசீலிக்கப்படும்.

THIRU B. VENKATASWAMY: May I know from the Hon. Chief Minister if ladies come forward to apply for police force, will this Government consider their cases sympathetically and appoint them as police officers?

1972 மார்ச் 13]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் முதலிலேயே சொன்னேன். 1958ம் ஆண்டு மே மாதம் அப்படிப்பட்டவொரு செயற்குறிப்பினை அரசு ஏற்றுக் கொண்டு பெண்களுடைய விண்ணப்பங்கள் எதிர்பார்க்கப்பட்டன. அப்பொழுது யாரும் முன்வரவில்லை. மறுபடியும் அந்த முயற்சியை மேற் கொள்வதைப் பற்றிப் போலீஸ் அதிகாரிகளிடமும் ஏனைய அதிகாரிகளிடமும் யோசிக்கவேண்டும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: காவல் துறைக்கு சமீபத்தில் தான் பெண்களை டில்லியில் சேர்த்திருப்பதாக நான் பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி பார்த்தேன். மேல் நாடுகளில் நீண்ட நெடுங்காலமாகவே பெண்கள் காவல் துறையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, 1958 ஆம் ஆண்டில், ஆரம்பித்ததைக் கொஞ்சம் விரிவுபடுத்தி, அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு அரசு. முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மேல்நாடுகளிலும், திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் குறிப்பிடுவதைப்போல் டில்லியிலும் இப்படிப்பட்ட முயற்சிகள் இருக்கலாம். ஆனால், நம்முடைய தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் அதற்கு ஏற்றவகையில் சூழ்நிலைகளெல்லாம் அமைந்தாக வேண்டும். அதற்குப் பெண்கள் எந்த அளவுக்கு விரும்புகிறார்கள் என்று தெரிந்தாகவேண்டும். அவைகளையெல்லாம் ஆய்வு செய்தபிறகுதான் அதுபற்றிய நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ள இயலும்.

அம்மாப்பேட்டை காவல் நிலையத்துக்குக் கட்டடம்

* 378 வினா—**திரு. ந. சோமசுந்தரம்:** மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தஞ்சை மாவட்டம், அம்மாப்பேட்டையில் காவல் நிலையமும், காவலர் இல்லமும் கட்டும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இல்லை.

குடும்பக்கட்டுப்பாடு பற்றிய திரைப்படம்

* 451 வினா—**திரு. என். கிட்டப்பா:** மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

குடும்பக்கட்டுப்பாடுத் துறையினரால் திரைப்படம் ஏதேனும் தயாரித்து வெளியிடப்பட்டுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: அடையாறு அரசு திரைப்பட நிலையத்தில் "நாம் இருவர்—நாம் பெறுவதும் இருவர்" என்ற செய்திப்படமும், "போதும் ஐயா" என்ற ஒரு சிறு வண்ணப்படமும் எடுத்து முடிக்கப்பட்டு

விட்டன. 16 மில்லி மீட்டரில் 1,000 அடிகள் கொண்ட மேற்படி செய்திப்படம் 75 பிரதிகள் கிடைக்கப்பெற்று, எல்லா மாவட்ட குடும்பநலச் செயலகங்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டுள்ளன. கிராமப் பகுதிகளில் இவை திரையிடப்பட்டு காட்டப் பெறுகின்றன. அதே செய்திப்படம் 35 மில்லி மீட்டரில் 55 பிரதிகள் கிடைக்கப்பெற்று, தமிழகத்திலுள்ள பல்வேறு திரையரங்குகள்மூலம் வெளியிடப்பெறுகின்றன. "போதும் ஐயா" என்ற சிறு வண்ணப்படத்தின் 35 மில்லி மீட்டரில் ஆன 21 பிரதிகள் கிடைக்கப்பெற்று, தமிழகத்திலுள்ள பல்வேறு திரையரங்குகள் மூலம் வெளியிடப்பெறுகின்றன.

திரு. என். கிட்டப்பா: தலைவரவர்களே, நமது இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே தமிழ்நாட்டில்தான் குடும்பக்கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம் மிகத் தீவிரமாகச் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது என்று நம்பப்படுகிறது. இத்தகைய தமிழகத்தில் இந்தத் திட்டம் மேலும் தீவிரமாகச் செயல்படுத்தப்பட ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒவ்வொரு கிராமப் பஞ்சாயத்துப் பகுதிகளிலும் நிச்சயமாக, கட்டாயமாக இந்தத் திரைப்படங்களைக் காட்டுவதற்கு அரசு ஆலோசனை செய்ய முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, மாவட்டம் தோறும் இந்தச் சிறு அளவுள்ள திரைப்படங்களை கிராம மக்களுக்கு காட்டுவதற்கென்றே பிரச்சார அமைப்பு ஒன்றிருக்கிறது. அதற்கு அலுவலாளர் இருக்கிறார். அவர் மூலம் ஒவ்வொருநாளும் ஏறத்தாழ மாதத்திற்கு 22 நாட்கள், 24 நாட்கள் என்ற அளவில் பல்வேறு பகுதிகளில் இந்தப் படங்கள் காட்டப்படுகின்றன. ஆனால் படங்கள் காட்டுவது மட்டும் போதாது என்ற முறையில் பிரச்சாரமும் நடைபெறுகிறது.

திரு. பி. எஸ். மணியன்: தலைவரவர்களே, மாவட்டம்தோறும் இப்போது மக்கள் தொடர்பு அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அரசின் சாதனைகளை விளக்கும் முறையில் கிராமங்களில் படங்களை காட்டி வருகிறார்கள். அவர்கள் சார்பிலேயே இந்தக் குடும்ப நலத் திட்டப் பிரச்சாரப் படத்தையும் காட்டுவதற்கு அரசு முயற்சியெடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, கிராமங்களில் காட்டப்படும் படங்கள் அவர்கள் மூலமாகத்தான் காட்டப்படுகின்றன. திரையரங்குகளில் விநியோகமுறை வேறாக இருக்கிறது. அதன்மூலம் திரையரங்குகளில் காட்டப்படுகிறது.

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவரவர்களே, "நாம் இருவர்—நாம் பெறுவதும் இருவர்", "போதும் ஐயா" போன்ற படங்கள் 1,000 அடி நீளம் இருப்பதால் அது குடும்பக்கட்டுப்பாடுப் பிரச்சாரத்திற்கு மட்டும் பயன்படுகிறது. ஆனால்

சில படத் தயாரிப்பாளர்கள் ஒரு முழு நீள அளவிலே திரைகளிலே ஓடும் அளவிற்கு இத்தகைய பிரச்சாரப் படங்களைத் தயாரிக்கிறார்கள் என்றால் அதை ஊக்குவிக்க, உதவி செய்ய அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, அது பற்றிப் பரிசீலிக்கப்படவேண்டும்.

திரு. த. சோனையா : தலைவரவர்களே, குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுப் பிரச்சாரம் செய்வதற்குச் சில ஆசிரியர்கள் அனுமதி கோருகிறார்கள், எங்களைப் போன்றவர்களை பஞ்சாயத்து தலைவர் போன்றவர்களை அடிக்கடி கேட்கிறார்களே, அப்படிப்பட்டவர்களுக்குப் பிரச்சாரம் செய்ய அனுமதியளிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, அவரவர்களாகச் செய்ய வேண்டிய ஒரு கடமையாக இது இன்று உணரப்படுகிறது. பிரச்சாரம் செய்ய அனுமதி தேவையில்லை. ஆனால் அவர்கள் ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளை ஆற்றிவிட்டுச் செய்யவேண்டும். பள்ளிக்கூட அலுவல்களை விட்டு விட்டு நாங்கள் பிரச்சாரம் நடத்தப் போகிறோம் என்றால் அது அவ்வளவு முறையானதல்ல. ஆகவே ஆசிரியர்கள் தங்கள் கடமைகளை ஆற்றிவிட்டு தங்களால் முடிந்த அளவில், தங்களுக்கு எந்த அளவிலே அக்கறை இருக் கிறதோ அந்த அளவில் மற்ற நேரங்களில் இந்தப் பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்டால் போதுமானது.

புலவர் சி. பழனிச்சாமி : தலைவரவர்களே, இந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாடுப் பிரச்சாரத்திற்கு நாடகங்கள் மூலம் பிரச்சாரம் செய்வதற்கு ஏதாவது குழுக்களை இதுவரை நியமித்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, நாடகக் குழுக்கள் இன்ன நாடகங்களை நடத்தி மக்களுக்குப் பிரச்சாரம் நடத்தப் படவேண்டு மென்று தெரிவிக்கப்பட்டு அந்தக் குழுக்களிலே எந்தக் குழுக்கள் மிகச் சிறப்பாக நடத்திக் காட்டுகிறார்களோ அந்தக் குழுக்கள் அதற்காக அமைக்கப் பட்ட ஒரு அமைப்பாலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அவர்கள் பல்வேறு மாவட்டங்களிலேயும் சென்று இத்தகைய நாடகங்களை நடத்துகிறார்கள். பல்வேறு குழுக்கள் ஏற்கனவே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இப் பொழுது அவர்களில் சிறந்த நாடகக் குழுக்களை மட்டும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்ற முறை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, May I know from the Hon. Minister for Health whether the Family Planning Scheme will be confined to the pruning of the family or will there be a comprehensive scheme which will provide for the economic conditions of each family and provide employment to the unemployed members of the families and improve them?

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : Sir, this suggestion has to be considered only when the country reaches the level where the economic take-off stage is arrived at.

திரு. எம். தேவராசன் : தலைவரவர்களே, எவ்வளவுதான் பிரச்சாரம் செய்தாலும் குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடைபெற வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பணத்தை 30 ரூபாயிலிருந்து குறைந்தபட்சம் 100 ரூபாய்க்காவது உயர்த்தினால்தான் நல்லமுறையில் நடைபெறும் என்பதை உணர்ந்து அப்படிச் செய்ய அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, இந்தத் திட்டம் ஒரு தேசியத் திட்டமாகும். அதில் இந்திய அரசு நாடு முழுவதும் ஏற்படுத்தியிருக்கும் ஒரு அடிப்படையில் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டி இருக்கிறது. அந்தந்த மாவட்டத்திலேயுள்ள வசதிகளுக்கேற்ப கிடைக்கின்ற நன்கொடைகளுக்கேற்ப சில வசதிகளை அதிகமாகச் செய்து வருகின்றது. இந்தத் தொகையை உயர்த்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை வலியுறுத்த வலியுறுத்த, இது தேசியக் கடமை, குடும்பக் கடமை என்ற உணர்ச்சி மக்களை விட்டு விலகி இது ஏதோ ரூபாய்க்காகச் செய்து கொள்ளக்கூடிய காரியம், வரவுக்காகச் செய்கிற காரியம் என்ற தவறான எண்ணத்தை ஒருவேளை வளர்த்திவிடுமோ என்று ஐயுறுகிறேன். இதிலே கிடைக்கும் உதவித் தொகையைவிட இதனால் கிடைக்கும் நன்மைகள், குடும்பத்திற்குக் கிடைக்கும் நன்மைகள் மிகப் பெரியவை என்பதை மக்கள் உணர வேண்டுமென்று நான் விழைகின்றேன்.

Tubectomy ward in Women and Children Hospital at Egmore.

* 452 Q.—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that a tubectomy ward has been opened at the Government Hospital for Women and Children, Egmore, Madras; and

(*b*) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) ஆம்.

(இ) போஸ்ட்-மார்ட்டம் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியான 20 படுக்கைகள் கொண்ட ட்யூபக்டமி பிரிவு 17-11-1971 அன்று திறந்து வைக்கப்பட்டது.

1972 மார்ச் 13]

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவரவர்களே, எழும்பூரிலுள்ள மகளிர்-சிறுவர் மருத்துவமனையில் மிக நெருக்கடியாக, அதாவது ஒரு நாளைக்குப் பல்லாயிரக் கணக்கான குழந்தைகள் செல்கின்றன. அவர்களை உடனடியாகக் கவனிப்பதற்கான வசதிகள் இல்லை என்று கூறப்படுகிறது. ஆகவே அதை விரிவு படுத்த அரசு திட்டம் வைத்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, பொதுவாகவே மருத்துவமனைகள் என்றால் மக்கள் கூட்டம் அதிகமாகிறது. ஆகவேதான் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத்திட்டத்தை வலியுறுத்தி இந்தக் குழந்தைகளினால் ஏற்படும் தொல்லை வீட்டுக்கும் வேண்டாம், நாட்டுக்கும் வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

வெள்ளக்கோவிலிலுள்ள ஆரம்ப சுகாதார நிலையம்

* 453 வினா—**திரு. மு. பழனிசாமி :** மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வெள்ளக்கோவிலில் உள்ள ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தை அரசினர் மருத்துவ மனையாக மாற்றும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அது எப்போது நிறைவேற்றப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

Government Hospital at Theni

* 454 *Q.*—THIRU K. T. K. THANGAMANI : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(*a*) whether the hospital at Theni has been opened and is functioning;

(*b*) if so, whether there is a proposal to increase the number of doctors; and

(*c*) the steps proposed for expansion of the Hospital?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) ஆம்.

(இ) ஆம். இத்திட்டம் அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளது.

(உ) இல்லை.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: சார், தேனியிலுள்ள மருத்துவ மனையானது சிறப்பாகச் செயல்படுகிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அங்கு சென்றிருந்தபொழுது அறிந்திருப்பார்கள். இப்பொழுது அங்கே ஒரு டாக்டர்தான் இருக்கிறார். அங்கு இன்னும் டாக்டரைப் போடுவதற்கும், அந்த மருத்துவமனையை விஸ்தாரப்படுத்தவும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அரசிடம் செயற்குறிப்பு உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, பொதுவாகவே பொறுப்புள்ள தலைவர்கள் கேட்கின்றபொழுது, எல்லா மருத்துவ மனைகளும் விஸ்தாரப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று ஒவ்வொரு மருத்துவமனையைப் பற்றியும் கேட்கும்பொழுது நாட்டுமக்களுக்கே சந்தேகம் உண்டாகிவிடும், மருத்துவமனை இருக்கிறதா என்று. ஏனென்றால் 10 இலட்ச ரூபாயில் இப்பொழுதுதான் தேனியில் கட்டி முடிக்கப்பட்டு 3 தினங்களுக்குமுன் திறந்து வைக்கப்பட்டது. அங்கே ஒரு பெண் டாக்டர் தேவை என்பதை இந்தத் துறை ஏற்று, நிதி இலாக்காவிற்கு சம்மதம் கேட்டு எழுதியிருக்கிறது. நிதி இலாக்கா அதை ஒத்துக்கொண்டால், அங்கே ஒரு பெண் டாக்டரும் நியமிக்கப்படுவார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சாவூர் இராசா மிராசுதார் மருத்துவ மனையிலுள்ள காசநோய்ப் பிரிவு

*455 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தஞ்சை அரசினர் இராசா மிராசுதார் மருத்துவ மனையில் செயல்பட்டு வரும் மாவட்ட காச நோய் தடுப்பு நிலையத்தினை நாகையில் உள்ள மாவட்ட தலைமை மருத்துவ மனைக்கு மாற்றும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: இல்லை.

*456 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தற்போது தஞ்சை இராசா மிராசுதார் மருத்துவ மனையில் உள்ள காச நோய் பகுதியில் இருக்கும் படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: 30 படுக்கைகள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வினா எண் 457, மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அரிசன நல அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது வரவில்லை.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : Sir, if this question has been included in the order paper, I would like to know whether the Hon. Minister has requested its postponement. If it is not so, it will be embarrassing to us. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பொதுவாக மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் வினாக்கள் கூட ஆர்டர் பேப்பரிலே வழக்கமாக இருப்பது போல் தான் இருக்கும். ஆனால் அந்த மரபுகூட இப்பொழுது கொஞ்சம் மாறி வருகிறது. சில அமைச்சர்கள் தவிர்க்க முடியாத காரணத்தினால் தள்ளி வைக்க வேண்டு மென்று வேண்டுகோள் விடலாம். அப்பொழுது அவைக்கும் கௌரவமாக இருக்கும். வினாக்கள் போய்ப்போய்த் திருப்பித் திருப்பி வருவதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களும் தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

Price of Sugar

* 461 *Q.*—THIRU K. T. K. THANGAMANI : Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that retail price of sugar in Madras City and districts has gone up since November 1971; and

(*b*) if so, the steps taken to bring down the price?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) ஆம்.

(இ) 1971, டிசம்பர் திங்களில் இந்த அரசு, சர்க்கரை ஆலைகளுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்திற்று. அப்போது, கிலோகிராம் ஒன்று ரூ. 2 வீதம் சர்க்கரை பொதுமக்களுக்கு பங்கீடு செய்யப்படுவதற்காக, திங்கள் ஒன்றுக்கு தாம் வெளியனுப்பும் சர்க்கரை உற்பத்தியினால் 10% அளவை அரசுக்குத் தருவதாக அந்தச் சர்க்கரை ஆலைகள் ஒப்புக்கொண்டன. 1972 ஜனவரி முதற்கொண்டு, சர்க்கரை கிலோ ஒன்று ரூ. 2 என்ற வீதத்தில் பொது மக்களுக்கு வழங்கப்படுவதற்காக குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 150 என்ற தொழிற்சாலை விலை வீதத்தில் சர்க்கரை ஆலைகள் தமக்கு வழங்குகிற 60 சதவீத சர்க்கரை அளவிலிருந்து இந்திய அரசு ஒதுக்கீடுகள் செய்கிறது. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், மற்றும் அனுமதி பெற்ற கடைகள் மூலமாக பொதுமக்களுக்கு பங்கீட்டு அட்டைகள் காண்பிக்கப்படுவதன் மேல் கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 2 வீதம் சர்க்கரை வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: இப்போது விற்பது கிலோவிற்கு இரண்டு ரூபாய் என்று விற்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மொத்தமாக உள்ள விலை, அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னபடி பார்த்தால் ரூ. 1.50 தான் ஆகிறது. அப்படியானால் ரூ. 1.75-க்கு கூட்டுறவுத் துறை மூலமாகவோ அல்லது நியாய விலைக் கடைகள் மூலமாகவோ விற்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: ரூ. 1.50 என்பது எக்ஸைஸ் ட்யூட்டி இல்லாமல். அந்த ரூ. 45-ஐம் சேர்த்துக்கொண்டால் ரூ. 1.95 ஆகிறது. மேற்கொண்டு இன்ஸிடன்டல் சார்ஜுகளையும் சேர்த்து ரூ. 2 என்று போட்டிருக்கிறோம்.

திரு. என். மருதாசலம்: கிராமங்களிலும் சரி, நகரங்களிலும் சரி இந்த சர்க்கரை கொடுப்பதில் கார்டுக்கு ஒரு ரூபாய் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அந்த ஒரு ரூபாய் என்பது எதற்காக வாங்கப்படுகிறது? அந்த ரூபாய் சர்க்காருக்கு வந்து சேருகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: சில மாவட்டங்களில் குடும்பக் கார்ட் வைத்த நேரத்தில் பாதுகாப்பு நிதிக்காக ஒரு ரூபாய் சிலர் வசூலித்திருக்கிறார்கள். அப்படி வசூலிக்கக்கூடாது என்று முதல்வர் அவர்கள் ஆணை பிறப்பித்ததன் பேரில் அது நிறுத்தப்பட்டுவிட்டிருக்கிறது. கொடுத்த பணம் பாதுகாப்பு நிதியில் பத்திரமாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கிட்டப்பா: தலைவர் அவர்களே, இந்த சர்க்கரை விலை உயர்வுக்குக் காரணம் மத்திய அரசுதான் என்று பொதுமக்கள் கருதுகிறார்கள் அதற்கான நமது மாநில அரசின் கருத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: சர்க்கரை விலை உயர்விற்குக் காரணம் மத்திய அரசு மாதாமாதம் வெளியிடும் சர்க்கரை அளவைப் பொறுத்திருக்கிறது. 60% லெவி முறையில் விற்பதற்காக மாநில அரசுக்குத் தருகிறார்கள். 40% வெளிச் சந்தையில் விற்றுக்கொள்ளலாம் என்று உரிமம் வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதைக் கூட இனிமேல் அரசுக்கே கொடுக்கவேண்டுமென்று பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்துவதற்காக இன்றையதினம் டெல்லியில் ஒரு மாநாடு கூட்டியிருக்கிறார்கள். அதில் கலந்து கொள்வதற்கு தமிழ் நாட்டிலிருந்து சென்றிருக்கிற ஆலை முதலாளிகள் போவதற்கு முன்பு என்னைச் சந்தித்துவிட்டுச் சென்றார்கள். உங்கள் கருத்து என்ன என்று கேட்டிருக்கிறோம். 40% வெளிச் சந்தையில் விற்பதற்கு ஒப்புக்கொள்ளப் போகிறீர்களா, டெல்லி சர்க்கார் என்ன சொல்கிறது என்பதைப் பற்றி அறிந்து தகவல் சொல்ல

வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேற்கொண்டு நான் முதல்வர் அவர்களைக் கலந்து கொண்டு சொல்வதாகச் சொல்லி அனுப்பி யிருக்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : ஜனவரி 1-ம் தேதி முதற்கொண்டு 60% சர்க்கரையை அரசாங்கம் மூலமாகவே விநியோகிப்பதாக அறிகிறோம். மாதம் ஒன்றுக்கு 10,000 டன் என்று அமைச்சர் அவர்களின் குறிப்பில் இருக்கிறது. அப்படியானால் ஜனவரி, பிப்ரவரி, மார்ச் இந்த மூன்று மாதங்களுக்கு 30,000 டன் சர்க்கரை அரசாங்கத்தின் மூலம் விநியோகிக்கப்பட்டதா ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : 30,000 டன்னில் ஏறக்குறைய 9,600, 9,700, 10,000 டன் என்று வந்திருக்கும். சிறிது கூடுதல், குறைவாக வந்திருக் கிறது அலாட்மென்ட். முழுவதையுமே குடும்பக் கார்ட் மூலம் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். சில மாவட்டங்களில் கொடுக்கப்பட்ட சர்க்கரை சரியான முறையில் பொதுமக்களிடம் போய்ச் சேராமல் அப்படியே தேங்கி இருக்கிறது, எடுக்கவில்லை. சென்ற மாதம் 'காரி ஓவர்' செய்தது 5,000 டன் இருக்கிறது. இந்த மாதம் 10,000 டன் வந்திருக்கிறது. ஆக, 15,000 டன் சர்க்கரை சர்க்கார் கையிருப்பில் இருக்கிறது. அலாட்மென்ட் போட்டிருக் கிறோம். அவர்கள் அதை எடுத்து கிராம மக்களுக்கும், பொது மக்களுக்கும் விநியோகிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அரசாங்கம் விநியோகிக்கிற 60% சர்க்கரை கூட்டுறவுத் துறை வாயிலாக விநியோகிக்கப்படுகிறதா ? அல்லது தனியார் வாயிலாக விநியோகிக்கப்படுகிறதா ? தனியார் மூலமாக விநியோகிக்கப்பட்டால் அப்படி யார், யார் வழியாக அது விநியோகிக்கப்படுகிறது ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஏற்கெனவே இந்த மன்றத்தில் நான் தெளிவாகத் தெரிவித்திருக்கிறேன். ஹோல்சேல் டீலர்களாக நியமிக்கப் பட்டிருப்பவர்கள், கூட்டுறவுத் துறையில் இருப்பவர்களை நியமித்தோம். ரீட்டெய்ல் முறையில் கூட ஆங்காங்குள்ள கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள்மூலம் விநியோகிக்கவேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பித்தோம்.

நான் வருத்தத்தோடு ஒன்று தெரிவித்துக்கொள்வேன். சென்னையில் இருக்கிற டி.யூ.சி.எஸ். இடம் விற்கக் கொடுத்த சர்க்கரையை ஒழுங்காக அவர்கள் விநியோகிக்கவில்லை என்ற புகார் வந்து அங்குள்ள பல புத்தகங்களை எடுத்துப் பார்த்ததில் பொதுமக்களின் புகார் உண்மை என்று தெரிந்து அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது.

இப்படித் தவறு செய்கிற கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை ரத்து செய்வதில் தவறு இல்லை என்று நினைக்கிறேன். ரத்து செய்வதோடு அவர்கள் மீது நடவடிக்கையும் எடுக்கக் கூடும். அப்படிக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் எந்த இடத்திலாவது இல்லை என்றால் அப்படி இல்லை என்பதற்காக பொது மக்களுக்குச் சர்க்கரை விநியோகம் செய்வது என்பதை நிறுத்தி வைக்க முடியாது. அப்படியில்லாத இடங்களில் வேறு முறையில் விநியோகிக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்: சர்க்கரை விலை ஏறியிருந்த நேரத்தில் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகளிலும் மற்ற சில சர்க்கரை ஆலைகளிலும் சர்க்கரை ஏராளமாகத் தேங்கியிருந்தது. அதை அப்போது விநியோகம் செய்திருந்தால் விலை ஏறாமல் குறைக்கப்பட்டிருக்கும். உதாரணமாக, கள்ளக்குறிச்சி கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையில் ஏராளமாக தேங்கியிருந்தது. அப்படித் தேங்கியிருந்ததற்குக் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மத்திய அரசு எப்படி ஆணை பிறப்பிக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டிருந்தால் உறுப்பினர் அவர்கள் இந்தக் கேள்வியை எழுப்பியிருக்கமாட்டார்கள். கூட்டுறவுத் துறைக்கு அல்லது மற்றவர்களுக்கு ஆலைகள் சொந்தமாகயிருக்கலாம். ஆனால் சர்க்கரை எடுத்து விநியோகிப்பதற்கு ஆணை போடுகிற அதிகாரம் டெல்லி அரசுக்குத்தான் இருக்கிறது, தமிழக அரசிடம் இல்லை. ஒரு ஆலையில் தேங்கியிருந்தாலும் கூட எவ்வளவு எடுத்து விற்கலாம் என்ற உத்தரவு போடவேண்டியவர்கள் மத்திய அரசு. அவர்கள் போடும் உத்தரவிற்கேற்ப இங்குள்ள ஆலைகள் வழங்க முடியுமே தவிர, அவர்களிடம் கையிருப்பு அதிகமாக இருக்கிறது என்பதால் எந்த சர்க்கரை ஆலையும், கூட்டுறவு ஆலைகளும் தாங்களாகவே எடுத்து விநியோகித்து விடமுடியாது.

திரு. மு. சண்முகம்: இந்த 40% சர்க்கரையையும் அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்வது என்றிருக்குமானால்—கரும்பை விலைக்கு எடுக்கும்போது ஆலையாளர்கள் விலையைக் குறைத்து அதை உற்பத்தி செய்பவர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படத்தக்க முறையை உண்டு பண்ணுகிறார்கள், எனவே அதைக் கருத்தில் கொண்டு அந்நிலையைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அந்தக் காரணத்திற்காக நாம் அதை மறுத்துவிட முடியாது. 40% வெளிச் சந்தையில் விற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஹோட்டல்ஸ், பேக்கரிகள் போன்றவைகளுக்கு வெளிச் சந்தையில் மொத்தமாக விற்கப்படுகிறது. பொதுமக்கள் சிலர் சர்க்கரை

1972 மார்ச் 13]

கிடைக்காத நேரத்தில் வெளிச் சந்தையில் வாங்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறபோது வாங்கிறுர்கள். முழுமையாக வெளியே போகாமல் எல்லா வற்றையும் அரசாங்கமே எடுத்து முழுவிநியோகத்தையும் அரசே நடத்துவது என்பதில் கொஞ்சம் சிரமம் இருக்கும். இருந்தாலும் மத்திய அரசு என்ன யோசனை சொல்கிறுர்கள் என்று பார்த்து அரசாங்கம் முடிவு எடுக்கும்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: தலைவர் அவர்களே, இந்த சதவிகிதம் போட்டு மத்திய சர்க்கார் கொடுப்பது தேவைக்கு ஏற்றபடி போடும் உத்தரவா அல்லது க்வாண்டிட்டிக்கு ஏற்ப உத்தரவு பிறப்பிக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மத்திய அரசு 60% விநியோகிக் கிறுர்கள் என்றுல், இந்தியா முழுவதிலும் இருக்கிற சர்க்கரை ஆலைகளில் உள்ள கையிருப்பை கணக்கிலெடுத்து அதில் 60 சதவீதம் விநியோகிக்கிறுர்கள். அதில் மாநிலத்திற்கு மாநிலம் இவ்வளவு இவ்வளவு என்று ஒதுக்குகிறுர்கள், ஒதுக்குகிற அதிகாரம் அவர்களிடம் இருக்கிறது. எப்படி ஒதுக்குகிறுர்கள் என்று நமக்குத் தெரியாது.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: சர்க்கரை இனிப்பாக இருந்தாலும் அதன் விற்பனையும் விநியோகமும் கசப்பாகவே இருக்கிறது என்பது அனுபவத்தில் தெரிந்திருக்கிற உண்மை. ஆகவே இந்த சர்க்கரை விநியோகம் முழு வதையும் அரசாங்கமே எடுத்து நடத்துவது நல்லதா இல்லையா என்பதைப் பற்றி அரசு ஆராயுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: சர்க்கரை சுரேந்திரன் அவர்களுக்கு கசப்பாக இருப்பதற்காக் வருந்துகிறேன். பட்டினத்தாருக்கு கரும்பு கசந்தது என்றுல் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு சர்க்கரை கசக்க ஆரம்பித்திருக்கிறது. முழு விநியோகத்தையும் அரசே ஏற்று நடத்துவது என்பது இப்போது டெல்லியில் நடைபெறுகிற ஆலோசனைக் குழுவின் முடிவைப் பொறுத்திருக் கிறது. அப்படி ஆலோசனை சொல்வார்களேயானுல், அரசாங்கம் அதுபற்றி பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுக்கும்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: நம் மாநிலத்திற்கு எவ்வளவு சர்க்கரை தேவை? இப்போது எவ்வளவு ஒதுக்கப்படுகிறது? தேவையை விட குறைவாக இருக் கிறதா, என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: நம் மாநிலத்தில் கண்ட்ரோல் இருந்த நேரத்தில் எவ்வளவு சர்க்கரைகொடுத்துக்கொண்டு வந்தார்களோ, அந்த அளவு இப்போதும் கொடுக்கிறுர்கள். 40% வெளிச்சந்தையில் விற்கிறுர்கள். ஆனுல்

வெளிச் சந்தையில் சர்க்கரை ரூ. 3 என்று விற்கப்படுகிறது. நமக்கு 10,000 டன் கொடுக்கிறார்கள். சில இடங்களில் சில பேர்கள் தவறு செய்கிறார்கள். தவறு செய்பவர்களை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் நிச்சமாகத் தண்டிக்கும். நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறோம் என்று ஏற்கனவே தெரிவித்தேன். சென்ற மாதம் கொடுத்த சர்க்கரையில் கூட 5,000 டன் பொது மக்களுக்கு விநியோகிக்க முடியவில்லை. வாங்குவோர் இல்லை என்ற தகவல் வந்திருக்கிறது. விநியோக முறையில் சில தவறுகள் எழுவது இந்த மாதத்தில் தீர்ந்துவிடும் என்று கருதுகிறேன்.

THIRU B. VENKATASWAMY: Sir, may I know from the Hon. Minister whether there is any proposal to introduce Bee to prepare sugar and bring down the rate of sugar?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, அந்தப் புதிய முயற்சி இந்தியாவிலேயே இப்போது தான் பரிட்சார்த்தமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. வெற்றிகரமானதாகத் தெரியவில்லை.

திரு. கே. எ. வகாப்: தலைவரவர்களே, தமிழகத்திற்குத் தேவையான சர்க்கரையை தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஆலைகளிலிருந்து பெற வேண்டுமானாலும், மத்திய அரசாங்கத்தின் ஆணைவேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். தமிழ் நாட்டிலுள்ள சர்க்கரையை நாமே விநியோகிப்பதற்கு வேண்டிய அதிகாரங்களை மத்திய அரசிடமிருந்து பெறுவதற்கு தமிழக அரசு முற்படுமா? அப்படியில்லையென்றால், இந்த சர்க்கரை ஆலைகளிலே அவர்கள் ஏதாவது மூலதனம் போட்டிருக்கிறார்களா, எந்த அடிப்படையில் அவர்கள் அந்தக் கட்டுப்பாட்டை செய்கிறார்கள் என்பதை அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, சர்க்கரை கண்ட்ரோல் மத்திய அரசாங்கம் செய்கிறது. அவர்கள் தான் அதற்கு எக்ஸைஸ் வரி போடுகிறார்கள். அவர்கள் கொடுக்கிற சர்க்கரையை வைத்துத்தான் நாம் விநியோகிக்க முடியும். நாமாக நம் மாநிலத்தில் சர்க்கரை இருக்கிறது என்று எடுத்துக் கொண்டு விடமுடியாது. அந்த அதிகாரம் நமக்கில்லை. அந்த அதிகாரம் தேவை என்பதும் மாநில சுயாட்சியில் அடங்கியிருக்கிறது.

திரு. ஏ. எம். இராஜா: தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் பதில் கூறுகிற போது அந்த சர்க்கரை விநியோகம் மத்திய அரசாங்கம் கொடுத்துத்தான் மாநில அரசாங்கம் செய்யவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். நம்முடைய தேவை மாதத்திற்கு எவ்வளவு? அந்தத் தேவையை நாம் கேட்கும்போது மத்திய அரசு கொஞ்சம் கூட குறைக்காமல் கொடுத்து வருகிறார்களா? அல்லது குறைத்து இருக்கிறார்களா?

1972 மார்ச் 13]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, நமது தேவை எவ்வளவு என்று நாம் கேட்பதற்கு முன்பு அவர்கள் மாதத்திற்கு இவ்வளவு தான் சர்க்கரை என்று அலாட்மென்ட் போட்டுக்கொடுத்து விடுகிருர்கள். நமக்குத் தேவை சுமாராக 15,000 டன் மாதத்திற்கு இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவரவர்களே, தமிழகத்திலே இப்போது 16 சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கின்றன. 6 ஆலைகள் கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கின்றன. அந்த ஆலைகளில் வருஷத்தில் எவ்வளவு சர்க்கரை உற்பத்தி செய்கிருர்கள் ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தனிக்கேள்வி போட்டால் விவரம் அளிக்கிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவரவர்களே, நம்முடைய அரசாங்கம் இப்போது சர்க்கரை விநியோகித்தும் கூட, அதைப் பொதுமக்கள் சரியாக வாங்கு வதற்கு முடியவில்லை. போனமாதம் 5,000 டன், 10,000 டன் சர்க்கரை கையிருப்பு இருப்பதாகச் சொன்னுர்கள். அதைக் கூட்டுறவுத்துறை விநியோகிப்பதால் தான் இந்த மந்தமான சூழ்நிலை இருக்கிறது. முன்பு டி.எஸ்.ஓ. அவர்கள் பிரிசிடென்ட் அவர்கள் மூலம் விநியோகிக்கப்பட்டதன் மூலம் பொதுமக்களுக்கு சர்க்கரை சரியான முறையில் விநியோகிக்கப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட முறை அனுசரிக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, ஊராட்சி மன்றத்தின் தலைவர் மூலம் விநியோகிக்கப்பட்டது. அதில் பல தவறுகள் ஏற்பட்டன. பல ஊராட்சிகளிலிருந்து பணம் வந்து சேரவில்லை. அந்த முறையைக் கையாண்டால் அரசாங்கத்தின் பணம் தான் நஷ்டமாகும் என்று கருதுகிறேன். வேறு எந்த வகையில் செய்தால் அது பொதுமக்களுக்கு சரியாகப்போய்ச் சேரும் என்று அரசு ஆலோசித்து வருகிறது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: தலைவரவர்களே, மத்திய அரசின் உத்தரவின் பேரில் சர்க்கரை விநியோகிக்கப்படுகிறது. நமக்குத் தேவையான சர்க்கரை இங்கேயே உற்பத்தி செய்யப்பட்டாலும் அதை எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, மாகாண சுயாட்சி வந்தால் தான் சரியான முறையில் விநியோகிக்கப் படும் என்று சொன்னுர்கள். இதே மாநில சுயாட்சியை இதர மாநிலங் களுக்கும் தான் கொடுக்கப்படும். ஆகையால், அங்கே உற்பத்தியாகும் இரும்பு, உரம் போன்றவைகளையும் அவர்களே எடுத்துக்கொண்டால் என்ன செய்வது ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: நான் சொல்லியது, நமக்கு இருக்கும் சர்க்கரையை நாமே எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாதா, அதற்குக்கூட மத்திய அரசாங்கத்தின் ஆணையை எதிர்பார்க்கவேண்டுமா என்று திரு. வகாப் அவர்கள் கேட்டார்கள். இப்போது இருக்கும் ஆணைப்படி மத்திய அரசாங்கம் தான் சர்க்கரை கட்டுப்பாட்டை வைத்து இருக்கிறது. அவர்கள் ஒரு அடிப் படை வைத்து தருகிறார்கள். அவர்கள் கொடுக்கிற ஆணையைப் பொறுத்துத் தான் கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை தமிழகத்திற்குச் சொந்தமாக இருந்தாலும் நாமே எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. அந்த அதிகாரம் இல்லை. அந்த அதிகாரம் தேவை என்பதும் மாநில சுயாட்சியில் அடங்கியிருக்கிறது என்றுதான் தெரிவித்தேன்.

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவரவர்களே, சர்க்கரையை விநியோகிக்கும் அதிகாரம் மத்திய அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறது. அதற்கு விலையை நிர்ணயிக்கக்கூடிய அதிகாரம் யாரிடத்தில் இருக்கிறது? அகில இந்தியா விலும் ஒரே மாதிரியான விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? காஷ்மீரத்திலே சர்க்கரை விலை குறைவு என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரே இந்தியா என்று பேசும் மத்திய அரசாங்கம் இதற்கு ஒரே மாதிரியான விலையை நிர்ணயிக்க வேண்டாமா? அதற்கு இந்த அரசாங்கம் வற்புறுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: காஷ்மீரத்தைப் பற்றி எனக்குத் தகவல் இல்லை. ஆனால் இந்தியா முழுவதற்கும் ரூ. 2 என்ற விலைக்குத்தான் விற்கவேண்டுமென்று ஆணைபோடப்பட்டு, விற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

வால்பாறை துணைதாசில்தார் அலுவலகத்துக்குக் கட்டடம்

* 462 வினா—**திரு. இ. ராமசாமி:** மாண்புமிகு உணவு-வருவாய்த்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா:

வால்பாறை துணைத் தாசில்தார் அலுவலகத்திற்குக் கட்டடம் கட்டுவதற் கான செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இல்லை.

A.U.M. Canal in Kanyakumari District.

* 463 *Q.*—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) the total area of the A.U.M. Canal in Kanyakumari district fit for boat passage; and

(*b*) the steps taken to extend this boat passage up to Cape Comorin?

1972 மார்ச் 13]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) உறுப்பினர் கேட்பது நீளத்தைப் பற்றியே அன்றி பரப்பைப் பற்றி அல்ல என்று எண்ணப் படுகிறது. படகுப் போக்குவரத்துக்குப் பயன்படும் கால்வாயின் நீளம் 8.9 கிலோ மீட்டர்களாகும்.

(இ) இலாபகரமாக இல்லாத காரணத்தால் படகுப் போக்குவரத்துக்குப் பயன்படுமாறு மேற்படிக் கால்வாயைக் குமரிமுனை வரை நீட்டிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை.

நீர் பங்கீடு முறை

* 464 வினு—திரு. சி. இராமநாதன் : மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினுவுக்கு விடையளிப்பாரா :

பொதுப்பணித்துறையின் பராமரிப்பில் உள்ள ஏரிகளில் நீர் பங்கீடு முறையை ஒழுங்குபடுத்த தனி அலுவலர்கள் நியமிக்கும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இல்லை.

திரு. சி. இராமநாதன் : தலைவரவர்களே, மழை நீரை நம்பி விவசாயம் செய்யும் பகுதிகளில் நீர் பங்கிடும் முறை சரியாக இல்லாததால் தண்ணீர் வீணுக்கப்பட்டு, பஞ்சம் ஏற்படுகிறது. 400-500 ஆயக்கட்டு உள்ள பெரிய ஏரிகளில் இத்தகைய அலுவலர்களை நியமிக்க அரசு ஆலோசிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : பொதுப்பணித்துறையின் பராமரிப்பில் இருக்கும் ஏரிகளில் வினியோகம் பொதுப்பணித்துறை அலுவலர்களால் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. எனவே, குறிப்பிட்ட குறைபாடு இருந்தால், அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : இப்போது பொதுப்பணித்துறையின் கீழ் இருக்கும் ஏரிகளில் தண்ணீர் அளந்து விடாமல் அவரவர்கள் விருப்பப்படி எடுத்து விட்டுக்கொள்கிற அளவுக்கு மதகுகள் அமைந்திருக்கின்றன. அந்த முறையை மாற்றி அந்த மதகுகளுக்குப் பூட்டு போடும் நவீன முறையை ஏற்படுத்த அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : பொதுவாக பொதுப்பணித் துறையின் மூலமாக நல்ல பங்கீடு இருப்பதாக சொல்கிறுர்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்லும் குறையில்லை. மதகுகளை அமைக்கும் பிரச்னை தனிப் பிரச்னை. குறிப்பிட்ட இடத்தில் மதகுகள் அமைக்கவேண்டுமென்று சொல்லப் படுமானுல் செய்யப்படும்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, பொதுப்பணித்துறையின் கீழ் இருக்கும் ஏரிகளில் பழைய ஆயக்கட்டுத்தாரர்களுக்குத்தான் தண்ணீர் வழங்கப்படுகிறது. நம்முடைய அரசாங்கம் வந்ததற்குப் பின்னாலே பல லட்சக்கணக்கான பட்டாக்கள் கொடுத்து இருக்கிறோம். அப்படி புதுப் பட்டா கொடுத்த நிலங்களில் உள்ளவர்களை புது ஆயக்கட்டுக்காரர்கள் என்று பிரித்து வைத்து இருப்பதால், தண்ணீர் வழங்குவதில் தகராறு வருகிறது. ஆகவே, இந்த அரசாங்கம் வந்ததற்குப் பிறகு புதிய பட்டாக்களை யார் யாருக்கு கொடுத்து இருக்கிறார்களோ, அந்த இடங்களில் உள்ளவர்களையும் ஆயக்கட்டுக்காரர்களாக சேர்த்துக்கொண்டு, தண்ணீர் வழங்க அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : ஒரு ஏரிக்கு இவ்வளவு தான் என்று குறிப்பிட்ட அளவு ரிஜிஸ்டர்ட் ஆயக்கட்டுதான் இருக்கும். அவர்களுக்கு மட்டும்தான் தண்ணீர் கொடுக்க முடியும். ரிஜிஸ்டர்ட் ஆயக் கட்டு இல்லாத ஆயக்கட்டுத்தாரர்களுக்கு தண்ணீர் கொடுப்பது சாத்தியமில்லை. கொடுப்பதற்கான வாய்ப்பு இருந்தால், அந்த இடங்களில் பரிசீலிக்கலாம்.

பாலங்கள்

*465 வினா—திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) செஞ்சி வட்டம், திருவண்ணாமலை ரோடில் சத்தியமங்கலம் அருகில் வராகநதியின் குறுக்கே கட்டப்பட்டுள்ள பாலத்தை அகலப்படுத்தும் செயற் குறிப்பு பரிசீலனையில் உள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், எப்பொழுது ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினா எழவில்லை.

*466 வினா—திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

திருவள்ளூர் வட்டம், மாகரம் கண்டிகை கிராமத்து மக்கள் தங்கள் வயலுக்கு செல்லும் வழியில் குறுக்கே போகும் பூண்டி உரவு கால் மீது சிறு பாலம் கட்ட திட்டம் ஏதேனும் அரசு பரிசீலனையிலுள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : ஆம்.

1972 மார்ச் 13]

திரு. கா. வேழவேந்தன்: தலைவரவர்களே, அந்த இடத்தையும் அமைச்சரவர்கள் நேரிலே வந்து பார்த்து இருக்கிறார்கள். புழலேரிக்கு வரும் அந்தக் கால்வாய் ஒரு கிராமத்திலுள்ளவர்களை அவர்களுடைய வயலிலிருந்து பிரித்து, அவர்கள் மறுபடியும் போகமுடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே இந்த ஆண்டே அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுமா என்பதை அமைச்சரவர்கள் மூலம் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: இப்போது அது அதிகாரிகளின் ஆய்வில் இருக்கிறது. இந்த ஆண்டே கட்டுவதற்கான முயற்சிகள் எடுத்து வருகிறோம்.

சாலைகள்

*467 வினா—**திரு. மே. சி. தூயமணி:** மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா:

மேட்டுப்பாளையம் தொகுதியில் உள்ள காரமடை-வெள்ளியங்காடு சாலை சீரமைப்புத் திட்டம் நிறைவேற அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தற்போதைக்கு இச்சாலையை சீரமைப்பதற்கு திட்டம் ஒன்றுமில்லை.

திரு. மே. சி. தூயமணி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, மேட்டுப்பாளையம் தொகுதியில் இருக்கிற காரமடை—வெள்ளியங்காடு வரையில் இருக்கும் சாலை சீரமைப்பு வேலை நிதி வசதி போதாததால் தடைபடுகிறது. எனவே, அதற்குப் போதுமான நிதியை அரசு அளித்து வேலையைத் துரிதப்படுத்துவதற்கான உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ் ஜே. சாதிக் பாட்சா: அந்தச் சாலையின் மொத்த நீளம் 10 மைல் 3 பர்லாங்கு. அதிலே 6 மைல் 7 பர்லாங்கு அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்தில் இருக்கிறது. பஸ்-ரோடு ஸ்கீமில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. சீரமைப்பதற்கு ரூ. 30,000 செலவழிக்க இருக்கிறோம். அரசாங்க நிர்வாகத்தில் இருக்கும் ரோடைப் பொறுத்தவரையில் நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். மீதியுள்ள சாலையின் நீளத்திற்கு பஞ்சாயத்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதுபற்றி பரிசீலிக்கலாம்.

*468 வினா—**திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்:** மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா:

கோவை நகருக்குச் செல்லும் திருச்சி பாதை, அவினாசி பாதை இரண்டிலிருந்தும் பிரிந்து நகரைத் தொடாமலேயே நகர எல்லைக்கு வெளியே நெடுஞ்சாலைகளில் சேரும்படி பை-பாஸ் ரோடுகள் அமைத்திடும் செயற் குறிப்பு எதுவும் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : ஆம்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திட்டம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இந்தத் திட்டம் எப்போது நிறைவேற்றப்படும்? எப்போது முடிக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இந்தத் திட்டத்திற்கான முழுச் செலவு rough estimate has been assessed at 157 லட்சம் ரூபாய். இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்து லாண்ட் அக்விசிஷன் செய்ய 39.37 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போதுள்ள நிலைமையில் இந்தத் திட்டத்தை ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நிறைவேற்ற செயற் குறிப்புகள் இருக்கின்றன.

அரசு போக்குவரத்துத் துறை தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதிகள்

* 469 வினா—**திரு. கா. வேழவேந்தன் :** மாண்புமிகு போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

தமிழ்நாடு அரசுப் போக்குவரத்துத் துறை தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதிகளைச் செய்வதற்கு தனித் திட்டம் ஏதேனும் ஆய்வில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தமிழ்நாடு அரசு போக்குவரத்துத் துறை அதன் தொழிலாளர்களுக்காக 116 குடியிருப்புகளைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறது.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் போக்குவரத்துத் துறையில் இருக்கும்போது 116 வீடுகள் கட்டுவது மட்டுமே இப்போது பரிசீலனையில் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். குஜராத் மாநிலத்தில் இவர்களுக்காக 'ஓன் யுவர் ஹவுஸ்' என்ற ஸ்கீம் இருப்பது போல், இப்போது வீட்டுவசதி வாரியம் பலதிட்டங்களை நிறை வேற்றிக் கொண்டிருக்கும்போது போக்குவரத்துத் துறையிலுள்ள பல்லாயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு சில ஆண்டுகளில் வீடுகள் கிடைக்கின்ற வகையில் பெரிய திட்டத்தை அமைச்சர் அவர்கள் உருவாக்குவார்களா?

1972 மார்ச் 13]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அரசாங்கப் போக்குவரத்துத் துறை மூலமாக இந்தக் குடியிருப்புகள் தொழிலாளர்களுக்குக் கட்டிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. அண்மையில் தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இதே கோரிக்கையை அரசுக்கு வைத்தார்கள். வீட்டுவசதி வாரியத் தலைவரோடு அரசு போக்குவரத்துத் துறை இயக்குநர் அவர்கள் கலந்து பேசி இப்போது வீட்டு வசதி வாரியமும், அதே போல் குடிசை மாற்று வாரியமும் கட்டுகின்ற குடியிருப்புகளில் அரசாங்கத் துறையில் இருக்கும் போக்கு வரத்துத் தொழிலாளர்களுக்குத் தனிச் சலுகைகளை அளிக்க ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல் போக்குவரத்துத் துறைக்கு என்று நிலம் வாங்கி, அதிலே தனியாக வீடுகளைக் கட்டி போக்குவரத்துத் துறைக்குத் தரவும் வீட்டுவசதி வாரியம் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. இதன் அடிப்படையில் கிட்டத்தட்ட 950 மனுக்கள் தொழிலாளர்களிடமிருந்து பெறப்பட்டு, வீட்டுவசதி வாரியத் தலைவருக்கு இப்போது அனுப்பப் பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : கன்னியாகுமரி டிவிஷனில் எத்தனை வீடுகள் கட்டப் பட்டிருக்கின்றன ? அங்குள்ள தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்காக நில ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டது என்னவாயிற்று ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : நாகர்கோயிலில் ரூ. 3,60,000 மதிப்பீட்டுத் தொகையில் 36 டெனமென்ட்ஸ் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இப்போது அரசாங்கப் போக்குவரத்து நான்கு ரீஜன்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நான்கு ரீஜன்களிலுள்ள தலைமை அலுவலகங்களில் இருப்பவர்களுக்கு இம்மாதிரி தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் வீடு வசதி செய்து தந்துவிட வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் வீட்டுவசதி வாரியத் தலைவரையும், குடிசை மாற்று வாரியத் தலைவரையும் நானே நேரில் அழைத்து பேசி கூடிய சீக்கிரத்தில் ஒரு திட்டத்தை உருவாக்க இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அரசுப் பேருந்துப் பணிகள்

* 470 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

மாயூரத்திலிருந்து திருச்சி, கோவை வழியாக கூடலூருக்கு பஸ் விடும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : இல்லை.

* 471 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

மாயூரத்திலிருந்து திருச்சி, மதுரை வழியாக திருநெல்வேலிக்கு பகலில் செல்லும் துரித் வண்டி விட ஆவன செய்ய ஏதேனும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : இல்லை.

திரு. எம். தேவராசன் : நீண்டதூர எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்களில் புகார்ப் புத்தகங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. புகார்கள் குறைந்திருக்கின்றனவா ? அதிகமாகி இருக்கின்றனவா ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : புகார்களைப் பொறுத்தவரை இப்போது குறைந்து வருகின்றன. ஏற்கனவே வாரத்திற்கு ஏழு, எட்டு என்று வந்தது இப்போது வாரத்திற்கு இரண்டு என்ற அளவிலேதான் வருகிறது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : புகார்ப் புத்தகத்தில் எழுதுகின்றவர்கள் எண்ணிக்கை குறைந்து வருகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். புகார்கள் புத்தகத்தில் எழுதப்படுவது குறைகிறது என்ற காரணத்தால் வண்டியில் இருக்கும் கோளாறுகள் குறைந்திருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் கருதுகிறார்களா ? சமீபத்தில் நான் நீண்ட தூர பஸ்ஸில் சேலத்திற்குச் சென்றபோது வழியில் திண்டிவனத்தில் அந்த பஸ் நின்று விட்டது. வெகு நேரம் கழித்து ஒரு ஓட்டை வண்டி வந்து எங்களை ஏற்றிச் சென்றது. அதிலே ஜன்னல் திரை கிடையாது, ஜில்லென்ற காற்று, தூசி இவற்றுடன் சேலம் போய்ச் சேர்ந்தோம். புகார்ப் புத்தகத்தில் எழுதுவதற்கு பொதுவாக தயக்கம் காட்டுகிறார்கள். ஆகவே, இந்தமாதிரிக் கோளாறுகளைப் போக்க அமைச்சர் அவர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன கருத்தை அறிந்திருக்கிறேன். ஆனால் அவர்கள் தெரிவித்ததைப்போல் வண்டிகள் அடிக்கடி நின்று விடுகின்றன என்று சொல்லுவது முறையாகாது. கிட்டத்தட்ட 200 வண்டிகள் ஒரு நாளைக்கு ஓடுகின்றன. சாதாரணமாக ஒரு வாரத்திற்கு 12 பிரேக் டவுன் ஆகிறது. ஒரு நாளைக்கு அதிக பட்சம் 2 என்ற முறையில்தான் ஆகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் புகார்ப் புத்தகத்தைப் பயன்படுத்தாமல் இன்றையதினம் நேரிலே புகாரைத் தெரிவித்ததற்காக நன்றி. அதைப்பற்றி மேற்கொண்டு நடவடிக்கைகளை நல்ல

முறையில் செய்வதற்கான மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை அரசு போக்குவரத்துத் துறை மேற்கொண்டு வருகிறது என்பதையும் அவர்கள் நன்ருக அறிவார்கள். இருந்தாலும் இப்போது புதிய வண்டிகளில் கூட 'அன்போர்ஸீன் சர்கம்ஸ் டன்ஸஸ்'—என்று சொல்லக்கூடிய வகையில் எதிர்பாராமல் வண்டிகள் நின்று விடுகின்ற காட்சியைப் பார்க்கிறேம். புதிய கார்கள் கூட சமயத்தில் நின்று விடுகின்றன என்பது உறுப்பினர் அவர்கள் அறிந்த ஒன்றுதான்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: இப்போது ரிடையர்டு டிரைவர்ஸ், கண்டக்டர்லை மறுபடியும் நியமிக்கப்படுகிறுர்களா? அப்படி என்ருல் தகுதி பெற்ற இளைஞர்களும், கண்டக்டர்களும் இல்லையா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: பொதுவாக தகுதி பெற்ற டிரைவர்கள் இப்போது குறைவாகத்தான் இருக்கிறுர்கள். சென்னை மாநகரத்தைப் பொறுத்தவரை டிரைவர்கள் தேவைப்படுகின்ற அளவுக்கு இல்லை. வெளி மாவட்டங்களில் டிரைவர்கள் கிடைக்கிறுர்கள். சென்னை மாநகரத்தில் கிடைக்கவில்லை. ஆகையால் நல்ல சர்விஸ் ரெக்கார்டு உள்ள டிரைவர்கள் உடல் நலமுள்ளவர்களாக இருப்பார்களாஞல் அவர்களை மேலும் வேலையில் வைக்க இந்த அரசு அதை ஒரு ஊக்கமாக, அந்த முறையைக் கையாள உத்தேசித்துள்ளது.

திரு. கே. எ. வகாப்: இப்போது தனியார் பஸ்களை அரசே ஏற்றுக் கொண்ட காரணத்தால் அதிலே வேலை செய்த டிரைவர்களும், கண்டக்டர் களும் வேலை வாய்ப்பு இழந்து போகும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: அப்படி தனியார் துறையில் பணியாற்றியவர்களுக்கு முன் உரிமை வழங்கப்படும்.

திரு. எஸ். வடிவேல்: நம்முடைய அரசாங்க பஸ்கள் எங்கேயாவது பழுதடைந்து நின்று விட்டால் டிக்கட் ரிஃபண்ட் கொடுக்க சாத்தியக் கூறுகள் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: பயணிகளுக்கு டிக்கட் ரிஃபண்ட் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் அரசாங்கம் ஆலோசனை கூறியிருக்கிறது.

திரு. நா. வீராசாமி: இப்போது எல்லாத் துறைகளிலும் நாம் வேகமாக முன்னேறிக்கொண்டு வருகிறேம். ஆனல் எக்ஸ்பிரஸ் பஸ் வேகம் பழைய வேகத்திலேயே இருக்கிறது. எக்ஸ்பிரஸ் ரயில் வேகத்தை எல்லாம் அதிக மாக்கப் போகிறேம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறுர்கள். அப்படி எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்களின் வேகத்தையும் அதிகரிக்க செயற்குறிப்பு இருக்கிறதா?

TRUTH ALONE TRIUMPHS

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பஸ்களின் வேகத்தை அதிகரிப்பது சாலைகளின் அமைப்பைப் பொறுத்திருக்கிறது. பொதுவாக, தேசிய நெடுஞ் சாலைகளில் செல்லுகின்ற பஸ்களின் வேகத்தை அதிகரித்திருக்கிறோம். எந்த அளவுக்கு அதிகரித்திருக்கிறோம் என்றால் மின்னல் வேகத்தில் இங்கிருந்து நாகர்கோயிலுக்கு பஸ் விடுகிறோம். அந்த அளவுக்குப் பயணிகள் செல்லு கின்ற நேரம் குறைந்திருக்கிறது. ஆனால் தொழிலாளர்களுக்குத்தான் ஓவர் டைம் கிடைப்பதில்லை.

திரு. எம். தேவராசன் : தலைவரவர்களே, நீண்டதூரம் துரித பஸ்களில் பிரயாணம் செய்கின்ற பிரயாணிகள் சோர்வின்றி இருக்க, நல்ல இசைத் தட்டுகள் வைக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, இசைத் தட்டுகள் பிரயாணிகளின் சோர்வை நீக்கலாம். ஆனால் இந்த இசையிலே டிரைவர் கவனம் செலுத்தினால், இசைத் தட்டுகள் அந்த பிரயாணிகளின் உயிரையும் போக்கலாம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, நெடுந்தூரம் செல்கின்ற எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்களில் உள்ள சீட்டுகள் நல்லமுறையில் இல்லை. இந்தக் குறை நீண்ட நாட்களாகச் சொல்லப்பட்டும் நிவர்த்திக்கப்படவில்லை. இதைப் பரிசீலிக்க அமைச்சரவர்கள் சென்னையிலிருந்து, நாகர்கோவில் வரையில் பிரயாணம் செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, இருக்கைகள் நல்ல முறையில் இருப்பதற்கு போக்குவரத்துத்துறை மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றது. அதற்கான குஷன் நமக்கு கிடைக்கவில்லை. நாம் அதற்கான ஆர்டர் கொடுத்தும், சென்ற யுத்தத்தின் காரணமாக நமக்கு இன்னும் குஷன்கள் கிடைக்கவில்லை. கிடைத்தவுடன் குஷன்கள் பொருத்தப் பட்டு, நல்ல இருக்கைகள் அமைக்கப்படும். நான் பஸ்ஸில் பிரயாணம் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் அமைச்சராவதற்கு முன்னாலேயே எல்லா பஸ்களிலேயும் சென்றிருக்கிறேன். ஆனால் ஒருநாள் கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்களைப் பார்த்ததில்லை.

பெத்தசெட்டிபுரம் அரிசனங்களுக்கு நிலப்பட்டா

*457 வினா—திரு. சு. துரைசாமி : மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கோவை மாவட்டம், திருப்பூர் நகரில் பெத்தசெட்டிபுரம் அரிசன மக்கள் வாழும் பகுதியில் 1967 அல்லது 1968-ல் பட்டா ஏதேனும் கொடுக்கப் பட்டுள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விபரம் என்ன?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: (அ) & (ஆ) இல்லை.

திரு. சு. துரைசாமி: தலைவரவர்களே, அந்த இடத்தில் 1968-க்கு முன் 40 பேர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அது அரசாங்க புறம்போக்கு நிலம் என்றும், நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்படவில்லை என்றும் சொல்கிறார்கள். நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், எத்தனை பேர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? அதன் மதிப்பு என்ன என்பதை அறிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்டிருக்கின்ற கேள்வி, கோவை மாவட்டம், திருப்பூர் நகரில் பெத்தசெட்டிபுரம் அரிசன மக்கள் வாழும் பகுதியில் 1967 அல்லது 1968-ல் பட்டா ஏதேனும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதா என்பது. குறிப்பிட்ட இடத்தில் பட்டா எதுவும் கொடுக்கப்படவில்லை. புறம்போக்கு நிலம் பட்டா செய்து கொடுக்கப்பட்டதா இல்லையா என்பதற்கு தனியாகக் கேட்டால் விசாரித்து பதிலளிக்கப்படும்.

அரிசனங்களுக்கு வீட்டு மனைகள்

* 458 வினா—திரு. கா. வேழவேந்தன்: மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கும்மிடிப்பூண்டித் துணை வட்டத்தில் பூதூர், பெரிய சோழியம்பாக்கம், பாலவாக்கம், எளாவூர், பழைய கும்மிடிப்பூண்டி ஆகிய அரிசன காலனி மக்களுக்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்து வீட்டு மனை வழங்கும் திட்டம் தற்போது எந்நிலையிலுள்ளது?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: (1) பூதூர், பெரிய சோழியம் பாக்கத்தைப் பொறுத்தமட்டில், 4 (1) பிரிவின்கீழ் அறிவிப்புகள் ஏற்பளிக்கப் பட்டு தமிழ் நாடு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டன. 5-ஏ விசாரணை நடைபெற வேண்டியுள்ளது.

2. பாலவாக்கம் கிராமத்தைப் பொறுத்த மட்டில், வரைவு அறிவிப்புச் செயற்குறிப்புகள் வருவாய்த்துறை (நிலவரி) வாரியத்துடன் முடிவுபெறாமல் உள்ளன.

3. எளாவூர் பொறுத்த மட்டில் பிரிவு 6-ன் கீழ் அறிவிப்புகள் கிடைக்கப் பெற்று அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன. கும்மிடிப்பூண்டி கிராமத்தைப் பொறுத்தமட்டில், 4(1) பிரிவின்கீழ் அறிவிப்பு செங்கற்பட்டு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் இன்னும் முடிவு பெறாமல் உள்ளன.

*459 வினா—திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

பென்னலூர்ப்பேட்டைத் துணை வட்டத்தில், கன்னிகைப்பேர், பெரிய வண்ணான்குப்பம், செஞ்சியகரம் ஆகிய அரிசன காலனி மக்களுக்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்து வீட்டு மனைகள் வழங்கும் திட்டம் தற்போது எந்நிலையிலுள்ளது ?

THE HON. THIRUMATHI SATHYAVANIMUTHU : (1) With regard to Kannigaipair Village notification under section 4 (1) was approved and published in *Tamil Nadu Government Gazette*, Declaration under section 6 has been received from the Collector and it is under consideration of the Government.

(2) With regard to Vannancuppam Village the land has been taken possession of and the layout is pending approval with the Engineer, Periacuppam Panchayat Union.

(3) With regard to Senjiagaram declaration under section 6 has been approved and published in *Tamil Nadu Government Gazette*.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் ஒவ்வொரு கிராமத்தைப் பற்றியும் விபரமாகச் சொன்னார்கள். அதற்கு என்னுடைய நன்றி. ஆனால் அரசாங்கம் அரிசனங்களுக்கு வீட்டு மனைகள் வழங்க வேகமாக நடவடிக்கை எடுத்து வந்தும், நில ஆர்ஜிதம் செய்து வழங்கப்படுவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அதனால் பல்லாண்டு காலமாக வீட்டுமனைகளை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற அரிசன மக்கள் விரக்தியடைகிறார்கள். எனவே, காலதாமதத்தை தவிர்க்க, துரித நடவடிக்கை மேற்கொள்ள அரசு உத்தரவிடுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தலைவரவர்களே, இது நீண்டகால பிரச்னையாக இருப்பதால், அந்த மக்களுக்கு எல்லாம் விரைவிலே நிலம் கொடுக்க, அரசாங்கம் விரைவான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது. படிப்படியாகச் செயல்படுத்தப்பட்டும் வருகின்றன. அப்படிச் செய்கின்ற நேரத்தில் சிலசமயங்களில், நில ஆர்ஜிதம் செய்வதில் சில இடையூறுகள் இருப்பதால், சற்று காலதாமதம் ஏற்பட்டு விடுகிறது. அந்த கால தாமதத்தையும் தவிர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

1972 மார்ச் 13]

பர்மா அகதிகள் கடைகள் வைக்க கட்டட வசதிகள்

*460 வினு—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினுவுக்கு விடையளிப்பாரா :

சென்னையிலுள்ள பர்மா அகதிகள் வைத்திருக்கும் கடைகளுக்கு நிரந்தர கட்டடங்கள் கட்டித்தர செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தலைவரவர்களே, சென்னையிலுள்ள பர்மா அகதிகள் வைத்திருக்கும் கடைகளுக்கு நிரந்தர கட்டடங்கள் கட்டித்தர செயற்குறிப்பு எதுவும் அரசிடம் இல்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, இன்றைக்கு சென்னையில் பாரி முனையிலிருந்து கடற்கரை ரயில்வே நிலையம் வரையில் அமைந்திருக்கின்ற பர்மா பஜாரினுல் போக்குவரத்துக்கு மிகவும் இடையூருக இருக்கிறது. எனவே, அந்த பர்மா பஜாரை வேறு இடத்திற்கு மாற்றி அமைக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தலைவரவர்களே, அங்கே இருந்து பர்மா பஜாரை மாற்றித்தர வேண்டுமென்று என்னிடத்திலே மனு கொடுக்கப்பட்டது. அரசாங்கம் அதைப் பரிசிலனை செய்து, பர்மா பஜார் அமைப்பதற்கான பல இடங்களை தேர்வு செய்தது. ஆனுல் அந்த மக்கள் அந்த இடங்களை விரும்பவில்லை. அவர்களுக்கு தக்க இடத்தினை தேர்ந்தெடுப்பதில் அரசாங்கம் உறுதி பூண்டிருக்கிறது.

*472 வினு—திரு. என் கிட்டப்பா : மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினுவுக்கு விடையளிப்பாரா—

மாயூரத்திலிருந்து தஞ்சை, புதுக்கோட்டை வழியாக மதுரை வரை பஸ் விடும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : இல்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, என்னுடைய கேள்விகள் 470, 471, 472 ஆகிய எல்லாவற்றுக்கும் அமைச்சரவர்கள் இல்லை, இல்லை, இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். புதிய அரசு வந்த பிறகு மாயூரம் முதல்நிலை நகராட்சியாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. மாயூரத்திலிருந்து மதுரை செல்லவேண்டுமானுல் ரயில் மூலமாக செல்வதை விட, மாயூரத்திலிருந்து தஞ்சை, புதுக்கோட்டை வழியாக பஸ் மூலம் சென்ருல் ஏறக்குறைய 30 மைல்களுக்குமேல் குறைவாக

இருக்கிறது. பிரயாணிகளுக்கு நேரமும் மிச்சமாகும். அதை மனதிலேக் கொண்டாகிலும், மாயூரத்திலிருந்து, தஞ்சை, புதுக்கோட்டை வழியாக ஒரு பேருந்து விடுவதற்கு அரசு ஆலோசிக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், 470, 471, 472 ஆகிய மூன்று கேள்விகளுக்கும் இல்லை என்று பதில் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர், மாயூரத்தில் இருந்து என்பதற்குப் பதிலாக நாகையிலிருந்து என்று கேட்டிருந்தால் 'உண்டு' என்று சொல்லியிருப்பேன். ஒவ்வொரு ஊரிலிருந்தும் தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் எக்ஸ்பிரஸ் பஸ் விடுவது சாத்தியமல்ல என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அறிவார்கள். மாயூரம் தஞ்சையில்தான் இருக்கிறது. நாகையும் தஞ்சையில்தான் இருக்கிறது. எனவே, மாயூரத்திலிருந்து நாகைக்கு வந்துவிட்டால், அங்கிருந்து மற்ற இடங்களுக்குப் போவதற்கு வசதி இருக்கிறது. இருந்தாலும் மாயூரத்திற்கு வேண்டுமென்று கேட்ட காரணத்தினால், அங்கிருந்து திருச்சி, சிதம்பரத்திற்குச் செல்ல வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மாயூரத்தின் முக்கியத்துவத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் தெரிவித்ததற்கு நன்றி.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, இப்போது மாயூரத்திலிருந்து தஞ்சை வழியாக மதுரைக்கு நேரடியாக பஸ் விடக்கூடிய வாய்ப்பு இருப்பதினால் தான் அவ்வாறு சொன்னேன். எனவே, அரசாங்க பஸ் விடப்படாவிட்டாலும், இப்போது நிறுவப்பட்டுள்ள சோழன் போக்குவரத்து நிறுவனத்தார்—தற்போது மாயூரத்திலிருந்து சீர்காழிக்கு எஸ்.ஆர்.வி.எஸ். பஸ் விட்டிருக்கின்றார்கள். அதைத் தஞ்சை, புதுக்கோட்டை வழியாக மதுரைக்கு நீட்டித்துக் கொடுக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, நெடுஞ்சாலை பேருந்துகளை போக்குவரத்துக் கழகத்தினிடம் விடுவதில்லை. அரசாங்கமே பஸ்களை விடும். இருந்தாலும் நேரடியாக மாயூரத்திலிருந்து மதுரைக்கு பஸ் விடுவது பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரும்பத்திரும்ப சொல்வதால், அது பற்றி அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்யும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

(2) ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்

சிம்சன் கூட்டு நிறுவனங்களில் தொடர்ந்து நடைபெறும் வேலைநிறுத்தமும் தொழிலாளர் பாதிப்பும் குறித்து.

MR. SPEAKER: Thiru K. T. K. Thangamani has given notice under Rule 42 of the Asesmbly Rules to move for adjoining the business of the House to discuss the following matter of urgent public importance viz.,

"the continued strike in Simpson group of companies affecting 15,000 workers and failure to resolve the dispute even after the State Government's discussion with the Union Labour Minister on 9th March 1972 and consequent suffering of the workers and their families".

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சிம்ப்சன் பிரச்சினை ஐந்து மாதகாலமாக பலமுறைகளில் எல்லாம் இந்தச் சபையில் விவாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. நான் இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்ததன் நோக்கம் சமீப காலத்தில் இதை எப்படியாவது ஒழுங்கான முறையில் தீர்த்து வைப்பதற்கு மாநில அரசும், மத்திய அரசும் விரும்புகிறது, மத்திய அரசின் அமைச்சர் மாநில அமைச்சர்களோடு கலந்து பேசி சில நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த நடவடிக்கைகள் எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் எடுக்கப்படும் என்பதை அறிய இந்த சபையில், சபைக்கு வெளியில் இருக்கிற மக்கள் பூராவும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மத்திய தொழிற்சங்கங்களான ஏ.ஐ.டி.யு.ஸி., ஐ.என்.டி.யு.சி., எச்.எம்.எஸ். ஆகியவை கலந்து பேசி சில ஆலோசனைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஆலோசனைகளை அனைத்துப் பகுதியினர் பூராவும், தனியாக இருக்கக்கூடிய தொழிற்சங்கத் தலைவர் ஒவ்வொருவருக்கும் அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். அதன் பிரதான நோக்கம் என்னவென்றால் இந்த ஒப்பந்தம் ஏற்படுவதற்கு முன்னால் என்ன வேலையைச் செய்துகொண்டிருந்தார்களோ அந்த வேலையைச் செய்ய வைப்பதற்கும், அதேநேரத்தில் அரசு எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகள்—பாரபட்சமாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்களே—அதை மாற்றக்கூடிய முறையில் அரசு மத்திய தொழிற்சங்க ஸ்தாபனங்களுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்றும், அதற்கு அடிப்படையாக எல்லா சங்கங்களையும் சேர்த்து அங்கே சில அமைதிக்கும், ஒழுங்குக்கும் சில கோட்பாடுகளை நாம் அமைக்கவேண்டும் என்றும் இன்னும் சில ஆலோசனைகளையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆலோசனையைப் பார்த்து உடனடியாக கருத்து என்னவென்று மேலவையில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி

பிருக்கிறார்கள். அதுவே முடிவான கருத்தாக இருக்கக்கூடாது என்றும் சீக்கிரத்தில் ஒரு நல்ல முடிவு ஏற்பட மத்திய அரசுக்கும், மாநில அரசுக்கும் நடந்த பேச்சுவார்த்தைகள் என்ன, அதன் அடிப்படையில் அரசு எல்லாத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களையும் கலந்து என்ன முடிவு எடுக்க இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறோம். அரசு எடுக்கிற எல்லா நடவடிக்கைகளுக்கும் எல்லாக் கட்சி தொழிற்சங்கத் தலைவர்களுக்கும் ஆதரவு கொடுக்கின்றோம் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில் இன்று அந்தத் தொழில் நடக்க வேண்டும்.

அந்தத் தொழிற்சாலையில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு அமைதியான முறையில் தங்கள் வேலைகளைச் செய்ய உத்தரவாதம் வேண்டும். அந்த உத்தரவாதத்தை—அரசு தொழிற்சங்கங்களைக் கலந்துபேசி—பாரபட்சமற்ற முறையில் கொடுப்பதற்கு முன்வரவேண்டும். இந்தப் பிரச்சினை இனியும் காலதாமத மாகிக்கொண்டே போவது நலமல்ல. தொழிலாளர்கள் பலவிதமான இன்னல் களுக்கு உள்ளாகி வருகிறார்கள்.

அறுவர் குழு அமைந்தது. நூறு ரூபாய் அட்வான்ஸ் கிடைத்தது. தொழிற்சங்களுக்கு 5 ரூபாய் சந்தா கூடக் கட்டினார்கள். இன்றையதினம் அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்த மிகவும் கஷ்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். எப்படியாவது நல்லமுறையில் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கவேண்டும் என்கிற எண்ணதில் தான் எல்லாத் தரப்பினர்களும் இருக்கிறார்களே தவிர வேறுவிதமாக ஒன்றும் இல்லை.

இந்தத் தொழில் நிறுவனம் இங்கே மூடப்பட்டு இருப்பதன் காரணமாக வெளி மாநிலங்களில் உள்ள பல தொழில் நிறுவனத் தொழிலாளர்கள் கூட பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அரசு சீக்கிரத்தில் எல்லாச் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களுடனும் பேசி, ஒரு கோட்பாட்டை உருவாக்கி, நல்ல முறையில் இந்தத் தொழில் நடைபெறுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்த இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத் திருக்கிறேன். இது அனுமதிக்கப்பட்டால் மேலும் பல தகவல்களை அளிப்ப தற்கும் வாய்ப்பாக இருக்கும் என்கிற முறையில் இந்தத் தீர்மானத்திற்கு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் அனுமதி வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, சிம்ப்சன் விவ காரத்தில் மத்திய அரசு இப்போது ஏதோ பல புதிய யோசனைகளை மாநில அரசுக்குச் சொல்லியிருப்பதாகவும், அதை மாநில அரசு உடனடியாகக் கவ னிக்கவில்லை என்றும், இந்த நிலைமையில் அதன் அடிப்படையில் உடனடியாக

நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டு மாண்புமிகு இந்திய கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் தலைவர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் இங்கே ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

நான் அன்றைக்குப் பேசும்போதே குறிப்பிட்டேன், மத்திய அரசினுடைய தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் சென்னைக்கு வந்தபோது எங்களை எல்லாம் சந்தித்து உரையாடிய நேரத்தில் திட்டவட்டமாக இதைச் செய்யுங்கள் என்று எதையும் குறிப்பிட்டு அவர்கள் சொல்லவும் இல்லை. அந்த அடிப்படையில் அந்த விவாதம் அவருக்கும் எங்களுக்குமிடையே நடைபெறவுமில்லை. சில யோசனைகள் பரிமாறிக்கொள்ளப்பட்டன. அதில் முக்கியமாக எல்லாக் கட்சி தொழிற்சங்கத் தலைவர்களையும் மாநில அரசு அழைத்துப் பேசுவதை முதல் கட்டமாகவும், அதில் நிலைமை சுமுகமாகத் தீர்வதற்கான வழிவகை ஏற்படா மல் போனால் மேலே நடைபெற வேண்டியதைப் பின்னால் செய்யலாம் என்றும் நான் சொன்னேன். அதை மத்திய அமைச்சரும் பத்திரிகை நிருபர் களிடத்தில் விளக்கியிருக்கிறார்கள். சட்டமன்றத்தில் கூட இதுபற்றிய ஒரு பிரச்சினை எழுந்தபோது திரு. கே. டி. கே. சொன்னார்கள். அதற்கும் நான் பதில் அளிக்கும்போது எல்லாக் கட்சித் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களையும் கலந்து பேசுவதாக இருக்கிறேன் என்று சொன்னேன்.

ஆனால் அதற்கிடையில் ஏ.ஐ.டி.யு.ஸி., ஐ.என்.டி.யு.ஸி., எச்.எம்.என். ஸ்தாபன காங்கிரஸ்—இவைகளைச் சேர்ந்த தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள் கலந்து பேசி அவர்களே ஒரு அறிக்கை விடுத்திருப்பதும், அதை மற்றொரு கட்சி தொழிற் சங்கத் தலைவருக்கும், வேறு ஒரு தொழிற்சங்கத் தலைவருக்கும்—அவர்கள் பெயர் குறிப்பிடவில்லை. நான் நினைக்கிறேன் அவர் குறிப்பிட்டது குசேலர் ஆகத்தான் இருக்கும்—அனுப்பியிருப்பதாக இங்கே எடுத்துக் கூறினார்கள். இதன்பிறகு மேலவையில் இந்த விவாதம் வந்தபோதுதான் நான் அங்கேயே குறிப்பிட்டேன். நான் எல்லாம் கட்சித் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களையும் அழைத்து கலந்துபேச இருக்கிற நேரத்தில் குறிப்பாக சிம்ப்சன் தொழிலாளர் களிடத்தில் அதிக செல்வாக்குள்ள தி.மு.க. பேரவையைச் சேர்ந்த பிரதிநிதிகள் அழைக்கப்படாமல், திரு. குசேலரும் அழைக்கப்படாமல் இவர்களால் இந்தப் பிரச்சினைக்கு எப்படித் தீர்வுகாண இயலும்? அடிப்படையிலேயே இவர்களை விலக்கி, மற்றவர்கள் கூடிப் பேசி அறிக்கை விடுவித்திருப்பதானது மேலும் இந்தப் பிரச்சினையை சிக்கலாக்க வேண்டுமானால் பயன்படுமே தவிர நல்ல முறையில் ஒரு தீர்வைக் காண்பதற்குப் பயன்படாது என்பதாக மேலவையில் விவாதத்திற்குப் பதிலளிக்கிற நேரத்தில் குறிப்பிட்டேன்.

நாங்கள் கூட்டிய கூட்டத்தில் முடிவு எதுவும் எடுக்கப்படவில்லை, சில ஆலோசனைகளைத்தான் மற்றவர்களுக்கும் நாங்கள் கலந்து பேசி அனுப்பி வைத்திருக்கிறோம் என்று இப்போது அவர்கள் சொன்னாலும் கூட அது மற்றவர்களுடைய உள்ளத்தைப் புண்படுத்துவதாகத்தான் அமையும். ஒவ்வொரு அமைப்பினிடத்திலும் நம்பிக்கையும், பற்றும், பாசமும் கொண்டிருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள்.

இன்னும் சொல்லப்போனால்—நான் சொல்வதற்காக யாரும் வருத்தப்பட மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்—இன்றைக்கு, சிம்ப்சன் நிறுவனத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொழிற்சங்கத்தின் கீழும், குசேலருடைய தலைமையின் கீழும் இருக்கிற தொழிலாளர்கள் மற்ற மற்ற கட்சிகளின் தலைமை கீழ் அங்கே இல்லை என்று சொன்னால், அது தவறான வாதமாகாது. அப்படி இருக்க, அவர்கள் இருவரையும் விட்டு விட்டு இவர்கள் கூடித் தனியாக அறிக்கை விடுவது பிரச்சினையைச் சிக்கலாக்கத்தான் பயன்படும். திரு. குசேலர் அவர்கள் அங்கே விரைவாகத் தேர்தலை நடத்த வேண்டும் என்கிறார். இன்றைக்குக் கூட ஊர்வலமாக வந்து என்னிடம் சில மகஜர்களை அளிக்க இருப்பதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். திரு. ஹாண்டே அவர்களும்கூட அங்கே தேர்தலை விரைவாக நடத்த வேண்டும் என்று கருதுகிறார். இன்னும் கொஞ்சம் காலம் தாழ்த்தி நடத்துவதுதான் சிறந்தது என்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆகவேதான், இரு கருத்துள்ளவர்களிடத்திலும் கலந்துபேசி முடிவு எடுப்பதுதான் நல்லது. இவர்களே கூடி விவாதித்து அறிக்கை விடுத்திருப்பது நிலைமையை மோசம் ஆக்கிவிட்டது என்றுதான் நான் கருதுகிறேன்.

ஆனால் இப்போதும் நான் எல்லாக் கட்சித் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களையும் அழைத்துப் பேசத் தயாராய் இருக்கிறேன். இன்றைக்கு குசேலர் வர இருக்கிறார். அவர்களுடன் பேசுவதற்கும் எந்தவிதமான தடங்கலும் இல்லை. ஆயினும் அனைவரையும் சேர்த்துப் பேசவேண்டியது அவசியமாகிறது. இன்று நாளை வேலை அதிகம் இருக்கிறது. 15-ம் தேதி காவல்துறை மானியமும் வர இருக்கிறது. ஆகவே 16 அல்லது 17-ஆம் தேதி அவர்கள் எல்லோருக்கும் ஒத்து வருகின்ற நேரத்தில் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களுடனும் நான் பேசுவதாக இருக்கின்றேன். இந்த நேரத்தில் ஒருவரையொருவர் குற்றம் சாட்டிக் கொள்வதால் பயன் எதுவும் இல்லை. இந்தப் பிரச்சினையில் எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்பதற்கு அவர் தந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் உதவுகிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு, இதற்குமேல் விளக்கம் தேவையில்லை என்று கூறி, இதற்காக பேரவையை ஒற்றிவைக்க வேண்டிய அவசியமில்லையென்று கருதுகிறேன்.

1972 மார்ச் 13]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்குப் பிறகு, இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தின்மீது விவாதிக்க இந்தப் பேரவையின் பிற அலுவல்களை ஒற்றிவைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, இதற்கான அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.

(3) 1972-73-ம் ஆண்டுக்கான நிதி கோரிக்கைகள்மீது வாக்கெடுப்பு (தொடர்ச்சி)

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 9. மாவட்ட நிர்வாகமும் பல்வகையும்

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

" நிதிக்கோரிக்கை எண் 9—மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 12,81,49,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் ".

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy, I move the following cut motion—

" That the allotment of Rs. 12,81,800 under Demand No. 9—District Administration and Miscellaneous—be reduced by Rs. 100 ".

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, to discuss policy, I move the following cut motion—

" That the allotment of Rs. 12,81,49,800 under Demand No. 9—District Administration and Miscellaneous—be reduced by Rs. 100".

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட நிர்வாகத்தில் அரசியல் தலைவர்களின் தலையீடு தவிர்க்கப்பட வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க—

" நிதிக் கோரிக்கை எண் 9—மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 12,81,49,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட ஆட்சியாளர்கள் தொடர்ந்து மூன்று ஆண்டுகளாவது ஒரு மாவட்டத்தில் இருக்க வேண்டிய அவசியத்தைப்பற்றி விவாதிக்க—

" நிதிக் கோரிக்கை எண் 9—மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 12,81,49,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(ஆ) நிதிக்கோரிக்கை எண் 31—பஞ்சத் தணிப்பு

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

" நிதிக் கோரிக்கை எண் 31—பஞ்சத் தணிப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,14,59,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் ".

MR. SPEAKER : Thirumathi T. N. Anandanayaki is not in her seat and hence, her cut motion is not moved.

THIRU S. VADIVEL : Sir, I move the following cut motion to discuss about the drought conditions in Ramanathapuram district and the failure of the Government in giving immediate relief to the ryots—

" That allotment of Rs. 1,14,59,300 under Demand No. 31—Famine Relief—be reduced by Rs. 100 ".

(இ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 32—ஓய்வூதியங்கள்

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

" நிதிக் கோரிக்கை எண் 32—ஓய்வூதியங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 5,44,58,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் ".

MR. SPEAKER : Thirumathi T. N. Anandanayaki is not in her seat and hence, her cut motion is not moved.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, 2—10—1970-க்கு முன் ஓய்வுபெற்ற சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு 50 சத பஞ்சப்படி இணைத்துச் சம்பள கமிஷன் சிபாரிசுபடி கொடுக்கப்படாமலிருப்பதைப்பற்றி விவாதிக்க—

" நிதிக் கோரிக்கை எண் 32—ஓய்வூதியங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 5,44,58,400-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1972 மார்ச் 13]

(ஈ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 36—ஏனைய பல்வகை இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 36—ஏனைய பல்வகை இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 7,98,70,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவர் அவர்களே, கேளிக்கை வரியிலிருந்து அதிகப் பங்கு பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 36—ஏனைய பல்வகை இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 7,98,70,400-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

MR. SPEAKER: Thirumathi T. N. Anandanayaki is not in her seat and hence, her cut motion is not moved.

(உ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 37—ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 37—ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 53,74,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவர் அவர்களே, கொள்கைபற்றி விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 37—ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 53,74,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU J. JAMES: Sir, I move the following cut motion to discuss about the nature and the quantum of compensation to Zamindars—

"That the allotment of Rs. 53,74,000 under Demand No. 37—Compensation to Zamindars—be reduced by Rs. 100".

(ஊ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 45—ஓய்வூதியத்தில் ஒரு பகுதியை மொத்தமாக்கிக் கொடுத்தல்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

"நிதிக்கோரிக்கை எண் 45—ஓய்வூதியத்தில் ஒரு பகுதியை மொத்தமாக்கிக் கொடுத்தல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 10,02,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவர் அவர்களே, கொள்கையைப்பற்றி விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 45—ஓய்வூதியத்தில் ஒரு பகுதியை மொத்தமாக்கிக் கொடுத்தல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 10,02,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU J. JAMES: Sir, I move the following cut motion to discuss about the need to increase the quantum of pension to be commucted by pensioners as it was fixed long time ago.

"That the allotment of Rs. 10,02,000 under Demand No. 45—Commuted Value of Pensions be reduced by Rs. 100."

(எ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 47—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன்பணங்களும்

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 47—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன்பணங்களும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 35,45,47,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவர் அவர்களே, விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் கடனுக்கான வட்டி விகிதத்தைக் குறைப்பதைப்பற்றி விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 47—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன்பணங்களும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 35,45,47,400-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU J. JAMES : Sir, I move the following cut motion to discuss about the non-avaliability of fertilisers, pesticides loans and seeds to agriculturists in time—

"That the allotment of Rs. 35,45,47,400 under Demand No. 47—Loans and Advances by the State Government—be reduced by Rs. 100."

(ஏ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,74,65,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

DR. H. V. HANDE : Sir, I move the following cut motion to discuss policy—

"That the allotment of Rs. 2,74,65,400 under Demand No. 1—Land Revenue Department—be reduced by Rs. 100".

திரு. என். மருதாசலம் : தலைவர் அவர்களே, இனும் ஒழிப்புச் சட்டத்தில் உரிய திருத்தம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் குறித்து விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,74,65,400-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நில மற்ற ஏழை விவசாயிகளுக்குப் புறம்போக்கு நிலம் பட்டா செய்து கொடுப்பதன் அவசியத்தைப்பற்றி விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,74,65,400-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, I move the following cut motion to discuss the indebtedness of the small cultivators and their inability to pay arrears of land revenue—

"That the allotment of Rs. 2,74,65,400 under Demand No. 1—Land Revenue Department—be reduced by Rs. 100",

(ஐ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 4—முத்திரைத்தாள்—நிர்வாகம்

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 4—முத்திரைத்தாள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 27,71,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

DR. H. V. HANDE : Sir, I move the following cut motion to discuss policy—

"That the allotment of Rs. 27,71,700 under Demand No. 1 —Stamps Administration—be reduced by Rs. 100."

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, முத்திரைத் தாள்கள் கிடைப்பதில் உள்ள சிரமங்கள் பற்றி விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 4—முத்திரைத்தாள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 27,71,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. என். மருதாசலம்: தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர்கள், தொழில் கோர்ட், சம்பள பட்டுவாடா கமிஷன் முதலியவரிடம் செய்யும் மனுக்களுக்கு ஸ்டாம்புகள் தேவையில்லையென்பதைப்பற்றி விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 4—முத்திரைத்தாள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 27,71,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(ஒ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 46—அரசு வாணிகத் திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவு

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 46—அரசு வாணிகத் திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் —. 31,59,34,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

MR. SPEAKER : Thiru R. Ponnappa Nadar is not in his seat and hence, his cut motion is not moved.

1972 மார்ச் 13]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, நெல் குவிண்டாலுக்கு இப்போது உயர்த்தியதைவிட மொத்தம் 10 ரூபாய் உயர்த்தி, படி அரிசி ரூ. 1.40-க்கு மேல் போகாமல் விற்பதைப்பற்றி விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 46—அரசு வாணிகத் திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 31,59,34,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எல்லா மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே அரசாங்கத்தின் கொள்கை விளக்கங்கள் அடங்கிய புத்தகங்கள் * மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கின்றது. இருந்தாலும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு கருத்தை மட்டும் கூறிவிட விரும்புகிறேன்.

Ryotwari settlement came into effect in the transferred territory from fasli 1374, i.e., from 1st July 1964. But, owing to administrative reasons, it has been implemented in Shencottah taluk of Tirunelveli District from fasli 1378, i.e., 1st July 1968 and in Kanyakumari district from the current fasli—1381, i.e., 1st July 1971.

On the instructions of the Honourable Chief Minister, I held a conference of non-officials including Honourable Members of this House and of the Legislative Council belonging to Kanyakumari district, at Nagercoil on the 25th of February to discuss about matters relating to the implementation of ryotwari settlement. It was then represented that it would be a serious hardship if the ryots in this area were asked to pay the arrears for the faslis from 1371 to the fasli of implementation of roytwari settlement.

Government have carefully considered this and have decided, as a measure of relief, to waive the collection of the difference between the assessment at the ryotwari settlement rates and the assessment obtaining earlier. In other words, for the seven years from 1st July 1964 to 1st July 1971 in respect of Kanyakumari district and for the four years from 1st July 1964 to 1st July 1968 in respect of Shencottah Taluk, the collection will be at the same rates as

* ம் பக்கங்களில் முதல், இரண்டாவது, மூன்றாவது, நான்காவது இணைப்புக்களாக அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன.

applicable prior to the introduction of settlement, and the difference between these rates and the ryotwari settlement rates will be waived for these periods.

As a consequence to this, in the comparatively few cases, where the amounts collectable under the old rates are higher than under the new rates, the collections will be under the old rates only, for the above periods.

Since the amounts to be waived include not only land revenue but also local cess and local cess surcharge amendments to the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958, will be necessary. This will be undertaken in the current session of the Legislature.

As a result of the above decisions of the Government, ryotwari assessment along with the local cess and local cess surcharge calculated on the basis of the ryotwari rates, will be collected in fully only from 1st July 1968 in Shencottah taluk and from 1st July 1971 in Kanyakumari district. Consequently, the orders issued by Government waiving the basic assessment on all dry lands will be given effect to in Shencottah taluk from 1st July 1968 and in Kanyakumari district from 1st July 1971, instead of from 1st July 1967 as in other areas of the State. As far as wet lands are concerned, in respect of Shencottah taluk and Kanyakumari district also, in respect of persons holding wet lands of five acres and less in extent, the land revenue component of the consolidated wet assessment will be waived from 1st July 1971 as in other areas of the State.

THIRUMATHI ALDA M. FOWLER : Mr. Speaker, Sir, I have a few observations to make to invite your attention and the attention of the House.

You will know perhaps that interest in farming and in land is not really one that is connected with the members of my community. But last year I thought I would go out to find out how our people really responded to the idea of farming and the growing of more food. I must confess that I had consultation first with the Hon. Minister for Food and Revenue so that I would know what I should present to the members of my community. When I went out to visit various localities where the members of my community are organised for the betterment of themselves and of the State, I had a very pleasant surprise. I found that they took to the idea willingly

and welcomed suggestions made to them. I also discovered that it was not a new idea to a few. In Jolarpet and in St. Thomas Mount, I discovered that there were people who would go in for the development of land and take to farming if there was more encouragement.

In this connection, I must say that they had not the land on which to start at that time. In Yercaud I discovered that farming was an established fact and they were quite happy to get on with the job themselves.

In Golden Rock I found that there was one person in particular who had held land for a considerable length of time—something like 20 years—and when the idea of co-operative farming was given to him, he thought it a good plan. I do not think I am wrong in stating that he has already gone ahead with the idea. Not finding other members of his community to join him, he has communicated the idea to the ryots living round about and they too wished to go in for co-operative farming. I mention this to show the new trend.

So often we get to habits of employment and we find when we are unemployed that it is because we stick to the same old jobs. But here is a new idea going down well. I hope that the assurances made to me will materialise this year. I would like these people who have shown this interest to get land or help--whatever it is--that they need to start with this new venture before they become frustrated. So, my plea this morning is that we should find out and get land for those who are willing to go in for the growing of more food which we so badly need in our State.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் சார், இன்று பல மானியங்கள்மீது கூட்டாக விவாதம் நடந்தாலும்கூட அதிலே இரண்டு பிரதான அம்சங்கள் இருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கிறேன். அதுவும் மாவட்ட நிர்வாகத்தைப் பற்றியும் உணவு பற்றியும் பிரதானமாக வந்திருக்கிறது. உணவைப்பற்றி இருக்கக் கூடிய மானியத்தில் எங்களுடைய கட்சிக்காரர் திரு. ஆ. கு. சுப்பையா அவர்கள் பேசுவார்கள். நான் அதிகமாக மாவட்ட நிர்வாகம்பற்றிய விஷயங்களைப் பற்றிச் சில கருத்துக்களை நான் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணைகளை வலியுறுத்துவதன் மூலம் பேசலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

நான் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையில் 'மாவட்ட ஆட்சியாளர்கள் தொடர்ந்து மூன்று ஆண்டுகளாவது ஒரு மாவட்டத்தில் இருக்க வேண்டிய அவசியத்தைப்பற்றி விவாதிக்க' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். மதுரை

மாவட்டத்திலே ஒரு மாவட்ட ஆட்சியாளர் பதவியேற்று ஒரு ஆண்டுக் காலம்கூட முடியவில்லை, தேர்தல் முடிந்து ஒரு வருஷம்கூட முடியவில்லை, அவர் மாற்றப்பட்டுவிட்டார். கோவைக்கு மாற்றப்பட்டுவிட்டார். அதற்குப் பிறகு வந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும் ஒரு ஆண்டு முடிவதற்குள்ளாகவே வேறு பதவிக்காக மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். இம்மாதிரி மாற்றப்படுவதால் அந்தந்த மாவட்டங்களில் மிகப் பொறுப்பான பதவியிலே இருப்பவர்கள் மூன்று ஆண்டுக் காலம் தொடர்ந்து இருந்தால்தான் போட்டிருக்கிற திட்டங்களை அமல் நடத்த முடியும்—பல காரியங்கள் தடைபடுகின்றன. வேறு ஏதாவது அவசியமான காரணம் இருந்தாலொழிய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரை குறைந்தது மூன்று ஆண்டுகளுக்குள்ளாக மாற்றாதபடி, மூன்று வருட காலம் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

இரண்டாவதாக, ரெவின்யூ போர்டு சம்பந்தமாக இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன், ஏற்கெனவே, We have already taken a firm decision about abolition of Revenue Board. என்று நமக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அந்த ரெவின்யூ போர்டு சம்பந்தமாகக் கொடுத்திருக்கும் குறிப்பிலே அமைச்சரவர்கள் சொல்கிறார்கள், நாம் அதை நடத்துவதா இல்லையா என்பதைப் பொறுத்து அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ரிபார்ம்ஸ் கமிஷனுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இது மேலும் காலதாமதம் ஏற்படுத்துவதற்கான நிலைதானே தவிர கண்டிப்பாக இந்த இலக்காவானது சீரும் சிறப்புமாகச் செயல்பட வேண்டுமென்று சொன்னால் ரெவின்யூ போர்டிலே இருக்கும் 6, 7 சீனியர் செக்ரட்டரீஸ்ஸை பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்குத் தனித்தனியாகப் பொறுப்புக்களைக் கொடுத்து, கமிஷன் என்ற முறையிலே என்று பொறுப்பு இல்லாமல் பொறுப்பைக் கொடுத்து இன்றைக்கு ரெவின்யூ போர்டின் செயலாளர்கள், உதவிச் செயலாளர்கள், டெபுடி செக்ரட்டரீஸ் இவர்களுக்குத் தலைமையாக ரெவின்யூ செக்கரட்டரி என்ற மாதிரி ஏற்கனவே தமிழகத்தில் உள்ள அமைப்பிற்கு உள்ளமைப்பாக இருப்பதால் State within a State பல குழப்பங்கள், காலதாமதங்கள் ஏற்படுகின்றன. இது அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிஃபார்ம்ஸ் கமிஷன் முன்னால்தான் போய் முற்றுப்பெற வேண்டுமென்ற கருத்து தவறானது என்ற கருத்தை மீண்டும் ஒருமுறை வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னும் இந்த மாவட்டங்கள் சம்பந்தமாக வருகின்றபொழுது சென்ற தொடரிலேகூட தலைநகரம் சம்பந்தமாகப் பல சர்ச்சைகள் எழுப்பப்பட்டன. இங்குகூட வெட்டுப் பிரேரணைகள் கொடுக்கப்பட்டன. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கான தலைநகரம் என்பது இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்

குள்ளேயே வர வேண்டுமென்று. இது சம்பந்தமாக எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்ந்தவர்கள் ஒருங்கிணைந்து எந்த நகரத்தை இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தி லுள்ளவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களோ அதை ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையிலே பார்த்தால் இம்மாதிரி சொல்லும் பொழுது பிரதான இடங்கள் எல்லாம் மதுரைக்கு வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இன்றைக்கு இராமநாதபுரத்தின் பெரிய கோர்ட் மதுரையில்தான் இருக்கிறது. இப்படித் தலைநகரம் இல்லாத காரணத்தினால் பல தலைமை ஆபீஸ்கள் பல யிடங்களிலும் பரவியிருப்பதால் அங்கு வளர்ச்சியடையாமல் இருக்கிறது. இதுவும் பல தடவைகள் இந்தச் சபையில் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் அதை வலியுறுத்தி இந்தக் கருத்தை மீண்டும் ஒருமுறை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் தலைமை)

அடுத்து, 32-வது மானியமாக இருக்கும் பென்ஷன் சம்பந்தமாக விரிவாக நான் பல வெட்டுப் பிரேரணைகளைக் கொடுத்திருக்கிறேன். பென்ஷன் தாரர் களைப் பொறுத்தவரையில் நான் ஏற்கனவே ஒரு தடவை குறிப்பிட்ட ஞாபகம் இருக்கிறது. சாதாரணமாகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருப்பவர்கள் அவர்களுக்கு ஊதியத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்த முடியும். ஆனால் ஓய்வு பெற்றவர்கள் அப்படி வற்புறுத்துவதற்கு வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே அவர்கள் விஷயத்தில் அரசே முன்கை எடுத்து ஓய்வு பெற்றவர் களுக்குச் சிரமம் ஏற்பட்டால் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சபையிலே பலமுறை நான் கேள்விகளாக எழுப்பியிருக்கிறேன். முனிசிபல் சிப்பந்திகளில் ஓய்வூத் தொகை உரிமை உள்ளவர்களுக்கு 1 வருஷத்திற்கு மேலாக ஓய்வுத்தொகை கொடுக்காமலிருந்து இப்பொழுதுதான் கொடுப்பதற்கு உத்தரவு போட்டுள்ளார்கள். 1970 ஜனவரி மாதத்திற்கு முன்பு ஓய்வு பெற்ற வர்களுக்குத் தொகை கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட் டிருக்கிறோம். அரசு அதைச் சீக்கிரத்திலே, 1 மாதம் 2 மாதங்களுக்குள்ளாக ஓய்வுத் தொகையைக் கொடுப்பதற்கு உத்தரவு போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் 2—10—1970-க்கு முன் ஓய்வு பெற்ற சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு 50 சத பஞ்சப்படி இணைத்துச் சம்பள கமிஷன் சிபாரிசுபடி கொடுக்கப் படாமலிருப்பதைப் பற்றி விவாதிக்க என்று கொடுத்திருக்கிறோம். இப்பொழுது கூட சாதாரணமாக 15 ரூபாய் பஞ்சப்படி என்றால் 7½ ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் 75 ரூபாய் தாசில்தாருக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்ற நிலை இருக்கிறது, அதற்கு இன்னும் உத்தரவு போடா மல் இருக்கிறார்கள். இந்த ஓய்வு நிதி பெறுபவர்கள் சம்பந்தமாக, அதிலும்

சர்க்காரிலே பணியாற்றி ஓய்வூதியம் பெறுகிறவர்களுக்கு மேலே கிடைக்கவும், சம்பளக் கமிஷன் ஓய்வு பெற்றவர்கள் சம்பந்தமாக எந்தெந்தப் பரிவுரைகளை வழங்கியிருக்கிறார்களோ அவைகளையெல்லாம் முறையாக அமல் படுத்தவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஸ்டாம்புகள் சம்பந்தமாக எடுத்துக் கொண்டால், இப்பொழுது தொழிலாளர்கள் தொழில் கோர்ட்டிலே தங்களுக்குச் சம்பளம் பாக்கியிருந்தது என்று Payment of Wages Act மனுச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மனுக்களுக் கெல்லாம் ஸ்டாம்பு ஒட்டித்தான் கொடுக்க வேண்டுமென்றிருக்கிறது. ஒருகாலத்தில் அப்படி இல்லாமல் இருந்தது உண்டு. இப்பொழுது அது படிப்படியாக உயர்ந்து சாதாரணமாக மனு கொடுக்கும்பொழுது 3 ரூபாய் அளவிற்கு ஒட்ட வேண்டு மென்ற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அம்மாதிரியாகத் தொழிலாளர்கள் செய்யும் மனுக்களுக் கெல்லாம் ஸ்டாம்புகள் இல்லாமல் இருக்கும் ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் பல கூட்டங்களுக் கெல்லாம் நாம் உத்தரவு வாங்க வேண்டு மென்றால் அதற்கு இப்பொழுது ஸ்டாம்ப் ஒட்ட வேண்டுமென்று இருக்கிறது. போலீசிலே உத்தரவு வாங்க வேண்டுமென்பதிலே எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை, ஏனென்றால் இரண்டு மூன்று கூட்டங்கள் ஏற்பட்டால் ஒரு கூட்டத் திற்கும் இன்னொரு கூட்டத்திற்கும் முரண்பாடு இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் அந்தக் கூட்டங்களுக்கு ஸ்டாம்ப் ஒட்டித்தான் மனுச் செய்ய வேண்டுமென்பது கைவிடப்பட வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

இறுதியாக இந்த ரெவின்யூ சம்பந்தமாக பல விஷயங்கள் பின்னாலே வரும் என்றிருந்தாலும்கூட நான் ஒரு கருத்தை மட்டும் வலியுறுத்திக் கூற ஆசைப் படுகிறேன். இன்றைக்குக் காலையிலே அதுசம்பந்தமாக விவாதித்து மாண்புமிகு உணவு அமைச்சரவர்கள் பல விவரங்களைக் கொடுத்தார்கள். இருந்தாலும் சர்க்கரை சம்பந்தமாக ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்தை இங்கு சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

இன்றைக்கு அவர்கள் கொடுத்த பதிலிலிருந்து பார்த்தால் 10,000 டன் நமக்கு மாதத்திற்கு மத்திய சர்க்கார் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய தேவை என்பது 15,000 டன் என்று தெரிகிறது. இன்றைக்கு 60 சத விகிதம் என்பது 10,000 டன்கள் என்றால் பதினாறாயிரத்துச் சொச்சம் வரையில் நமக்கு

விநியோகிக்கப்படுகிறது. இந்த பதினாறாயிரத்துச் சொச்சம் டன்கள் விநியோக மானால் நமக்குத் தேவை 15,000 டன்களாக இருக்கும்பொழுது ஏன் இந்த விலைவாசி உயர்வு என்று கேட்கிறேன். இதற்குக் காரணம் எகனாமிக் டைம்ஸ் சொல்கிறது.

The main reason behind the sharp rise in the price of sugar is the psychology of scarcity worked up by the Industry. The price is being rigged up by industry.

இதே கருத்தை நமது உணவு அமைச்சரவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

The worker has capacity to withhold the stock

ஆகவே, இந்த புரொட்யூசர்கள் மீது அவர்கள் மூலமாகத் தனியார்களுக்கு விநியோகம் செய்யப்படும்பொழுது இந்த இடங்களிலே செக் கொஞ்சம் விரிவாக இருக்க வேண்டும். எனக்குச் சில விவரங்கள் தெரியும். மதுரை நகரத்திலே குறிப்பிட்ட விலாசம் இருக்கிறது, அமைச்சரவர்களிடத்தில் கூறக் கூடத் தயாராக இருக்கிறேன். பெயர் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. இன்றுவரை இரண்டு இலட்சம் மூட்டைகளுக்குமேல் வைத்திருக்கிறார்கள். இது 60 சத விகிதமும் அல்ல, சட்ட விரோதமானதாகவும் இல்லை. ஒரு மூட்டை 200 ரூபாய்க்கு விற்க வேண்டுமென்றால் 280 ரூபாய், 300 ரூபாய் என்று விற்கிறார்கள். ஆனால் 250 ரூபாய் என்றுதான் சொல்கிறார்கள். ஆனால் 300 ரூபாய் வரைக்கும் சில்லரைக்கு 3 ரூபாய்க்குக் குறையாமல் கொடுக்கக் கூடிய துர்ப்பாக்கியமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த சர்க்கரை சம்பந்தமாக இந்த மூன்று மாத காலத்தில் 30,000 டன்கள் மத்திய சர்க்கார் ஒதுக்கியிருக்கிறது என்றால் அதைச் சரியாக விநியோகித் திருக்கிறார்களா என்பதைப்பற்றி ஒரு சரியான செக்கப் செய்ய வேண்டும். அதற்கு நம்முடைய சபைக்குத் திருப்திகரமான பதில் இருக்க வேண்டும். ஏற்கனவே சாதாரணமாகச் சொல்லும் பதில்களெல்லாம் ஞாபகத்தில் இருக்கிறது.

நாடாளுமன்றத்திலே இப்பொழுது நமக்கு 40 லட்சம் டன் தேவை என்றும் 40 லட்சம் டன்னுக்குக் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது என்றும் நாடாளு மன்றத்தில் பதில் கொடுக்கப்பட்டது. அதற்கு ஒரு உறுப்பினர், சென்ற வருஷத்தில் இருக்கும் பாக்கியே 8 லட்சத்து 42 ஆயிரம் டன் இருக்கிறதே, அப்படியானால் 48 லட்சத்து 42 ஆயிரம் டன் நம் கையில் இருக்கிறதே, ஆகவே பற்றாக்குறை பிரச்னையே இல்லையே என்பதாக எடுத்துக் காட்டினார்கள். அதேமாதிரி உணவு அமைச்சரவர்கள் இங்கே சொல்லும்பொழுது இங்கு மூன்று மாதத்திற்கு 30,000 டன்கள் என்றிருந்தாலும், ஏற்கனவே நம்முடைய

ஸ்டாக் 5,000 டன்கள் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படியிருக்கும் பொழுது கண்டிப்பாக இந்த விலை கூடுவதற்கு நியாயமே யில்லை. மத்திய சர்க்காரோடு அவர்கள் பேசும்பொழுது 100 சத விகிதம் அரசே விநியோகப் படுத்த வேண்டுமென்று சொல்ல வேண்டும். அது மட்டுமல்லாமல் இன்றைக்கு 1 ரூபாய் 50 பைசா என்ற அவர்களின் விலைகூட அதிகம். அதை இன்னும்கூடக் குறைத்து இந்த 45 ரூபாய் எக்சைஸ் போடுவதையும் சேர்த்துப் பார்த்தாலும் கூட 1½ ரூபாய் அல்லது ஒன்றே முக்கால் ரூபாய்க்கு ஒரு கிலோவை கண்ட்ரோல் விலைக்குக் கொடுக்க முடியும் என்பதை மத்திய சர்க்காரிடத்தில் வலியுறுத்த வேண்டும். இரண்டு ரூபாய் என்பது அதிகம். காரணம் என்ன வென்றால் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் விலையைப் பார்த்தால், அதைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தாலும், இதைப்பற்றி அகில இந்திய சம்மேளனம் விவரமாக அளித்திருக்கிறார்கள்.

அப்படி வருகின்றபோது 1½ ரூபாயிருந்து 1¾ ரூபாய் வரையிலே ரிடைல் பிரைசுக்குக் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லப்படுகிறது. தமிழகத்தைத் தவிர மற்ற இடங்களில் கரும்பு டன் ஒன்றுக்கு 100 ரூபாய், 115 ரூபாய் வரை கூட விற்கப்படுகிறது. நம்முடைய மாநிலத்தில் விளையும் கரும்பு மற்ற மாநிலங்களில் விளைகின்ற கரும்பைவிட அவ்வளவு குறைவான ரெகவரி உடையது அல்ல. மகாராஷ்டிராவில் வேண்டுமென்றால் ரெகவரி கொஞ்சம் ஜாஸ்தியாக இருக்கலாம். உத்தரப் பிரதேசம், பீகாரில் இருக்கக்கூடிய ரெகவரி நம்முடைய தமிழகத்திலும் இருக்கிறது. நாம் இப்போது கரும்புக்கு டன் ஒன்றுக்கு 80 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறோம். மத்திய அரசு கூட ஒரு டன் 85 ரூபாய்க்குக் குறைந்து வாங்கக் கூடாது என்று கூறியிருக்கிறது. நம்முடைய விவசாயிகளிடமிருந்து குறைந்த விலைக்கு வாங்கி லாபத்தை அதிக மாக வைத்து சர்க்கரை ஆலை முதலாளிகள் சம்பாதிக்கிறார்கள். தேவையான அளவுக்குச் சர்க்கரை இருக்கக்கூடிய நேரத்தில் அதைக் குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். ஏற்கனவே எங்கள் கட்சியின் சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்டு இந்தச் சபையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணைகளை வற்புறுத்தி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். குப்பல் இராமகிருஷ்ணன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த் துறையின் மீதான மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில கருத்துக் களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசு கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் செய்த பணிகள் எல்லாம் ஏழை மக்களுக்காகச் செய்யப்பட்ட பணிகள் என்பதை உணரும் வகையில் இது அமைந்திருக்கிறது. குறிப்பாகச் சொல்லப் போனால் கடந்த 20 ஆண்டுக்

காலத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சி இருக்கும்போது அவர்கள் 1.15 லட்சம் மக்கள் பயன் அடையும் விதத்தில் 2.88 லட்சம் ஏக்கர் விளைச்சல் நிலங்களை ஏழைகளுக்கு ஒப்படை செய்தார்கள். ஆனால் 1967-ல் இருந்து 1972 வரை 2.47 லட்சம் மக்கள் பயனடையும் விதத்தில் 4.92 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் ஒப்படை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது அந்தக் காலத்தில் இருந்த அரசு ஏழைகளுக்கு நிலம் கொடுத்ததைக் காட்டிலும் நமது அரசு ஐந்து ஆண்டுகளில் பத்து மடங்கு அதிக அளவுக்கு ஏழைகளுக்கு நிலங்களை ஒப்படை செய்திருக்கிறது என்ற நிலையில் இதுதான் உண்மையான ஏழைகளுடைய அரசு என்பது தெளிவாக புலனாகிறது. அதற்காக ஏழை மக்கள் இந்த அரசுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

முன்பெல்லாம் மக்கள் நிர்வாகத்தை அணுகி தங்கள் குறையைச் சொல்ல அச்சப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். நம்முடைய அரசு நிர்வாகத்தில் மனு நீதித் திட்டம் ஏற்படுத்தப்பட்டு சாதாரண ஏழை மக்கள் நேரடியாக உயர் அதிகாரிகளோடு தொடர்பு கொண்டு தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துக் கூறி களைந்து கொள்ள முடிகிறது. மனு நீதித் திட்டத்தின்படி குறைகளை எடுத்துக் கூறினால் குறிப்பிட்ட இலாகாவுக்குப் பரிசீலனைக்காக அந்த மனு அனுப்பப் பட்டுள்ளது என்று பதில் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. அந்த பதிலோடு நின்றுவிடாமல் அந்தக் குறிப்பிட்ட துறை அதிகாரி மேற்கொண்டு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார், நடவடிக்கை என்னவாயிற்று என்ற முறையில் 'ஃபாலோ அப்' பண்ணி மேல் நடவடிக்கை எடுக்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

நிர்வாக சம்பந்தமாகப் பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டும். தற்போதுள்ள நிர்வாகம் ஏழை ஜனங்களுக்குத் தேவையான அளவுக்கு நன்மை செய்ய முடியவில்லை. அதற்காக நிர்வாகத்தைச் சீர்திருத்த வேண்டுமென்பது நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. அதனுடைய பரிந்துரைகள் வந்த பிறகு அமல்படுத்தப்படும் என்று கூறப்படுகிறது.

நிர்வாகத்தைச் சீர்திருத்துவது பற்றிக் கவனிக்கும்போது வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் பற்றி முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டும். ஆங்காங்கு அதிகமான ஆட்களை உபயோகித்து ஜனங்களுக்கு நன்மையான காரியங்களைச் செய்ய முயல வேண்டும். இப்போது வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் படித்தவர்களிடையேயும் ஏராளமாக இருக்கிறது, படிக்காதவர்களிடையேயும் ஏராளமாக இருக்கிறது. அவர்களைப் பற்றி அரசு கவனிக்க வேண்டும். குறைந்த அடிப்படைச் சம்பளத்தைக் கொடுத்தாவது வேலை செய்ய சந்தர்ப்பம் ஏற்படுத்த வேண்டும். ஏற்கனவே முதலமைச்சர் அவர்கள் இளைஞர் அணி

என்று ஏற்படுத்தி வேலையில்லர்த் திண்டாட்டத்தைக் குறைக்க ஓரளவு வழி செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி எல்லாத் துறையிலும் செய்ய வேண்டும். குறைந்த அளவு சம்பளமாக இருந்தாலும் அப்பரெண்டிஸ் என்ற முறையில் முதலிலே ட்ரெயினிங் கொடுத்து பின்னால் ரெகுலர் ஸ்கேல் கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே ஏற்பாடு செய்யலாம். அதற்கான வழி வகைகளை அரசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு 50,000 ஏக்கர் நிலம் தரிசுக் காட்டில் கொடுத் திருக்கிறார்கள். கொடைக்கானல் பகுதியில் 15,000 ஏக்கர் அளவுக்கு நிலம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நெசவாளர்களாக இருக்கக்கூடிய ஏழை மக்கள் சத்தியமங்கலத்தில் இருக்கக்கூடிய 100 ஏக்கர் நிலத்தைத் தங்களுக்குத் தர வேண்டுமென்று மனுச் செய்து இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் ஆகியும் அந்த மனுக்கள்மீது சரிவர நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. நிலம் வேண்டுமென்று யார் மனுக் கொடுத்தாலும் உடனடியாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டும். பிற்பாடு வந்த மனுக்களுக்கு நிலம் கொடுக்கக்கூடிய தவறுகள் நடப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. நிலம் இல்லாதவர்கள் நிலம் வேண்டுமென்று மனுப் போட்டால் முதலிலே மனுச் செய்தவர்களுக்கு முதலிலே கொடுக்க வேண்டும். மதுரையிலுள்ள சத்தியமங்கலத்திலிருந்து ஏராளமான மனுக்கள் அனுப்பப்பட்டு அவை கவனிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன என்ற குறை பாடு இருக்கிறது. அதை நீக்க வேண்டும்.

புறம்போக்கு நிலங்களில் சட்டபூர்வமாக அனுமதி இல்லாமல் குடியிருந்த ஏழை மக்கள் 3,24,000 பேர்கள். அவர்களுக்குச் சர்க்கார் தற்போது அனுமதி அளித்திருக்கிறது. அது ஒரு நல்ல காரியம். இன்னும் பல சட்ட திட்டங்களை எல்லாம்கூடக் கொண்டுவந்து செயல்படுத்தி இருக்கிறார்கள். சில சட்டங்களைச் செயல்படுத்த முடியாமல் உயர்நீதி மன்றம் தடை விதித்திருக்கிறது. நீலகிரி மாவட்டம் கூடலூர் வட்டத்தில் சிறப்புக் குத்தகை முறையை ஒழிக்கும் சட்டம் தற்போது உயர்நீதி மன்றத்தின் தலையீட்டினால் தாமதப்பட்டுக் கொண்டிருக் கிறது. சமீபத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட அரசியல் சட்டம் 24, 25-வது திருத்தங்களின்படி சட்ட சபைக்குத்தான் முழு அதிகாரம், உயர்நீதி மன்றங் களைக் காட்டிலும் சட்டசபைதான் சட்டங்களை நிறைவேற்ற உரிமை பெற்ற வர்கள் என்ற முறையில் இந்தச் சட்டங்களை ஹைகோர்ட்டில் தடை செய்யாது தடுக்க வேண்டிய வழிவகைகளைக் காண வேண்டும்.

இராமநாதபுரம், தருமபுரி மாவட்டங்களில் பஞ்சமாக இருந்தபோது நம்முடைய இலாகா நல்ல முறையில் செயல்பட்டு நான்கு கோடி ரூபாய் செலவு செய்தது பாராட்டத்தக்கது.

1972 மார்ச் 13] [திரு. கே. எஸ். குப்பல் இராமகிருஷ்ணன்]

பொதுவாக நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு அறிக்கை வந்த பிறகு நல்ல முறையில் நிர்வாகத்தை அமைத்து மக்கள் பிரதிநிதிகளோடு நல்ல முறையில் தொடர்பு ஏற்படுத்தும் வகையில் கலெக்டர் அவர்கள் ஆங்காங்கு ஸ்தல ஸ்தாபனத்தில் பங்கு பெற்றிருப்பவர்கள், எம்.எல்.ஏ.-க்கள், ஹைவேஸ் அதிகாரிகள், மற்றத் துறை அதிகாரிகளை எல்லாம் மாதத்தில் ஒரு நாள் அழைத்து அந்தந்தப் பகுதியில் செய்யப்படக்கூடிய வேலைகளைப் பற்றி எல்லாம் விவாதித்து குறைகளுக்கு நிவாரணம் காணவும், செய்யப்பட வேண்டிய பணிகளைச் செய்யவும் வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. பி. கோபால்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உணவு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பேரவையில் சமர்பித்திருக்கக்கூடிய இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் மீது என் கட்சி சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நிலமில்லாதோர் இல்லை என்ற நிலை ஏற்பட வேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டு மேன்மைதங்கிய கவர்னர் அவர்களது உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் விவாதத்திற்குப் பதிலளிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். நிலமில்லாதவர்களுக்கு ஐம்பது சென்ட் நிலமும், பதினைந்து குழி இடமும் வழங்கப்படுவது என்பதுதான் இந்தச் சர்க்காரின் நோக்கம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். சென்ற ஆண்டு இதே மானியக் கோரிக்கை வந்தபோது மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் நிலத்திற்கும் மக்களுக்கும் உள்ள விகிதாசாரம் குறைந்து வருவதால் நில ஒப்படை செய்வதில் ஐந்து ஏக்கர் புன்செய் என்பதை 3 ஏக்கர் புன்செய் என்றும், 2½ ஏக்கர் நன்செய் என்பதை 1½ ஏக்கர் நன்செய் என்றும் இந்த அரசு மாற்றிக்கொள்ள இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள்.

இப்போது அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது நில ஒப்படை செய்யும்போதும், நிலமற்றவர்களுக்கு நிலம் வழங்கும்போதும் ஆட்சேபணைக்கு உட்படாத இடங்களை ஒதுக்குவதற்கு இந்த அரசு ஆவன செய்யும் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆட்சேபனைக்குரிய இடங்கள். ஆட்சேபணைக்கு உட்படாத இடங்கள் என்று இரண்டு வகை உள்ளன. அதாவது அஸைனபிள் லான்ட்ஸ் அன்ட் நான்-அஸைனபிள் லான்ட்ஸ் என்று.

எங்களது உத்தமபாளயம் தாலுகாவைப் பொறுத்த வரையில் ஆட்சேபணைக்கு உட்படாத இடங்கள் எதுவும் இருப்பதாகத் தோன்றவில்லை. நிலமில்லாதவர்கள் இல்லை என்ற நிலை இருக்க வேண்டும் என்று கூறியதன் காரணமாக எந்த இடங்களை ஆக்கிரமிப்பு செய்தால் ஒப்படை கிடைக்கும் என்ற உறுதி இல்லாத

முறையில் பல மக்கள் பலயிடங்களை ஆக்கிரமிப்பு செய்து பின்னர் அங்கிருந்து வெளியேற்றப்படும் ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. உத்தமபாளயம் தாலுகாவைப் பொறுத்த வரையில் ஆட்சேபணைக்கு உட்படாத இடங்கள் எதுவும் இல்லை. ஆகவே நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து அங்குள்ள ஏழை மக்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால் இந்தக் கொள்கையை விட்டுவிடவேண்டும். அடுத்தபடியாக, சேலம் மாவட்டத்தில் ஒதுக்கக் காடுகள் பகுதியில் மூவாயிரம் ஏக்கர்கள் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல் மதுரை மாவட்டத் திலும் ரிசர்வ் பாரஸ்ட்டில் குறிப்பிட்ட சில பகுதிகளை ஒதுக்கக் காடு பகுதி யிலிருந்து நீக்குவதன் மூலம் அந் நிலத்தை நிலமற்றவர்களுக்கு ஒதுக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மதுரை மாவட்டம் ஆண்டிப் பட்டியில் உள்ள கண்டமநாயக்கனூர் பகுதியில் 18,000 ஏக்கர்கள் ஒப்படை செய்யப்பட்டுள்ளதாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அந்த 18,000 ஏக்கர்களை ஆக்கிரமிப்பு செய்தவர்கள் 1967-க்கு முன்பு ஆக்கிரமிப்பு செய்து அந்த நிலத்தை அனுபவித்து வந்தவர்கள். அன்றிருந்த பொதுப்பணித் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும், வனத்துறை அதிகாரிகளும் அப்படி ஒப்படை செய்வதால் வன இலாகா நிலங்கள் பாதிக்கப்படும் என்றும், வைகை அணைக் கட்டுத் திட்டம் பாதிக்கப்படும் என்றும் கருதியதால் உடனே அந்நிலங்கள் ஒப்படை செய்யப்படவில்லை. 1967-க்கு முன்பே அதை அவர்கள் ஆக்கிரமிப்பு செய்து அதன் பலன்களை அனுபவித்து வந்தார்கள். ஆண்டிப் பட்டித் தொகுதிக்கு உட்பட்ட கண்டமநாயக்கனூரில் சமீபத்தில் நடந்த தேர்தலில் ஸ்தாபன காங்கிரஸ் ஆதரவு பெற்ற சுதந்திராக் கட்சி வேட்பாளர் தேர்ந்தெடுக் கப்பட்டிருக்கிறார்கள். 1967-க்கு முன்பு அந்த இடத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் மீது அன்றிருந்த அரசாங்கம் மனிதாபிமானத்துடன் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மனுநீதித் திட்டம். இன்றையதினம் அரசாங்க அதிகாரி களுக்கு வேலைப் பளு அதிகரித்துள்ளது. தேசியப் பாதுகாப்பு நிதி, சிறுசேமிப்பு, போன்ற நிதி வசூல்கள் கொடுப்பதன் காரணமாக அவர்களின் வேலைப் பளு அதிகரித்து வருகிறது. உத்தமபாளயம் தாலூகாவில் மனுநீதித் திட்டம் காரணமாக அங்குள்ள தாசில்தார், மற்ற அதிகாரிகள் வேலைப்பளு அதிகரித்துள்ளது. இரவு எட்டு ஒன்பது மணிக்குச் சென்றாலும் அவர்கள் அலுவலகத்தில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அதிகாரிகளின் வேலைப்பளு அதிகரித் திருப்பதால் இப்படி நிதி திரட்டும் பொறுப்பினை அந்த அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைக்கக் கூடாது. அல்லது மனுநீதித் திட்டத்திற்காக அதிக அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டும்.

1972 மார்ச் 13] [திரு. கே. பி. கோபால்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கமணி அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களையும் மற்றுமுள்ள அதிகாரிகளையும் அடிக்கடி மாற்றக் கூடாது. (மணி அடிக்கப்பட்டது). உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையில் உத்தமபாளயம் தாலுகாவிலும், பெரியகுளம் தாலுகாவிலும் அதிக அளவிற்கு அரிசி கடத்தப்படுவதை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டி பதினைந்து மைல் பெல்ட் ஏரியாவை ஐந்து மைல்களாக ஆக்கப்போவதாகக் கூறுவது குழந்தையைக் கிள்ளிவிட்டு தொட்டிலையும் ஆட்டுவதுபோல்தான் இருக்கிறது. 1967-க்கு முன்பு உத்தமபாளயம் பகுதிக்கு வெளியிடங்களில் இருந்து அரிசி கொண்டுவரும் உரிமை யாருக்கும் வழங்கப்படவில்லை. ஓரள விற்குத் தன்னிறைவு பெற்ற பகுதியாக அது இருந்து வந்தது. 1969-க்குப் பிறகு வெளி இடங்களிலிருந்து அங்கு அரிசி கொண்டு வருவதற்கு வியாபாரி களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. விளைச்சல் மிகுதியாக இருக்கும் அந்தத் தாலுகாவிற்கு ஏன் அப்படி வெளியிடங்களிலிருந்து அரிசி கொண்டு வருவதற்கு உரிமை வழங்கப்பட்டது என்பதை தயவு செய்து பரிசீலிக்கவேண்டும்.

கேரளா மாநிலத்திற்கு பெருமளவிற்கு அரிசி கடத்தப்படுகிறது என்பதைப் பற்றி மாவட்ட அளவிலும், மாநில அளவிலும் உள்ள அதிகாரிகளுக்கு பல மனுக்கள் கொடுத்துள்ளேன். அதன் அடிப்படையில் மாவட்ட விநியோக அதிகாரி அவர்கள் ஒரு கட்டளை பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். அதன்படி வெளி யிடங்களில் இருந்து அங்கு கொண்டுவரப்படும் அரிசியை பொது இடங்களில், சாவடி அல்லது கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களில் வைத்து ஊராட்சி அல்லது பேரூராட்சி மன்றத் தலைவர்களுடைய உத்தரவின்பேரில்தான் விநியோகிக்கப் பட வேண்டும் என்று ஒரு சுற்றறிக்கை விட்டிருந்தார்கள். அப்படியிருந்தும் கூடலூரில் அந்த அறிக்கையை மீறி மீண்டும் பொது இடங்களில் வைக்காமல் அவை லாரிகளில் வந்தவுடனே பஞ்சாயத்துத் தலைவர் அனுமதி இல்லாமலேயே விநியோகம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே ஒன்று அங்குள்ள தாலுகா விநியோக அதிகாரி தவறு செய்திருக்க வேண்டும் அல்லது ஒருசில அரசியல் வாதிகளின் குறுக்கீடு இருக்கவேண்டும்.

சோளம் நவதானியங்களை பொறுத்தவரையில் கேரள மாநிலத்திலுள்ள தேவிகுளம்பீரிமேடு பகுதிகளிலுள்ள தமிழ் தொழிலாளிகளுக்கு விநியோகிப்ப தற்குக் கொண்டு செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பிட்ட அளவிற்கு அரிசியையும் கொண்டு செல்ல அனுமதிக்கப்படுமானால் அங்கு மேலும் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த பலருக்கு வேலைவாய்ப்புக் கிடைக்க வழி ஏற்படும் என்று கூறிக்கொண்டு இந்த வாய்ப்பினை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **திரு. வீ. இராசகோபால்:** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையின்கண் வைக்கப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து என் கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற முன்வருகிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னால் இந்த நாட்டில் அரிசிப் பஞ்சம் தலைவிரித்தாடியது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் நாம் ஆட்சிபீடம் ஏறியவுடன் அப்பஞ்சம் நீங்கியது. காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் உழுது பயிரிடும் உழவர்கள் கூட நாட்டுப் புறங்களில் அரிசிக்காக வரிசையில் நின்று கொண்டிருந்த நிலை மாறி தமிழ்நாடு இன்று உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெற்றிருப்பதைக் காண்கிறோம்.

உழவர்களுக்கு நிலம் தேவை என்ற சோசலிச அடிப்படையில் இன்றைய தினம் இந்த ஆட்சி நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கு புறம்போக்கு நிலங்களை பட்டா செய்து கொடுத்து வருகிறது. லட்சக்கணக்கான நிலங்களை இப்படி பட்டா செய்து கொடுத்து வருவதைக் கண்டு பெருமைப்படுகிறேன். அதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த அரசு ஆட்சிபீடம் ஏறிய பிறகு நல்ல முறையில் நிலச் சீர்திருத்த திட்டங்களை அமைத்து சிறப்பான முறையில் செயலாற்றி வருகிறது. உச்ச வரம்பு 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று இருந்த நிலைமையை மாற்றி இப்போது 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஒரு குடும்பத்திற்கு 60 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் நிலம் என்று இருந்ததை இப்போது 40 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று சட்டம் கொண்டு வர இருக்கிறோம். இவைகளெல்லாம் சோசலிசப் பாதையை நோக்கி நாம் வெகு வேகமாக முன்னேறிச் சென்று கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத்தான் காட்டுகிறது. இதனை ஏழை மக்கள் மிகவும் வரவேற்காமல் இருக்க முடியாது.

புஞ்சை நிலங்களுக்கு நிலவரியை நீக்கியிருக்கிறோம். ஐந்து ஏக்கர் வரை உள்ள நஞ்சை நிலங்களுக்கும் நிலவரியை நீக்கியிருக்கிறோம். இதைச் செய்ததற்காக இந்த நாட்டிலுள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

இந்த அரசு ஆட்சி பீடம் வருவதற்கு முன்பு அதிகாரிகளை பார்க்க மக்கள் சென்று கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது மக்களை பார்க்க அதிகாரிகள் வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல திட்டத்தை, மனு நீதித் திட்டத்தை கொண்டு வந்து மக்களுடைய குறைகளை அதிகாரிகள் கேட்டறிந்து அவர்கள் குறைகளைத் தீர்த்து வரும் இந்த அரசைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

1972 மார்ச் 13] [திரு. வி. இராசகோபால்]

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் நான் ஒன்றைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். வந்தவாசி தாலுக்கா வடஆற்காடு மாவட்டத்தி லுள்ள வரட்சியான பகுதியாகும். இவ்வாண்டு சரியான மழை பெய்யாத காரணத்தால் அங்கே விளைச்சல் சரியாக இல்லை. அந்தப் பகுதியில் கொடுக்கப் பட்ட கடன்களை வசூல் செய்வதை சிறிது காலம் தள்ளிப்போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்குக் கூட இது பற்றி ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறோம். அந்த ஏரியாவை அனுவாரியாக டிகிலேர் செய்து அந்தக் கடன்கள் வசூலிப்பதை தள்ளிப்போட வேண்டுமென்று கேட்டு இருக்கிறோம். அதற்குப் பதில் இல்லை. ஆகவே, அரசு உடனடியாக இதில் கவனம் செலுத்தி அந்த வட்டாரத்தில் கடன் வசூலிப்பதை சிறிது காலம் தள்ளிப்போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரிசி கடத்தலைப்பற்றி எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் கூறினார்கள். அரிசிக் கடத்தல் திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் ஆட்சி பீடம் ஏறியதற்கு பிறகு தடுத்து நிறுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சியில் அரிசிப் பஞ்சம் ஏற்பட்டதற் குக் காரணம் அரிசிக்கடத்தல்தான். அரிசிக்கடத்தலை அடியோடு இந்த அரசு நிறுத்தி இருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்வேன். நமது உணவு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் ஒரு சில சமயங்களில் 'சர்பிரைஸ் விசிட்' மாநில ஓரங்களில் செய்து பார்வையிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில் அவர்கள் வெகு சிறப்பாக அரிசி கடத்தலை தடுத்து நிறுத்தி வருகிறார் என்பதற்காக உணவு அமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். பாராட்டுவதோடு இங்கே இந்த அவையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் மானியத்தையும் ஆதரித்து என் சிற்று ரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. எம். இராஜா : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, உணவு-வருவாய்த் துறை மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த வருவாய்த்துறையிலே நம்முடைய அரசாங்கம் மனு நீதித் திட்டத்தை கொண்டு வந்தது. இந்த மனு நீதித் திட்டத்தின் மூலம் சாதாரண மக்கள் அவர்களுடைய குறைகளை அதிகாரிகள் அவர்களை வந்து சந்திக்கிற நேரத்தில் எடுத்துக் கூறி, அவர்களெல்லாம் அதன் மூலம் நிவாரணம் பெறுவதற்கு நல்ல வழி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதன் மேல் நான் ஒரு கருத்தைக் கூறவிரும்பு கிறேன். அதிகாரிகள் ஆங்காங்கு வந்து விண்ணப்பங்களை வாங்கிக்கொண்டு போகிறார்கள். அந்த விண்ணப்பங்களைப் பரிசிலனை செய்வதற்கு ஓரளவு காலம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியதுதான். அந்தக் காலத்தை வரை யறுத்தது, ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் திட்டவட்டமாக ஒரு முடிவை தெரிவிப்பதற்கு அமைச்சரவர்கள் முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வருவாய்த்துறை வாரியம் ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்று அரசு முடிவு எடுத்துள்ளது. அவ்வாறு வருவாய்த்துறை வாரியம் ஒழிக்கப்பட்டால், அதன் விளைவாக, அதனிடம் தற்போது ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள பொறுப்புகளை நிறைவேற்றுவதற்குச் செய்யப்பட வேண்டிய மாற்று ஏற்பாடுகள் பற்றி ஆய்வு செய்ய அரசு நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணைக்குழுவை கேட்டிருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த வருவாய்த்துறை ஒழிப்பது பற்றியும், நல்ல முறையில் அவற்றை மாற்றம் செய்வதற்கான முறைகுறித்தும், நாட்டு மக்களுக்கு அதனால் நல்ல பலன் ஏற்படக்கூடிய முறையில் அந்த நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு பரிசிலிக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு அதிகமாக நிலம் ஒப்படை செய்யப்படுவது நமது ஆட்சி காலத்தில் தான். விடுதலை பெற்று 24-25 வருடங்கள் ஆகியும். கடந்த 20 ஆண்டுகளில் எவ்வளவு நிலங்கள் ஒப்படை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால் 1.15 லட்சம் மக்களுக்கு சுமார் 2.88 லட்சம் ஏக்கர்கள் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அதே நேரத்தில், 1967-முதல் 1972-க்குள் இந்த 5 ஆண்டு காலத்தில் 2.47 லட்சம் மக்களுக்குப் பயன்படுகிற வகையில் 4.93 லட்சம் ஏக்கர்கள் நிலம் ஒப்படை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது இந்த அரசு நியமற்ற ஏழைகளின் பால் எத்தகைய அளவுக்கு அக்கறை கொண்டுள்ளது, நிலமற்ற மக்கள் வாழ்வு மலரச்செய்வதற்கு எத்தகைய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதற்கு நல்லதொரு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்திருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, தரிசுக் காட்டு நிலங்கள் 50,000 ஏக்கரை நிலமற்ற ஏழை மக்களுக்கு ஒப்படை செய்வதற்காக அரசு முயற்சிகளை எடுத்து இருக்கிறது என்பதை அறிந்து உள்ளபடியே பாராட்டுகிறேன். இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்றைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என்னுடைய வட்டத்தில் பர்கூர் மலைப்பகுதி இருக்கிறது, அதற்கருகில் மைசூர் மாநிலத்தின் எல்லையிருக்கிறது மைசூர் மாநில எல்லையையும், தமிழக எல்லையையும் பிரிக்கிற வகையில் ஒரு ஓடை இருக்கிறது. அந்த ஓடைக்கு அப்புறம் உள்ள மைசூர் பகுதியில் விவசாயம் செய்யப்படுகிறது. என்னுடைய பர்கூர் பகுதியில் 5,000 ஏக்கர் இருக்கிறது. காடி ஓட்டு என்று அந்தப் பகுதிக்குப் பெயர். ஒரு காலத்தில் அந்தப் பகுதி வருவாய்த்துறையிடத்திலே இருந்தது. அதற்குப்பின்னால் என்ன காரணத்தாலோ வனத்துறைக்கு மாற்றப்பட்டு இருக்கிறது. வனத்துறைக்கு மாற்றப்பட்ட பின்னால், வனத்துறை அதிகாரிகள் அதை வளர்ச்சி செய்ய ஏதாவது முயற்சி எடுத்துக் கொண்டார்களா என்றால் இல்லை.

சந்தனமரம் வளர்ப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். கடந்த 20 ஆண்டுகாலத்தில் எவ்வளவு சந்தன மரங்கள் விளைவித்து இருக்கிறார்கள்? வருவாய் எவ்வளவு வந்திருக்கிறது? வேறு மரங்களை வளர்ப்பதற்கு முடியாதா? இப்படி அங்கே

[திரு. ஏ. எம். இராஜா]

இருக்கிற அதிகாரிகளைக் கேட்டால் அவர்கள் எதுவுமே பேசுவது இல்லை. மறைந்த நம்முடைய வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் கோவிந்தசாமி அவர்களை முன்பு அந்தப் பகுதிக்கு இட்டுச்சென்றேன். அப்படி இட்டுச்சென்ற நேரத்தில் அதிகாரிகள் அந்தப் பகுதிக்குப் போவதற்கு சரியான வழியில்லை என்று காரணங்களைக்கூறி நாங்கள் அந்தப்பகுதிக்கு செல்லாதவாறு தடுத்து நிறுத்தி அனுப்பிவிட்டார்கள். இருந்தாலும், மாண்புமிகு கோவிந்தசாமி அவர்கள் ஒரு உறுதி கொடுத்தார்கள். எப்படியும் அந்த 5,000 ஏக்கர் நிலங்களில் 2,000 ஏக்கர் நிலங்களை நிலமில்லாத ஏழைகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். இதுவரையில் அந்த நிலங்கள் ஒப்படை செய்யப்படவில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக இதைக் கருத்தில் கொண்டு தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, உச்சவரம்புச்சட்டம். முதலிலே 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. பின்னர் நம்முடைய ஆட்சி வந்த ததற்குப் பின்னர் 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று இருந்ததை 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம். அதன் மூலம் பல பெரும் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இந்த உச்சவரம்புச் சட்டத்திலே முதலில் உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்ட நேரத்தில் சிலர் டிரஸ்டுகள் என்று ஏற்படுத்தி, அந்த டிரஸ்டின் பேரிலே 100 ஏக்கர்கள் எழுதி வைத்து விட்டு, அதன் மூலம் பல பெருநிலக்காரர்கள் தப்பித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களை ஒழிப்பதற்கு அந்த டிரஸ்ட்டுகள் எந்தெந்தக் காரணங்களுக்காக ஏற்பட்டனவோ அந்தக் காரணங்களுக்குத் தேவையான நிலம் போக, மீதியுள்ளதை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள இருக்கிறது. அதற்காக என்னுடைய பாராட்டைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதை நாட்டு மக்கள் வரவேற்று பாராட்டுகிறார்கள் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

விவசாய வருமான வரிச் சட்டம் பயிரிடும் தன்மை, ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் ஆகியவற்றைப் பொறுத்து இது நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறது. இதிலே ஒரு சிக்கல் இருக்கிறது. பொதுவாக என்னென்ன பயிர்கள் ஒவ்வொரு விவசாயியும் பயிர் செய்கிறான் என்று கணக்குப்பிள்ளை அந்த பகுதியில் சென்று அடங்கலில் குறிப்பிடுகிறார். அந்தக் கணக்குப்பிள்ளைக்கு இருக்கிற ஏரியா மிகப் பரவலாக இருக்கிற காரணத்தால் அவர் ஒவ்வொரு விவசாயி இடத்திலும் நேராகச் சென்று கரும்பு எவ்வளவு வைத்திருக்கிறான், மஞ்சள் எவ்வளவு வைத்திருக்கிறான், மற்ற மற்ற பயிர்கள் எவ்வளவு வைத்திருக்கிறான் என்று கணக்கெடுத்துக் கொண்டு வர கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். கணக்குப்பிள்ளைகளுக்கு இருக்கும் அந்தப் பரப்பளவை குறைக்க வேண்டும். கணக்குப்பிள்ளைகளை இன்னும் கொஞ்சம் நிறை

[திரு. ஏ. எம். இராஜா]

யப்போட வேண்டும். அப்படிப்போட்டால் தான் அவர்கள் நன்ருகப்பார்க்க முடியும். இல்லாவிட்டால் இப்போது இருக்கும் முறை நீடிக்க வேண்டுமானுல் கூட அந்தந்த நிலச்சொந்தக்காரர்கள் என்னென்ன பயிர் செய்கிருர்களோ அதைக் கணக்குப்பிள்ளை அடங்கலில் குறிப்பிடும்போது அந்த விவசாயிகளிடமிருந்து கையெழுத்து வாங்குகிற முறையைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த உச்ச வரம்புச் சட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது நான் ஒன்றை இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வளர்ந்து வருகிற சோஷலிச சமுதாயத்தினை அமைக்கிற போக்கிற்கு ஏற்ப நம்முடைய அரசு நில உடைமைகளைக் குறைத்துக் கொண்டு வருகிறது என்ற என்னுடைய கருத்தை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நிலங்கள் தனியார் யாருக்கும் சொந்தமாக இருக்கக்கூடாது. இந்த நாட்டில் இருக்கும் அனைத்து நிலமும் அரசாங்கத்தின் சொத்தாக ஆக்கப்பட வேண்டும். நாட்டு உடமையாக்கப்பட வேண்டும். இப்படிச் சிறு சிறு நிலங்களாகச் சிதறிக் கிடக்கிற காரணத்தினுல் வேளாண்மை பாதிக்கப்படுகின்றது. விவசாயிகள் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியவில்லை. நாம் நினைக்கிற அந்த "மெகனைஸ்ட் பார்ம்" பெரிய அளவிற்கு இயந்திரங்களைப் புகுத்தி விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்குப் பல தடைகள் இருக்கின்றன. ஆங்காங்கு வரப்புகள் ஏற்படுத்தி, வேலிகளைப் போட்டு அதன் மூலம் சிறு சிறு நிலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதால் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளை யெல்லாம் நாம் சமாளிக்க வேண்டுமென்ருல் இந்த நிலங்கள் தனியாருக்குச் சொந்தம் என்கிற நிலைமைகள் மாற்றப்பட்டு இந்த நாட்டில் இருக்கிற நிலங்கள் இந்த நாட்டிற்குச் சொந்தம், இந்த நாட்டினுடைய சொத்து என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்தி, ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர்களைக் கொண்ட பண்ணைகளாக ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் ஒரு நல்ல புரட்சியைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு இங்கே பேசுவதற்கு எனக்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

* THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Hon. Deputy Speaker, Sir, I thank you very much for having given me this opportunity to say a few words on the two Demands, in Land Revenue and District Adiministration, about which I have given two cut motions and also moved them in the Assembly. At the very outset I wish to congratulate and also praise the Hon. Minister incharge of Revenue and District Administration, for the two important and interesting sentences given in the brochure given to us:

1972 மார்ச் 13] [Thiru K. S. Kothandaramiah]

"...with a view to enable the members of the public to have access to the appropriate officers with the minimum of expenditure and inconvenience on travel.................

"...and has also failed to give a significant measure of satisfaction to the public who have still to travel long distances at their inconvenience and expenditure and, in addition, find thesmelves often at a loss to know whom to approach for what."

Actually these are very interesting sentences and shows the realisation on the part of the Hon. Minister to do good to the people and see that the difficulties and inconveniences are removed; I think the people will be able to meet the Officers very quickly and thus many difficulties will be removed. Moreover the people will also take more and more interest with regard to Government activities and measures.

With regard to our taluks of Danganikota and Hosur, I wish to say that the prevailing language there is Telugu and so. I request the Hon. Minister for Revenue to post Officers who know the local language, i.e., Telugu, so that they will be able to understand and appreciate the people's difficulties and needs and also make people to understand. With regard to the *Manu needhi thittam* that has been in vogue, I think that is a good scheme and unless the Officers are able to meet people and understand their difficulties in their own language, there it will not be beneficial. Therefore, I request the Hon. Minister to give special consideration to this request.

Secondly, with regard to Dharmapuri District, the Government have been good enough to include it along with Ramanathapuram District in the Special Rural Works Programme. The programme is being implemented there. With regard to this I have got one doubt. Some time back, some Officer in the Collectorate at Dharmapuri, I was told, said that Special Rural Works Programme would include only minor irrigation works and other irrigation works and not road works, and they were not interested in road works now under this scheme and also they were not able to take many road works. But in Hosur and Danganikotta taluks roads are important. Some time back the previous Collector prepared a list of roads to be improved and also roads which required metalling and certain bridges to be constructed over the rivers there. But subsequently after that, I find that some of those

items have been omitted. As this is an important thing, I request the Hon. Minister to see that road works are also included in the Rural Works Programme in Hosur and Denganikotta Taluks.

Coming to my subject, i.e., poor cultivators, I wish to say that the cultivators who are having two or three acres or below five acres are really very poor. Therefore, indebtedness is increasing. They have to take all sorts of loans and they are not able to repay them. Moreover a number of collections are made even from these small cultivators, i.e., for Defence Fund, other funds, for dramas, etc. Therefore, these poor people are not able to repay even small debts. They are immersed in huge amount of debts. I think the Government will give special consideration to this aspect and give more time for small cultivators who have got 3 acres and 2 acres to repay. The Government are giving greater help to the labourers; they have stated in the brochure that the arrears of rent to be paid by these labourers to tenants will be abolished. While doing so my submission is that care also should be taken to see that the landowners do not suffer. We should not imagine that all landowners are rich. There are very poor landowners also who depend entirely upon their lands and rents. Suppose the arrears due to them are completely waived, then they would be put to lot of difficulties. Therefore, I request the Hon. Minister to make investigation into all these things and go slow in this matter.

Next, Sir as regards rains in Hosur and Denganikottah taluks this year I wish to say, rains failed there from May 3rd week to September 3rd week. There were no rains. The important financial crops there are gingelly and groundnut. Gingelly is grown in about 40,000 acres in these two taluks and fetch about Rs. 2 to 3 crores to ryots. Similarly cultivation of groundnut has also increased. That also fetches money to them. Moreover, especially these taluks and Dharmapuri district in general depend mainly on the south-west monsoon, but the rest of the State depends upon the north-east monsoon. Therefore, if we do not get rainfall in the beginning from the south-west monsoon, the crops cannot grow. Tanks will not get water and cultivation cannot be done there. Similarly, if south-west monsoon fails in the beginning of the year, i.e., from May to September many crops fail and even if we get north-east monsoon the crops cannot grow very well there. We find that in last year from May to September

the south-west monsoon failed. I sent a memorandum to the Collector of Dharmapuri and also to the Government. I do not know what steps have been taken. But I wish to say that the people sustained heavy loss, and they are not able to pay their debts, because financial crops have failed. Therefore, I would request the Hon. Minister to specially consider this matter and grant time to small cultivators to pay their debts by instalments so that they may pay the small debts easily.

Now the Government have been giving pattas. Really it is an appreciable thing. Many cultivators who did not get pattas since so many years and decades have been able to get pattas. For example, when the Hon. Chief Minister came to Hosur some time back, 1,025 pattas were granted. But the Hon. Chief Minister gave 25 pattas only. But the other pattas were asked to be given by the Revenue Officers, it took a lot of time to give them to ryots. My submission is that the Revenue Divisional Officer or the District Collector can go to firka headquarters or to Block headquarters, they can also invite the local M.L.As. and others and hold a small function and distribute the pattas very quickly and immediately, instead of taking a lot of time. I hear a number of complaints from small ryots about the delay. I request the Hon. Minister to look into it and do the needful.

Sir, the Government have abolished land revenue on dry lands and also on wet lands, but they are collecting water cess. They may try to abolish the water cess also at least in respect of cultivators who are having small extent of lands.

Another difficulty which the people are facing is with regard to the water cess. Two or three cultivators in Hosur taluk told me last month that they are taking water from the rivers in Hosur and Danganikota taluks and the Tahsildar asked them not to take water. The rivers are flowing there and there is plenty of water. The ryots are paying water cess. So, if they take water from rivers, there will be no loss to the Government. It seems the Tahsildar went there and asked them not to take water. I request the Government to issue instructions to the authorities concerned to allow ryots to take water for their cultivation purposes as long as they pay water cess correctly.

Then with regard to issue of land revenue and other receipts, the people are not able to know what they contain. At times there will be defects in the receipts given by the village officers. If the

receipts are issued in the local language i.e., in Telugu, the people will be able to understand what they pay and what they should pay. This will give a lot of convenience to them and I hope this aspect of the matter will be looked into.

With regard to jamabhandi, the Government have stated that they would abolish it. But afterwards they wanted to try the experiment in one or two areas to find out the result. My submission is that the jamabandhi is really a good thing and it gives an opportunity for all the district officials to meet the village officers and the people and discuss and know the difficulties of people. The people can meet the Collector or the Sub-Collector and explain their difficulties. In this connection, I would suggest that instead of having jamabandhi once a year they can have it twice a year in the firka headquarters and not in the taluk headquarters so that the people can easily explain their difficulties to the officials. I hope this will be looked into, and expenses saved to a large extent.

With regard to salaries of Village Officers, I think it should be considered with kindness and sympathy. They should be given more.

Another difficulty is that the treatment given to the Village Officers by the revenue officers is not satisfactory. The Collector and the Sub-Collector are so kind, but the officers below that rank are very harsh towards the village officers and this requires the attention of the Government, as they are also helping the Government, and form a part of the Revenue Department.

With regard to the extension and jurisdiction of two areas I wish to say that Hosur and Denkanikottah taluks, the extent of these two taluks is 1,200 sq. miles. They were divided into two taluks for the sake of convenience of administration but unfortunately while dividing them, to the Denkanikottah taluk they have added some more villages from the Hosur taluk with the result the Hosur taluk became a small taluk and the Denkanikottah taluk has become a too big taluk. Also some of the villages in the Denkanikottah taluk are now close to Hosur Town—4 or 5 miles from the Hosur Town. It is convenient for the people if these villages are included in the Hosur taluk. Otherwise the people will be put to a lot of difficulties and they have to cover a distance of 15 or 20 miles to reach Denkanikottah. Also there are no important

towns or cities on the other side of it except forest area. If it is Hosur, they can easily go to Bangalore and Krishnagiri and other places. So I request that these villages the people of which are asking, may be re-transferred to the Hosur taluk.

As regards administration, now there is one Sub-Collector or Revenue Divisional Officer for one division. I think the work has increased and there are a lot of complaints and petitions to be scrutinised by the Sub-Collector and now he is not able to scrutinise all of them. So I suggest that one Revenue Divisional Officer should be posted in each taluk so that he will be able to go to village and understand things and do better administration there.

Now I come to the District Development Council affairs which has come in the place of old District Boards. They used to have a non-official Chairman. Now we have got the official chairman. In the meetings of the Council, a number of Members of the Legislative Assembly wanted that it would be better if a non-official is the Chairman of the Council. Not that the Collector is not able to pay his full attention to this. He has got a lot of work to attend to and he has no time to give full attention to this work. Therefore he may be replaced by a non-official.

With regard to the collections to the National Defence Fund and other Funds, coercive measures are adopted by the officers and this may be looked into immediately.

(Mr. Deputy Speaker sounded the gong).

With these words, I conclude my speech.

* **திரு. எம். சுரேந்திரன் :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபைமுன் வைத்திருக்கின்ற மானிய கோரிக்கை மீது நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு நம்முடைய இந்த மாமன்றமும், அண்டையில் இருக்கின்ற இதர மாமன்றங்களும், உயர்வாய் இருக்கின்ற பாராளுமன்றமும் சோஷலிசத்தை ஏற்படுத்துவது என்று உறுதி கொண்டிருக்கின்ற நேரத்திலே, மாவட்ட நிர்வாகத் துறையிலும், வருவாய்த் துறையிலும், மிகுந்த பொறுப்புடன் காரியங்களை செய்ய வேண்டிய ஒரு நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை முதலிலே நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைக்கு மாநிலத்திலும் சரி, நாட்டிலும் சரி, இருக்கின்றவர்களிலே பெரும்பாலோர் விவசாயிகள் என்பது புள்ளிவிபரங்கள் கூறுகின்ற உண்மையாகும். அப்படி விவசாயிகள் என்ற நிலையில் நல்ல சட்டை இல்லாமலும், நல்ல

TRUTH ALONE TRIUMPHS

வேட்டி இல்லாமலும், நாகரிகமாக நடந்து கொள்ளாமலும் இருந்து வருகின்றவர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகம் என்பது தான் அதன் மூலம் நாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய ஒன்று. அப்படி உள்ளவர்களுக்குத்தான் சோஷலிசம் தேவைப்படுகின்றது. ஆகவே, இன்றைக்கு சோஷலிசம் வேண்டும் என்பதற்காக பல்வேறுவிதமான சட்டங்களை செய்து, அந்த சட்டங்கள் மூலம் நிதிகளை ஒதுக்கி இருப்பது, ஆங்காங்கே செலவிடுவதற்குப் போதுமானதாக இருக்கிறதா என்று ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டிய ஒன்றாகும்.

நம்முடைய அதிகாரிகளும், நம்முடைய சிப்பந்திகளும்-மாவட்டத்திலும் சரி, மாநிலத்திலும் சரி விவசாயிகளிடத்திலே, பாமர மக்களிடத்திலே ஒரு மாதிரியான உணர்வை வளர்த்துக்கொண்டார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. ஆகவே, அம்மாதிரியான சாதாரண மனிதர்களுக்கு இப்போது ஒவ்வொரு காரியாலயத்திலும் அவர்களுடைய குறைகளைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கும், அவர்களுடைய கோரிக்கைகளைத் தெரிவிப்பதற்கும் ஏற்ற வகையில், அவர்களிடையே அலுவலர்கள் நடந்து கொள்ள வேண்டிய முறையிலிருந்து நாம் சோஷலிசத்தை ஆரம்பிப்பதுதான் சரியானதாகும். அப்படி நடந்து கொள்கின்ற நிலை இப்போது எப்படி இருக்கிறதென்றால், நல்ல வெள்ளை வெளேரென்ற சட்டை, வேட்டி அணிந்து, காரியாலயங்களுக்குச் சென்றால், அவர்கள் யார் என்று தெரியாமலே கூட மரியாதை கிடைக்கிறது. ஆனால் அழுக்கான சட்டை, அழுக்கான வேட்டி அணிந்து செல்லக்கூடிய விவசாயிகள் சென்றால், அவர்கள் யார் என்று தெரிந்தாலும் அவர்களுக்கு மரியாதை கிடைக்காத நிலை இப்போது நடக்கக்கூடிய ஒன்றாகும்.

இம்மாதிரியான ஒரு மனப்பான்மையை முதலிலே மாற்றியாக வேண்டும். அந்தச் சாதாரண மக்களுக்கும் சம மரியாதை கிடைக்கின்ற வகையிலே நம்முடைய சட்டமும், செலவழிக்கின்ற பணமும், நடைமுறைகளும் சாய்வாக இருந்தால் தான் நாம் சோஷலிசப் பாதையிலே செல்கிறோம் என்று பொருள். இல்லையென்றால் நாம் சோஷலிச பாதையிலிருந்து தவறிவிட்டோம் என்று தான் கருதப்படும் என்பதை இந்த மன்றத்திலே நான் நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய பழைய காலத்தில் இருந்த கலெக்டர்கள் எல்லாம் அதிகாரத்தை வைத்து, மக்கள் அணுகுவதற்கே வழி இல்லாது இடைவெளியை மிக அதிகமாக வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் நாம் இன்றைக்கு ஜனநாயகம், சோஷலிசம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றபோது, அந்த இடைவெளிகள் அகற்றப்பட்டு, மக்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் இருக்கக்கூடிய உறவானது பரஸ்பரம் ஒரு பாச உணர்வு ஏற்பட்டு, பரஸ்பரமானது அவர்களிடையே வலுவடைந்து, அந்த உணர்வு அவர்களுடைய உள்ளத்திலே

நிலைபெறுமாறு அமைந்தால்தான், இந்தக் காரியத்தில் நாம் வெற்றிபெற்றவர்கள் ஆவோம். அந்த நிலை இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒன்று. இந்த மாதிரியான ஏற்றத்தாழ்வினை வைத்துக் கொண்டு நாம் ஜனநாயகம், சோஷலிசம் என்று பேசுவதிலே பயனில்லை. எனவே, மக்களுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும் இடையே ஒரு பரஸ்பரமான நிலையை, சம நிலையை ஏற்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகள் என்ன என்பதை அரசாங்கம் தீவிரமாக சிந்திக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஜனநாயக, சோஷலிஸ பண்பாடுகளை சரியான முறையில் மேற்கொள்ள வேண்டுமானால், முன்பு இருந்த முறைகளிலே பெரும் மாற்றங்களை நாம் செய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியமான ஒன்றாகும். இந்த மன்றத்திலே ஜமாபந்தியை நீக்குவது பற்றியும், ஏற்கெனவே இந்த மன்றத்தில் விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜமாபந்தி முறையை நீக்க வேண்டுமென்றும் ரெவின்யூ போர்டை மாற்ற வேண்டுமென்றும் இந்த மன்றத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை நீக்கவேண்டும் என்பதற்கான காரணம் என்ன என்பதை பார்க்கின்றபோது, ஜமாபந்தி என்ற முறை அதிகாரிகளை மக்கள் பார்ப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்த ஒரு தர்பார் என்று தெரிகிறது. அந்தக் காலத்தில் கலெக்டர்களை யாரும் பார்க்கக் கூடாது. மக்களும், சாதாரண அதிகாரிகளும் கலெக்டரை பார்க்கமுடியாது. எனவே, அவரை வரவேற்பதற்காக அவரைப் பார்ப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு ராஜ தர்பார்தான் இந்த ஜமாபந்தி முறை. இன்று இருக்கின்ற சூழ்நிலையில் அந்த முறை நீடிக்க வேண்டுமா என்பதை நாம் யோசிக்கவேண்டும். அது இன்றைக்கும் தேவைதானா? அதுபோன்ற தர்பார்களைப் பார்க்கிற போது மக்களிடத்தில் இந்த அரசு சோஷலிசப் பாதையில் செல்கிறது என்கிற உணர்வை நாம் எப்படி உண்டாக்க முடியும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

அதேபோல ரெவின்யூ போர்டு என்று சொல்கிறபோது முதிர்ந்த ஐ.ஸி.எஸ். அதிகாரிகளை அங்கே போட்டு வருகிற பிரச்சினைகளை எல்லாம் அலசிப் பார்த்து, தாய்மைப்படுத்தி முடிவாக செய்ய வேண்டியவற்றை மட்டும் ஆங்கிலேயர்கள் காலத்தில் மேலே அனுப்பி வைப்பதற்கு அமைக்கப் பட்ட ஒரு நிர்வாகம் ஆகும். அது இந்தக் காலத்திற்கு ஒவ்வாத முறையில்தான் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் அறிந்துகொள்ள முடியும். அது வேண்டாம் என்றால் அதனிடத்தில் நமக்கு வெறுப்பு என்ன? அதுவே மக்களுக்கு மிகவும் பயன்படுகிற நிலையில் மாற்றி அமைக்கப்படுமானால் நமக்கு எவ்விதச் சங்கடமும் இருக்க முடியாது. அரசாங்க சொஷலிச நிர்வாகம் மக்கள் திசையில் சாய்ந்திருக்கிறது என்கிற உணர்வையாவது முதற்படியாக ஏற்படுத்தியாக வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில்தான் அந்த போர்டை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று

கருதப்பட்டது. அரசாங்கமும் அதை எடுத்துவிடுவது என்று முடிவு செய்தால் அதற்கான மாற்று ஏற்பாடுகளையா கண்டுபிடிக்க முடியாது. அதை நிர்வாக சீர்திருத்தக் கமிஷன் ஆராய்ந்து பார்த்து முடிவை அறிவிக்கும் என்பதாக இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு அத்துணை காலம் விரயம் செய்யப்பட வேண்டுமா என்பதை இந்த அரசு கவனிக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வரி வசூலிக்கிற விஷயத்தில் அரசு கண்காணிப்பாக, கவனமாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக பட்டா நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு ஒரு முறை இருக்கிறது. நம் மாநிலத்தில் ஏராளமானபேர்கள் பலகாலமாக புறம்போக்கு நிலங்களில் சாகு படி செய்து வருகிறார்கள். இப்போதுதான் சிறிது சிறிது பட்டா செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. எல்லா புறம்போக்கு நிலங்களும் பட்டா செய்துகொடுக்க பிற்பாடு இந்தப் பிரச்னை இல்லாமல் போகலாம். ஆனால் எங்கள் பகுதியில் தற்போது புறம்போக்கு நிலங்களுக்கு வரி வாங்கப்படுவதில் அநேகவிதமான குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக சமீபத்தில் ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர் 28 ஆம் தேதி மேட்டூர் வந்திருந்தார். அவரிடம் பலபேர்கள் புகார்கள் கொடுத்தி ருக்கிறார்கள். பல இடங்களில் கிராம அதிகாரிகள் ரசீது கொடுக்காமல் பணம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதற்கான ஆதாரங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. அங்கே யுள்ள ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர்களிடத்திலும் புகார்கள் தரப்பட்டிருக் கின்றன. அவைகளை எல்லாம் விசாரணை செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். குற்றம் சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. இருக்கக்கூடிய குறைகளை எல்லாம் நாம் களைந்தாக வேண்டும். மற்றொரு பக்கம் புறம்போக்கு நிலங்களை எல்லாம் சிக்கிரத்தில் பட்டா செய்து கொடுத்துவிடுவதற்கான ஏற்பாடுகளையும் துரிதப்படுத்த வேண்டும்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நம் மாநிலத்தில் பல இடங்களில் சட்டவிரோதமாகத் தண்ணீர் எடுக்கிறார்கள் என்கிற அடிப்படையில் தண்டத் தீர்வை போடுகிற பழக்கம் இருக்கிறது. அப்படித் திருட்டுத்தனமாகத் தண்ணீர் எடுப்பவர்களைத் தடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதேசமயம் நீண்டகாலமாக அவர்கள் அப்படித் தண்ணீர் எடுத்துச் சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள் என்றால் அதை எந்தவகையில் சீர்படுத்தலாம் என்று பார்க்கவேண்டுமே தவிர மேலும் மேலும் பல மடங்கு தண்டத் தீர்வை போடுவதில் பயன் இல்லை.

என்னுடைய தொகுதியில் மேட்டூர் பகுதியில் பல காலமாகத் தண்ணீர் தேக்கப் பகுதிகளில் சாகுபடி செய்துவருகிறார்கள். அணை வருவதற்கு முன்பே சாகுபடி செய்யப்பட்ட இடங்கள். அணை வந்தது. இப்போதும் தொடர்ந்து

1972 மார்ச் 13] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

சாகுபடி செய்கிறார்கள். ஆனால் இப்படி இவர்கள் சாகுபடி செய்வதன் மூலம் தண்ணீர் தேக்கப் பகுதி மேடிட்டுப் போகும், தண்ணீர் குறைந்துவிடும் என்கிறார்கள். அதற்காக ஓரங்களில் எல்லாம் மரங்கள் வைக்க வேண்டுமென்ற முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டு மரங்கள் நடப்பட்டுவிட்டன. உள்ளே விவசாயம் செய்கிறார்கள்—மண் வெட்டி சாகுபடி செய்வதனால் பள்ளமாகலாமே தவிர மேடிட்டுப் போக வழியில்லை. அவர்களை அந்த இடத்தில் இருந்து வெளியேற்று வதனால் நிலமில்லாத அவர்களுக்கு வேறு இடத்தில் நிலம் கொடுத்துவிட்டு வெளியேற்றுவதுதான் பொருத்தமாக, நியாயமாக இருக்கும். அதைவிடுத்து 1967-க்குப் பிறகு நாம் வந்த பிறகு தான் அவர்களுக்கு 20 மடங்கு தண்டத் தீர்வை போட ஆரம்பித்திருக்கிறோம். இது சரியல்ல. அதுவும் வருடாவருடம் சொல்லி நான்கு ஆண்டுகளாக அந்தத் தண்டத் தீர்வை ஒத்திவைக்கப்பட்டது. இவ்வாண்டு அந்த நான்கு வருஷ தண்டத் தீர்வையும் சேர்த்து வசூலிக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள். இதன்பேரில் நான் அமைச்சரிடத்தில் சொன்னேன். அவர்களும் கனிவுடன் ரெவின்யூ போர்டு மெம்பரைப் போய் விசாரித்து வரச் சொன்னார். அவர் வந்தார். ஆயினும் இன்றுவரை எவ்வித உத்தரவும் போடப்படவில்லை. இதற்கிடையில் 'நீங்கள் வரியைக் கட்டாவிட்டால் உங்கள் தட்டுமுட்டு சாமான்கள், ஆடுமாடுகள் இவற்றைப் பிடித்துப் போய்விடுவோம்' என்று கிராம அதிகாரிகள் மிரட்டுகிறார்கள். அதுபற்றி நான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்திலும் சென்று சொன்னேன். மேலே இருந்து எங்களுக்கு உத்தரவு வரவில்லையே என்கிறார். இதுபற்றி தகராறு எழுந்து ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர் வந்து பார்த்துப் போயிருக்கிற நேரத்தில் அவர்களது உத்தரவு வரும் வரையிலாவது ஸ்டே கொடுக்க அவருக்கு அதிகாரம் இல்லையா ? மேலே சொல்லி சீக்கிரம் உத்தரவு வரச் செய்யுங்கள் என்கிறார். இதுபற்றி அரசு உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

ஜில்லா அபிவிருத்திக் கவுன்சிலைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. அந்தக் கவுன்சில் ரிப்போர்ட் வருடா வருடம் சட்ட சபைக்கு வருகிறது. ஆனால் இங்கே உள்ள வர்கள் அதை விவாதிக்க சந்தர்ப்பமே இல்லை. ஜில்லா போர்டு கவுன்சில் தீர்மானம், அவற்றின் மீதான கருத்து இவை வருகிறதே தவிர அந்தத் தீர்மா னங்களை செயல்படுத்த என்ன என்ன செய்யலாம் என்பதாக இந்தச் சபையில் விவாதிக்க வழியே இல்லை. அதுபோன்ற ஏற்பாட்டைச் செய்தால் உதவிகர மாக இருக்கும். இன்னும் உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் அதிகநேரம் கொடுத் தால் முக்கியமான சிலபல விஷயங்களைச் சொல்லலாம். அவர் அதிக நேரம் கொடுக்க மறுப்பதால் இத்துடன் என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் பதினைந்து நிமிடங்கள் பேசியிருக்கிறீர்கள். மற்றும் பத்துப் பேர்கள் பேசவேண்டியதாக இருக்கிறது. அடுத்தவர்களுடைய உரிமை ஆரம்பிக்கிறபோது உங்களது உரிமை முடிந்து விடுகிறது.

* திரு. சி. இராமநாதன் : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உணவு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் கோரியிருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து எனது உரையை ஆற்றுவதற்கு நல்லதொரு வாய்ப்பினை நல்கியதற்காக முதற்கண் தங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தமிழகத்தில் பொறுப்பேற்ற பிறகு விவசாயப் பெருங்குடி மக்களைப் பொறுத்தவரையில் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற திறமையான நடவடிக்கைகள்—இந்த அரசு சிறப்பான நல்லதொரு சமுதாய அமைப்பினை நோக்கி முன்னேறிக் கொண்டிருப்பதற்கு அடையாளம்.

இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிற நல்ல திட்டங்களில்—ஏழை எளியவர்களுக்கு நிலப்பட்டா வழங்குகிற திட்டம் மிகச் சிறப்பாக இந்த ஆட்சியால் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் செய்யாததை இந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் அதிக அளவில் நிலப்பட்டா வழங்கப்பட்டிருப்பதை நாம் காண்கிறோம். அதேபோல தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள விவசாய மக்கள் பயன்படுகிற முறையில் அவர்கள் குடியிருக்கும் மனைகளைச் சொந்தமாக்கித்தர அரசு முன்வந்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். 50 ஆயிரம் ஏக்கரா காடு தரிசு நிலங்கள் வழங்கப்பட இருப்பதையும் காண்கிறோம். இப்படிப்பட்ட சிறப்பான திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறபோது ஏற்படுகிற சிறு குறைபாடுகளையும் நீக்குவதற்கு நாம் முன்வர வேண்டும். பொதுவாக இன்றைய தினம் காடு புறம்போக்கு நிலங்களை ஏழைகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் அவற்றைப் புஞ்சையாக இனமாற்றம் செய்ய வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இந்த அதிகாரத்தைப் பெற, அவ்வாறு இனமாற்றம் செய்ய அரசாங்கம் வரையிலே வர வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. சில மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் இனமாற்றம் செய்யக்கூடிய அதிகாரம் அவர்களிடமே இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ஆகவே, இனமாற்றம் செய்யும் அதிகாரத்தை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கே வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் நஞ்சை தரிசு, புஞ்சை தரிசு ஆகிய புறம்போக்குகளைத் தவிர, ஏரி புறம்போக்கு, மேய்ச்சல் புறம்போக்காக இருந்தாலும், அல்லது எந்தப் புறம்போக்காக இருந்தாலும், இனமாற்றம் செய்ய அரசாங்கம் வரையில் வர வேண்டிய நிலையை ஒழித்து, மாவட்ட அளவிலே இனமாற்றம் செய்யலாம் என்கிற நிலையை உண்டாக்கினால், நிலத்தில் சுறுசுறுப்பாக உழைக்கின்ற விவசாயிகள், தங்களுக்குச் சொந்த நிலம் இல்லையே என்று ஏங்கும் நிலையைப் போக்கலாம், இன்றைய தினம் கிராமங்களிலுள்ள புறம்போக்கு நிலங்களை ஏழை எளியவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கலாம் என்று கொள்கை அளவில் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது.

நில அளவு செய்யக்கூடிய சூழ்நிலை வருகிறபோது, விட்டுப்போனதற்காக எண் 1300 ஜி.ஓ. வைப் பயன்படுத்தி நிலச் சுவான்தார்கள் ஓ.எஸ். ஸில் மனுச் செய்து விடுகிறார்கள். அப்படி மனுச் செய்கிற நேரத்தில் ஓரளவுக்கு உத்தரவு வரும் வரையில் பட்டா கொடுக்க முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஐந்து ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்கள் ஓ.எஸ். ஸில் மனுச் செய்து கொள்ளக்கூடாது என்ற நிலையை உருவாக்க வேண்டும். கிராமங்களிலுள்ள புறம்போக்கு நிலங்களை பல்லாண்டுக் காலமாக பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் தங்களுடைய அனுபோகத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் இவ்வாறு ஏழைகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறபோது சில சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. அந்த நிலச்சுவான்தார்கள் நீதிமன்றங்கள் வரை போக வேண்டிய நிலைமைகூட ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அவர்களிடம் உள்ள புறம்போக்கு நிலங்களை அரசே கைப்பற்றி ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பட்டா வழங்கவேண்டும்.

இன்றைய தினம் குத்தகை உரிமையைப் பதிவு செய்கிற சட்டத்தை தஞ்சை, திருச்சி, மதுரை மாவட்டங்களிலே நடைமுறையிலே வைத்திருக்கிறார்கள். மற்ற மாவட்டங்களிலும் இதை அமல்படுத்த இருக்கிறோம். தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இன்றைய தினம் குத்தகை பதிவுபெற்ற கிராமங்களின் கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தால், குத்தகை உரிமை பதிவு இல்லையென்கிற கிராமங்களின் பட்டியல்தான் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. அதற்குக் காரணம், தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகள் பெரும்பாலும் வாய்மூலமாக குத்தகைக்கு உழுகின்ற விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள். வாய்மூலமாக குத்தகை பெற்று உழுகின்ற விவசாயிகள், குத்தகை உரிமை கோரி மனுச் செய்து கொண்டால், தக்க ஆதாரம் இல்லையென்று மனு நிராகரிக்கப்படுவதோடு, சம்பந்தப்பட்ட நிலச்சுவான்தார்களால் அந்த விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். நிலச்சுவான்தார்களுக்கு விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதற்கு இது ஒரு வாய்ப்பாக அமைந்து விடுகிறது. எனவே, அந்த விவசாயிகளுக்குப் பலன் தருகின்ற வகையில் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். குடியானவர்கள் குத்தகை வாரத்திற்குப் பதிவு செய்துகொண்டால், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அந்தக் கிராமத்திற்குச் சென்று, அங்குள்ள கிராம அதிகாரிகளோடு, அங்குள்ள பொது மக்களோடு தொடர்பு கொண்டு, அங்குள்ள பஞ்சாயத்துத் தலைவர், பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்கள் ஆகியோர்களின் கருத்துக்களை அறிந்து, அவர்கள் குத்தகைக்காரர்களா, வாரதாரர்களா என்று பார்த்தால், இன்னும் பயனுள்ள சட்டமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் வருவாய்த் துறை வாரியத்தை மாற்றியமைப்பதன் மூலமும், ஜமாபந்தியை ஒழிப்பதன் மூலமும் நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்க முடியும் என்ற முடிவுக்கு அரசாங்கம் வந்திருப்பது பாராட்டத்தக்கது. எந்தச்

சட்டத்தை நாம் போட்டாலும்—நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டமாக இருந்தாலும், குத்தகைதாரர்கள் சட்டமாக இருந்தாலும்—ஆதாரமான அத்தாட்சிகளைத் தருகின்ற பொறுப்பு கிராம அதிகாரிகளிடத்தில் இருக்கிறது. பொதுவாக தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் கிராம அதிகாரிகள் இந்த வேலையைச் செய்வதன் மூலம் ஏழைகளுக்கு உதவியாக இருக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு பணியாற்றுபவர்கள் அல்ல. பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் குடும்பத்திலிருந்து வந்தவர்கள். அவர்களைக் கொண்டு நாம் நினைக்கின்ற சோஷலிச திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. ஆகவே, கிராம உத்தியோகஸ்தர்களை முழுநேர ஊழியர்களாக ஆக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் நாம் போடுகின்ற எந்தத் திட்டமும் கிராமத்தின் அடித்தளத்தில் இருப்பவர்களுக்கு நல்ல திட்டமாக சிறப்புற அமையும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, நல்ல பல திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகின்ற இந்த அரசின் உணவு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அளித்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், ரயத்துவாரி சட்டத்தை அமல் செய்யும்போது அங்கு இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு ஏற்படக்கூடிய இன்னல்களை மனத்திற்கொண்டு, நிவாரணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 7 ஆண்டுகளுக்குள்ள வரி பாக்கியை ரத்து செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அந்த நல்ல செய்தியை கூறியதற்காக முதற்கண் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் ரயத்துவாரி முறை அமல்படுத்தும்போது பல்வேறு துன்பங்கள் ஏற்படும் என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். கன்னியாகுமரியைப் பொறுத்த வரையில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களே நேரில் வந்திருந்து நிலைமையைக் கண்டெறிந்து வந்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் கூட இதை அமல் செய்யும் போது, நிலத்தின் தரத்தைப் பிரிக்கின்ற போது ஏற்படுகின்ற வகையில் சில இடையூறுகள் இருக்கின்றன. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தை மற்ற மாவட்டங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க கூடாது என்று விவசாயிகள் எடுத்துக் கூறினார்கள். காரணங்களும் கூறியிருக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கின்ற சீதோஷ்ணம், நிலவளம் போன்ற காரணத்தால், முதல் தர நிலமாக இருப்பதை நெல்லை மாவட்டம் போன்ற மாவட்டங்களிலுள்ள இரண்டாம் தரம், மூன்றாம் தரமாக உள்ள நிலத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதை நான் இப்போதும் வலியுறுத்துகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ரீ-சர்வே அண்டு செட்டில்மெண்டு. இதில் பல்வேறு குழப்பங்கள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. அதில் இருக்கின்ற தவறுகள் ஒருவருக்கு அளிக்கப்பட்ட பட்டாவானது, இன்னொருவர் நிலத்திற்கு உரியதாக இருக்கிறது.

ரீ-சர்வே நடத்தும்போதுகூட ஒவ்வொருவருடைய நிலத்தின் பவுண்டரி, அனுபவ பாத்தியதை இவற்றை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளாமல் சர்வே செய்த தால் பல்வேறு தகராறுகள் இருக்கின்றன. உடனடியாக இந்த இலாகா இதைத் தீர்த்து வைக்கவில்லை என்ருல் ஏழை விவசாயிகள் கோர்ட்டுக்குச் சென்று வாதாட வேண்டிய நிலை உருவாகும். இந்த நிலையை ஏற்படுத்தாமல் இலாகாவே இதை மறு பரிசிலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ரெவின்யூ கிராமங்களின் எல்லையை மாற்றியமைக்க வேண்டிய திட்டம் அரசாங்கத்தின் கையில் இருக்கிறது. இப்போது இருக்கும் பெரிய கிராமங்களை சிறு சிறு கிராமங்களாக மாற்றி அமைக்க வேண்டும். கிராம அதிகாரிகள் விஷயத்தில் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் இப்போது இருக்கும் முறை மாற்றப்படக்கூடாது. தேவையானல் இந்த முறையை மற்ற மாவட்டங் களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமே தவிர, மற்ற மாவட்டங்களில் இருக்கும் முறையை கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் புகுத்தக்கூடாது. வெளிமாவட்டங்களில் இருக்கும் முறையில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன.

அடுத்ததாக, அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற இந்தக் குறிப்பிலே பல லட்சம் ஏக்கர் நிலம் பல லட்ச ஏழைகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார் கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே ஒரு சென்ட் கூட நிலம் கொடுக்கவில்லை, காரணம் இன்னும் ரயத்துவாரி முறை அங்கு வரவில்லை, வந்தவுடன் கொடுக்கப் படும் என்று சொன்னுர்கள். ரீ-சர்வே செய்தபோது ஏழைகளிடத்தில் ஒவ்வொருவரிடம் எவ்வளவு நிலம் கைவசம் இருக்கிறது என்று சர்வே செய்ய வில்லை. அவர்கள் குடியிருப்பதற்கு எவ்வளவு நிலம், விவசாயத்திற்கு எவ்வளவு நிலம் தேவைப்படுகிறதோ, அதோடு அவர்கள் கைவசம் இருக்கும் நிலம் இவற்றைப் பார்த்து, ரீ-சர்வே செய்து அவர்களுக்கு உடனடியாகப் பட்டாக்கள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழ்நாடு அக்ரி கல்சுரல் இன்கம்டாக்ஸ் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கும் எக்ஸ்டென்ட் செய்யப்போகிருேம் என்றும் இந்தச் சட்ட மன்றக் கூட்டத் தொடரிலேயே அதற்குச் சட்டம் கொண்டுவரப் போகிருேம் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். விவசாய வருமான வரிச் சட்டத்திலே பல்வேறு இடையூறுகள் இருக்கின்றன. அந்த நிலையிலே அப்படியே அந்தச் சட்டத்தை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு விஸ்தரித்தால் அங்கே உள்ள ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். எனவே அந்தச் சட்டம் கொண்டுவருவதற்கு முன்பாக ஏழைகள் பாதிக்கப்படாத முறையில் இருப்பதற்கு சட்டத்தில் தேவையான திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டும்.

எங்களுடைய மாவட்டத்திலே கண்டுகிருஷி, பாட்டம் போன்ற சில பிரத்தியேகமான முறையிலுள்ள நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களானது திருவிதாங்கூர்-கொச்சி மகாராஜாவுக்குச் சொந்தமான நிலங்களாக இருந்தன.

அந்த நிலங்கள் குறைந்த அளவுதான் நமது மாநிலத்திற்குச் சேர்ந்தது. ஆனால் அதிக அளவு அண்டை மாநிலமான கேரள மாநிலத்தில் உட்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் அந்த அரசாங்கம் அதற்கான சட்டங்களைக் கொண்டுவந்து விவசாயிகளுக்குப் பட்டா செய்துகொடுத்துவிட்டார்கள்.

அது மட்டுமல்ல, விவசாயிகளுக்கு அதிகப் பளு ஏற்படாத முறையிலே பெயரளவுக்கு காம்பன்சேஷன் வாங்கி பட்டாசெய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையைப் போலவே இங்கேயும் விவசாயிகளிடமிருந்து பெயரளவில் காம்பன்சேஷன் வாங்கிக்கொண்டு பட்டாசெய்து கொடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக முத்திரைத்தாள் நிர்வாகத்தில் சிலவற்றைக் கூற விரும்பு கிறேன். பாகிஸ்தான் யுத்தம் நடந்துகொண்டிருந்தபொழுது 2½% முத்திரைத் தாள் மீது கூடுதலாக தீர்வை விதிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது அந்த யுத்தமும் ஒழிந்தது. வெற்றியும் அடைந்துவிட்டோம். எனவே யுத்தத்திற்காகப் போடப்பட்ட அந்தத் தீர்வையை நீக்கிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

இந்த அரசின் வாணிகத் துறையைப் பொறுத்த வரையிலே ஒரு வார்த்தை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசு அரிசி, நெல் மட்டும்தான் கொள்முதல் செய்கிறது. இதனால் ஓரளவுக்கு ஏழைகளுக்கு நிவாரணம் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை இருந்தாலும் பல அத்தியாவசியப் பண்டங்களை வாங்குவதற்கு ஏழைகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். விலை விஷம் போல் ஏறிக்கொண்டு போகிற நிலையிலே அவர்கள் அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் போன்றவற்றையும் அரசாங்கம் வாங்கி ஏழைகளுக்கு வினியோகம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அரசாங்கம் விநியோகம் செய்யும் அரிசி படி ரூ. 2.20 ஆக இருக்கிறது. ஆனால் மற்ற இடங்களிலே கொஞ்சம் குறைவாக இருக்கிறது. எனவே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும் ஏழைகளுக்கு அரிசி ரூ. 1.50 அளவுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாவட்ட நிர்வாகத்தில் மனு நீதி முறை நடத்தப்படுகிறது. அதனால் அந்த மக்களுக்கும் அந்த கலெக்டருக்கும் ஏமாற்றம்தான், கலெக்டரைக் கேட்டாலே சொல்வார்கள்.

To what extent it is a waste of time, is known. By this Scheme, Collector's time as well as the people's time is wasted and it does not serve any useful purpose.

மனு நீதி முறைப்படி எந்தவிதமான நன்மையையும் இந்த ஆட்சியினால்

செய்ய முடியவில்லை. மக்களுக்கு இன்றைக்கு வேலையில்லை. வாழ்க்கை வசதி இல்லை, இதுபோன்ற பல்வேறு பிரச்னைகள் இருக்கின்றன, வாரத்தில் ஒரு நாள் என்று ஒதுக்கி அதன் காரணமாக கலெக்டரும் வேறு வேலை பார்க்க முடியாமல் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கில் மனுக்கள் வருகின்றன. அந்த மனுக்களின் மீது அரசாங்கத்தினால் உடனடியாக தீர்ப்பு அளிக்கக்கூடிய முறையில் இல்லை, எனவே அந்த மாதிரி மக்களை ஏமாற்றக் கூடிய முறையிலே இருப்பதால் அந்த மனு நீதித் திட்டத்தை உடனடியாகக் கைவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பென்ஷனைப் பொறுத்த வரையிலும் நமது அண்டை மாநிலமான கேரளத் திற்கு வருவாய் நம்மைவிட குறைந்த நிலைமையிலே இருந்தாலும் நமது அரசாங்கம் கொடுக்கிற அளவைவிட பென்ஷன் அதிகமாகக் கொடுக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் கூட நம்மைவிட அதிகமாகப் பென்ஷன் கொடுக்கிறது. இன்றைய தினம் விலைவாசி ஏறியிருக்கிற நிலைமையில், மற்றும் பல்வேறு காரியங்களும் இருக்கிற நிலைமையில் நாம் அளிக்கக்கூடிய பென்ஷனை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, ரெவின்யூ போர்டுபற்றி ஒரு வார்த்தை. மறைந்த முதல்வர் அண்ணாதுரை அவர்கள் பல்வேறு தடவைகளில், ஆணித்தரமாக

"The Revenue Board is a white elephant. It should be abolished. We have accepted the principle and decided to abolish it. We are going to abolish it."

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ரெவின்யூ அமைச்சராக அப்பொழுது இருந்த இன்றைய மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களும் கூட பல்வேறு தடவைகளில் கூறினார்கள். ஆனால் இன்றைய நிலைமையில் அரசாங்கம் அதை கைவிட்டு விட்டார்களா, அல்லது கொள்கையளவிலாவது ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறதா என்பதை மக்கள் கவலையோடு பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கொள்கையை அரசாங்கம் கைவிட இருப்பதாகத் தென்படுகிறது. அந்தக் கொள்கையை அமல் நடத்த முடியவில்லையென்றால், மக்களுக்கு வாக்களித்து விட்டோம், முடியவில்லை என்று எப்படிச் சொல்வது என்ற தயக்கம் அரசாங்கத்திற்குத் தேவையில்லை. நடைமுறையில் வர இருக்கிறது அல்லது இல்லை என்று அறிவிக்கலாம். ரெவின்யூபோர்டு அபாலிஷ் செய்வது என்ற வாக்குறுதியைக் காப்பாற்ற முடியவில்லை என்று இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே அறிவித்துவிட்டால் திருப்தி ஏற்படும். அல்லது அமல் செய்வோம் என்று நிச்சயமாகச் சொல்லவேண்டும். ஆகவே என் கட்சியின் சார்பாக கொடுத்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து இவ்வளவு நேரம்

தாராளமாக சமயம் கொடுத்த பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன் . வணக்கம்.

* THIRU B. VENKATASWAMY : I think the Hon. Deputy Speaker for having given me an opportunity to speak a few words in support of the cut motion moved on behalf of the Swatantra Party.

Regarding Pattas, no ryot is able to get loan since no separate pattas have been issued to the ryots in some areas, even though partition deeds and other documents have been registered in the office of Sub-Registrar. This must be taken note of and those who are having lands should be given their separate pattas.

The ryots are finding it difficult to get loans. There was a proposal before Government to give pass book to each farmer. I do not know what happened to that proposal. Each and every time the farmer has to go to revenue office hunting after papers.

Regarding vested panchayat porambokes some are cultivating in that land and the Government is Collecting penalties. But I do not know so far that any amount has been reimbursed to any panchayat in the State. Since the financial position of the panchayat is not very sound, I request that the amount collected by the Government may be reimbursed to the panchayat.

Regarding District Development Council, more powers should be given to it. I think the Reorganisation Committee is going into that question. Rs. 4 crores have been given as drought relief to Ramanathapuram and Dharmapuri due to drought relief.

Regarding Ramanathapuram and Dharmapuri districts, the Hon. Minister knows the districts very well. Four crores of rupees have been allotted for the two districts, at the rate of Rs. 2 crores for each district. It is not at all sufficient for a backward area and for a purely drought area. Every year it is affected by drought. So, I request the Hon. Minister to see that these areas are declared as permanently drought-affected areas and more things are introduced there. Some tanks and other things there should be improved. Since 4 or 5 years in this House we are stressing it. So, I request you to consider this aspect very sympathetically because it is a very backward area. There is no industry in that area.

Regarding pension, Sir, it is regrettable to note that no financial relief has been granted to pensioners in spite of assurances given on the floor of the House by the Chief Minister that relief will be granted when State finances improve. Now we have surplus budget and the case of pensioners deserves consideration. In Kerala the minimum pension of retired Government Officials has been raised to Rs. 50. Here in Tamil Nadu, it is Rs. 30. This should be raised to Rs. 50 as in Kerala in keeping with our professions of sympathy to the poor and weaker sections of society. *Ad hoc* increase of pension should be sanctioned to meet the rising cost of pricess. The Tamil Nadu Pay Commission has recommended grant of Dearness Allowance to existing pensioners at half the rates of Dearness Allowance granted to those in service. This has not been implemented. Considering the economic difficulties of pensioners, this proposal of the Tamil Nadu Pay Commission should be implemented without further delay.

(திரு. செ. கந்தப்பன் தலைமை.)

Regarding the stamp duty, Sir, which the Government have recently levied, it has been challenged in the Court of Law and a ruling has been given that it is an inequitous stamp duty. I do not want to discuss it because it is still in Court. I think it is pending in the Supreme Court. (A voice: Writ Appeal). So, I want to stress at this time that even justice demands that the State Government re-examine their stand on this and other such levies to reduce uncalled for burdens on the public.

> "The impost of a heavy stamp fee on loan bonds executed by policy-holders of the Life Insurance Corporation is another instance in point. The Court fees collected through sale of judicial stamps and related receipts (which is estimated at Rs. 2.67 crores for 1971–72) are also an item of a service charge converted into a source of revenue. In this case, the effect is to make recourse to courts unduly expensive, thereby denying justice particularly to the poorer sections of society who cannot afford that cost".

The above is quoted from the Editorial of 'Hindu' dated 12th January 1972. 'The Hindu' is an important paper. I request the Government to re-examine this issue and see that the stamp duty is minimised.

Regarding recovery of loans, the recovery of loans in every district, I think, is very harsh. So many people in the Revenue Department are collecting the amounts. Those who are in a position to pay, let them pay, and we welcome it. But the revenue authorities are attaching the properties of poor people and they are also attaching their animals, bulls and other things. So, I request the Government to take a very lenient view in this matter. Recently I came from my area and the Revenue Divisional Officer has called for a meeting and fixed 15th as the last date for collection of loans. They want to collect the loans within 15th of this month. Hon. Minister knows the entire district. He must take a lenient view in the matter of collection of loans and the ryots may be allowed to repay in instalment basis. Such a harsh order will affect the economy of the ryots.

Regarding assignment of lands, some lands have been classified as well-wooded area, that is, Natrapalayam, Urigam and other areas of Denkanikota taluk. There some people have classified the lands as well-wooded forests. There is no wood at all there. Some Officers may go and inspect the place. Since 30 years people have encroached that area and are doing cultivation. But every year they will have to pay penalty. Therefore, I request the Government to take a more sympathetic view and assign these lands to the cultivators.

Regarding bifurcation of taluks, my friend Thiru Kothandaramiah has already mentioned about some villages. Some villages are very close to Hosur and they have to go only five miles. But if they have to go to Dankanikota, they have to go 20 miles to headquarters. The villages are Pedda Belagondapally, Mathagondapally, Kumaranapally, Kalukondapally which are situated at a distance of five miles to Hosur, but 20 miles to Danganikota. The Panchayats have also passed resolutions giving their willingness to join Hosur. I request the Hon. Minister to consider this case sympathetically and change these villages to Hosur Taluk. With this I conclude my speech. Thank you, Sir.

*திரு. மூ. மாரிமுத்து: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்கள் இந்த மன்றத்தில் கோரியுள்ள மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

வருவாய்த் துறையில் இன்றைக்குப் பல திட்டங்களை வகுத்து அவை யெல்லாம் எல்லோரும் பாராட்டுகின்ற அளவில் செயல்பட்டு வருகிறது. குறிப்பாக மனு நீதி முறை, அரிசனங்களுக்கும், பிற்பட்ட மக்களுக்கும், ஏழை எளியவர்களுக்கும் வீட்டு மனை அடைமானம் செய்வது, அவர்கள் ஆக்கிர மித்துப் பயிர் செய்து கொண்டிருக்கும் நிலத்தை அடைமானம் செய்வது, வருவாய்த் துறை வாரியத்தை சீர்திருத்த நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்வது, பாசனத் திட்டங்களில் உள்ள தண்ணீர் வரியை மாற்றியமைப்பது போன்ற பல நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறது. அதற்காக நான் அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

குறிப்பாக, பஞ்ச நிவாரணத் திட்டத்தின் கீழ் பல நல்ல வேலைகளையெல்லாம் வருவாய்த் துறை மேற்கொண்டு செயல்பட்டு வருகிறது. குறிப்பாக என்றுமே பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்படும் இராமநாதபுரம் மாவட்டம், தர்மபுரி மாவட்டங் களுக்கு தனி சிறப்புத் திட்டம் அமைத்து 4 கோடி ரூபாய் அளவிலே செயல் பட்டு வருகிறது. அந்தத் திட்டத்தின் மூலம் விவசாயத்திற்கு நல்லமுறையிலே ஏரி, குளங்களை வெட்டுவது மட்டுமல்லாமல் சாலைகள் போடுவது போன்ற திட்டங்களெல்லாம் இன்றைக்குச் செயல்பட்டு வருகின்றன.

இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், கடந்த 2 வருஷ காலமாக என் பகுதி பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டு அங்கு குடிதண்ணீருக்குக்கூட மக்கள் அவஸ்தைப்பட்ட நேரத்தில் சுமார் 17½ இலட்சம் ரூபாய் அளவில் எங்கள் மாவட்டத்திற்கு நிதி ஒதுக்கி கிணறுகளை ஆழப்படுத்தி, குடிநீர் வசதி செய்து கொடுத்திருப்பதற்கு என் தொகுதி மக்களின் சார்பாக சம்பந்தப்பட்ட துறை யினருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த 17½ லட்சம் ரூபாயில் சுமார் 2½ லட்சம் ரூபாய் செலவிடப்படாமலிருக்கிறது. அந்த நிதியைக் கொண்டு, ஏழை அரிசன மக்கள் வாழும் பகுதிகளில் மேல்நிலைத் தொட்டிகள் இருக்கும் இடங்களில் பைப்புகள் வைக்கும் அந்தத் திட்டத்தை மேற் கொண்டால் நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல் இன்றைக்கு வருவாய்த் துறையில், அதாவது என் பகுதியில் குறைந்தது நான்கைந்து ஆண்டுக் காலத்தில் ஆயிரத்திற்கும் மேலாக அரிசன மக்களுக்கு வீட்டு மனை நிலம் பட்டா செய்து கொடுத்துள்ளார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல், ஏழை அரிசன மக்கள், பிற்பட்ட மக்கள், ஏழை விவசாயிகள் ஆக்கிரமித்துக்கொண்டிருந்த 10,000-க்கும் மேற்பட்ட நிலங்களை இன்றைக்கு நமது அரசாங்கம் அடைமானம் செய்து பட்டா கொடுத்து அவர் களுக்குக் கடன் போன்ற நல்ல நிலைமைகளுக்கெல்லாம் அனுமதி கொடுத்து செயல்பட்டு வருகிறது. அடைமானம் செய்வதற்கு 2 தாசில்தார்களை நியமித்து துரிதப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. குறைந்தது 3,000 ஏக்கர் நிலம் அங்கு தரிசு நிலமாக இருக்கிறது. அந்த நிலங்களை பட்டா செய்ய துரிதப்படுத்தப்பட

வேண்டும். அதிகாரிகளும், இது சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களும் இன்னும் இந்தத் திட்டத்தை விரைவில் நிறைவேற்ற வேண்டிய நல்ல ஆக்கமும் ஊக்கமும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடைமானம் செய்யும்பொழுது, பட்டா செய்யும்பொழுது சில குறை பாடுகள் ஏற்படுகின்றன. குறிப்பாக, 10 ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருந்தால் அவர்களுக்கு 5 ஏக்கர் மட்டும் அரசாங்கம் பட்டா கொடுக்கக்கூடிய ஒரு நிலேயை உருவாக்கியிருக்கிறது. மீதமுள்ள 5 ஏக்கரை அவரது மனேவிக்கோ அல்லது பிள்ளேக்கோ அடைமானம் செய்யும் நிலேயை ஊரிலிருக்கும் கிராமக் கர்ணங்கள் உருவாக்குகிறுர்கள். அந்த நிலேயை மாற்றி நிலமற்ற ஏழைகளுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய சுதந்திரக் கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் கூடச் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டு இந்தத் திட்டத்தை அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னுர்கள். தற்போது விவசாயிகள் விரைவில் கடன்பெற முடியாத நிலேமையில் இருக்கிறுர்கள். ஒரு விவசாயி கடன் பெற குறைந்தது இரண்டு மூன்று மாத காலம் ஆகிறது. நிலவள வங்கி மூலமாகவோ, அரசாங்கத் துறை மூலமாகவோ அல்லது மற்ற வங்கிகள் மூலமாகவோ கடன் பெற வேண்டுமென்றுல் உள்ளூர் கிராமக் கர்ணத் திடம் அத்தாட்சி பெறவேண்டும். அப்போதுதான் கடன் பெற முடியும். இதை விரைவில் பெற ஒரு திட்டத்தை வகுக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் ஒரு கார்டு கொடுத்துவிட வேண்டும். அந்தக் கார்டில் அந்த விவசாயியினுடைய நிலத்தின் விஸ்தீரணம், அதன் மதிப்பு, ஏற்கனவே பெறப்பட்ட கடன் தொகை, எவ்வளவு தொகை மேலும் தரலாம் என்ற விவரங்களேக் குறிப்பிட வேண்டும். அப்படி ஒரு கார்டு இருந்தால் வருமான வரி கட்டக்கூடிய நிலேயில் விவரங்களே அறிய அந்தக் கார்டைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். கரும்பு பயிரிடுகிறுர்களா, அல்லது வாழை பயிரிடுகிறுர்களா அல்லது நெல் பயிரிட்டிருக்கிறுர்களா என்ற விவரங்களேயும் அந்தக் கார்டில் பதிந்து எந்த அளவுக்கு கரும்போ மற்ற விளே பொருள்களோ பயிரிடுகிறுர்களோ அந்த அளவுக்கு வருமான வரியைக் கணக்குப் பார்க்கவும் உதவியாக இருக்கும். அந்தத் திட்டத்தை விரைவில் அமைச்சர் அவர்கள் நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாவட்ட நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஒவ்வொரு அலுவலகமும் பரவலாக பல இடங்களில் அமைந்திருக்கின்றன. மாவட்ட ஆட்சித் தலேவர் அலுவலகத்தின் அருகிலேயே எல்லா அலுவலகங்களும் இருந்தால்தான் விவசாயிகளும், பொதுமக்களும் நல்ல முறையில் பயன் பெற ஏதுவாக இருக்கும். இன்று எல்லா மாவட்ட அலுவலகங்களும் வாடகைக் கட்டடத்தில் செயல்பட்டு வருகிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட சேலத்தில்

வணிக வரி கட்டடத்தைத் திறந்து வைக்கும்போது சொன்னர்கள். இதுபோன்ற கட்டடங்கள் அதிகமாவதன் மூலந்தான் வாடகையாக அரசாங்கம் கொடுக்கக் கூடிய பணத்தை மிச்சப்படுத்த முடியும் என்று சொன்னர்கள். முதல்வர் அவர்களும், வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களும் கூட அப்படிச் சொன்னர்கள். இதற்காக தனியாக ஒரு திட்டத்தை வகுத்து ஒவ்வொரு வருஷமும் ஒவ்வொரு மாவட்டத்தில் அலுவலகக் கட்டடங்களைக் கட்டும் திட்டத்தை மேற் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரை பத்து, பதினைந்து ஆண்டுக் காலமாக தலைவாசலில் ஒரு பதிவு அலுவலகம் திறக்க வேண்டுமென்று கோரி வருகிறோம். இந்த நிதி ஆண்டிலே அதைத் திறப்பதற்கு வேண்டிய நிலையை உருவாக்கியதற்காக மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்காக அந்தத் தொகுதி மக்களுடைய சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக அரிசன மக்கள் நல்ல முறையில் வாழவும் அவர்களுடைய நிலத்திற்குப் பட்டா பெறவும் வழிவகுக்கக்கூடிய முறையில் இந்த மான்யக் கோரிக்கை அமைந்திருப்பதால் மீண்டும் வரவேற்று என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

* திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: உப தலைவர் அவர்களே நான் வீட்டு வசதியைப் பற்றிக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கையின்மீது சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

வீட்டு வசதி போர்டு ஏற்பட்ட பிறகு பல வீட்டு வசதித் திட்டங்கள் எல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று கூறப்பட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன். லாண்ட் அக்விசிஷன் ஃபார் ஹவுசிங் என்று கூறப்பட்டிருப்பதில் நிலங்களின் விலை ஏறுமல் தடுப்பதற்காக அது வழியாக இருக்கும் என்றுதான் செய்யப்படுகிறது. ஒன்பது, பத்து, பதினேரு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகக் கொடுக்கப்பட்ட மனைகள், கட்டப்பட்ட வீடுகள் எல்லாம் இன்னும் சொந்தக்காரர்களுக்கு ரிஜிஸ்டர் செய்து கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. Housing Board யாரிடத்திலிருந்த நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்தார்களோ அந்த நிலச் சொந்தக்காரர்கள் ஹையர் காம்பன்சேஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று கோர்ட்டுக்குச் சென்றதாகவும் இன்னும் தீர்ப்பு கொடுக்கப்படவில்லை என்றும் கூறப்படுகிறது. இந்த நிலைமையைத் தீர்க்க இன்னும் எவ்வளவு ஆண்டுகள் ஆகும் என்று தெரியவில்லை. அரசு இதைப்பற்றிக் கவனிக்க வேண்டுமென்றும் அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறைந்த வருமானம் பெறுபவர்கள், நடுத்தர வருமானம் பெறுபவர்கள் என்றெல்லாம் சிட்டி இம்ப்ரூவ்மென்ட் டிரஸ்ட் இருந்தபோதே பிரித்து ஆர்டர் ஆப் பிரிபரன்ஸ், அக்கார்டிங் டு ப்ரிபரன்ஸ்' என்ற முறையில் கொடுத்தார்கள்.

உள்ளபடியே வீடு இல்லாதவர்களுக்கும், அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் லோ இன்கம், மிடில் இன்கம் என்று பிரையாரிடி கொடுத்து அவர்களுக்குக் கொடுத்து விட்டுத்தான் டாக்டர்ஸ், அட்வகேட்ஸ் ஆகியவர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்போது ஒரு லாட்டரி முறையை வைத்ததன் காரணமாக ஏற்கனவே இரண்டு வீடு, மூன்று வீடு என்று வைத்திருக்கக்கூடியவர்களுக்கே ஹவுசிங் போர்டு மூலமாக வீடு கொடுக்கப்படுகிறது. முன்பு மிகக் குறைந்த வருமான முடையவர்களுக்கு Last Grade Servants பியூன்கள், ஆர்டிசான் போன்ற வர்களுக்கு வீடு கொடுப்பதற்கு ஒரு ஸ்கீம் இருந்தது. இப்போது என்னவா யிற்று அந்த ஸகீம் என்று தெரியவில்லை. அதுபற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடப்பட வில்லை. எவ்வளவு பேர் இந்த அடிப்படையில் வருகிறார்கள் என்று ஸ்டாடிஸ் டிக்ஸ் எடுத்து அந்த அடிப்படையில் இதுவரை எவ்வளவு பேருக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது, இன்னும் எவ்வளவு பேருக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும், அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் இதிலே குறிப்பிட வில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆர்டிசான் ஸ்கீமில் நிலம் கொடுத்து வீடு கட்டப் பண வசதி இல்லாத காரணத்தால் அதைத் திரும்ப எடுத்துக்கொள்ளப் போவதாக ஹவுசிங் போர்டிலிருந்து உத்தரவு வந்திருப் பதாகத் தெரிய வருகிறது. நாமே நிலத்தைக் கொடுத்துவிட்டு அவர்களுடைய நிலைமையைத் தெரிந்து கொண்டு திரும்ப எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லுவது சரியல்ல. அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு வீடு கட்டக் கடன் கொடுப்பது போன்ற அடிப்படையில் Artisan Scheme -ல் கொடுத்த நிலத்தில் இரண்டாயிரம் ரூபாய் அளவுக்குத்தான் வீடு கட்ட வேண்டும் என்று ஒரு முறையை ஏற்படுத்தி அந்தப் பணத்தை அவர்களுக்கு கடனாக கொடுக்க அரசு முன்வர வேண்டும்.

அடுத்து ஸ்லம் கிளியரன்ஸ் ஸ்கீமை எடுத்துக்கொண்டால் எப்படி நாம் சிட்டி இம்ப்ரூவ்மென்ட் ஸ்கீமை மற்ற பகுதிகளுக்கும் எக்ஸ்டென்ட் செய் தோமோ அதே போன்று மதுரை, கோவை, திருச்சி போன்ற இடங்களுக்கும் அதை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டெனமென்ட்ஸ் விட்டிருப்பதில் நிறையக் கோளாறுகள் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. டெனமென்ட்ஸ் இருக்கக்கூடிய இடங்களில் பல சங்கங்கள் இருக்கின்றன. நான் இந்தக் கட்சி, அந்தக் கட்சி என்று சொல்லவில்லை. பொதுவாக, பல இடங்களில் பல கட்சிகளைச் சார்ந்த சங்கங்கள் இருக்கின்றன. இந்தச் சங்கங்களுக்கு ஒரு பொறுப்பைக் கொடுத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவர்கள் ரெகமென்ட் செய்தால்தான் ஏழைகளுக்கு டெனமென்ட்ஸ தரப்படு வதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

1972 மார்ச் 13]

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: சகோதரியாருடைய தவறான கருத்தைத் திருத்த வேண்டிய பொறுப்பில் இருக்கிறேன். எந்தச் சங்கமானாலும் அல்லது எந்த மன்றமானாலும் சரி, எந்த அரசியல் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, அதற்காகக் குடிசைமாற்று வாரியம் எந்தவிதமான சலுகைகளும் தருவதில்லை.

முன்பிருந்த குடியிருப்புகளில் ஏராளமானோர் தவறாக அங்கு கொண்டு போய் வைக்கப்பட்டார்கள். அந்த டெனமென்ட்ஸை அவர்கள் ஏராளமான விலைக்கும் விற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள். குடிசைமாற்று வாரியம் ஏற்பட்ட பிறகு ஒரு நாள் திடீரென்று யார் யார் இருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் பார்த்து புகைப்படம் எடுத்தோம். அப்படி எடுக்கப்பட்டு, யார் யார் எல்லாம் பணம் கொடுத்து ஏமாந்தார்களோ அவர்கள் ஒரு உரிய தொகையை அபராதமாகக் கட்டினால் கொடுக்கலாம் என்று அப்படிக் கொடுத்திருக்கிறோம். புதிய குடியிருப்புகள் புகைப்படம் எடுக்கப்பட்டபோது யார் யார் குடியிருந்தார்களோ அவர்களுக்கு மட்டும் ஒதுக்கப்படுகிறது என்பதை அவர்களுக்கு தகவலுக்காகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: தவறான தகவலை நான் ஒருநாளும் தர மாட்டேன். எனக்கு இந்த ஹௌசிங் போர்ட் பற்றி நன்கு தெரியும். டெனமென்ட்ஸ் பற்றியும் நன்கு தெரியும். ஸி.ஐ.டி. ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்து அதில் எனக்கு ஒரு தொடர்பு இருந்திருக்கிறது. ஆகவே நான் தவறான தகவலைக் கொடுக்கமாட்டேன். எங்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் படம் பிடிப்பதற்கு அந்த மக்கள் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. நாங்கள் என்ன கிரிமினல்ஸா? எங்களைப் படம் பிடிக்கவேண்டாமா என்று பெரிய ஆட்சேபணைகள் எல்லாம் ஏற்பட்டன. We wanted to rectify it and then regularise it. ஏற்கனவே tenements-இல் இருந்தவர்கள் சப்-டெனன்ட்ஸை விட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள். வாடகை பாக்கியை ஏற்கனவே இருந்த டெனன்ட்ஸ் கொடுக்க வேண்டும். அது ரூ. 300, ரூ. 400 என்று இருக்கிறது Sub-tenants ஆக வந்தவர்களும் ஏழைகள், அவர்களுக்கும் சலுகை அளிக்க வேண்டும், அந்த வகையில்தான் குறைந்த வாடகை வாங்குகிறோம். ஆகவே இப்போது sub-tenants-களை மொத்தமாக ரூ. 300 அல்லது ரூ. 400 கட்ட வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு பொறுப்பு இல்லாவிட்டாலும் அதைக் கொடுத்தால்தான் அங்கு இடம் கிடைக்கும் என்ற உத்தரவு ஒன்று இருக்கிறது. அப்படி இருப்பது தவறு.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: இப்படிப்பட்ட தனிப்பட்ட தகவல்கள் என் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுமானால் அவைகளைத் தள்ளுபடி செய்வதற்கு எனக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அந்தந்தப் பிரச்னையைப் பொறுத்த வரையில்

தள்ளுபடி செய்து கொடுக்கிறோம். சிலவற்றை குறைத்தும் கொடுக்கிறோம். ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு முறையில் அவைகளைப் பார்த்துச் செய்யும் வகையில் தீர்க்கப்படுகிறது.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: ஒன்றிரண்டு தகராறாக இருந்தால் பரவா யில்லை. ரெகுலரைஸ் செய்கிற அளவிற்கு குறைந்தபட்சம் 75% பேர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இது ஹௌசிங் போர்ட் அதிகாரிகளுக்கு தெரியும். இதற்கு முன்பு இருந்த வாடகைக்காரர்கள் வாடகை கொடுக்காத காரணத் தினால் இவர்களை வற்புறுத்தி வாங்குவது நல்லதல்ல, சரியுமல்ல. அவர்களால் அதைக் கொடுக்கவும் இயலாத நிலை இருக்கிறது. ஒரு ஸ்டாட்டிஸ்டிக்ஸ் எடுத்து, அவர்களுக்கு தள்ளுபடி செய்து கொடுக்க வேண்டும். ரெகுலரைஸ் செய்ய வேண்டும். பின்பு தொடர்ந்து அவர்கள் வாடகை செலுத்தவில்லை என்றால், நடவடிக்கைகள் எடுக்கலாம். ஆனால் அவர்களுக்கு பொறுப்பு இல்லாததைக் கொடுக்கச் சொல்வது சரியல்ல. அடுத்தபடியாக, தனியார் துறையில் கொடுக்கப் படுகின்ற சலுகையை 1969-70-ல் இந்தச் சலுகையை யாரும் பெறவில்லை. 1971-72-லும் தனியார் துறையில் உள்ள தொழிற்சாலைப் பணியாளர்களுக்கு குடியிருப்புகள் கட்டிக்கொடுக்கும் பணிக்குச் செய்யும் வசதியை யாரும் பெற வில்லை. காரணம் தெரியவில்லை. தொழிற்சாலைகள் பெருகி வருகின்றன. ஆனால் தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்காத ஒரு நிலை இருக்கிறது. ஏன் அவர்கள் இந்த வசதியைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை என்று தெரியவில்லை. ஒருவேளை இந்தக் கடன் சதவிகிதம், உதவியின் சதவிகிதம்தான் காரணமா என்பதை அறிய விரும்பு கிறேன். 1972-73-க்கு டார்ஜெட் 310 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்படுமென்று எதிர்ப் பார்க்கப்படுகின்றன என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் அளவிற்கு தொழிலாளர்களுக்கு குடியிருப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க அந்தந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்கு அரசு ஆணை பிறப்பிக்கவேண்டும் என்றும் மற்றும் உள்ள திட்டங்களை எல்லாம் நல்லமுறையில் செய்து, நான் கூறியவற்றில் சற்று அதிகக் கவனம் செலுத்தி ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. எ. வகாப்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, உணவு-வருவாய் மானியத்தை வரவேற்று பேசுமுகத்தான் நான் என் உரையைத் துவக்குகின்றேன்.

குற்றம் செய்தவன் தன் மகனேயினும் கொல்லப்பட்டது கன்றேயாயினும் மற்றவர்கள் போற்ற மனு நீதி செய்த கொற்றவன் சோழன் கொடி வழி வந்த தமிழக அரசின் தனி நீதி மனு நீதி, வாழ்க! அதை நான் வரவேற்கிறேன்.

நாட்டிலுள்ள மக்கள் எல்லாம் இன்றைய தினம் கிராமப்புறங்களில் இருப்ப வர்கள் எல்லாம் இந்த மனு நீதித் திட்டத்தினால் நல்ல பலனை அடைந்து வருகிறார்கள் என்பதால் அதை வரவேற்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோன்று ஜமாபந்திமுறை தொன்றுதொட்டு இந்த நாட்டில் நடத்தப் பட்டு வருகிறது. அதுவும் மனு நீதித் திட்டம் போன்றதுதான் என்றாலும் அம்முறையை ஒழிக்க வேண்டுமென்ற ஒரு திட்டத்தை அரசு முன்பு எல்லாம் ஆராய்ந்ததாக அறிகிறேன். அப்படியிருந்தால் அந்த ஜமாபந்தி முறையை எடுக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மனு நீதித் திட்டம் என்பது மாதமொரு முறை அதிகாரிகளையும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரையும் சந்திக்கிற வாய்ப்பாகும். அதேபோன்று கிராம அதிகாரிகளும் மற்றவர்களும் ஆண்டுக்கு ஒருமுறை சந்திக்கும் நல்ல வாய்ப்பும், யோசனைகள் சொல்வதற்கு நல்லதொரு நேரமுமாகும் இந்த ஜமாபந்தி முறை.

நில ஒப்படை விஷயத்தில் தமிழக அரசு செய்வதைப் போற்றாத, வாழ்த்தாத ஏழை மக்கள் இருக்கமுடியாது. ஏறக்குறைய நாலரை லட்சம் ஏக்கர்களுக்கு அதிகமாக இன்றைய தினம் ஒப்படை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை புள்ளி விவரங்களிலிருந்து காண்கிறோம். ஏழை மக்களுக்காக, சமுதாயத்தில் ஒதுக்கப் பட்டுக் கிடக்கிற மக்களுக்காக இந்த அரசு எடுத்துவருகிற முயற்சிகளைப் பாராட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற பட்டாக்களை சில நேரங்களில் சில பணக்காரர்கள் வேறு போர்வை போர்த்தி ஊடுருவல் செய்து பெறுகிற தன்மை எல்லாம் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட தொரு சம்பவத்தை அமைச்சர் அவர்களிடம் சொன்னபோது அதைத் திரும்பப் பெறும் உரிமை அரசுக்கு இருக்கிறது, பெற்றுக்கொள்வோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அப்படிச் சிலர் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவற்றைத் திரும்பப் பெற்று உண்மையில் யார் யார் ஏழைகள் என்று பார்த்து பட்டா வழங்கும் ஏற்பாட்டினைச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, ஒரு முக்கியமான பிரச்னை. இராணிப்பேட்டை என் தொகுதி. அங்கு நௌலாக் என்று சொல்லப்படுகிற இடத்தில் ஏறத்தாழ ஒன்பது லட்சம் மரங்கள், ஆர்க்காடு நவாப் ஆண்ட காலத்தில் ஒன்பது லட்சம் மரங்கள் கொண்ட பெரியதொரு தோட்டத்தை உற்பத்தி செய்து அதில் பலவகையான கனி வகைகளை உற்பத்தி செய்து தனது உல்லாசத்திற்காக அதைப் பயன் படுத்திக்கொண்டாலும் இப்போது அதை கோவிந்ததாஸ் என்பவர் ஏலத்திற்கு எடுத்திருக்கிறார்கள்.

இன்று பாலாற்றில் நீர் வராத காரணத்தினால் அந்த ஒன்பது லட்சம் மரங் களும் அழிந்து, பிறகு 1950-ல் ஏற்பட்ட வறட்சி காரணமாக அந்த மரங்கள் எல்லாம் விறகாக்கப்பட்டு அந்த இடம் இன்று விவசாய மக்கள் பயிரிடக்கூடிய

நிலமாக சுமார் 1,500 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. இதற்கு முன்பு இயற்றப்பட்ட இனும் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் அது வராமல் தனிப்பட்ட ஒரு நபருக்கு சொந்தமாக இருக்கும் அந்தக் கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர் என்று வைத்துக்கொண்டு அவருக்கு கிஸ்தி கட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த நிலங்களின் உரிமை அவற்றைப் பயிர் செய்து வருகிறவர்களுக்கு வேண்டுமென்று கேட்கப்படுகிறது. இனும் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் எடுக்க முடியாவிட்டாலும் கூட, ப்ரீ ஹோல்ட் லான்ட்ஸ் என்ற அடிப்படையில் இருக்கிறது. இதுபற்றி நான் வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களிடமும், சட்ட அமைச்சர் அவர்களிடமும் நேரடியாகச் சொல்லி இருக்கிறேன். அவர்கள் ஆவன செய்து அவருக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்து அல்லது உழவர்களிடம் நஷ்ட ஈடு பெற்று அதை அந்த முதலாளிக்குக் கொடுத்துவிட்டு அவர்களுக்கு அந்த நிலத்தை ஒப்படை செய்ய ஒரு சட்டம் இயற்றி அந்த மக்களுக்கு உதவுவதற்கு வழிவகை செய்து தர வேண்டும் என்று பணிவன்புடன் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பற்றி பெருமையாகப் பேசிக்கொள்கிறார்கள். விளைச்சல் அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். காவிரித் தண்ணீரை காலால் மடை தள்ளிவிட்டு பயிர் செய்கிற தஞ்சை செய்கிற விளைச்சலுக்கு சமமாக, அதற்குக் குறையாத அளவுக்கு, வடாற்காடு மாவட்டத்தில் உற்பத்தியிருக்கிறது. அங்கே நாங்கள் மின்சாரப் பம்புகள் போட்டு, கிணற்றிலிருந்து நீரை இறைத்து, ஏரிகள் மூலமாக கிடைக்கிற நீரைக்கொண்டு விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அங்கே எந்த ஆறும் இல்லை. பாலாற்றில் தண்ணீர் இல்லாவிட்டாலும், ஆற்று ஓரம் வரும் ஊற்றால் அங்கே இருக்கும் நிலங்களில் எல்லாம் நல்லவிதமாக பயிர் செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறார்கள். இதனால் அந்தப்பகுதியில் பாலாறு பேசின் பாசனச் சட்டம் என்று ஒரு சட்டம் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தப்பாலாறு பேசின் சட்டத்தை எடுத்துவிட்டால் அந்தப் பகுதியில் தஞ்சையை விட அதிகமாக உணவு உற்பத்தி செய்து இந்த அரசாங்கத்திற்கு தர வடாற்காடு மாவட்ட மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 30 மைல் வரை இந்தப் பாலாறு பாசனச்சட்டம் வருகிறது. இன்றைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது கூடச்சொன்னார்கள். ஜவ்வாது மலை வரை இந்த பாலாறு பேசின் பாசனச் சட்டம் வருகிறது என்று, அதை ஆராய்ந்து, அதை தக்கவகையில் மாற்றித் தந்தால், தமிழ்நாட்டில் உணவு உற்பத்தியில் தஞ்சையை மிஞ்சாவிட்டாலும், தஞ்சைக்கு சமமாக உற்பத்திசெய்வோம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

சமமாசமா

1972 மார்ச் 13] [திரு. கே. எ. வகாப்]

நில ஒப்படை விஷயத்தில் நான் ஒன்றைக்கூற விரும்புகிறேன். பொதுப் பணித்துறைக்குச் சம்பந்தப்பட்ட இடங்களில் ஏழைகள் வீடுகள் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பொதுப்பணித்துறைக்கு தேவையில்லாத ரோடு புறம் போக்குகளில் வீடுகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கும் ஏழைகளுக்கு அந்த நிலத்தை பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுப் பணித்துறைக்கு தேவையிருந்தால் எடுத்துக்கொள்ளட்டும். இதை சம்பந்தப் பட்ட அமைச்சரவர்கள் கவனத்தில் கொண்டு, அந்த இடத்தில் உள்ள மக்களுக்கு நிலப்பட்டா செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உதாரணத்திற்குக் கூறவேண்டுமென்றால், வந்தவாசி பகுதியில் இப்படி ஒரு இடம் இருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற மக்கள் மகஜர் கூட அனுப்பியிருக் கிறார்கள். வந்தவாசிக்கு அருகே பாதிரி கிராமத்தில் இருக்கிற களத்துப்புறம் போக்கு ஒரு ஏக்கர் இருக்கிறது. அந்த பகுதியில் நெசவாளர்கள் வீடுகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலத்தை தங்களுக்கே ஒப்படை செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அரசு உத்தரவு போட்டது. அங்கே வந்து பார்த்த அதிகாரிகள் ஒரு முடிவைச் சொன்னார்கள். ஒரு பாதி இடத்தை ஏழைகளுக்கு ஒப்படை செய்து விட்டு, இன்னொரு பாதியை கோவிலுக்கு பட்டா செய்து விட்டார்கள். கோவிலுக்கு எப்படி சம்பந்தப்படுத்தினார்கள் என்றால், எங்கள் ஊரில் மயானக்கொள்ளை என்று நடத்துவார்கள். அவர்கள் அதை நடத்திவிட்டு, முடிவிலே அந்த இடத்திலே வந்து கூடுவார்கள். ஆகவே, கோவிலுக்கு தரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்தப்பகுதியில் ஏழைகள் வீடுகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை சந்திக்க இருக்கிறோம். மிகவும் கருணையோடு இந்தப் பிரச்னையைப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு பகுதியில் இருக்கும் மக்களுக்கு பட்டா கொடுக்கப்பட்டு விட்டது. இன்னும் 55 சென்ட் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இங்கே வாழ்கிற மக்கள் ஏழை நெசவாளர்கள். புறம்போக்கில் முஸ்லீம்கள் வீடு கட்டியிருக் கிறார்கள். அதை கோவில் இடம் என்று அதிகாரிகள் மாற்றிவிட்டதால் பலவிதமாக சிக்கல்கள் ஏற்பட்டுவிடும். கோவில் நிலத்தை முஸ்லீம்கள் ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு விட்டார்கள் என்று சொல்வதற்கு வழி ஏற்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆனால் அவர்கள் புறம்போக்கில் கட்டிய இடத்தைத்தான் கோயில் புறம்போக்காக மாற்றி விட்டார்கள். அந்த நோக்கத்தில் இந்தப் பிரச்னையைப் பார்க்கவேண்டு மென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. எ. வகாப்] [1972 மார்ச் 13

குத்தகைக்காரர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க நிலச்சட்டம் கொண்டு வரயிருக்கிறோம். இதனால் குத்தகைதாரர்கள் பயனடையக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் சிறு விவசாயிகள், சிறு நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் இதனால் பாதிக்கப்படக்கூடிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பாதிக்கப்படாத நிலையில் இதில் சில திருத்தங்கள் செய்யவேண்டும். குத்தகைதாரர்கள் அத்தனைபேரும் குத்தகை தரவேண்டாம் என்ற உணர்வுக்கு வந்துவிட்டால், எதிர் காலத்தில் அந்தக் குத்தகை இல்லாமல் போகும் நிலைமையேற்பட்டுவிடும். அப்படிச் சிறு நிலங்கள் 4-5 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள் பம்பு செட்டு போட்டு, ஏரியல் ஸ்பிரே செய்து பயிரிடுகிற நேரத்தில், அவர்களுக்கு குத்தகை இல்லை யென்றாகிவிட்டால் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும். ஏனென்றால் பம்பு செட்டு போடவும், ஏரியல் ஸ்பிரேயினுக்கான செலவுக்கும் பட்டாதாரர்கள் தான் பணம் செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தச் சிறு நில பட்டாதாரர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விலக்கு அளித்து, அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்

வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கும் பகுதிகள் என்று கூறுகிற நேரத்தில் வடாற்காடு மாவட்டம் அதையொட்டியிருக்கிறது. உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தைக் கருத்தில் கொண்டு, இன்னும் அதிகமான நிதி ஒதுக்கீடுகள் போன்றவைகளைத் தரவேண்டுமென்றுக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளைப்பொறுத்தவரையில் கரும்பு மிகவும் முக்கியமான உற்பத்திப் பொருளாக இருக்கிறது. அதற்காக அளிக்கப்படுகின்ற அந்த விலையை அதிகரிக்கவேண்டுமென்று மத்திய அரசோடு இந்த அரசு போராடி வாங்கித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் சர்க்கரை விலையைப் பற்றி சொல்லுகிற நேரத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மிக விளக்கமாக அதைப்பற்றிச்சொன்னார்கள். சர்க்கரை விலை கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், வெளியே விற்கும் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. சர்க்கரைக்கு கிராக்கி அதிகம் இருக்கிறது என்ற அடிப்படையில் வைத்து ரூ. 2 என்று இல்லாமல் இன்னும் கூடுதலாகக் கொடுக்கலாம். வேறு மாநிலத்தில் கரும்பு ஒரு டன் ரூ. 100 விலை கொடுக்கிறார்கள், வருகிற ரெக்கவரி குறைவாக இருந்தும் கூட இப்படிக் கொடுக்கிறார்கள். உத்திரபிரதேசத்தில் கொடுக்கிறார்கள். இதைப்பரிசிலனை செய்து, தமிழகத்தில் கரும்பு உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கும் லாபம் ஏற்படுகிற விதத்தில் அந்த விலையை உயர்த்தித் தரும்படியாக மத்திய அரசோடு போராடிக்கேட்டு வாங்கித்தரவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்

1972 மார்ச் 13]

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அளித்திருக்கும் அறிக்கை மீது என் கருத்துக்கள் சிலவற்றை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் நில வருவாய்த் துறை சம்பந்தமாகவும் உணவுத்துறை சம்பந்தமாகவும் தன்னுடைய அறிக்கையிலே விரிவாக குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் வருவாய்த்துறை என்று சொல்கிறபோது, திராவிட முன்னேற்றக்கழக அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டதற்குப்பிறகு, ரெவின்யூ போர்டை கலைத்து விடுவதாக வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்டது. ரெவின்யூ போர்டு கலைக்கப்பட வேண்டுமென்று பல்லாண்டுகாலமாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஒருவர் பாக்கி விடாமல் பேசி வந்திருக்கிறோம். இந்த ரெவின்யூ போர்டு இருப்பது நந்தி சாமி தரிசனம் செய்யப்போகிறவர்களுக்கு தடையாக இருப்பது போல் இருந்து கொண்டு வேகமாக வேலைகளை நடத்த முடியாமல் செய்து விடுகிறது. இதை ஆராய்ந்த பின்னர் தான், இந்த நாட்டு மக்களின் பிரதிநிதிகளாகிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மற்றவர்கள் அதை ஒழிக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதை ஒழிப்பது என்று அரசாங்கம் தீர்மானித்தபிறகும், அதை பரிசீலிப்பதற்காக ஒரு குழுவிடம் இந்தப் பிரச்னையை விட்டு இருப்பது நாளுக்கு நாள் தள்ளிப் போட்டுக்கொண்டுபோவதற்கான ஒரு காரணமே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. உறுதிமொழிக்குழுவின் அறிக்கையிலே கூட இது சுட்டிக்காட்டப் பட்டிருக்கிறது. அப்படி அஷ்யூரன்ஸ் கமிட்டி சுட்டிக்காட்டியிருக்கிற நேரத்தில் உடனடியாக இந்த ரெவின்யூ போர்டை கலைப்பது தான் சரியானதாக இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர்களுக்கு இன்னும் அதிக அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்படவேண்டும். மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் சிபார்சு செய்து, இங்கே ரெவின்யூ போர்டில் முடிவு செய்தபிறகு தான் ஒரு காரியத்தைச் செய்ய முடிகிறது. இந்த மாதிரியான காலதாமதத்தை தவிர்க்கலாம். ஐ.ஏ.எஸ். படித்தவர்கள் தான் கலெக்டர்களாக வருகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு போதுமான அதிகாரங்கள் கொடுத்து, நல்ல விதத்தில் பணியாற்ற வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நில ஆர்ஜிதம் போன்ற வேலைகள் மிகவும் காலதாமதம் ஆவதற்குக் காரணம், பத்தாம்பசலித்தனமாக நாம் பிரிட்டிஷ் காலத்தில் ஏற்பட்ட விதிமுறைகளை பின்பற்றி வருவதால் தான். ஆகையால் தான் அந்த மாதிரியான நடவடிக்கைகள் துரிதமாக நடத்த முடியவில்லை. இன்றையதினம் இருக்கும் ஜனநாயக முறைக்கேற்றபடி புதிய விதி முறைகள் ஏற்படுத்த

வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கூறிக்கொள்கிறேன். இம்மாதிரி அந்த விதிகளைமாற்றுவதன் மூலம் வேகமாக நில ஆர்ஜிதம் செய்து மக்களுக்குத் தேவையான காரியம் செய்யமுடியும். உதாரணமாக ஒரு கிராமத்தில் இருக்கக் கூடிய மக்களுக்கு உதவியாக ஒரு பள்ளிக்கூடக் கட்டிடம் கட்ட வேண்டுமென்றால் நிலம் தேவைப்பட்டால் அந்த நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றால் அதற்காக அதிகாரங்கள் அதிகாரிகளுக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறதா? இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிற விதிகள் இதற்குத் தடையாக இருந்து கொண்டு இருக்கின்றன. அந்தத் தடைகளை நீக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்தாக வேண்டும்.

நிலவரி ரத்துச் செய்யப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. 5 ஏக்கரா உள்ள நிலங்களுக்கு நிலவரி ரத்துச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மக்கள் இதை நம்பினாலும், 5 ஏக்கராவிற்கு நிலவரி ரத்து, புஞ்சை நிலமாக இருந்து நஞ்சை நிலமாக மாற்றியவர்களுக்கு இந்த வரி ரத்து இருக்கிறது. வியாக்கியனத்தைப் பார்க்கும்போது 5 ஏக்கரா நஞ்சை நிலமாக வைத்திருக்கக் கூடியவர்களுக்கு நிலவரி இருக்கிறது. தயவு செய்து நம்முடைய அரசாங்கம் 5 ஏக்கரா நஞ்சை நிலம் வைத்திருக்கக் கூடியவர்களுக்கும் நிலவரி ரத்து செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: புஞ்சை நிலத்தை நஞ்சை நிலமாக ஆக்கியவர்களுக்கு அந்தச் சலுகை. அந்த அடிப்படையில் நஞ்சை நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு புஞ்சை அடிப்படையில் தீர்வை வசூலிக்கப்படுகிறது. நஞ்சை நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு அது ரத்துச் செய்யப்பட்டது உண்மை. புஞ்சையை நஞ்சையாக ஆக்கியவர்களுக்கு புஞ்சை அடிப்படையில் பேசிக் டாக்ஸ் போடப்பட்டு இருக்கிறது. 5 ஏக்கராவிற்கும் குறைவாக நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு இந்த பேசிக் டாக்ஸ் ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: என்னுடைய வேண்டுகோள் நஞ்சை நிலத்திற்கு 5 ஏக்கராவிற்கு வரி ரத்துச் செய்யப்பட வேண்டும் என்பது தான். இதைத் தான் நாம் மக்களிடம் சொன்னோம். மக்கள் அதை நம்பினார்கள். ஆகவே புஞ்சை நிலத்திலிருந்து நஞ்சை நிலமாக மாற்றிய நிலங்களுக்கு உள்ள அடிப்படை வரியும், நஞ்சை நிலத்திற்கு உள்ள வரியும் தள்ளுபடி செய்யப்பட வேண்டும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நில வினியோகம் பற்றி பார்க்கும்போது நம்முடைய அரசு பொறுப்பு ஏற்ற பிறகு 4 லட்சத்து 6 ஆயிரம் ஏக்கராவை எடுத்து 2 லட்சத்து 2 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வினியோகம் செய்திருப்பது மிக முன்னேற்றகரமான காரிய

மாகும். இருந்தாலும், இன்றைய தினம் நில வினியோகத்தில் தவருன காரியங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. நிலத்தைக் கொடுக்கும்போது நிலத்திற்குச் சம்பந்தமில்லாதவர்களுக்கு நிலம் அளிக்கப்படுகிறது. நிலமில்லாத ஏழைகள் என்ற அடிப்படையில் இன்றைய தினம் நிலம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. நிலம் யாருக்குக் கிடைக்க வேண்டுமோ அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. நிலத்தில் உழுது பயிர் செய்யாதவர்களுக்கு நிலம் பட்டா செய்து கொடுக்கப்படுவதைப் பார்க்கிருேம். அதன் காரணமாக கிராமப் புறங்களில் இருக்கக் கூடிய உழுகிறவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்கவில்லை. நேரிடையாக் நிலத்தில் இறங்கிப் பாடுபடாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கப்படுகிறது. இதனுல் உழுகிறவர்களுக்கு நிலம் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த எப்படி மாற்றுவது என்பதை அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்து நேரிடையாக உழுது பயிர் செய்யக்கூடியவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இதைப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னையில் உள்ள ஒருவர் தனக்கு நிலம் இல்லை என்று சொல்லி தஞ்சையில் உள்ள நிலத்தைப் பெரிதும் முயற்சி செய்து பெற்று விடுகிருர். இம் மாதிரியாக நிறைய நிலங்கள் வினியோகிக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே, கிராமத்தில் உள்ள நிலங்களை வினியோகிக்கும்போது கிராமத்தில் சர்வகட்சிக் கமிட்டி அல்லது சர்வ ஜன கமிட்டி அமைத்து இந்தக் கமிட்டியின் மூலம் அவர்களுடைய ஆலோசனையைக் கேட்டு அதன்படி நிலத்தை வினியோகம் செய்தால் உண்மையில் நல்ல பலன் கிடைக்கும். அப்போது தான் நேர்மையாகவும், நாணயமாகவும் நில வினியோகம் நடைபெற முடியும் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே யார் உழைக்கக் கூடியவர்கள், யாருக்குக் கொடுத்தால் அந்த நிலத்தை உரிய முறையில் பண்படுத்தி உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவார்கள் என்பதைப் பார்த்து அவர்களுக்கு நில வினியோகம் செய்யப்படவேண்டும். இல்லை என்று சொன்னுல் இந்த நிலங்களெல்லாம் நிலத்திற்குச் சம்பந்தமில்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு, அந்த நிலத்திற்குப் போகின்ற காலத்தில் வேறு ஒருவரிடம் நிலங்கள் இருக்கும். இப்படிப்பட்ட சிக்கல்கள் ஏற்படும். இப்படிப்பட்ட சிக்கல்கள் ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டுமானுல் உண்மையிலேயே உழுகிறவர்கள் கையில் நிலம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும்.

திருத்துறைப்பூண்டி தாலுக்காவில், தஞ்சை மாவட்டத்தில் 5 ஆயிரம் ஏக்கரா நிலம் 15 ஆண்டு காலமாக மூன்று போகம் சாகுபடி செய்யப்பட்டு வருகிறது. அந்த நிலங்கள் வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் யாருக்கும் அடமானம்

செய்யப்படக்கூடாது, யாருக்கும் பட்டா செய்யக்கூடாது என்று தடை விதிக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த நிலத்தை அங்குள்ள விவசாயிகள் அனுபவித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த நிலத்தை அவர்களுக்கே அடமானம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டால், அவர்களுக்கே பட்டா செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டால் அதிகாரிகள் தடை இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இந்தக் காலத்திலும் இப்படி தடை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த தடையை நீக்கி இந்த 5 ஆயிரம் ஏக்கரா நிலத்தையும் அந்த ஜனங்களுக்கே கிடைக்கச் செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஓடை, குளம் என்ற பெயரில் பொதுப் பணித்துறைக்கு லட்சக்கணக்கான ஏக்கரா நிலங்கள் சொந்தமாக இருக்கின்றன. இந்த நிலங்கள் இன்றைக்குத் தரிசாகக் கிடக்கின்றன. எந்த விதமான பிரயோஜனமும் இல்லை. நவீன முறையில் பாசன வசதி செய்து கொடுத்து, வடி கால் வசதி செய்து கொடுத்து இருக்கிறது அரசாங்கம். அதே நேரத்தில் லட்சக் கணக்கான ஏக்கரா நிலங்கள் தரிசாகப் போட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நிலங்களை பி.டபிள்யூ.டி.-யிடம் இருந்து அரசாங்கம் எடுத்து அந்த நிலங்களை ஏழை விவசாயிகளுக்கு உழுவதற்குக் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வது உதவியாக இருக்க முடியும்.

அதே போல தஞ்சை ஜில்லாவில் நிறைய குளங்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் குளங்களில் பல தனியாருக்குச் சொந்தமாக இருக்கின்றன. அந்தக் குளங்கள் ஜனங்களுக்குச் சொந்தமாக இல்லை. அரசாங்கத்திற்கும் சொந்தம் கிடையாது. இப்படிப்பட்ட புறம்போக்குக் குளங்களை, பொதுக் குளங்களை, அரசு மேற் கொள்வது மூலம், பொதுப்பணித் துறையிடம் இவற்றை ஒப்படைத்து இவற்றை நல்ல முறையிலே மராமத்துச் செய்து, பொது மக்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைப்பதற்குத் தகுதியான குளங்களாகச் செய்ய வேண்டும். காவிரியில் தண்ணீர் இல்லை, மேட்டூர் அணையில் தண்ணீர் இல்லை என்ற குறையைத் தீர்ப்பதற்கு இந்தத் தண்ணீரை எடுத்து விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும்படி செய்வதற்கு இது உதவிகரமாக இருக்க முடியும். எனவே அப்படிப்பட்ட குளங்களையெல்லாம் அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, உணவு வர்த்தகத்தை அரசாங்கம் இன்று ஒரு கார்ப்பொரேஷன் மூலம் செய்ய முன் வந்திருக்கிறது. இன்றைய தினம் தஞ்சை ஜில்லாவில் விளையும் பொன்னி என்ற தானியம் 40 ரூபாய் வீதம் வாங்கப்படுகிறது. மற்றவைகளுக்கு 31 ரூபாய் என்ற இந்த ஏற்றத்தாழ்வு இன்றைக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பாகுபாட்டை நீக்கி, முதல் தரம், இரண்டாம் தரம் என்ற பாகுபாடு இல்லாமல் இவற்றிற்கு ஒரு சரியான விலையை நிர்ணயம் செய்து,

1972 மார்ச் 13] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

அந்த விலை கிடைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை இந்த உணவு கார்ப்பொரேஷன் செய்ய வேண்டும் என்ற என்னுடைய ஆலோசனையை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே வைக்க விரும்புகிறேன். ஒரு குவின்டாலுக்கு 10 ரூபாய் உயர்த்திக் கொடுப்பது என்று தீர்மானத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு 4, 5 ரூபாய்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. இன்னும் 5 ரூபாய் உயர்த்துவதன் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலைகள் கிடைப்பதற்கு வசதி ஏற்படும். எவ்வளவு உயர்த்தினாலும் கூட படி அரிசி ரூ. 1-40-க்கு கிடைக்கிற நிலைமைகள் ஏற்படும். தானிய வியாபாரத்தை தனியார் கைகளிலிருந்து அறவே நீக்கி அரசாங்கமே தன்னுடைய கைகளில் வைத்துக்கொள்வதைப்பற்றி அரசு ஆலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வருகிற காலத்தில் எதிர்க்கக்கூடியவர்கள் இருக்கத்தான் செய்வார்கள். இதை எதிர் பார்ப்போமானால் நிலச் சீர்திருத்தம் எந்த அளவு மோசடிக்குள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது மதிப்பிற்குரிய நமது அமைச்சர்களுக்குத் தெரியும். நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் ஒரு விவர அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். 1959-க்குப் பிறகு இரண்டாயிரம், 5 ஆயிரம், 6 ஆயிரம் ஏக்கரா நிலத்தை பூண்டி வாண்டையார் குடும்பத்தில் எப்படியெல்லாம் சட்டப்படி பிரித்து எழுதியிருக்கிறார்கள் என்று அதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது 15 ஏக்கரா என்று சட்டம் போட்டாலும் எடுப்பதற்கு உபரியாக நிலம் கிடையாது. 59-க்கு பிறகு சட்டப்படி பிரித்து எழுதி வைக்கப்பட்டிருந்தாலும், 5 ஏக்கராவிற்கு மேல் யாரும் நிலம் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது. அப்படி வைத்திருப்பது செல்லாது என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு சட்டம் கொண்டு வந்தாக வேண்டும். நமது தமிழ் நாட்டிலே உள்ள மொத்த நிலத்தில் மூன்றில் ஒரு பாகம் கோவில்களுக்கும், மடங்களுக்கும் சொந்தமாக இருக்கிறது. இந்த நிலங்களைப் பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் இன்றைய தினம் நிர்வகித்து வருகிறார்கள். இந்தக் கோவில் நிலங்களையும், மடங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களையும் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டால் இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு, உழவர்களுக்கு நிலம் வழங்குவதற்கு 2, 3 லட்சம் ஏக்கராக்கள் நிலம் கிடைக்கும். அவ்வாறு நிலத்தை நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு விநியோகம் செய்வதன் மூலம் கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு நிலம் வழங்க முடியும். இதை நமது அரசு, மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சரவர்கள் தீர ஆலோசனை செய்து பார்த்து, வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அரசாங்கத்திலிருந்து கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அரசாங்கத்திலிருந்து கடன் வாங்கினாலும், பாங்கியிலிருந்து 4 சத விகிதம், 5 சத விகிதம் கடன் வாங்கினாலும், வட்டிக்காரனிடமிருந்து 9 சத விகிதம் கடன் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த வட்டியைக் குறைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு 10, 20 ஆண்டு காலத்திற்குள் திருப்பித் தருகின்ற முறையில் கடன் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய வழி வகைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக கிராம அதிகாரிகளைப் பற்றி ஆலோசனை கொடுக்கிற காலத்தில் தஞ்சாவூரிலே அத்தனை பேர்களும் ஏகோபித்து வருவாய்த் துறை அமைச்சரிடத்திலே சொன்னோம். இவர்களை இப்படியே விட்டுவைப்பது நல்லதல்ல. இதனால் பல வேலைகள் தடைபடுகின்றன என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று சொன்னோம். இதைப் பரிசிலனை செய்வதற்கு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களையெல்லாம் முழு நேர ஊழியர்களாக, அரசாங்க ஊழியர்களாக ஆக்கி, அவர்கள் செய்கிற தவறுகளுக்காக தண்டிப்பதா அல்லது ஊரை விட்டு மாற்றுவதா, எப்படிச் செய்வது என்பதைப் பற்றியெல்லாம் யோசித்து நல்ல நடைமுறைகளை வகுத்தால் அதன் மூலம் இன்றைய தினம் இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளைப் போக்குவதற்கு முடியும். இல்லையென்று சொன்னால் நமது சர்க்காருடைய தலைவிதியை ஒழுங்காக முடிக்கிற ஆற்றல் நம்முடைய கிராம அதிகாரிகளுக்கு இருக்கிறது என்பதைக் கவனத்தில் கொண்டு அதற்கு ஏற்ற முறையில் உத்திரவு போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைக்கு ஏறக்குறைய 10 மானியங்களை ஒரே நாளில் திணித்து, ஏதோ பேசுகிறவர்கள் சுருக்கமாகப் பேசுவது, அதற்குப் பதில் சொல்வது என்ற முறையிலே ஒரு பெயர் செய்கிறோம். இந்த நிலைமையிலே என் பேச்சை ஆரம்பிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இதை நான் திணித்ததாகச் சொல்கிறார்கள். இதை பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டி முடிவு செய்தது. அவர், அவருடைய தலைவர்களிடத்திலே பேசி இருக்க வேண்டும். அவர்களைக் கேட்காமல் இங்கே வந்து கேட்கிறார்கள். ஏதோ குற்றம் சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியிலே அவங்க என்ன செய்வாங்க. மார்ச் மாதத்திற்குள் முடிச்சாகணும். இல்லையென்றால் கில்லட்டின் செய்து விடுவீர்கள். அதை முன்னிட்டே இப்படிச் செய்யப்பட்டு

கிறது. வெறும் சம்பிரதாயத்திற்காக இப்படி அவசரம், அவசரமாக இந்த டிமாண்டுகளைப்பற்றி பேசுகிறோம். எங்களுடைய தலைவர்கள் மேல் பொறுப்பைப் போடுகிறார் அமைச்சர், உங்களோடு ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்பதற்காக எங்களுடைய தலைவர்கள் இதற்குச் சம்மதித்திருக்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன், இப்படி 10 டிமாண்டுகளையும் ஒரே நாளில் போட்டு விவாதித்தால், நாங்கள் பேச, நீங்கள் பதில் சொல்கிறீர்கள். இது உண்மையிலே நியாயமா என்பதை சட்டசபை மீண்டும் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். எதற்காக மார்ச் இரண்டாவது வாரத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்? பிப்ரவரி செகண்ட் வீக்கிலே வைத்துக்கொண்டால் என்ன? அல்லது மார்ச் முதல் வாரத்தில் வைத்துக் கொண்டிருக்கலாம்.

பிப்ரவரி மத்தியிலாவது சட்டசபையைக் கூட்டியிருக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்திருந்தால் விரிவான யோசனைகளைக் கூற வாய்ப்பிருந்திருக்கும். இரண்டு மூன்று நாட்கள் இது பற்றி விவாதித்திருக்க முடியும். எப்படியும் அத்தனை டிமாண்டுகளையும் மார்ச்சு மாதத்திற்குள் நிறைவேற்றி ஆகவேண்டிய நெருக்கடியான நிலையை ஏற்படுத்துகிறீர்கள். பிப்ரவரி முதல் வாரத்திலோ அல்லது 2-வது வாரத்திலோ தொடங்கியிருந்தால் இந்த நெருக்கடியைத் தவிர்த்திருக்க முடியும்.

இன்றைக்கு முக்கியமான பிரச்னையாக இருப்பது உணவுப் பிரச்னை தான். முன்னைவிட உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறது என்று கணக்கு காட்டுகிறீர்கள். ஆனால் உணவுப் பொருள்களின் விலை குறைந்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. எனவே, இதில் எங்கே குறை இருக்கிறது, எங்கே தவறு நடக்கிறது என்பதை கண்டறிந்து கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு, உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் போதாது. மக்களின் தேவைக்கேற்ற அளவுக்கு உற்பத்தி பெருகியிருக்கின்றதா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். அதற்குப் பின்னால் உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கேற்ற வகையில் விலைவாசி குறைந்திருக்கிறதா என்று பார்த்து, தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். உற்பத்திக்கு தக்கபடி விலைவாசி குறையவில்லை என்றால் உங்களை மக்கள் நம்பமாட்டார்கள்.

ஒரு சில இடங்களில் படியரிசித் திட்டம் என்று சொல்லி, அதைச் செயல்படுத்தி வந்தீர்கள். அதையும் செயல்படுத்த முடியாமல், கடைசியில் எப்படி கைவிடுவது என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தீர்கள். அதற்கு ஒரு சாக்காக யுத்தம் வந்தது. யுத்த நெருக்கடி இருப்பதால், அதிகம் செலவு செய்யக் கூடாது; பாதுகாப்புக்கு நிதி சேர்க்க வேண்டும்; படியரிசித் திட்டத்தை கைவிட்டால் 4 கோடி ரூபாய் மிச்சமாகும் என்று சொல்லி, படியரிசித்

திட்டத்தை கை விட்டு விட்டீர்கள். இப்பொழுது யுத்தம்தான் நின்று விட்டதே. ஏன் மீண்டும் படியரிசித் திட்டத்தைக் கொண்டுவாக் கூடாது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

இப்பொழுது அரிசி விலே உயர்ந்து விட்டது. 2 ரூபாய், 3 ரூபாய், 5 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு அரிசி விலே ஏறிவிட்டது. 1 ரூபாய் 85 பைசாவுக்கு நல்ல அரிசி கிடைப்பதாக ஒருவர் சொன்னுர். 1 ரூபாய் 55 பைசாவுக்கு அரிசி கிடைக்கிறது என்று ஒருவர் சொன்னுர். எப்போதோ கிடைத்திருக்கலாம். இப்போது கிடைப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லே. அதனுல் ஏழை எளிய மக்கள் அரிசி கிடைக்காமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிருர்கள். ஆகவே, இந்த ஏழை எளிய மக்களுக்காவது மீண்டும் படியரிசித் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டும். படியரிசித் திட்டத்தை கொண்டு வரும்போது, சென்னே, கோவை மட்டுமல்லாமல் தமிழகம் முழுவதற்கும் அத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 397 கோடி ரூபாய் வருமானம் உள்ள ஒரு வரவு-செலவுத் திட்டத்தைக் காட்டிவிட்டு, படியரிசித் திட்டத்தை கைவிடுவது நியாயமில்லே; முறையும் ஆகாது. நேர்மையுமல்ல.

அடுத்தபடியாக, இப்போது சர்க்கரைக்கு அட்டைக் கொடுத்திருக்கிருர்கள். அட்டையைக் கொண்டு போய் சர்க்கரை வாங்கவேண்டுமானுல் 30 நாளும் நடக்கவேண்டும். ஏனென்ருல் சர்க்கரை எப்போது கிடைக்கும் என்று கடைக் காரர் சொல்லமாட்டார். நாம் போகக்கூடிய நாளில் என்றைக்கு இருக்கிறதோ அன்று பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். 300 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானமுள்ளவர் களுக்கு 4 கிலோ என்றும், 300 ரூபாய்க்குக் குறைவான வருமானமுள்ளவர் களுக்கு 2 கிலோ என்றும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த 2 கிலோ சர்க்கரை யும் தினந்தோறும் நடந்தால்தான் கிடைக்கும். இல்லாவிட்டால் கிடைக்காது. 20 ஆண்டு கால காங்கிரஸ் ஆட்சியில் கிடைத்த பலன் கையிலே அட்டையைக் கொடுத்திருக்கிருர்கள் என்று தேர்தல் பிரச்சாரம் செய்தீர்கள். நாங்களாவது 20 ஆண்டு கழித்துக் கொடுத்தோம். நீங்கள் நான்கு ஆண்டுக்குள்ளாகவே அட்டைக் கொடுத்து விட்டீர்களே, அதற்காக நான் பாராட்டுகிறேன்.

எங்கள் ஆட்சியிலே ரேஷன் கடையில் ஒரு கிலோ சர்க்கரை ரூ. 1-20-க்கு, ரூ. 1-30-க்கு கிடைத்தது. ஆனுல் உங்கள் ஆட்சியில் 2 ரூபாய்க்கு மேல் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறதே. வெளி மார்க்கெட்டில் வாங்கினுல் ரூ. 2-80, ரூ 2-95, ரூ. 3 வரை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. எங்கள் ஆட்சியில் ரூ. 1-30-க்கு மேல் போகவில்லேயே. (சில உறுப்பினர்கள் 7 ரூபாய்க்கு விற்றது). நீங்கள் வேண்டுமென்றே அப்படிக் கூறுகிறீர்கள். எதையும் தாராள மாக சொல்லக்கூடியவர்கள் இதையும் தாராளமாகச் சொல்கிறீர்களேத் தவிர,

வேறல்ல. எங்கள் ஆட்சியிலே கார்டுக்கு 13 கிலோ, 20 கிலோ கொடுக்கப் பட்டது. ஆனால் உங்கள் ஆட்சியில் கார்டுக்கு 2 கிலோ அல்லது 4 கிலோ தான் கொடுக்கப்படுகிறது.

இன்றைக்கு முன்னைவிட எத்தனையோ சர்க்கரை ஆலைகள் அதிகமாகத் தொடங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த அளவுக்கு சர்க்கரையும் உற்பத்தியாகி இருக்க வேண்டும். ஆனால் விலை மட்டும் ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறதே. அது ஏன் என்று யோசித்தீர்களா? மத்திய அரசாங்கத்திலே கரும்பின் விலை டன்னுக்கு 85 ரூபாயாக இருக்கிறது. இங்கே டன்னுக்கு 80 ரூபாய் என்று சொல்லப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, மத்திய அரசாங்கத்தை விட நாம் கரும்புக்குக் குறைந்த விலை கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். அது தவறான தகவல். மத்திய அரசு நிர்ணயித்த விலையை விட அதிகமான விலை தமிழ்நாட்டிலே கொடுத்திருக்கிறோம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தமிழ்நாட்டிலே அதிக விலை கொடுக்கப்பட்டதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் உண்மையிலே என்ன நடந்தது என்று பார்த்தால் தெரியும். 90 ரூபாய், 100 ரூபாய் என்று விற்கப்பட்டபோது, சென்ற ஆண்டு கோத்தாரி சர்க்கரை ஆலைக்கு 63 ரூபாய்க்கு விற்கப்பட்டது. அதிலும் 10 ரூபாயை பிடித்துக்கொண்டுதான் கொடுத்தார்கள். இது என் சொந்த அனுபவம். எனக்குத் தெரிந்த உண்மை. சர்க்காருக்குத் தெரியுமோ தெரியாதோ, அது எனக்குத் தெரியாது. எவ்வளவுதான் சர்க்கரை உற்பத்தி அதிகரித்தாலும், அதன் விலை குறைக்கப்படவில்லை. எதெதற்கு எல்லாமோ போராட்டம் என்கிறீர்கள். மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து அதிகமான சர்க்கரை வேண்டுமென்று போராடியாவது பெற்றுக் கொடுக்கக்கூடாதா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு சென்னையிலே எல்லாப் பொருள்களும் விலையேறிவிட்டன. மிளகாய், தக்காளி, புளி, பருப்பு, எண்ணெய் எல்லாம் விலை ஏறிவிட்டது. கட்டை கூட விலையேறிவிட்டது. ஒரு குண்டு கட்டைக்கு 5 ரூபாய், 6 ரூபாய்க்குமேல் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. சாமானியர்கள், சாமானியர்களுக்காகவே ஆட்சி நடத்துகிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். அந்த சாமானியர்கள் வாங்கக்கூடிய சாமான்களுக்கு எல்லாம் இன்றைக்கு விலை ஏறிவிட்டதே. அதைக் குறைக்க ஏதாவது வழி செய்யக்கூடாதா, சாமானியர்களுக்கு நியாய விலையில் சோறு கூட கிடைக்கவில்லையே.

தயவு செய்து ஒவ்வொரு நடுத்தரக் குடும்பத்திற்கும் அதாவது மாதம் 500 ரூபாய், 600 ரூபாய் சம்பளம் வரக்கூடியவர்களுக்கு, அவர்களுக்கு வேண்டிய—அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்படுகிற பருப்பு, புளி, தக்காளி, எண்ணெய், மிளகாய், விறகு—பொருட்களை ஏதாவது ஒரு கூட்டுறவு சொசைட்டி மூலம் நியாயமான விலையில் வழங்கச் செய்து, அதற்கான பணத்தை அவர்கள் சம்பளத்திலிருந்து பிடித்து கொள்ளும் ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்து விடுங்கள். அப்படிச் செய்தால், அந்த மக்களின் துன்பத்தை ஓரளவாவது குறைத்தவர்கள் ஆவீர்கள். எல்லா மாவட்டங்களிலுமே கூட்டுறவு ஸ்டோர்கள் இருக்கின்றன. எனவே, இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்வது சுலபமாகக்கூட இருக்கும். அதைப் பற்றி யோசனை செய்யவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட காரியங்கள்தான் உண்மையிலே நீங்கள் மக்களுக்குச் செய்யும் நன்மைகள், மற்றப்படி அணைகளைக் கட்டினோம், ரோடு போட்டோம், சாலைகள் அமைத்தோம், மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்கினோம் என்று சொல்வதெல்லாம், ஏற்கெனவே காங்கிரஸ் ஆட்சியிலேயே போடப்பட்ட திட்டங்கள். அவர்கள் தொடங்கி வைத்ததை நீங்கள் முடித்துக்கொண்டிருக்கின்றீர்கள். அவ்வளவுதான். அது கட்டி முடிக்கப்பட்ட வீட்டிற்கு அவ்வப்போது வெள்ளை அடிப்பதைப்போன்றதுதான். சாமானிய மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான பொருள்கள் கிடைக்கச் செய்வதுதான் நீங்கள் மக்களுக்குச் செய்யக்கூடிய பெரிய உதவி. அதைக்கூட செய்யவில்லை என்றால் உபரி பட்ஜெட் போட்டதிலே பெருமையும் இல்லை; மதிப்பும் கிடையாது.

அடுத்தபடியாக, நில சீர்திருத்தம். இது மிக முக்கியமான அம்சம். இந்த நில சீர்திருத்தத்திலே இன்னும் பல நல்ல திருத்தங்களைச் செய்யவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா என்று சொல்லும் போது கிட்டத்தட்ட 13 ஐட்டங்களாக—கிளாஸ்களாகப் பிரித்திருக்கிறீர்கள். 12 ஏக்கர், 10 ஏக்கர், 8, 9, 7½, 8¼ இப்படி கிளாசிஃபிக்கேஷன் செய்திருக்கிறீர்கள். இது ஒரு பெரிய கன்ஃபியூஷனாக இருக்கிறது. இதைக் கால்குலேட் பண்ணித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமானால் 'மாதமெட்டிக்சில்' எம்.எஸ்.சி. தேர்ச்சிப் பெற்றவரால்தான் முடியும் போலிருக்கிறது. எனவே அந்த ஐட்டங்களைக் குறைத்து ஒரு 4 அல்லது 5 ஐட்டங்களாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நில சீர்திருத்தத்தின் மூலம் இப்போது பல விதிவிலக்குகளை ரத்து செய்திருக்கிறீர்கள். இன்னும் பல விதிவிலக்குகளை ரத்து செய்யலாம். உதாரணமாக சவுக்கு மரங்களுக்கு இப்போது விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது தேவையா என்பதை புனர் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு கோவில் நிலங்களுக்கு இருந்த விதிவிலக்கை ரத்து செய்திருக்கிறீர்கள். காளியம்மன், மாரியம்மன் கோவில் நிலங்களையெல்லாம் விட்டேனு பார் என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலே, அந்த நிலங்களை எல்லாம் எடுத்து ஏழை மக்களுக்குக் கொடுக்கப்போவதாக நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தயவு செய்து கோவில் நிலங்களில் மட்டும் கை வைக்காதீர்கள். அதை எடுத்துதான் ஏழை மக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கட்டாயம் இல்லை. அதனால் பக்தர்களின் எரிச்சலுக்குத்தான் ஆளாவீர்களே தவிர, உங்களுக்கு பயன் ஒன்றும் ஏற்படப்போவதில்லை. உச்ச வரம்புச் சட்டம் கொண்டுவந்ததால்தான், சிலர் அதிகமான நிலங்களை கோவிலுக்கு எழுதி வைத்திருக்கின்றார்கள். கோவிலுக்குச் சொந்தமான நிலங்களை தவறாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்றால், அதைக் கண்காணிக்க எச்.ஆர். அண்டு சி.இ.—அறக்கட்டளை இருக்கிறது. அதன் மூலம் சீர் செய்யலாம். அல்லது தனியாக டிரஸ்டிகளை நியமித்து, கண்காணிக்கச் செய்யலாம். ஏதோ ஒரு நாள் பூஜை செய்துவிட்டு, 365 நாளும் கோவில் சொத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; அதனால் எடுத்துவிடுகிறோம் என்று சொல்வது முறையல்ல. அதிலே வேண்டுமானால் சில விதிமுறைகளை வைத்துக் கொள்ளலாம். கோவிலை நம்பி இருக்கின்ற அந்த குடும்பத்தின் நலனையும் கருதி, அவர்களுக்கும் ஏதாவது செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: திரு. சுப்பையா அவர்கள் பேசும் போது கோயில், மடம் ஆகியவற்றின் நிலங்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதுபற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அவர் கம்யூனிஸ்டு. கடவுளைப் பற்றிக் கவலைப்படாதவர். நான் கட்டாயம் கடவுளை நம்புகிறேன். இதில் ஒளிவு மறைவு இல்லாமல் சொல்கிறேன். கோயில் நிலங்களை எடுத்து அடுத்தவருக்குக் கொடுத்துவிடுவது, வேண்டியவருக்குக் கொடுத்துவிடுவது, திரு. சுப்பையாவிடமே கொடுத்துவிடுவது என்பதை நாங்கள் ஒருநாளும் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டோம்.

இன்றையதினம் கோயில் நிலங்களை சாமியா உழுகிறார். யாரோ ஒருவர் கோயில் நிலங்களை வைத்துக்கொண்டு சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தால் அவரிடம் இருந்து நிலங்களை எடுத்து நிலம் இல்லாத பல பேர்களிடம் சாகுபடிக்குக் கொடுத்து கோயில்களுக்குச் சேரவேண்டிய குத்தகை, வாரம் சரியான முறையில் வரும்படியாகச் செய்யுங்கள். வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு இருக்கிற நிர்வாகத்தை செம்மைப் படுத்துவது, நிர்வாகத்தில் உள்ள ஊழல்களைக் களைவது வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை.

எனக்குத் தெரியும். ஸ்ரீரங்கம் கோயிலுக்கு எத்தனையோ நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை யார் யாரோ கோயிலுக்குக் குத்தகை கொடுக்காமல் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவற்றை எல்லாம் எடுக்கத்தான் வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: திருமதி அம்மையார் அவர்களே இரண்டு கருத்துக்களையும் சொல்கிறார்கள். கோயில் நிலங்களையும், மடங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களையும் எடுத்துக்கொள்வதை அழுத்தந் திருத்தமாக மறுப்பதாகச் சொன்னார்கள். அடுத்து சாமி உழுகிறதா, சாப்பிடுகிறதா, யாரோ சிலர் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அவற்றை எடுக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். எந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் அரசாங்கம் செயல்பட வேண்டும் என்பதை விளக்கினால் நல்லது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இன்றைக்கு கோயில் நிலங்கள் சம்பந்தமாக இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளை அகற்றுங்கள் என்றுதான் சொல்கிறேன். அவற்றின் நிலங்களை எல்லாம் அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. அதற்காகத்தான் அறநிலைய அமைச்சர் அவர்களிடம் கூட கோயில் நிலங்கள் எங்கெங்கே இருக்கின்றன, இன்றைக்கு தனிப்பட்ட முறையில் கோயில்களுக்கு எதுவுமே தராது யார், யார்? சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் கண்டுபிடியுங்கள் என்று கேட்கிறேன். கோயில் நிலங்களை தனிப்பட்டவர்களுக்கு சொந்தமாக எடுத்துக்கொடுத்து கோயிலை ஒன்று மில்லாததாக ஆக்கிவிடக்கூடாது என்று சொல்கிறேனே தவிர நீங்களே கோயில் நிலங்களை எடுத்து நிலமில்லாதவர்களுக்குக் குத்தகைக்குக் கொடுத்து கோயில்களுக்கு குத்தகை ஒழுங்காக வந்து கொண்டிருக்கும்படி செய்யவேண்டும் என்பதுதான் என் கருத்து. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்களே, வீட்டிலுள்ள கிருஷ்ண விக்கிரகத்துக்கு பூஜைக்காக என டிரஸ்ட் வைத்திருந்தால் பூஜைக்கு அவ்வளவு வேண்டுமா? அவர் பேரில் வீட்டில் உள்ளவர்கள் சாப்பிடுகிறார்களா என்பதை கண்டுபிடித்து ரத்து செய்வதை ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் காளியம்மன், மாரியம்மன் கோயில்களுக்கு எல்லாம் இருக்கிற நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டு விடக்கூடாது. சைட்ரியாடிக்காக இன்றைக்கு அவர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். உங்களுக்குப் புரியாது.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: நான் கம்யூனிஸ்டு. அவர்கள் காங்கிரஸ்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: உண்மைதானே.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: உண்மைதான். நாங்கள் கோயில் நிலங்களை எடுத்து நிலமில்லாதவர்களுக்குக் கொடுத்துவிடுங்கள் என்று சொல்கிறோமே தவிர கோயில்களில் பூஜை, வழிபாடு வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை.

6 காலத்திற்குப் பதிலாக 8 காலம் வேண்டுமானாலும் பூஜை நடக்கட்டும். அதற்காகும் செலவை அரசாங்கமே நேரிடையாக பணமாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்றுதான் சொல்கிறோம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அடுத்தபடியாக நில உச்சவரம்புச் சட்டம் என்பதாக 60 ஐ 30 ஆக்கி, 30 ஐ 15 ஆக்கி பிறகு 5 ஆக்கி சைபர் கூட ஆக்கி விடலாம். ஆனால் இதில் கவனிக்க வேண்டிய முக்கியமான பிரச்சினை அதிக பட்ச வரம்பு மட்டுமல்ல—ஒரு விவசாயிக்கு குறைந்தபட்சம் அந்தத் தொழிலிலேயே மட்டும் இருந்து தன் குடும்பத்தை மற்றவர்களைப்போல நடத்திக் கொள்வதற்கு மினிமம் தேவையான அளவு நிலம் என்ன என்பதையும் கூட இந்த நிலச் சீர்திருத்தம் என்கிற அடிப்படையில் ஆராய்ந்து நிர்ணயித்தாக வேண்டும். அதற்குக் குறைவாக உள்ளவர்களுக்கு அதிகமான பேர்களிடம் இருந்து நிலத்தை எடுக்கிறபோது இந்த மினிமம் அளவுக்காவது இவர்களிடம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு நாம் கிராப் இன்ஷூரன்ஸ் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோமா, காட்டல் இன்ஷூரன்ஸ் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோமா? இவற்றை எல்லாம் கூட நிலச் சீர்திருத்தம் என்கிற அடிப்படையில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முன்வர வேண்டுமே தவிர அதிக பட்ச வரம்பைக் குறைத்து விடுவதனால் மட்டும் நல்லதொரு நிலச் சீர்திருத்தத்தைச் செய்தவர்களாகமாட்டோம். புறம்போக்கு நிலங்களைப் பட்டா செய்து கொடுப்பதில் கூட முன்பு எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருந்த திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் பினாமி பட்டாக்கள் வழங்கப்படவில்லையா, எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கு எல்லாம் வழங்கப்படவில்லையா என்று கேட்டார்கள். அப்படி வழங்கப்பட்டிருந்தால் அவை திருப்பிக் கொடுக்கச் சொல்லப்படும் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் அதுபோல திரும்பப் பெறப்பட்ட நிலங்கள் எவ்வளவு என்பன போன்ற விவரங்களை எல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் அளிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மாவட்ட நிர்வாகம் என்று வருகிறபோது மிகப் பெரிய மாவட்டங்களாக இருப்பதை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும். இராமநாதபுரம் பெரிய மாவட்டம். அது ஏற்கனவே பஞ்சப் பிரதேசம். அதுவும் அதனுடைய தலைநகர் மதுரையில் இருக்கிறது. அதை வேறு கிழக்கு, மேற்கு என்று பிரித்திருக்கிறோம். அது போல அன்றி நிர்வாகம் நல்லமுறையில் நடைபெறுவதற்கு சிறிய யூனிட்டாக மாவட்ட தலைநகர் அந்தப் பகுதியிலேயே அமைந்திருக்கும்படியாக இராமநாதபுரத்தை 2 ஆகப் பிரிக்கவேண்டும். அதுபோலவே கோயம்புத்தூர், நார்த் ஆர்காட் ஆகிய மாவட்டங்களையும் பிரிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் தலைநகரை அந்தப் பகுதியிலேயே வைக்க ஒரு நகரம் அதற்குள் கிடைக்கவில்லையா?

அடுத்து, போர்டு ஆப் ரெவின்யூ அபாலிஷன்பற்றி வெகுவாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. இன்றைக்கு மாவட்டத்தில் பலவிதமான அபிவிருத்தி வேலைகள் எல்லாம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறபோது அதை எடுத்துவிடுவது நியாயம் தானா என்பதை யோசிக்க வேண்டும். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் அரசியல் வாதிகளின் கையில் அகப்பட்டு இருக்கிறார். இங்கே அரசாங்கம் என்கிறபோது அரசியல்வாதிகளே இருக்கிறார்கள். இதன் இடையில் ரெவின்யூ போர்டு ஒன்று இருப்பதனால் சிலவைபற்றி செகண்டு தாட் என்பார்களே அதுபோல நியாய அநியாயத்தை எடுத்துப் பரிசிலிக்க ஒரு நல்ல வாய்ப்பாக இப்போது இருக்கிறது. அதை எடுத்துவிட்டாலும், அந்த இடத்தில் வேறு ஒரு நிர்வாகம் இருந்தேயாக வேண்டும். பெயர் மாறுபடலாம். வேறு ஒன்றுமே இல்லாதிருக்க முடியாது. ஆகவே ரெவின்யூ போர்டு அபாலிஷன் அன்றைக்குத் தேவை என்று கருதியிருக்கலாம். இன்றைக்கு அது தேவையற்றது—மீண்டும் அதை நன்கு பரிசிலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஸ்டாம்ப் சார்ஜை 2½% உயர்த்தினார்கள். அதை திரும்பப் பெற வேண்டும். டபிள்யூபி. 6320, 2653/70 வழக்கின் கீழ் மார்க்கெட் வால்யூ என்று போடுவது சரியல்ல என்று ஒரு வழக்கில் ஹைக்கோர்ட் தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது. அதுபோலவே பாம்பே ஹைகோர்டிலும் ஜட்ஜ்மெண்ட் வந்திருக்கிறது. ஆனாலும் அதை விடுவோமா என்பதாக ரிட் அப்பீல் போட்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, செல்லர்ஸ் அண்டு பர்சேசர்ஸ் கன்சிடரேஷன். இரண்டு பேரும் சேர்ந்து குறைந்த விலைக்குப் போட்டு பத்திரம் எழுதக்கூடாது. இப்படிச் செய்வதால் அரசுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று தெரிகிறது. மார்க்கெட் விலைக்கு ஸ்டாம்ப் ட்யூட்டி வாங்கி பதிவு செய்ய வேண்டும். இப்போது ஸ்டாம்ப் ட்யூட்டி மார்க்கெட் விலைக்கு வாங்கி ஒட்டினால் போதும் என்று நீதிபதிகள் சொல்லிவிட்டார்கள் என்று சொன்னால் போதும். அப்படிச் சொல்லிவிட்டால் நல்லதாக இருக்கும்.

அடுத்தது 'சிட்டி டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடக்ஷன் ஆக்ட்'. எந்தெந்த முனிசிபாலிடிகள் தீர்மானம் நிறைவேற்றி, இந்தச் சட்டத்தை அமல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் இந்தச் சட்டத்தை 'எக்ஸ்டென்டு' செய்கிறார்கள். முனிசிபாலிடிகளின் தீர்மானம் வந்த பிறகுதான் இப்படி 'எக்ஸ்டெண்டு' செய்கிறார்கள். அப்படிக்கில்லாமல், எல்லா முனிசிபாலிடிகளிலும் 'சிட்டி டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடக்ஷன் ஆக்ட்'டை நல்ல முறையில் அமல்படுத்த வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொண்டு, பேச வாய்ப்பளித்த பேரவைத் துணைத் தலைவருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 13]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பல்வேறு மானியங்களின்மீது, பல்வேறு கோரிக்கைகளின்மீது இன்றைய தினம் விவாதம் நடைபெற்றது. விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட அத்தனை பேர்களும்—காலம் போதாத காரணத்தால், காரம் போதாத காரணத்தால், நேரம் போதாத காரணத்தால்—சீக்கிரமாகப் பேசி முடித்திருக்கிறார்கள். என்றாலும், முக்கியமான விஷயங்களில் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிற எல்லாவற்றிற்கும் பதில் சொல்லாவிட்டாலும், சிலவற்றிற்குப் பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களால் கூறப்பட்டவை அனைத்தும் அரசாங்கத்தின் பரிசிலனைக்குரியது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள், 'மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஒரு இடத்தில் மூன்று ஆண்டுகளாவது இருக்க வேண்டும். இடையிலே மாற்றக் கூடாது' என்று தெரிவித்தார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களை அடிக்கடி மாற்ற வேண்டும் என்கிற நோக்கம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லையென்றாலும், தவிர்க்க முடியாத காரணங்களால், மாற்ற வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது சாதாரண நிர்வாக சம்பந்தப் பட்டது.

பொதுவாக அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக்கொண்டு பேசியதெல்லாம் வருவாய்த் துறை வாரியத்தைக் கலைப்பதா, இல்லையா என்பது பற்றித்தான். கடைசியாகப் பேசிய காங்கிரஸ் கட்சித் துணைத் தலைவர் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் 'கலைக்கக்கூடாது' என்று கருத்து தெரிவித்தார்கள். பொதுவாக எல்லா அங்கத்தினர்களும் இந்த வாரியத்தைக் கலைத்தே தீர வேண்டும், இந்த வாரியம் இருக்கக்கூடாது, இதில் ஏற்படுகின்ற நிர்வாகச் சிக்கல்களால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'கலைப்பது' என்கிற முடிவை கொள்கை அளவில் ஏற்றுக்கொண்டு, மாற்று அமைப்பு எப்படிப்பட்டதாக இருக்க வேண்டுமென்பதை ஆராய்ந்தறிந்து அறிக்கை அளிக்கும்படி நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவிடம் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குழுவின் அறிக்கை இந்த மாதக் கடைசியில் வந்துவிடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது வந்தபிறகு வருவாய்த் துறை வாரியத்திற்குப் பதிலாக என்ன மாதிரி அமைப்பு இருக்க வேண்டும், 'ஸ்டாச்சுடரி பாடி' யாக இருக்க வேண்டுமா என்பதைப்பற்றியெல்லாம் முடிவு செய்ய வேண்டும். இதில் அவசரப்பட்டு ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பிரிக்க வேண்டும் என்று அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு திரு. தங்கமணி அவர்களும் (திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி—குறுக்கீடு)—தலைநகரை மாற்ற வேண்டும் என்றும், திருமதி அனந்த நாயகி அவர்களும் வற்புறுத்திக் கூறினார்கள். இது நீண்ட நாட்களாக இருந்து வருகிற சர்ச்சையாகும். எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் ஏற்படுகின்ற முடிவை ஒருமனதாக ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. இதை எல்லா கட்சிகளும் சுமுகமாகப் பேசித் தீர்த்துக்கொள்வதாக இருந்தால்—இராமநாதபுரத்தில் வைப்பதா, விருதுநகரில் வைப்பதா, அல்லது மதுரையிலேயே வைப்பதா என்பது குறித்து ஒருமுகமாக கருத்து தெரிவித்தால் இதுபற்றி தக்க முடிவு எடுக்கப்படும். இதை யாரும் அரசியலாக மாற்றக்கூடாது. அப்படியிருந்தால் இதில் அரசாங்கம் தலையிடத் தயார் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பெரியதாக இருக்கின்ற மாவட்டங்களைப் பிரிக்கின்ற யோசனை நிச்சயமாக இப்போது இல்லை. ஒரு மாவட்டம் பெரியதாக இருக்கிறது, ஒரு மாவட்டம் சிறியதாக இருக்கிறது. பெரிய மாவட்டத்தைப் பிரித்து சிறிய மாவட்டத்தோடு சேர்த்து பெரியதாக ஆக்கலாமா என்பது குறித்து நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவிடம் கேட்டிருக்கிறோம். அதனுடைய அறிக்கையை எதிர் பார்க்கிறோம். அதனுடைய அறிக்கை வந்ததும் பரிசிலித்து தக்க முடிவு எடுப்போம். அதிலும் தீவிரமாக யோசித்து முடிவு எடுப்போம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவசரப்பட்டு எதையும் செய்யமாட்டோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் பேசும்போது, மதுரையில் ஒரு சர்க்கரை வியாபாரி 2 லட்சம் மூட்டை சர்க்கரை தேக்கி வைத்திருப்பதாகவும், அதிக விலைக்கு விற்பதாகவும் குறிப்பிட்டார். அந்த வியாபாரி யார் என்று சொன்னால் அதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்க உதவியாக இருக்கும். மத்திய அரசாங்கத்தின் ஒரு உத்தரவு இவ்வளவு சர்க்கரை வைத்திருக்கலாம் என்று கூறுகிறது. அந்த உத்தரவுக்கு மேல் அவர் வைத்திருந்தால் அதை அவர்கள் அரசாங்க விலைக்கு விற்கலாம். அந்த உத்தரவுக்கு மேல் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று கட்டுப்பாடு விதிக்கக்கூடிய அதிகாரம்கூட நமக்கு இல்லை. மத்திய அரசாங்கத்திடம் இருந்துதான் அந்த உத்தரவு வரவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நில ஒப்படை பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நாம் ஏராளமான நிலங்களை ஒப்படை செய்து ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். திரு. கோபால் அவர்கள் கண்டமநாயக்கனூரைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். Abolition Act சட்டத்தின் கீழ் உழுதுகொண்டிருப்பவர்களுக்கு அரசாங்கம் கொடுப்பது என்ற நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. உழுதுகொண்டிருப்பவர்களை நிச்சயமாக வெளியேற்ற மாட்டோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 13] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

சென்னை நகரைப்பற்றிய ஒரு உண்மையை ஒத்துக்கொள்கிறேன். சர்க்கரை வினியோகத்தில் டி.யு.சி.எஸ். அரசோடு ஒத்துழைக்கவில்லை. ஒரு கிலோ இரண்டு ரூபாய்க்கு விற்கவேண்டும் என்று டிசம்பர் மாதம் சர்க்கரை கொடுத்தோம். ஆனால் அதை அவர்கள் 2 ரூபாய்க்கு விற்காமல் 2¾ ரூபாய்க்கு விற்றுவிட்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கரையை விற்றுவிட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஸ்டாக் இல்லை என்று கேட்பவர்களுக்கெல்லாம் சொல்லிவிட்டு, அதிக விலைக்கு முறைதவறி விற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரே நாளில் பில்களையெல்லாம் போட்டு நியாய விலைக்கு விற்றமாதிரி செய்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பில்களையெல்லாம் கைப்பற்றியிருக்கிறோம். அவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும். போனமாதம் கொடுக்க வேண்டிய சர்க்கரை தேங்கி 5 ஆயிரம் டன் அதிகமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது 300 ரூபாய்க்குக் கீழ் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு 2 கிலோ என்றும், 300 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு 4 கிலோ என்றும், 500 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு 6 கிலோ என்றும் சர்க்கரை கொடுக்கவேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் ஆங்காங்கு இருக்கின்ற கிராமத்தின் தேவைக்கேற்ப சர்க்கரையைப் பிரித்து அளித்திருக்கிறார்கள். எங்கெங்கு கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் இப்பணியில் ஒத்துழைக்கவில்லையோ, அங்கெல்லாம் அவற்றிற்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற உரிமங்களை ரத்து செய்து, தனியாருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய முடிவுதான் ஏற்படுமே தவிர, இதற்கு வேறு வழி இல்லை.

அடுத்து, திரு. கோதண்டராமையா அவர்கள் பேசும்போது தெலுங்கு தெரிந்த அலுவலர்களை, உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். இதைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, கர்ணம், கணக்கப்பிள்ளை இவர்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு அரசாங்கம் பாஸ் புத்தகம் ஒன்றைக் கொடுத்து, அதில் பட்டாதார்களுடைய விவரம், நிலத்தின் விவரம், வரி போன்றவற்றைக் குறித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று முடிவு எடுக்கப்பட்டு அதற்கான காரியங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. அந்தப் பாஸ் புத்தகம் சீக்கிரத்தில் அச்சாகிவிடும். பாஸ் புத்தகம் அச்சாகி, கிடைக்கின்ற நேரத்தில் எல்லா பட்டாதாரர்களுக்கும் கொடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதிலே முழு விவரங்களும் அடங்கியிருக்கும். எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது, வரி எவ்வளவு கட்ட வேண்டும், எந்த எந்த மாதம் கட்டவேண்டும் என்ற முழு விவரங்களும் அடங்கிய பாஸ் புக் ஆகக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அதிலேயே என்கம்பரன்ஸ் டீடெய்ல்ஸூம் கொடுத்துவிட ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அது சிரமமாக இருக்கும், பார்க்கச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

ஜமாபந்தி முறையை ரத்துசெய்வதுபற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நாம் பரீட் சார்த்தமாக சென்ற ஆண்டு ஒரு மாவட்டத்திலே ஒரு தாலூகாவிலே ஜமாபந்தி முறையை ரத்துசெய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்து ஆடிட் முறையைக் கொண்டு வந்து செய்தோம். இந்த ஆண்டு தாலூகா என்று இல்லாமல் ரெவின்யூ டிவிஷனுக எடுத்துக்கொள்வது என்று பரீட்சார்த்தமாகச் செய்யப்போகிருேம். ஜமாபந்தி முறை தேவையில்லை என்று சிலரும், ஜமாபந்தி முறை தேவைதான் என்று சிலரும் தெரிவித்தார்கள். ஜமாபந்தி முறையிலுள்ள குறைகளை நாம் அறிவோம். அந்தக் குறைகளை ஒழிப்பதற்காகத்தான் நாம் ஜமாபந்தி முறையை ஒழிக்கவேண்டுமென்று ஒழிக்கிருேமேதவிர அதிலேயுள்ள நன்மைகளுக்காக அல்ல. ஆடிட் முறைமூலம் கணக்குகளைச் சரிபார்த்து ஒழுங்குபடுத்துகின்ற முறையிலே ரெவின்யூ டிவிஷன் ஆக எடுத்துக்கொள்வதின் மூலம் அந்த முறையை விரிவுபடுத்த ஆணை பிறப்பித்திருக்கிருேம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் பேசும்பொழுது மேட்டூர் நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதியிலே பயிர்செய்வதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். மேட்டூரிலே அப்படி இருப்பது நாம் இதுவரையிலே கேள்விப்படாதது. ஏரி, குளம் இவற்றின் நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதிகளிலேதான் பயிர்செய்வார்கள். ஆனுல் மேட்டூர் அணையின் கீழே உள்ள பகுதியிலே பயிர்செய்யத் தொடங்கி ஐந்தாறு ஆண்டுகளாகச் செய்து கொண்டு வருகிருர்கள். சுரேந்திரன் அவர்கள் 20, 30 ஆண்டுகளாகச் செய்து வருகிருர்கள் என்று சொல்கிருர்கள் என்றுதான் அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதிகள் இல்லாமல் வேறு அப்பாலே அவர்கள் செய்தால்கூட நாம் அதைப்பற்றி ஒருவேளை யோசித்துப் பார்க்கலாம். ஆனுல் நீர்ப்பிடிப்பு உள்ள பகுதியிலேயே அந்த அணையின் எல்லைக்குள்ளேயே வைத்துக்கொண்டிருக்கிருர்கள். நான் அதைப்பற்றிய விவரங்களை விசாரித்துத் தெரிந்துகொண்டேன்.

சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே உள்ள கலெக்டர் அவர்கள் அந்தப் பகுதியிலே உள்ளவர்களுக்குத் தண்டத்தீர்வை போட்டிருக்கிருர்கள். ஆனுல் தர்மபுரி மாவட்டத்திலே சேர்ந்த அந்தப் பகுதிகளிலே தர்மபுரி மாவட்டத் தலைவர் தண்டத்தீர்வை போடவில்லை என்று சொல்கிருர்கள். அதைப்பற்றிய விவரங்களைப்பற்றி நான் தகவல் கேட்டிருக்கிறேன். அதைப்பற்றிய தகவல்கள் வந்தவுடன் அதைப்பற்றிப் பரிசீலிக்கலாம். ஆகவே,

நான் ஒன்றைத் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன். மேட்டூர் தண்ணீர் நிற்பதற்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அந்த மேலேயுள்ள பகுதிகளிலே யார் பயிர்செய்தாலும் அவர்களை அப்புறப்படுத்துவார்கள். மேட்டூர்த் தண்ணீர் நிற்கக்கூடிய நிலையில் அந்த இடத்தில் பயிர்செய்வதனால் தண்ணீர் நிற்கக்கூட இடமில்லாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். ஒவ்வொருவரும் 20 ஏக்கர், 30 ஏக்கர் என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் அங்கே. ஆனால் அவர்கள் வேறு இடங்களிலும் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வேறு இடங்களிலே நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களும் அங்கே நிலத்தைப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தர்க்கா சட்டப்படி புஞ்சை என்றால் 3 ஏக்கராவும், நஞ்சை என்றால் ஒன்றரை ஏக்கரா என்றும் கொடுக்கப்படும், மிச்சம் இருக்கிற நிலங்களை எடுத்து மேட்டூரில் பயிர்செய்கிற விவசாயிகளுக்கு முதல் சலுகை கொடுத்து அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் திரு. சுரேந்திரன் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது இப்படிப்பட்ட நிலைகளையெல்லாம் அவர்கள் ஆதரிக்கவேண்டாம். ஆதரிக்கிற நிலை வந்தால் நீர் நிற்கக்கூட இடம் இல்லாமல் போய்விடும்.

அடுத்ததாக, தண்டத் தீர்வைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற ஒவ்வொரு ஆற்றுக்கும் நிலைகளைக் கண்டறிவதற்காக ஒவ்வொரு அதிகாரியை அனுப்பி எவ்வளவு தீர்வை விதிக்கவேண்டுமென்றும், எப்படி இதை ஒழுங்குபடுத்துவது என்றும் அறிக்கை தருமாறு கேட்டிருக்கிறோம். அறிக்கை வந்தவுடன் முடிவு எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முதல்முறையாக திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டினார்கள். நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கடந்த ஏழு ஆண்டுக்காலமாக வரவேண்டிய வரி பாக்கியை, ரயத்துவாரி ஆக்கியதன் மூலம் கட்டவேண்டிய வரியை அரசாங்கம் ரத்துசெய்திருக்கிறது. இந்த பசலியிலிருந்து கட்டினால் போதும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். மண்ணினுடைய தரத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் கன்னியாகுமரிக்குச் சென்றிருந்த போது கூட அங்கே சொல்லப்பட்டது. செட்டில்மெண்டிற்குப் போகிற அதிகாரிகள் அங்கேயுள்ள நீர்வளம், காற்றுவளம் எல்லா சுற்றுச் சார்பு வளத்தையும் பார்த்துத்தான் தரத்தை நிர்ணயிக்கிறார்கள், அதற்கான விதிமுறைகள் இருக்கின்றன, அதை வைத்துத்தான் தீர்மானிக்கிறார்கள். திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே இருக்கிற ஒரு மண்ணுக்கு என்ன தரம் நிர்ணயித்திருக்கிறார்களோ, அந்த மண்ணுக்குச் சமமாக இருக்கிற கன்னியாகுமரியில் இருக்கிற மண்ணுக்கு திருநெல்வேலி மண்ணுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிற தரத்தைவிட குறைவான தரம்தான் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள், அது போதாது இன்னும் குறைக்க வேண்டு

மென்று சொன்னார்கள், அப்படிச் செய்தால் இன்னொரு மாவட்டத்திலே இருக்கிறவர்கள் எங்களுக்கும் குறைக்கவேண்டுமென்று கேட்பார்கள். எனவே இப்பொழுது குறைப்பதாக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். கன்னியாகுமரியிலே இருக்கிற முறையினைத் தமிழ்நாட்டிற்குக் கொண்டு வரவேண்டுமே தவிர தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற முறையைக் கன்னியாகுமரிக்குக் கொண்டுவரக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி இந்த அறிக்கையிலே தரப்பட்டிருக்கிறது. கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைப் பொறுத்தவரையில் வேலையிலிருந்து இவர்களை நீக்கமாட்டோம். ஆனால் எந்த வேலையாவது காலி இருக்குமானால் தமிழ்நாட்டிலே உள்ள முறையை அங்கே அமலாக்கப்போகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கணக்குகளை ஒழுங்குபடுத்த என்ன என்ன செய்யலாம் என்று நாம் முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த முயற்சியின் காரணமாக தமிழ்நாட்டிலே எந்த முறை வருகிறதோ அதேமுறைதான் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும் அமலாக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் மனுநீதித் திட்டத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது, அதிலே ஒன்றும் இல்லை, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பாதகம்தான் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். அதற்கு திரு. வகாப் அவர்கள் அதிலே இருக்கிற நன்மைகளைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது சிறப்பான ஒரு திட்டம், அரசாங்கம் அதைத் தீவிரமாக்க கவனம் செலுத்தும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நல்லாக் பற்றிச் சொன்னார்கள். 9 லட்சம் மரங்கள் இருந்த காட்டுப்பகுதி அழிந்துபோய் இன்றைக்கு உழுதுகொண்டிருக்கிறார்கள். அது அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமானது அல்ல. அதற்காகத் தனியாகச் சட்டம் அரசாங்கம் கொண்டுவந்து சொந்தமாக எடுத்துக்கொள்ளும், எடுத்துக்கொண்டு விவசாயிகளுக்கு அந்த நிலத்தைக் கொடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நில ஆர்ஜிதம் சரியாக நடைபெறவில்லை, காலதாமதம் காட்டுவதாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் திரு. சுப்பையா அவர்கள் குற்றஞ்சாட்டினார்கள். இதிலே தாமதம் காட்டப்படவில்லை, யாருக்கும் சலுகை காட்டவேண்டுமென்ற எண்ணம் அரசுக்கு இல்லை. எவ்வளவு விரைவிலே கைப்பற்றவேண்டுமோ அவ்வளவு விரைவாகக் கைப்பற்றி அரசாங்கம் அதிலே தீவிரமாக ஈடுபடுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருத்துறைப்பூண்டியிலே 5 ஆயிரம் ஏக்கரில் பயிர்செய்வதற்குப் பட்டா கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். முழு விவரமும் என்னிடத்திலே இப்பொழுது இல்லை. அதைப் பரிசீலித்துப்பார்த்து அரசாங்கம்

முடிவு செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு குவிண்டால் நெல்லுக்கு 10 ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் அப்படி கொடுத்தால் அரிசி கிலோ ரூ. 1.40-க்கு மேல் போகாது என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் உண்மை நிலைமை அதுவல்ல. அவர்கள் எண்ணுவதுபோல் பத்து ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுத்தால், இன்னொரு ஐந்து ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுத்தால் இப்பொழுது அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கிற விலைப்படி ஒரு கிலோ ரூ. 1.2 பைசாவாகிறது. அவர்கள் சொல்வதுபோல் செய்தால் கிலோ 1.18 ஆகிறது. எனவே 1.40-க்குள் அடங்காது. மறுபடியும் அரசாங்கம் சப்சிடி கொடுத்துச் செய்வதன் மூலம் நஷ்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படும். அதுவும் சாத்தியமானதல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேசும் பொழுது, கண்டுக்ருஷி பாட்டம் பற்றிக்கூறி பட்டா கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஏற்கனவே உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். உத்தரவிலே சொல்லியிருப்பது நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும் என்று. அதற்கு மனுச் செய்தால் தவணைகளிலே கொடுக்கலாம் அல்லது மொத்தமாகப் பணத்தைக் கொடுத்தால் பட்டா கொடுக்கப்படும் என்று போட்டோம். ஆனால் இதுவரையில் மனுச்செய்யவில்லை. இதுவரை செய்யாவிட்டாலும், மனுச் செய்திருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் அதிகாரிகளே சென்று, நிலத்திற்குண்டான பணத்தைக் கொடுத்தால் எழுதிக்கொடுத்து விடுங்கள் என்று சொல்லி, பட்டா கொடுக்கும்படி. சொல்லியிருக்கிறோம்.

பொதுவாக எல்லா மானியங்களின்மீது பேசியவர்கள் அதிகமாகக் காரசாரமில்லாமல் இவ்வளவு மானியங்களையும் ஆதரிக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அம்மையார் மட்டும்தான் விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

DR. H. V. HANDE : Very valid point, very important point.

THE HON THIRU P. U. SHANMUGAM : That is what I say.

* திரு. எம். சுரேந்திரன் : அமைச்சரவர்கள் கூறும்பொழுது தண்டத் தீர்வையைப்பற்றிப் பரிசீலித்து முடிவு சொல்வதாகக் கூறினார்கள். இப்பொழுது தண்டத் தீர்வை வசூலிக்க நடவடிக்கை எடுக்க உத்தரவிருக்கிறது. முடிவெடுக்கும்வரையில் அதை வசூலிப்பதை நிறுத்தி வைக்க வேண்டும். இன்னொன்று, தண்ணீர்த் தேக்கப் பகுதியில் 1967-லேஇருந்து தண்டத் தீர்வை போட்டிருப்பதாக உங்களுக்கு அதிகாரிகள் தகவல் தந்திருக்கலாம். ஆனால் அங்கேயுள்ளவர்களை விசாரித்தால் 30 வருஷங்களாக இருப்பது தெரியும். அப்படி அந்த விவசாயிகளை வெளியேற்றுவது என்று அரசாங்கம் கருதினால் நிலமில்லாதவர்களுக்கு வேறு நிலம் அளித்ததற்குப் பிறகுதான் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அங்கே பயிர் செய்பவர்களுக்கு உள்ளேயே வேறு இடத்திலே கிடைக்கிறதா இல்லையா என்பது இரண்டாவது பிரச்னை. தர்மபுரி மாவட்டத்தில் நிலமிருக்கிறது, அங்கே கொடுத்தால் போக மாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள். அங்கேயேதான் பயிர் செய்வேன் என்று சொல்கிறார்கள். உங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், இவ்வளவு பெரிய மேட்டூர் அணையைக் கட்டிவிட்டு நீர் ஒதுக்கு என்ற இடத்தில், மேட்டூர் உயரம் குறையும் இடத்தில் தண்ணீர் வரும்பொழுது அந்த இடத்தில் நாங்கள் 30 ஆண்டுகளாகப் பயிர் செய்கிறோம் என்று சொல்வதுதான் நியாயமா? அதை ஒத்துக் கொள்ள முடியாது. மாற்று இடம் கொடுக்கிறோம், ஆனால் போக மறுக்கிறார்கள். அப்படி மறுக்கக்கூடாது. போகக்கூடாது என்று சுரேந்திரன் அவர்கள் தடுக்கக்கூடாது. இடம் கொடுத்தால் போங்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். தண்ணீருக்கு மேலேயிருக்கும் புறம்போக்கு பூமியில் ஐயாயிரத்து சொச்சம் அளவில் பயிர் செய்கிறார்கள். அப்படிச் செய்பவர்களுக்குத் தர்க்கா சட்டப்படி பட்டா கொடுக்கவில்லை. அளவைக் குறைப்போம். அந்த நேரத்தில் இவர்களுக்கு அந்த இடத்தில் கொடுப்போம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது தண்டத்தீர்வை வசூலிப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அதிகாரிகளிடம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, அரசாங்கம் மறு ஆணை பிறப்பிக்கும் வரையில் அதை நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். நிறுத்திவைப்பார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விலைவாசி ஏற்றம் பற்றிப் பேசப்பட்டது. மிக முக்கியமான பாயின்ட் என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொல்கிறார்கள். நாட்டிலே விலைகள் கொஞ்சம் கூடியிருக்கிறது. உணவுப்பொருள்கள் மட்டும் அல்ல, எல்லாப் பொருள்களும் விலை கூடியிருக்கிறது என்பதை மறுக்க முடியாது. நாட்டிலே அரிசி விலை ஏன் ஏறுகிறது, ஏன் கூடுகிறது, உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கும்பொழுது கூடுவானேன் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்லும் நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்வது என்னவென்றால், கள்ளக்கடத்தல் காரணமாக விலை ஏறியிருக்குமோ என்று யாருக்கும் சந்தேகம் வேண்டாம். அப்படிக் கள்ளக்கடத்தல் என்று எண்ணிப்பார்க்கின்ற நேரத்தில் லட்சக்கணக்கான டன்கள் போய்விட்டது என்று யாரும் கருத முடியாது. கள்ளக்கடத்தல் மூலம் போவதை அரசாங்கம் எவ்வளவு தீவிரமாகக் கண்டுபிடிக்க முடியுமோ அவ்வளவு தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்கின்ற முறையில் எல்லையோரப் பகுதிகளில் உள்ள சாவடிகளில் போலீசாரை இரவெல்லாம் காவலுக்கு வைத்துப் பிடிக்கச் செய்கிறோம். ஆனால் சிலர், அதிகாரிகளிலேகூட சிலர் புல்லுருவிகளாக மாறி தமிழகத்திலிருந்து கேரள மாநிலத்திற்கு கள்ளக்கடத்தல் மூலம் கொண்டு செல்வதற்குத் துணையாகயிருந்துவிட்டிருக்கிறார்கள், இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். நான் பொதுமக்களைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்

லாம், எல்லேயோரக் கிராமங்களில் பொதுமக்கள் குழு ஒன்று அமைக்கின்ற நிலே உருவாகியிருக்கிறது; அந்தக் குழுவிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் கள்ளக் கடத்தல் நடத்த ஒட்டாமல் பார்த்துக்கொள்ள அரசாங்கத்திற்குத் துணையாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னிடத்தில் விலேவாசிப்பட்டியல் தரப்பட்டிருக்கிறது, இன்றைக்கு என்ன விலே என்று தந்திருக்கிருர்கள். சென்னேயைப் பொறுத்தவரையில் அரிசி விலே கொஞ்சம் கூடித்தான் இருக்கிறது. அரிசி விலே கூடுதலாக இருக்கிறது, இல்லே என்று சொல்லமாட்டேன். ஆனல் ஒன்றை மறந்துவிட வேண்டாம். ஆந்திராவில் தாடப்பள்ளிக்கூடம் என்ற இடத்தில் என்ன விலே என்று பார்க்க வேண்டும். நெற்களஞ்சியம் என்ற அந்த ஊரிலிருந்து தமிழ்நாட்டிற்குக்கூட அரிசி வந்துகொண்டிருந்தது. அங்கே, பத்து நாட்களுக்கு முன்பு—பத்திரிகை படித் திருந்தவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும்—ஓட்டுக்கேட்கச் சென்ற ஒருவரை விவசாயிகள் மடக்கிக்கொண்டு என் இங்கே 1 ரூபாய் 40 காசுக்கு அரிசி விற் கிறது என்று கேட்டிருக்கிருர்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: அப்படிச் சொல்லி, ஓட்டைப் போட்டு விட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: ஓட்டு யாருக்குப் போட்டார்கள் என்ற விவரத்திற்குள் நான் போக விரும்பவில்லே. அப்படிக் கேட்டார்கள். அப்படி தாடப்பள்ளிக்கூடத்திலேயே 1 ரூபாய் 40 காசுக்கு விற்கும்பொழுது தமிழ் நாட்டில் 1 ரூபாய் 2 காசு, 1 ரூபாய் 18 காசு என்று கொடுக்கிறேம் என்று சொன்னல் அதைப் பாராட்ட வேண்டும். ஒருவேளே இப்பொழுது ஏறியிருக் கிறது என்று சொன்னல் சீதோஷ்ண நிலேயின் காரணமாக, மழை அதிகமாகப் பெய்து வெள்ளத்தினல் பாதித்த காரணம் என்று சொல்லக்கூடும். தமிழ் நாட்டில் அப்படி இல்லே என்று சொல்வார்கள். 3 ரூபாய்க்கு படி அரிசி விற் கிறது என்று சொன்னல் 5 ரூபாய்க்குக்கூட சில அரிசி விற்கிறது. ஆனல் 5 ரூபாய்க்குப் படி அரிசி விற்கிறது என்று சொல்லிவிடக்கூடாது. அது உயர்ந்த ரக அரிசியாக இருக்கலாம், 3 ரூபாய்க்கு நெல்லூர் அரிசி வாங்கலாம். நெல்லூர் அரிசிதான் எல்லோரும் வாங்கிச் சாப்பிட வேண்டுமென்று இல்லாமல், நடுத்தர மக்கள் சாப்பிடும் அரிசியைக் கணக்கில் கொண்டு யோசிக்கவேண்டும். முதல் தரம், இரண்டாம் தரம் என்று பிரிக்கக்கூடாது, எல்லாம் ஒரே தரமாக இருக்க வேண்டுமென்று சுப்பையா அவர்கள் சொன்னர்கள். அது இயலாது. பிரித்து வைத்துக்கொள்வதைக்கூட, நெல்லே எந்தத் தரத்தில் வைக்க வேண்டு மென்று நாங்கள் மத்திய அரசுக்கு எழுதி மத்திய சர்க்கார் ஒத்துக்கொண்ட பிறகுதான் தரம் பிரிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்குக்கூட எங்களிடத்தில்

அதிகாரம் இல்லை. மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதித்தான் செய்ய வேண்டும். எனவே, தரம் பிரித்துத்தான் தீரவேண்டும். பிரிக்காமல் நெல்லை வாங்க முடியாது. அங்கத்தினர்கள் சொன்ன கருத்துக்களுக்கெல்லாம் மதிப்பளித்து நிச்சயமாக இலாக்கா பரிசீலிக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு மானியக் கோரிக்கைகளை யெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு, வெட்டுப் பிரேரணைகளைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, மானியக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: Today we have several Demands and some of the Demands also belong to the Hon. Chief Minister. But the Hon. Chief Minister has not replied to the Demands. Our Hon. Food Minister has practically utilised all the time in replying to the points raised in respect of Demands relating to his subjects. Therefore, I want to know whether it is possible for the Hon. Chief Minister to reply to certain problems raised during the discussion. For instance, Thiru B. Venkataswamy has raised the point about pensioners and the Hon. Chief Minister has assured this House that relief will be granted when State finances improve. He said that he would concede the request of the pensioners when the financial situation of the Government improved. Now the financial position has improved according to the Chief Minister. Hence, will it be possible for the Hon. Chief Minister to grant some increase, whether it will be possible to raise the minimum pension to Rs. 50 as in Kerala or something like that?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பதில் அளிக்காவிட்டாலும் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களையெல்லாம் மனத்தில் பதியவைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பதிய வைத்துக் கொண்டால் மட்டும் போதாது, அதன் பலனை எல்லோரும் அனுபவிக்கின்ற முறையில் சீக்கிரம் தர முடியும் என்று சொன்னால் அது வரவேற்கத்தக்கதாகும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவரவர்களே, கோதையாறு கால்வாய்ப் பிரதேசத்தில் கொஞ்சம் வேஸ்ட் நிலம் இருக்கிறது. ஏறத்தாழ 1000 நிலமற்ற ஏழைகள். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: கேள்வியாகக் கேளுங்கள், பேசக்கூடாது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: குடிசைகள் வைத்துப் பல ஆண்டுக்காலமாகத் தங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை ஒழிக்க வேண்டுமென்று இலாக்காவினால் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களை அப்புறப்படுத்த எடுக்கப்

பட்டிருக்கும் நடவடிக்கைகளைச் சற்று நிறுத்த வேண்டும் அல்லது வேறு மாற்று இடம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, நான் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்குச் சென்றிருந்தபொழுது இதைப்பற்றி அங்கத்தினர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அங்கேயே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் நான் தெரிவித்து விட்டு வந்திருக்கிறேன். அது நிச்சயமாகப் பரிசீலிக்கப்படும். அவசரப்பட்டு குடிசைகள் அப்புறப்படுத்தப்படமாட்டா.

திரு. கே. எ. வகாப்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இராணிப்பேட்டை தொகுதி நல்லாக்கிற்கு வேண்டிய சட்டம் கொண்டு வரப்படும் என்று சொன்னதற்காக பல்லாயிரக்கணக்கான ஏழை மக்களின் சார்பில் அவர்களுக்கும், அமைச்சரவைக்கும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தனியாகப் பார்த்துச் சொல்லலாமே.

விவாதம் முடிவுற்றது. இப்பொழுது மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது வாக்கெடுப்பு.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 9-க்கு டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. கே. எஸ். கோதண்டராமய்யா, திரு. ஜே. ஜேம்ஸ், திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி ஆகியோர் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தவில்லையாதலால் அவை பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி:

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 9—மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 12,81,49,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்".

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 31-க்கு வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்த திரு. வடிவேல் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாமையால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டதாகக் கருதப் பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 31—பஞ்சத் தணிப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,14,59,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 32-க்கு திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 32—ஓய்வூதியங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 5,44,58,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 36-க்கு திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 36—ஏனைய பல்வகை இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 7,98,70,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 37-க்கு திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி, திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் ஆகியோர் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 37—ஜமீந்தார்களுக்கு இழப்பீடு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 53,74,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

1972 மார்ச் 13]

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 45-க்கு திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி, திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் ஆகியோர் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 45—ஓய்வூதியத்தில் ஒரு பகுதியை மொத்த மாக்கிக் கொடுத்தல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 10,02,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: கோரிக்கை எண் 47-க்கு நான் முன்மொழிந்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்துகிறேன்.

திரு. தங்கமணி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது.

திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 47—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன் பணங்களும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 35,45,47,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 1-க்கு டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டது.

திரு. என். மருதாசலம் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் திரும்பப் பெறப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானம், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நிலமற்ற ஏழை விவசாயிகளுக்குப் புறம்போக்கு நிலம் பட்டா செய்து கொடுப்பதன் அவசியத்தைப் பற்றி விவாதிக்க என்பதாகும். அதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லவில்லை. பதில் சொன்னால் நல்லது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: ரயத்துவாரி செட்டில்மென்ட் இங்கு அமலாக்கப்பட்ட பிறகு அதேபோன்று அங்கு இருப்பவர்களுக்கும் நிலம் ஒப்படை செய்ய வழி செய்யப்படும்.

திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதி யோடு திரும்பப் பெறப்பட்டது.

திரு. கே. எல். கோதண்டராமய்யா அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,74,65,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 4-க்கு டாக்டர் ஹாண்டே, திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் ஆகிய வர்கள் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டன.

திரு. என். மருதாசலம் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் திரும்பப் பெறப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 4—முத்திரைத்தாள்-நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 27,71,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 46-க்கு திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 46—அரசு வாணிகத் திட்டங்களுக்கான மூல தனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 31,59,34,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிந்து மீண்டும் நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் பேரவை கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

4. பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. *Statutory Rules and Orders.*

59. Notification issued with G.O. Rt. No. 2137, Revenue, dated the 27th November 1971 in regard to exemption from liability to entertainments tax to the benefit film show organised by the General Secretary, Valluvar Kalai Manram on 28th November 1971 at Children's Theatre, Madras. [Laid on the Table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939.)]

60. Notification issued with G.O. Ms. No. 586, Co-operation, date the 31st December 1971, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Co-operative Societies Rules, 1963. [Laid on the Table of the House under section 119 (4) of the Tamil Nadu Co-operative Societies Act, 1961 (Tamil Nadu Act 53 of 1961).]

61. Notification issued with G.O. Ms. No. 1336, Agriculture, dated the 26th April 1971, in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Rules, 1962. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

இணைப்பு I

நிலவரி மானியக் கோரிக்கை.

இக் குறிப்பில், முக்கியமாக, மானியக் கோரிக்கை எண்கள் 1. "நிலவரி", 9. "மாவட்ட நிர்வாகமும் பல் வகையும்" ஆகியவை விளக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளன. மற்றவை, கோரிக்கை எண்கள் 31. "பஞ்சத் துயர் தணிப்பு", 36. "ஏனைய பல்வகை இழப்பீடுகளும், ஒப்படைகளும்", எண். 37. "ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு", 47. "மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும் முன்பணங்களும்", 4. "முத்திரைத் தாள் நிர்வாகம்" முதலியன தொடர்புள்ள பிற மானியக் கோரிக்கைகளாகும்.

2. நாடு விடுதலை பெறும் முன்னர் நாட்டை ஆண்ட அந்நிய அரசு சட்டம், ஒழுங்கு பேணும் பொறுப்பினை உடைய அரசாக மட்டுமே செயல் பட்டது. விடுதலைக்குப் பின்னர் பொறுப்பேற்ற குடியரசு, மக்கள் நலம் பேணும் வளங்கெழு அரசாக அமைந்தது. இந்த மாற்றத்தால், கடந்த இருபத்தைந்தாண்டுகளில் பொதுமக்களுக்கும், அரசு நிர்வாகத்துக்கும் இடையிலான தொடர்பு நிலைகள் பல்கிப் பெருகியுள்ளன. இதன் விளைவாக பல்வேறு மட்டங்களில் பணிச் சுமை பன்மடங்கு பல்கியுள்ளது. மேற்சொன்ன மாற்றத்தால் தோன்றிய தேவைகளையொட்டி, அரசுத் துறைகள் பல, தமது அமைப்பைத் திருத்தியமைத்துள்ளன. துறைகளின் அமைப்பு திருத்தியமைக்கப்பட்டதன் மூலம் பல்வேறு அதிகாரிகளின் அதிகாரத்தில் கீழுள்ள அதிகார வரம்புக்குட்பட்ட பகுதிகளில் அளவும் குறைக்கப்பட்டது. தனிப்பட்ட அதிகாரிகள் ஒவ்வொருவரது பணிச் சுமையும் அவர்கள் சமாளித்து நிர்வகிக்கக்கூடிய அளவில் இருக்க வேண்டும் எனவும், பொதுமக்கள் தாங்கள் காண விரும்புகிற அதிகாரிகளைக் குறைந்த தொலைவுக்குப் பயணம் செய்து, குறைந்த செலவில் கண்டு வருதல் இயல வேண்டும் எனவும் கருதியே மேற்சொன்னவாறு அதிகாரிகளின் அதிகார வரம்புக்குட்பட்ட பகுதிகளில் அளவு குறைக்கப் பட்டது. இருப்பினும், வருவாய்த் துறை, கிராம அதிகாரி நிலையிலிருந்து துறையின் உயர்மட்டம் வரை, அந்தந்த அதிகார வரம்புக்குட்பட்ட பகுதிகளை, ஏறக்குறைய முன்னர் இருந்தவாறே உள்ளது. ஆயினும். பல்வேறு அதிகாரிகளின் மட்டங்களில், அவ்வப்பணிகளுக்கான அடிப் படையில், சிறப்புப் பணியாளர்களுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டதன் மூலம், பணிச் சுமை பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டு, அதன் மூலம், பணிச் சுமையைக்

குறைப்பதற்குரிய வழிகளைக் காண முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இவ்வாறு அவ்வப்பணிகளுக்கான சிறப்புப் பணியாளர்களுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கியது முதலியவற்றால், துறையில், மேற்பார்வை செய்தல், கட்டுப்பாட்டு அதிகாரம் வகித்தல், ஒருங்கிணைத்தல் முதலியவை சார்ந்த பணிகள் அதிகரித்துள்ளன. மேலும், துறையின் இந்த வளர்ச்சி, பொதுமக்களுக்குக் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் மனநிறை வளிக்கவும் தவறிவிட்டது. பொதுமக்கள், தாங்கள் விரும்பும் அலு வலர்களைக் காண, இன்னும், பெறும் செலவு செய்தும் இடர்ப்பட்டும் நெடுந்தொலைவு பயணம் செய்யவேண்டியுள்ளது. பெரும்பாலோர் இன்ன காரியத்திற்கு இன்ன அலுவலரை அணுக வேண்டும் என்பதையும் அறிய முடியாமல் உள்ளனர். பொதுமக்களுடைய இவ்வகைக் குறையைத் தீர்த்து, அவர்களுக்குப் பெரும் மன நிறைவையளிக்கும் பொருட்டு, இவ்வரசு மனுநீதித் திட்டத்தை உருவாக்கியது. ஆக்கம் தரும் வழியில் அணுகுதல் மூலம், பொது மக்களின் குறைகளை, அரசு எந்த அளவிற்குத் தீர்க்க முடியும் என்பதை இத் திட்டம் தெளிவுபடுத்தியுள்ளது. ஆனால், மக்களுடன் அரசு நெருங்கிப் பிணைக்கும் வகையில் மக்களை நாடி அரசு சென்றிடும் அவசியத்தை பொறுமையுணர்வுடன் உணர்ந்திட வேண்டிய காலம் அணித்து வந்துள்ளது. எனவே, வருவாய்த் துறையில் பல்வேறு அலுவலர்களுடைய அதிகார வரம்புப் பகுதிகளைத் திருத்தியமைப் பதற்காக அவ்வப்போது தெரிவிக்கப்பட்டு வந்துள்ள பல்வேறு செயற் குறிப்புகளையும் ஆய்ந்து காணுமாறு, அரசு நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணைக் குழுவுக்கு, அவற்றை அனுப்பியுள்ளது. இவ்விஷயத்தில், நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணைக் குழுவின் பரிவுரைகள் கிடைத்ததும், இது குறித்து விரைவில், அரசு பொருத்தமான முடிவுகளை எடுக்கும்.

3. தற்போதைய அமைப்பின்படி, வருவாய்த் துறை வாரியம் ஒழிக்கப்படவேண்டும் என அரசு முடிவு எடுத்துள்ளது. அவ்வாறு வருவாய்த் துறை வாரியம் ஒழிக்கப்பட்டால், அதன் விளைவாக, அதனிடம் தற்போது ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றுவதற்குச் செய்யப்படவேண்டிய மாற்று ஏற்பாடுகள் பற்றி ஆய்வு செய்யுமாறு அரசு நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணைக் குழுவைக் கேட்டுக்கொண்டுள்ளது. இதுபற்றிய, நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணைக் குழுவின் பரிவுரைகள் எதிர் பார்க்கப்படுகின்றன.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

1972 மார்ச் 13]

4. கடந்த ஆண்டு நிலவரி மானியக் கோரிக்கை, விளக்கக் குறிப்பில், ஜமாபந்தி முறையைப் படிப்படியாக எடுத்துவிடுவது பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு வட்டத்தில் ஜமாபந்தி முறை ஒழிக்கப்பட்டது எனவும், கிராம, வட்டக் கணக்குகளைத் தணிக்கை ஆய்வு செய்வதற்கான மாற்றுத் திட்டம் செயல்படும் முறைபற்றி அரசு ஆய்வு செய்து வருகிறது எனவும் அப்போது குறிப்பிடப்பட்டது. இந்த ஆய்வினின்றும் எழுந்த முடிவையொட்டி, இந்த மாற்றுத் திட்டத்தை, ஒரே சமயத்தில் வருவாய்க் கோட்டம் ஒன்றின் அனைத்து வட்டங்களிலும் செயற்படுத்திச் சோதனை செய்வது விரும்பத்தக்கது என்று அரசு அறிந்துள்ளது. அதன்படி, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், ஒரு வருவாய்க் கோட்டத்தில் உள்ள அனைத்து வட்டங்களிலும், ஜமாபந்தி முறையை ரத்து செய்து விடக் கருதப்பட்டுள்ளது.

5. நிலவரி முறை, உழவர்களின் பெரும்பாலோர்க்குப் புரியும் வண்ணம் இருக்குமாறு அதனை அமைத்து, உழவர்கள் தத்தம் உரிமைகளையும், பொறுப்புகளையும் நன்கு உணரச் செய்யும் பொருட்டு, நிலவரி அமைப்பில் சில அடிப்படை மாற்றத்தைச் செய்யும் அவசியத்தை அரசு அறிகிறது. அத்தகைய மாற்றம் கிராம, வட்ட கணக்குகள் எளிய முறையில் அமைந்திருக்கச் செய்ய உதவும். இது பற்றி அரசு கவனித்து வருகிறது.

6. இம் மாநிலத்திலுள்ள பல்வேறு பாசனத் திட்டங்களின்கீழ் விதிக்கப்படும் சாதாரண தண்ணீர் வரி வீதங்கள், தண்ணீர் தண்டத் தீர்வை வீதங்கள் ஆகியவற்றின் அமைப்பு குறித்து வருவாய்த்துறை வாரிய உறுப்பினர்களே தீவிரமாக ஆய்வு செய்து, வரி வீதங்களை சீராகச் திருத்தியமைப்பதற்குப் பொருத்தமான பரிவுரைகளை அரசுக்குச் செய்யுமாறு வருவாய்த்துறை வாரியத்தின் உறுப்பினர்களை அரசு கேட்டுள்ளது. இந்த ஆய்வு, சிறப்பாக, முறையற்ற பாசனம் தொடர்பான பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் அரசுக்கு உதவும்.

7. அண்மை ஆண்டுகளில், உழவுத் தொழிலுக்காக நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு நிலம் ஒப்படை செய்வதில் மகத்தான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த அரசு பதவி ஏற்றதிலிருந்து, இத்துறையில் எய்திய மகத்தான வெற்றியைக் கீழே உள்ள புள்ளிவிவரங்கள் தெற்றென விளக்கும்:—

1947 முதல் 1967 வரையுள்ள 20 ஆண்டு கால அளவில் 1·15 லட்சம் மக்கள் பயனடையும் விதத்தில் 2·88 லட்சம் ஏக்கர் விளைச்சல் நிலங்கள் மட்டுமே ஒப்படை செய்யப்பட்டன. ஆனால் 1967 முதல் 1972 வரை

[1972 மார்ச் 13

உள்ள 5 ஆண்டுக் கால அளவுக்குள் 2·47 லட்சம் நபர்கள் பயனடையும் வகையில் 4·92 லட்சம் ஏக்கர் நிலம் ஒப்படை செய்யப்பட்டுள்ளது. 1967-க்குப் பின்னர் ஒப்படை செய்யப்பட்ட நிலங்களின் விவரங்கள் ஆண்டுவாரியாக கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

கால அளவு.	பரப்பளவு (ஏக்கரில்).	பயனடைந்த நபர்களின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)	(3)
1967–68	22,849	7,019
1968–69	51,852	24,604
1969–70	1,55,813	71,738
1970–71	1,73,558	99,138
	4,04,072	2,02,499

1971–72ஆம் ஆண்டில், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் 1·15 லட்சம் விளைச்சல் நிலங்கள் ஒப்படை செய்யப்பட வேண்டுமென்ற இலக்கை அரசு வகுத்துள்ளது. 1972, ஜனவரி இறுதி வரையில் ஒப்படை செய்யப்பட்ட நிலங்கள் 0·88 லட்சம் ஏக்கர் ஆகும்.

8. தரிசுக் காட்டு நிலங்கள் 50,000 ஏக்கரை நிலமற்ற ஏழை மக்களுக்கு ஒப்படை செய்வதற்காக 1971, டிசம்பர் திங்களில் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டன. இதில், மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள கண்டமநாயக்கனூர் பகுதியில் உள்ள 18,000 ஏக்கர் பரப்பு நிலமும் அடங்கும். எஞ்சியுள்ள 32,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பு 11 மாவட்டங்களில் பரவியுள்ளது.

9. நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு ஒப்படை செய்வதற்காக, சேலம் மாவட்டம், வாசி-பக்கநாடு பகுதியிலுள்ள 3,000 ஏக்கர் காட்டு நிலங்கள் ஒதுக்கக் காட்டுப் பகுதியினின்று நீக்கப்பட்டுள்ளன.

10. மதுரை மாவட்டம், கோடைக்கானல் வட்டத்திலுள்ள சுமார் 20,000 ஏககர் நிலத்தை ஒப்படை செய்வதற்குப் பொருந்தும் வகையில் 1971, அக்டோபரில் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டன.

11. நீலகிரி மாவட்டம், கூடலூர் வட்டத்தில் அரசு நிலங்களைப் பெருமளவுக்கு ஆக்கிரமிப்பு செய்துள்ளவர்களின் இடர்ப்பாட்டைக் குறைக்கும் நோக்கத்துடன், மிகுந்த தாராள நோக்குடன் அரசு ஒரு முடிவு எடுத்தது. அதாவது, 1971-ம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 30-ம் நாளுக்கு முன்பு இருந்த

1972 மார்ச் 13]

எல்லா ஆக்கிரமிப்புகளும் முறைப்படுத்தப்படவேண்டும். தேயிலைத் தோட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிலங்களில் செய்யப்பட்ட ஆக்கிரமிப்புகளும், சமுதாயப் புறம்போக்கு நிலங்களில் செய்யப்பட்ட ஆட்சேபனைக்குரிய ஆக்கிரமிப்புகளும் நீங்கலாக ஏனைய ஆக்கிரமிப்புகள் யாவும் சாதாரண ஒப்படை விதிகளுக்குட்பட்டு முறைப்படுத்தப்படவேண்டும். தேயிலைத் தோட்டங்களுக்காகவும், சமுதாய புறம்போக்குகளுக்காகவும், ஒதுக்கப்பட்ட நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட ஆக்கிரமிப்பாளர்களுக்கு இயன்ற அளவுக்கு மாற்று நிலங்கள் வழங்கப்பட வேண்டுமென்றும் அரசு ஆணையிட்டுள்ளது.

12. வீடற்ற ஏழைகளுக்கு வீட்டு மனைகள் ஒப்படை செய்யவும், ஆட்சேபனைக்குட்படாத ஆக்கிரமிப்புகளை முறைப்படுத்தவும் சிறப்பு முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. முறைப்படுத்தப்பட வேண்டிய ஆட்சேபனைக்குட்படாத ஆக்கிரமிப்புகளின் எண்ணிக்கை 3·24 லட்சம் ஆகும். அவற்றில் 1971, டிசம்பர் இறுதி வரை வீட்டு மனை பட்டாக்கள் வழங்குவதன் மூலம் 2·86 லட்சம் ஆக்கிரமிப்புகள் முறைப்படுத்தப்பட்டன. 1971-72-ல் மட்டும் 79,586 வீட்டுமனைப் பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டன.

13. 1964 ஆம் ஆண்டுத் தமிழ்நாடு (மாற்றப்பட்ட பகுதி) ரயத்துவாரி நிலவரி ஏற்பாடு சட்டத்தின்கீழ், மாற்றப்பட்ட பகுதியில், அதாவது, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும், திருநெல்வேலி மாவட்டம் செங்கோட்டை வட்டத்திலும், நிலவரி ஏற்பாடு செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இப்பகுதிகளில், நிலவரி ஏற்பாட்டை செயல்படுத்துவதற்கான அலுவலக நடைமுறைகள் 1971இல் முடிந்தன.

14. 1955 ஆம் ஆண்டுத் தமிழ்நாடு வேளாண்மை வருமான வரிச் சட்டம், அதனுடைய அமைப்பு தக்கவாறு மாற்றப்படவும், "ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர்" என்பதன் பொருள் விளக்கம் பயிரின் தன்மை, அப்பயிரினின்று கிடைக்கும் வருவாய் ஆகியவற்றை விளக்குமாறு அமையவும், 1971ஆம் ஆண்டு 26-வது சட்டத்தினால் திருத்தப்பட்டுள்ளது.

1955ஆம் ஆண்டுத் தமிழ்நாடு வேளாண்மை வருமான வரி சட்டத்தை மாற்றப்பட்ட பகுதிகளில் செயல்படுத்தவும், அதனால், தற்போது அமுலில் உள்ள 1955ஆம் ஆண்டுத் திருவாங்கூர்-கொச்சி வேளாண்மை வருமான வரி சட்டத்தை ரத்து செய்யவும் நடப்பு சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரில் சட்டமியற்ற உத்தேசித்துள்ளது.

15. ஒரு மனைக்கு மேற்படாத நிலவுடைமைகளுக்கு, நகர்ப்புற நிலவரியிலிருந்து விலக்களிக்கவும், இந்த அளவிற்கு மேலான நிலவுடைமைகளுக்குப் படிப்படியாக உயரும் வரி விதிக்கவும், 1966ஆம் ஆண்டுத் தமிழ்நாடு நகர்ப்புற நிலவரிச் சட்டம், 1971ஆம் ஆண்டு 30-வது சட்டத்தினால் திருத்தப்பட்டுள்ளது. திருத்தப்பட்ட விதித்துறைகள், சென்னைமாநகரில், 1971ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 1ஆம் நாளிலிருந்து அமுலுக்கு வந்தன. தமிழ்நாடு நகர்ப்புற நிலவரிச் சட்டம், 1971ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 10ஆம் நாளிலிருந்து திருச்சிராப்பள்ளி, சேலம், கோயம்புத்தூர் நகரங்களிலும், 1971ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 22ஆம் நாளிலிருந்து மதுரை மாநகரிலும் செயற்படுத்தப்பட்டது.

16. 1970இல் வடகிழக்குப் பருவமழை தவறியதின் விளைவாக, இம்மாநிலத்தில் சில பகுதிகளில் வறட்சி நிலை தொடர்ந்து நிலவியது. பாதிக்கப்பட்ட வறட்சிப் பகுதிகளில் குடிநீர் வசதிகள் செய்து தருவது போன்ற வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்காகும் செலவைச் சரிக்கட்டுவதற்காக, அரசு, 1971இல் ரூ. 107-25 லட்சத்திற்கு ஒப்பளித்துள்ளது. அதன் விவரம் பின்வருமாறு :—

மாவட்டம்.	நிதி ஒதுக்கீடு (ரூபாய் லட்சத்தில்.)
திருநெல்வேலி	13·08
இராமநாதபுரம்	13·00
கோயம்புத்தூர்	15·00
சேலம்	17·21
மதுரை	16·76
திருச்சிராப்பள்ளி	11·70
தஞ்சாவூர்	5·00
வட ஆர்க்காடு	5·00
தருமபுரி	5·50
தென் ஆர்க்காடு	5·00
மொத்தம் ..	1,07·25

17. இராமநாதபுரம், தருமபுரி மாவட்டங்களுக்காக, "வறட்சியினால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகள் திட்டம்" என்று தற்போது அமைக்கப்பெறும் கிராமப் பணிகள் சிறப்புத் திட்டத்திற்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இவ்விரு மாவட்டங்களிலும் ரூ. 4 கோடி செலவில் 1970-71இல் தொடங்கி

1972 மார்ச் 13]

1973-74 வரையில் உள்ள நான்காண்டுக் கால அளவில் நிறைவேற்றப்பட விருக்கும் இத் திட்டம் திட்டப் பணியல்லாத மத்திய அரசுப் பணியாக இவ்வரசினால் மேற்கொள்ளப்பட்டு இதற்கான செலவு முழுவதையும் இந்திய அரசு ஏற்கும். இத் திட்டத்தின்படி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள மும்முரத் திட்டங்கள் பின்வருமாறு :—

(i) சீரான சாலைகளை அமைத்தலும் சீர்கேடுற்றுள்ள சாலைகளை சீரான சாலைகளாக மாற்றுதலும்.

(ii) நீர் வழங்கு கால்வாய்களில் தூரெடுத்தல், ஏரிகளைப் புதுப் பித்தல் உட்பட பெரும் பாசனப் பணிகளும், சிறு பாசனப் பணிகளும்.

(iii) நீர்க்கசிவுக் குட்டைகள், தடுப்பு அறைகள், நில வளைவுக்கு ஏற்ப கரை கட்டுகள் போன்ற பணிகள் உட்பட மண் வளப் பாதுகாப்பு வேலைகள்.

(iv) காடுகள் வளர்த்தல்.

18. இடைத்தரகர்களை ஒழிக்கும் பணியைச் செயல்படுத்துவதில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றம் பின்வருமாறு :—

(அ) தமிழ் நாடு 1948ஆம் ஆண்டு எஸ்டேட்டுகள் (ஒழிப்பு ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) சட்டம்.

4,987 ஜமீன்கள், இனும், கீழ்க் குத்தகை எஸ்டேட்டுகள் ஆகியவை அறிவிக்கப்பட்டு இச் சட்டத்தின்கீழ் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

	எஸ்டேட்டுகளின் எண்ணிக்கை.	பரப்பளவு (சதுர மைல்கள்.)
மேற்கொள்ளப்பட்ட எஸ்டேட்டுகளின் மொத்த எண்ணிக்கை.	4,987	11,378·45
1971ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ம் நாள் வரை நில வரி ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட பகுதி.	4,985	11,377·18
எஞ்சியவை	2	1·27

(இ) தமிழ் நாடு 1965ஆம் ஆண்டு இனும் எஸ்டேட்டுகள் (ஒழிப்பு-ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) சட்டம்.

இரு வாரங்களும் பகுதிக் கிராம இனும் எஸ்டேட்டுகளும் இச் சட்டத்தின் கீழ் ஒழிக்கப்பட்டுள்ளன :—

	எஸ்டேட்டுகளின் எண்ணிக்கை.	பரப்பளவு (சதுர மைல்கள்.)
மேற்கொள்ளப்பட்ட எஸ்டேட்டுகளின் மொத்த எண்ணிக்கை	2,117	1,598·42
1971ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ம் நாள்வரை நில வரி ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட பகுதி.	1,929	1,163·89
எஞ்சியவை	188	434·53

இன்னும் இச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவரப்படாத 188 நேர்வுகளில், 79 நேர்வுகள் தடை ஆணைகளின்கீழும் ஏனைய சட்ட நடவடிக்கைகளின் கீழும் உள்ளன. எஞ்சிய 109 நேர்வுகளில் (134·61 சதுர மைல்) 1972ஆம் ஆண்டு ஜுன் திங்கள் 30ஆம் நாளுக்குள் நிலவரி ஏற்பாடு கொண்டுவரப்படும்

(உ) தமிழ் நாடு 1963ஆம் ஆண்டு குத்தகைக் கிராமங்கள் (ஒழிப்பு-ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) சட்டம்.

	எஸ்டேட்டுகளின் எண்ணிக்கை.	பரப்பளவு. (சதுர மைல்களில்.)
மேற்கொள்ளப்பட்ட மொத்தப் பகுதி.	13	32·11
1971ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ம் நாள் வரை நிலவரி ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட பகுதி.	12	31·43
எஞ்சியவை	1	0·68

எஞ்சியிருக்கும் ஒரே கிராமத்தில் (செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் "கிராண்ட் லியோன்") 1972ஆம் ஆண்டு ஜுன் திங்கள் 30ஆம் நாளுக் குள் நிலவரி ஏற்பாடு கொண்டுவரப்படும்.

(எ) தமிழ் நாடு 1963ஆம் ஆண்டு சிறு இனும்கள் (ஒழிப்பு-ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) சட்டம்.

	கிராமங்களின் எண்ணிக்கை.	பரப்பளவு. (சதுர மைலில்.)
நிலவரி ஏற்பாட்டுக்கான மொத்தப் பகுதி	13,563	1,546·11
1971ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31ஆம் நாள் வரை ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட பகுதி.	13,512	1,523·53
எஞ்சியவை	51	22·58

எஞ்சிய 51 கிராமங்களில், ஐந்து கிராமங்கள் (2·77 சதுர மைல்) தடை ஆணைகளின்கீழ் உள்ளன. எஞ்சிய 46 கிராமங்களில் (புதுக் கோட்டை இணைக்கப்பட்ட பகுதியில் 44 கிராமங்களும், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் இரு கிராமங்களும்) 1972ஆம் ஆண்டு ஜுன் திங்கள் 30ஆம் நாளுக்குள் நிலவரி ஏற்பாடு கொண்டுவரப்படும்.

1972 மார்ச் 13]

(ஐ) 1969ஆம் ஆண்டு கூடலூர் ஜென்மம் எஸ்டேட்டுகள் (ஒழிப்பு-ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) சட்டம்.

நீலகிரி மாவட்டம், கூடலூர் வட்டத்தில் உள்ள சிறப்புக் குத் தகை (80,087 எக்கர்) முறையை ஒழிப்பதற்கு வகை செய்யும் இச்சட்டம், தலைமை உயர் நீதிமன்றம் பிறப்பித்த தடை ஆணையின் விளைவாக, செயல்படுவதனின்றும் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

19. குத்தகைக்கு எடுத்துள்ள நிலங்களின்மீது கட்டிடம் கட்டுவதில் பெருமளவு தொகையினை முதலீடு செய்திருக்கும் குத்தகைதாரர்களுக்குப் பாதுகாப்பளிக்க 1922-ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகர் குத்தகைதாரர் பாதுகாப்புச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது.

தலைமை உயர்நீதி மன்றம் அண்மையில் அளித்த சில தீர்ப்புகளின் விளைவாக, குத்தகை ஒப்பந்தம் முடிவடைந்தவுடன் கட்டிடங்களையும் நிலங்களையும் ஒப்படைத்துவிடுவதாக நிலக்கிழார்களுடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டுள்ள குத்தகைதாரர்களுக்கு இச்சட்டத்தின் பயன் கிட்டுவதை இச்சட்டத்தில் கண்டுள்ள சில விதித்துறைகள் மறுப்பதாக உள்ளன என்று அரசுக்கு முறையிடப்பட்டது. இம்முறையீட்டினைக் கவனமாகப் பரிசீலித்த பிறகு ஓர் ஒப்பந்தத்தில் கண்டுள்ள நிபந்தனை எதும், இச்சட்டத்தின் மூலம் அளிக்கப்பட்டுள்ள உரிமைகளை எடுத்துவிடுமாயின் அல்லது வரை யறுக்குமாயின் அது செல்திறனற்றதாகும் என்னும் வகையில் விதித் துறைகள் அடங்கியுள்ளதும் அண்மையில் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளதுமான குத்தகைச் சட்டங்களைக் கருத்திற்கொண்டும் 1922ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகர குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதன்மூலம் மேலே குறிப்பிட்ட வகையைச் சேர்ந்த குத்தகைதாரர்களுக்கு ஏற்பட்ட இடர்ப்பாடுகளைக் குறைக்க அரசு முடிவு செய்தது. இதன்படி மேற்படி சட்டம் 1972-ஆம் ஆண்டு 4-வது சட்டத்தினுல் திருத்தப்பட்டுள்ளது.

20. 1969-ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு வேளாண்மை நிலங்கள் (குத்தகை உரிமைப் பதிவேடுகள்) சட்டம் குத்தகை உரிமம் குறித்த முழுமையான நம்பகமான பதிவேட்டைத் தயாரித்துப் பேணிவர வகை செய்கிறது. இந்தப் பதிவு முறை, குத்தகை உரிமை குறித்த எழுத்து மூலமான ஆவணமாகும். வாய்மொழி வடிவில் உள்ள குத்தகை ஒப்பந்தங்களால் ஏற்படும் பல தீங்குகளை இதன்மூலம் தவிர்க்கலாம். தஞ்சாவூர், திருச்சி ராப்பள்ளி, மதுரை மாவட்டங்களில் முதலில் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டுள்ள இச்சட்டம், 1971-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 8-ஆம் நாள் முதற் கொண்டு எஞ்சியுள்ள மாவட்டங்களிலும் செயலாக்கப்பட்டது.

1972-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 31-ஆம் நாள் வரையில் தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை மாவட்டங்களில் தயாரிக்கப்பட்ட குத்தகை உரிமைப் பதிவேடுகள் தயாரிப்பில் கண்டுள்ள முன்னேற்றம் வருமாறு :—

	தஞ்சாவூர்.	திருச்சி ராப்பள்ளி.	மதுரை.
(i) கிராமங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை.	2,582	1,408	1,102
(ii) இச்சட்டத்தின்கீழ் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ள கிராமங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை.	2,515	1,326	1,102
(iii) வரைவு ஆவணங்கள் தயாரிக்கப் பட்டு வெளியிடப்படுவதற்காக அனுப் பப்பட்டுள்ள கிராமங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை.	2,515	1,326	1,102
(iv) மாவட்ட அரசிதழ்களில் வெளியிடப் பட்ட வரைவு ஆவணங்களின் எண்ணிக்கை.	2,301	1,326	1,102
(v) முடிவான ஆவணங்கள் தயாரிக்கப் பட்டு வெளியிடுவதற்காக அனுப்பப் பட்ட கிராமங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை.	1,692	250	285
(vi) பதிவு செய்துள்ள குத்தகைதாரர் களின் மொத்த எண்ணிக்கை.	1,24,984	56,950	30,306

21. 1961ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (வெளியேற்றப்படுவதின்றும் பாதுகாப்பு அளித்தல்) சட்டத்தின் மூலம் 1959ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு திங்கள் 31ஆம் நாள் அன்று குடியிருப்புகளை அனுபோகத்தில் வைத்திருக்கும் நபர்கள் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளனர்.

1971ஆம் ஆண்டு திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் (சட்ட எண். 20/1971), குடியிருப்பு அனுபோகதாரர் அனைவருக்கும், அவர்கள் எந்தத் தேதி யிலிருந்து அனுபவித்து வந்தாலும் அவர்கள் வெளியேற்றப்படுவத னின்றும் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கான உரிமை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

22. வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களுக்குப் பயனளிப்பதற்காக 1971ஆம் ஆண்டில் கொண்டுவரப்பட்ட, பெரும் மாறுதல்களை ஏற்படுத்தும் முக்கிய நடவடிக்கையானது, தமிழ் நாடு 1971ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோக தாரர்கள் (உரிமை வழங்குதல்) சட்டமேயாகும். இச் சட்டம், பயிரிடுபவர் களாக அல்லது உரிமம் பெற்றவர்களாக 1971ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 19ஆம் நாளிலுள்ளவாறு, குடியிருப்பு அனுபோகத்தைக் கொண்டுள்ள

1972 மார்ச் 13]

உழவர்கள் அல்லது வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களுக்கு உடைமை உரிமை வழங்குகிறது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தைத் தொடக்கமாகக் கொண்டு, 1972ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 15ஆம் நாளிலிருந்து, இச் சட்டம் செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இச் சட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதன் மூலம், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் சுமார் ஒரு லட்சம் உழவர்களும், உழவுத் தொழிலாளர்களும் பயனடைவர்.

23. தமிழ் நாடு 1961ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தச் (நில உச்ச வரம்பு சட்டம்) சட்டத்தின்கீழ், 1972ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 31-ஆம் நாள் வரை, உபரி நிலங்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்ட நிலத்தின் பரப்பளவு, உடைமையாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நிலத்தின் பரப்பு முதலியவற்றை கீழ்க் காணும் விவர அறிக்கை காட்டுகிறது :—

(i) உபரி நிலமென்று அறிவிக்கப்பட்ட நிலத்தின் பரப்பளவு.	28,839 எக்கர்.
(ii) இனம் (i)-லிருந்து உடைமையாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நிலத்தின் பரப்பளவு.	23,181 எக்கர்.
iii) இனம் (ii)-லிருந்து ஒதுக்கப்பட்ட நிலத்தின் பரப்பளவு.	19,718 எக்கர்.
(iv) ஒதுக்கப்பட்ட நபர்களின் எண்ணிக்கை.	10,694 பேர்.
(v) இனம் (ii)-லிருந்து உடைமையாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நிலத்தில் தடை ஆணைமூலம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நிலத்தின் பரப்பளவு.	2,006 எக்கர்.
(vi) இனம் (ii)-லிருந்து உடைமையாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நிலத்திலிருந்து ஏனைய நடவடிக்கைகளால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நிலத்தின் பரப்பளவு.	1,457 எக்கர்.

TAMILNADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ் நாடு 1970ஆம் ஆண்டு நிலச்சீர்திருத்தச் (நில உச்சவரம்பைக் குறைத்தல்) சட்டத்தின் கீழ் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றம் குறித்த புள்ளி விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

(i) சரிபார்ப்பதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நேர்வுகளின் மொத்த எண்ணிக்கை.	75,001
(ii) (i) இனத்திலிருந்து இதுவரை சரிபார்க்கப்பட்ட நேர்வுகளின் எண்ணிக்கை.	33,672
(iii) (ii) இனத்திலிருந்து நில உச்ச வரம்பு மூலம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நேர்வுகளின் எண்ணிக்கை.	1,567

1972 மார்ச் 13]

(iv) (iii) இனத்திலிருந்து, உபரி நிலத்தைக் காட்டும் வரைவு விவர அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்ட நேர்வு களின் எண்ணிக்கை. 108

(v) மேலே குறிப்பிடப்பட்ட (iv) இனத்தின் கீழ் எடுக்கப் பட்ட உபரி நிலத்தின் பரப்பளவு. 1,885 எக்கர்.

24. தமிழ் நாடு 1961ஆம் ஆண்டு நிலச்சீர்திருத்தச் (நில உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) சட்டத்தின்கீழ், பல்வேறு நோக்கங்களுக்காக வழங்கப் பட்டுள்ள விலக்குகளைத் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டு இச்சட்டத்தின் விதித்துறைகளைச் செயல்படுத்தாது ஏமாற்றி வரும் பெரு நிலக் கிழார்களைப் பொறுத்த மட்டில் உள்ள பிரச்சினைகளைச் சமாளிக்க, நடவடிக்கைகள் எடுக்க, அரசு ஆலோசித்து வருகிறது. இந் நிலையைப் புரட்சிகரமாக மாற்றும் நோக்கத்துடன், அறிவிப்பு எதும் செய்யாமல், 30 ஸ்டாண்டர்டு எக்கரைப் 15 ஸ்டாண்டர்டு எக்கராகக் குறைப்பதற்குத் தேவையான சட்டத்தை இந்த அரசு கொண்டு வந் துள்ளது.

தமிழ் நாடு 1971ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தத் (நில உச்சவரம்பு கட்டுதல்) திருத்தச் சட்டத்தின்கீழ், கரும்பு பயிராகும் நிலங்களுக்கும், மேய்ச்சல் நிலங்களுக்கும் அளிக்கப்பட்ட விலக்குகளை அரசு ரத்து செய்து விட்டது. 1972ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 15ஆம் நாள் முதல் இது செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது.

இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் செயல்படத் தொடங்கிய நாளுக்குப் பிறகு, அதாவது 1950-ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 26-ம் நாளுக்குப் பிறகு ஏற்படுத்தப்பட்ட பொறுப்புக் கழகங்களுக்கு வழங்கப் பட்ட எல்லா விலக்களிப்புகளையும் கல்வி நோக்கங்களுக்காகவும் மருத்துவ வசதிகளுக்காகவும், பொறுப்புக் கழகத்திற்கு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள குறிப்பிட்ட அளவு நிலத்தைத்தவிர வேறு நிலங்களுக்கான விலக்கைத் திரும்பப் பெறுவது என அரசு தீர்மானித்துள்ளது. மேலும் ஒரு குடும்பத்திற்கு அனுமதிக்கப்பட்ட 60 ஸ்டாண்டர்ட் எக்கர் நில உச்ச வரம்பை 40 ஸ்டாண்டர்ட்டு எக்கர் நிலமாக குறைக்க அரசு தீர்மானித் துள்ளது. மேலும், தமிழ் நாடு 1961-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தச் (நில உச்சவரம்பு கட்டுதல்) சட்டத்தின் 73 (5) பிரிவின் கீழ் “ மலைப் பகுதிகள் ” குறித்து வழங்கப்பட்ட விலக்குகளை தமிழ் நாடு அரசின் சட்டமன்ற இரு அவைகளின் கூட்டுக் குழுவின் பரிவுரைகளுக்கு இணங்க திரும்பப் பெறுவது என்று அரசு தீர்மானித்துள்ளது. இதற்குத் தேவையான சட்டம், சட்டமன்றத்தின் நடப்புக் கூட்டத்தில் கொண்டுவரப்படும்.

1972 மார்ச் 13]

25. திரு ஆரூரான் சர்க்கரை ஆலையிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட விருக்கிற கரும்பு சாகுபடியாகும் நிலங்களை நிர்வகிப்பதற்காக கழகம் ஒன்றை அமைக்க அரசு கருதியுள்ளது.

26. 1963-ஆம் ஆண்டில் நிலவிய கொடிய வறட்சியின் காரணமாக, குத்தகைக் கிராமங்களின் குத்தகைத்தாரர்கள் நிலுவையாக உள்ள குத்தகையைச் செலுத்தவில்லை என்ற காரணத்தால் அவர்கள் வெளியேற்றப்படுவதினின்றும் தடுப்பதற்கு அரசு சட்டம் ஒன்றைக் கொண்டு வந்துள்ளது. இத்தடை 1968-ஆம் ஆண்டு எப்ரல் திங்கள் 19-ஆம் நாளில் நீக்கப்பட்ட போது, தமிழ் நாடு 1968-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகை தாரர்கள் (சிறப்பு விதித்துறைகள்) அவசரச் சட்டத்தை (இந்த அவசரச் சட்டத்திற்குப் பதிலாக பின்னர் இயற்றப்பட்ட வேறு ஒரு சட்டம்) அரசு வெளியிட்டது. இச்சட்டத்தின்படி 1948-ஆம் ஆண்டு எப்ரல் திங்கள் 20-ஆம் நாளில் உள்ள நிலுவைகள் தற்போதுள்ள நிலுவையோடு வட்டி எதுமின்றி 1969-ஆம் ஆண்டு எப்ரல் 1-ஆம் நாள், 1970-ஆம் ஆண்டு எப்ரல் 1-ஆம் நாள் 1971-ஆம் ஆண்டு எப்ரல் 1-ம் நாள், 1972-ஆம் ஆண்டு எப்ரல் 1-ஆம் நாள் ஆகிய நாட்களில் அல்லது அதற்கு முன்னர், நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குச் செலுத்தப்படத்தக்கதாகும். இந்த நிலுவைகளைச் செலுத்த இயலாமல் பல குத்தகைதாரர்கள் இன்னலுறுகின்றனர். இந்த குத்தகைதாரர்களின் துயரைக்களையும் பொருட்டு, நடப்புப் பசலிக்கான அதாவது 1381-வது விளைச்சல் ஆண்டின் நிலுவைகளை செலுத்திவிட்ட குத்தகைதாரர்களுக்கு 1380-வது விளைச்சல் ஆண்டு இறுதி வரையிலுள்ள பழைய குத்தகை நிலுவைகளை ரத்துச் செய்வதென்று அரசு தீர்மானித்துள்ளது. இதற்குத் தேவையான சட்டம் சட்ட மன்றத்தின் நடப்புக் கூட்டத்தில் கொண்டுவரப்படும்.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு 2

[-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

உணவு மானியக் கோரிக்கை.

நெல், அரிசி வணிகம் குறித்த கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்த வேண்டுமென்ற கொள்கை 1970 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்களில் செயல் படுத்தப்பட்டது. இக்கொள்கை 1971 ஆம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து செயல் பட்டு வந்தது. எந்த நோக்கங்களை எய்த வேண்டுமென்று எதிர்பார்த்து இக்கொள்கை செயல்படுத்தப்பட்டதோ அவை பெரும்பாலும் நிறைவு பெற்று விட்டதே கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்பட்டதற்குக் காரணமாகும்

முந்திய ஆண்டைக்காட்டிலும் இவ்வாண்டில் பெருமளவு உற்பத்தி இருக்குமென்று வேளாண்மைத் துறை எதிர்பார்த்தது. நெல், அரிசி இவற்றின் விலை, கிடைக்கும் அளவு ஆகியவற்றின் நிலைமை தொடர்ந்து **1971** ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்திலிருந்தே மன நிறைவு அளிக்கத் தக்கதாய் இருந்து வந்திருக்கிறது, ஆனால் **1971** மே-ஜூன் மாதங்களுக்குப் பின்னர் நெல், அரிசி விலைகள் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு ஏறுமுக மாயிருந்தன. அறுவடைக்குப் பின்னர் விலை இறங்குவதும் அதனை அடுத்து ஜூலை, செப்டம்பர் திங்களுக்கிடையே தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் குறுவைப் பயிர் அறுவடை வரையும் பிற மாவட்டங்களில் முதற்போகம் அறுவடை வரையிலும் விலை ஏறுவதும் ஆண்டு தோறும் நடப்பதொன் ருகும். ஆனால் **1971** ஆம் ஆண்டில் விளைச்சல் இல்லாத காலத்தில் இருந்த விலை ஏற்றம் **1970** ஆம் ஆண்டில் இருந்ததைக் காட்டிலும் சற்றுக் கூடுதலாகும். இதனால், அரசு நிர்ணயித்திருக்கும் ஆதரவு விலை யில் அது தங்களிடம் உள்ள நெல்லை வாங்கிக் கொள்ளும் என்பதால் எச்சமயத்திலும் அவர்களுக்குக் குறைந்த அளவு விலை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை, நெல் உற்பத்தியாளர்களின் மனதில் உருவாகியதன் காரண மாகவே இந்த விலை ஏற்றம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். எனவே, நல்ல விலை கிடைக்கும் வரை தங்களது இருப்புகளை நிறுத்தி வைக்க அவர்கள் தயாராக இருந்தனர். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் குறுவைப் பயிருக்கு மிகவும் சாதகமான நிலைமை இருந்தது. குறுவைப் பயிர் அறுவடை யின் போது குறைந்த அளவு மழையே பெய்ததும் சாதகமாகவே அமைந்தது. அதிக மழை பெய்திருந்தால் ஈரமான நெல்லை சேமித்து வைக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டு அதன் காரணமாக அதனைக் குறைந்த விலைக்கே விற்க வேண்டியிருந்திருக்கும். குறைந்த அளவு மழையே பெய்ததால் அவ்வாறு ஈர நெல்லை குறைந்த விலையில் விற்பனை செய்வது பெரும்பாலும் தவிர்க்கப்பட்டது. உண்மையில், விலை ஆதரவு நடவடிக்கை **1970** ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டது போல் **1971** ஆம் ஆண்டிலும் தொடங்கப்பட்டது. ஆனால் நடைமுறையில் நெல் ஏதும் கொள்முதல் செய்யப்படவில்லை. கட்டாயமாக நெல்லை விற்கவேண்டிய நிலை உருவாகியிருந்தால், அது நெல்லின் விலையைப் பாதித்திருக்கும். ஆனால், அத்தகைய நிலை இல்லாததன் காரணமாக, விலை பாதிக்கப்பட வில்லை. ஆயினும் **1972** ஜனவரி மாதத்தில் தொடங்கிய முதல் அறுவடைக்குப் பின்னர் விலைகள் குறைந்துள்ளன. கடந்த ஆண்டில் இதே கால அளவில் நிலவி வந்த விலைகளிலேயே தற்போதும் நெல் விலைகள் உள்ளன. ஆற்காடு கிச்சடி போன்ற சிறந்த வகை நெல்லை

1972 மார்ச் 13]

மக்கள் மிகவும் விரும்பி வாங்குவதால் அவற்றின் விலை உயர்ந்துள்ளது. வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பாதகமான பருவ நிலைமை காரணமாக இது போன்ற உயர்ந்த ரக வகை நெல் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டுள்ளதே இதற்குக் காரணமாகும்.

நெல் கொள்முதல் செய்யப்பட்டு தஞ்சாவூர், தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு ஆகிய நான்கு உபரி மாவட்டங்களிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட நெல், அரிசி அளவுகளில் 15 சத வீதம் விதிப்புக் கொள்முதல் என்ற அடிப்படையில் தொடக்கத்தில் 1971 ஆம் ஆண்டில் நெல் கொள்முதல் செய்யப்பட்டது. பின்னர், 1971 எப்ரல் மாதத்தில் இந்த நான்கு மாவட்டங்களில் வாங்கப்பட்ட நெல் அனைத்திற்கும் இந்த விதிப்புக் கொள்முதல் நீட்டிக்கப்பட்டது. உள்ளூரில் பயன்படுத்தப்படுவதற்காக வாங்கப்படும் நெல்லுக்கு விதிப்புக் கொள்முதலிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டிருப்பதனால் விதிப்புக் கொள்முதல் எய்ப்பு இருக்கும் என்று கருதப்பட்டதே இதற்குக் காரணமாகும். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் மட்டும் 1971ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 15ஆம் தேதி முதல் இந்த விதிப்புக் கொள்முதல் அளவு 25 சத வீதமாக உயர்த்தப்பட்டது. அந்த மாவட்டத்திலிருந்து பெருமளவு அரிசி வெளியே போவதைக் குறைத்து, அதன் மூலம் அந்த மாவட்டத்திற்குள் நெல் விலைவாசியைக் குறைப்பதே இதன் நோக்கமாகும். முந்திய ஆண்டில் 50 சத வீதம் விதிமுறைக் கொள்முதல் விதிக்கப்பட்டிருக்க, இந்த ஆண்டில் அது 15 சத வீதமாகக் குறைக்கப்பட்டது ; இதன் விளைவாக, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ளூர் மக்கள் பார்த்திராத அளவுக்கு அரிசி விலை உயர்ந்தது. குறுவைப் பயிர் விற்பனைக்கு வசதி செய்ய வேண்டி விதிப்புக் கொள்முதல் விதிப்பது 1971ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 5ஆம் தேதி முதல் நிறுத்தப்பட்டது. ஆனால், முன்னர் கூறியது போல் அவ்வாறு விற்பனைக்கு வசதியளிப்பது உண்மையில் அவசியமில்லாதிருந்ததால், விதிப்புக் கொள்முதல் 1971ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 5ஆம் தேதி முதல் மீண்டும் விதிக்கப்பட்டது.

1971ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 4ஆம் தேதி வரை விதிப்புக் கொள்முதலாக 84,215 டன் அரிசி சேகரிக்கப்பட்டது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் 1971ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 5ஆம் தேதி முதல் 1971ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 31ஆம் தேதி வரை விதிப்புக் கொள்முதல் மூலம் 13,000 டன் அரிசி கிடைத்துள்ளது. வாங்கப்படும் நெல், அரிசி அனைத்தின் மீதும் 25 சதவீதம் விதிப்புக் கொள்முதல் விதிப்பது

1971ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 15ஆம் தேதி முதல் வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு, செங்கல்பட்டு ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களுக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது.

நடப்பாண்டில் விதிப்புக் கொள்முதல் மூலம் 1,10,000 டன் அரிசி கொள்முதல் செய்யப்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அறுவடையில்லாத காலங்களில் விலைகள் ஏறுமலிருக்க அரசிடம் பெருமளவுக்கு நெல், அரிசி இருப்பு வைத்திருக்க வேண்டுமென்ற நோக்குடன் வெளி அங்காடியில் கூடுதலாக நெல் வாங்குவது என்று அரசு முடிவு செயதுள்ளது. மேலும் அறுவடைக் காலத்தில் விலைகள் குறைவாக இருக்கும். குறிப்பிட்ட சத வீதம் விதிப்புக் கொள்முதல் விதிப்பதை விட இம்முறை சாலச் சிறந்தது எனக் கருதப்படுகின்றது. ஏனெனில் விதிப்புக் கொள்முதல் அளவைக் கொடுத்த பின்னர் வணிகர்களிடம் உள்ள நெல், அரிசியின் விலை வெளி அங்காடியில் ஏறலாம். அரசின் சார்பாக இத்தகைய வணிக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள தமிழ் நாடு உணவுப் பொருள் வழங்கல் கழகம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வணிக நடவடிக்கைகளில் நெல், அரிசி மட்டும் அடங்காது. அவசியமேற்படின் பிற உணவுப் பொருள்களும் அடங்கும்.

சென்னை மாநகரிலும், கோயம்புத்தூர், சிங்கநல்லூர் நகராட்சிகளிலும், பேரூர் ஊராட்சியிலும் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 300-க்கு மேற்படாது வருமானம் பெறும் குடும்பத்தினருக்கு ஈடு செய் விலையில் அரிசி வழங்குவது 1971ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் கைவிடப் பட்டுள்ளது. வெளி அங்காடியில் கிடைக்கும் அரிசியின் அளவைக் கருத்திற்கொண்டும், பாகிஸ்தான் நாட்டுடன் போர் மூண்டதன் காரணமாக ஏற்பட்ட அவசர நிலைமையின்போது உற்பத்தி வாயில்களைப் பராமரித்து அவற்றைப் பெருக்கவேண்டுமென்ற அவசியத்தை முன்னிட்டும் இவ்வாறு ஈடு செய் விலையில் அரிசி வழங்குவது கைவிடப்பட்டுள்ளது. ஈடு செய் விலைத் திட்டத்தின்கீழ் 1971ஆம் ஆண்டில் 1·08 இலட்சம் டன் அரிசி வழங்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வகையில் கொடுக்கப்பட்ட மொத்த உதவித் தொகை ரூ 371 இலட்சமாகும். இதைத் தவிர, 1971ஆம் ஆண்டில் அறுவடை இல்லாத காலத்தில் வெளி அங்காடியில் விலைகள் ஏறியிருந்ததன் விளைவாக, அரசிடமுள்ள இருப்புகளிலிருந்தும் இந்திய உணவுக் கழகத்திடமிருந்த இருப்புகளிலிருந்தும் ஏறத்தாழ 17,000 டன் அரிசி எல்லா மாவட்டங்களிலும் வழங்கப்பட்டது.

1972 மார்ச் 13]

மக்கள் தொகை மிகுதியாக உள்ள சென்னை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் குறைந்த வருமானமுடைய தொகுதியினருக்குச் சிக்கன விலையில் அரிசி வழங்கும் திட்டம் ஒன்று 1972ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நபர் ஒன்றுக்கு பதினைந்து நாட்களுக்கு 1,500 கிராம் அரிசி என்ற தற்போதைய வீதத்தில் இத் திட்டத்தின்கீழ் வழங்கத் தேவைப்படும் அரிசி சுமார் 90,000 டன் களாகும். கொள்முதல் செய்ததில் எஞ்சியிருப்பவையும், வெளி அங்காடி யில் வாங்கியவையும், அறுவடை இல்லாத காலத்தில் அரிசி விலைகளை ஏறவிடாமல் கட்டுப்படுத்தும் பொருட்டு நியாய விலைக் கடைகள் மூலமாக வழங்க அவசியமான அளவுக்குப் பயன்படுத்தப்படும். கூடுதலாக நெல் கொள்முதல் செய்வதன் காரணமாக பொதுவாக விலை வீதங்கள் பாதிக்கக் கூடுமாதலால், அரசு இருப்புகளிலிருந்து சகாயவிலையில் வழங்கப்படும் அரிசியினைப் பெறும் ஏழை மக்களின் தேவையும், பொது மக்களின் தேவையும் நெல் உற்பத்தியாளர்களின் தேவையும் பாதிக்கப்படாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. தற்போது அரிசி தாராளமாகக் கிடைக்கிறது. 1971ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் அரிசி விலைகள் ஓரளவுக்கு ஏறியிருந்தாலும்கூட அரிசிப் பற்றுக்குறை ஏதும் இல்லை. எனவே, ஏழை மக்களுக்கு அரசு இருப்பிலிருந்து குறிப்பிட்ட அளவு அரிசி வழங்குவதனால் ஏனைய பிரிவினருக்கு அதிக இடர்ப்பாடின்றி ஏழை மக்களுடைய துயரைப் போக்க இது தேவையான பரிகாரமளிக்கும்.

இவ்வாண்டில் கொள்முதல் விலை தரமான, நடுத்தர வகை நெல்லுக்குக் குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாய் உயர்ந்தது. மிகு பயன் தரும் வகைகளுக்குக் குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 1 ஊக்கத் தொகை யாகக் கொடுப்பது தொடர்ந்து பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. கொள்முதல் விலை உயர்ந்ததன் விளைவாக விற்பனை விலையும் திருத்தியமைக்கப் பட்டுள்ளது. நடப்பிலுள்ள சில்லறை விற்பனை விலைகள் பின் வருமாறு :—

	ரூ.
புழுங்கலரிசி—முதல் தரம்	1·08
புழுங்கலரிசி—இரண்டாம் தரம்	1·02
பச்சரிசி—முதல் தரம்	1·14
பச்சரிசி—இரண்டாம் தரம்	1·08

இம் மாநிலம் தொடர்ந்து தனியானதொரு மண்டலமாகவே இருந்து வருகிறது. மாநிலத்திற்கு வெளியே நெல், அரிசி ஆகியவற்றைக் கொண்டு செல்ல அனுமதிச் சீட்டுகள் தேவை. நமது மாநிலத்தின் எல்லை

யிலிருந்து கேரள மாநிலத்திற்கு அனுமதியின்றி நெல், அரிசி கொண்டு போகப்படுவதாகத் தொடர்ந்து புகார்கள் வந்துள்ளன. எல்லையிலிருந்து இவ்வாறு கொண்டு செல்வதைத் தடுக்க எல்லையில் சோதனைச் சாவடிகள் அமைப்பதன் மூலம் இயல் ஊர்திப் பிரிவுகள் மூலமும் காவல் வலுப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. அறுவடை இல்லாத காலத்தில், உபரி மாவட்டங் களில் விதிப்புக் கொள்முதல் செயல்படுத்தப்படாதபோது, எல்லையில் காவலை வலுப்படுத்தும் பொருட்டு மாநில எல்லைகளுக்குப் பணியாளர்கள் அனுப்பப்பட்டனர். எல்லைகளில் காவலை வலுப்படுத்தும் நோக்கத்துடன், உள்ளூரில் கிடைக்கும் நெல், அரிசி அளவினைக் கருத்திற்கொண்டு, எல்லைப்புறப் பகுதிகளுக்குக் கொண்டு செல்லப்படும் நெல், அரிசி அளவுகளை நிர்ணயிக்குமாறும் மொத்த விற்பனையாளர்கள், சில்லறை விற்பனையாளர்களிடமுள்ள இருப்புகளை உன்னிப்பாகக் கவனித்து வருமாறும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்குக் கட்டளைகள் பிறப்பிக்கப் பட்டுள்ளன. எல்லைப்புறப் பகுதிகளுக்குக் கொண்டுசெல்ல அனுமதிக்கப் படும் அரிசி அப்பகுதியில் உண்மையிலேயே பொது மக்களுக்கே விற்கப் படுகின்றதா என்று பார்த்துக் கொள்ளும் பொருட்டும் நாணயமற்ற வணிகர்கள் எல்லையைக் கடந்து அரிசியைக் கடத்தாமல் பார்த்துக் கொள்ளும் பொருட்டும் எல்லைப்புறப் பகுதிகளில் அட்டைகள் மூலம் முறை யாக அரிசி வழங்கும் திட்டத்தைக் கொண்டு வரவும் அரசு கருதியுள்ளது.

மாநில எல்லையோரப் பகுதிகளில் நெல், அரிசி எடுத்துச் செல்லுதல் மீதான கட்டுப்பாட்டை மேலும் வலுப்படுத்தும் நோக்கத்துடன், அத் தகைய பகுதிகள் தமிழ் நாடு 1970 ஆம் ஆண்டு நெல், அரிசி (போக்கு- வரத்துக் கட்டுப்பாட்டு) ஆணையின்கீழ் அறிவிக்கப்பட்ட பகுதிகளாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன. அப்பகுதியில் நெல், அரிசி கொண்டு செல்வதை உன்னிப்பாகக் கவனிக்கவும், மாநிலங்களுக்கிடையேயான நடமாட்டம் என்ற போர்வையில் மாநிலத்திற்கு வெளியே கள்ளத்தனமாக நெல், அரிசி கடத்திச் செல்வதைத் தடை செய்ய வசதியளிக்கவும் இது வழி கோலும். எல்லைப்புறத்தில் நெல் உபரியாக உள்ள பகுதிகளாகிய கன்னியாகுமரி மாவட்டம், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் அம்பாசமுத்திரம், செங்கோட்டை, தென்காசி வட்டங்கள், மதுரை மாவட்டத்தில் உத்தமபாளை யம், பெரியகுளம் வட்டங்கள் முதலிய பகுதிகளில் வாங்கப்படும் நெல் அளவில் 15 சத வீத விதிமுறைக் கொள்முதல் விதிக்கும்திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு கிடைக்கும் கொள்முதல், இப்பகுதிகளில் அனு மதிக்கப்பட்ட மொத்த விற்பனை வணிகர்கள் நெல்லை நேரடியாக வாங்கு வதற்கு உதவி புரியும் வகையில், பயிர் செய்யாக் காலத்தில். நகர

எல்லையோரப் பகுதிகளில் வழங்குவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும் மாநில எல்லைப்புறப் பகுதிகளில் சோதனையைத் தீவிரமாக்கியதன் விளைவாகப் பொதுமக்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள வசதிக்குறைவினைக் குறைக்கும் பொருட்டு, மாநில எல்லைகளில் தற்போது 15 மைல் அகலமுடைய எல்லையோரப் பகுதி ஐந்து மைல் அகலம் உடைய பகுதியாகக் குறைக்கப்படும். இரு முறை சோதனையிடுவதற்கு வசதியளிக்கும் வகையில் மாநில எல்லைகளில் உள்ள சோதனைச் சாவடிகளைத் தவிர இத்தகைய எல்லையோரப் பகுதிகளுக்குள் நெல், அரிசி கொண்டு செல்வதை முறைப்படுத்த இவ்விடங்களில் சோதனைச் சாவடிகள் அமைக்கப்படும்.

மாநிலத்திற்குள். விதிப்புக் கொள்முதல் மூலம் நெல் கொள்முதல் செய்யும் பொருட்டு நெல், அரிசி போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாட்டு ஆணையின் கீழ் தஞ்சாவூர், தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு ஆகிய நான்கு உபரி மாவட்டங்கள் வருவதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த மாவட்டங்களுக்கு வெளியே அரிசி, நெல் கொண்டு செல்ல அனுமதி தேவை. விதிப்புக் கொள்முதல் நெல்லைக் கொடுப்பதன் மேல் இந்த அனுமதிகள் வழங்கப்படுகின்றன. 1971-ல் இம் மாநிலத்திற்கு 3·96 லட்சம் டன் கோதுமை ஒதுக்கப்பட்டது. இதில் 3·83 லட்சம் டன் கோதுமை, கோதுமைப் பொருள்கள் தயாரிப்பதற்காக உருளை மாவு ஆலைகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டது. 10,000 டன் கோதுமை, கோதுமை பயன்படுத்துவோர்க்கு வழங்குவதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

இம் மாநிலத்தில் சோளம் உற்பத்தி உபரியாக இருப்பதனாலும், இது இங்கு ஓரளவுக்கு பயன்படுத்துவதனாலும், சோளம் விற்பனையாகாததன் காரணமாக குறைந்த விலையில் விற்று உற்பத்தியாளர்கள் அவதியுறாமல் இருக்கும் வகையில் சோளம் ஏற்றுமதி செய்ய அனுமதிகள் வழங்கப்பட்டன. இந்திய உணவுக்கழகமும் சோளத்திற்குப் போதிய விலை கொடுத்து வாங்கி, ஆதரவு அளித்தது. மேலும், அவ்வாறு வாங்கிய சோளத்தை மாநிலத்திற்கு வெளியே ஏற்றுமதி செய்யவும் மேற்படிக் கழகம் அனுமதிக்கப்பட்டது. ஏனைய கருந்தானியங்கள் அல்லது சோளம் வணிகம் எதையும் இவ்வரசு மேற்கொள்ளவில்லை.

சர்க்கரை தொடர்ந்து எளிதாகக் கிடைப்பதன் காரணமாக, சர்க்கரை மீதான கட்டுப்பாடு 1971ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 25-ம் நாள் முதல் நீக்கப்பட்டுவிட்டது. எனினும், சர்க்கரை விலை 1971 நவம்பர் மாதத்தில் உயரத் தொடங்கியது. வெளியிடப்படும் சர்க்கரையில் 50 சத வீதத்தை சில்லறை விற்பனை முனையில் கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ 2-க்கு மேற்படாமல் முறைப்

படுத்தப்பட்ட கடைகள் மூலமாக விற்பனை செய்ய மாநில அரசுக்கு இயலும் வகையில் ஏற்பாடுகள் செய்ப்பட வேண்டுமென்று இந்திய அரசுக்குக் கருத்துத் தெரிவிப்பது அவசியமென இவ்வரசு உணர்ந்தது. இது குறித்து இந்திய அரசு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும் வரை, இவ்வரசு இம் மாநிலத்தில் உள்ள சர்க்கரை ஆலைகளுடன் செய்து கொண்ட ஓர் ஒப்பந்தம் மூலம், டிசம்பர் மாதத்தில் வெளியிடப்பட்ட சர்க்கரையில் 10 சத வீதத்தை எடுத்துக் கொண்டு முறைப்படுத்தப்பட்ட கடைகள் மூலம் சில்லறை விற்பனையில் கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 2 வீதம் சர்க்கரை விற்பனை செய்ய ஏற்பாடு செய்தது. இது கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக விற்பனை செய்யப்பட்டது. 1972 ஜனவரி மாதம் முதல், இந்திய அரசு சர்க்கரை ஆலைகளுடன் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தத்தின் மூலம், வெளியிடப்படும் சர்க்கரையில் 60 சதவீதத்தை முறைப்படுத்தப்பட்ட முகவர் நிறுவனங்கள் மூலமாக விற்பனை செய்ய எடுத்துக் கொண்டுள்ளது. இந்த ஏற்பாட்டின் கீழ் மாநில அரசுக்கு திங்கள் ஒன்றுக்கு 10,000 டன் சர்க்கரை ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. சர்க்கரை வழங்குவதற்காக குடும்பங்கள் அனைத்திற்கும் அட்டைகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. அவசியமாயின் ஏனைய இன்றி யமையாப் பொருள்கள் வாங்கவும் இந்த அட்டைகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். சர்க்கரை கிடைக்கும் அளவு, எடுத்துச் செல்லும் அளவைப் பொறுத்தும், எல்லாப் பகுதிகளிலும் ஒரு கிலோ கிராம் என்ற குறைந்த அளவுக்குட்பட்டும் பங்கீட்டு அளவினை முடிவு செய்யுமாறு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு ஆலோசனை கூறப்பட்டுள்ளது. கிராமப் பகுதிகளில் நடுத்தர வகுப்பின் அடித்தட்டில் இருப்பவர்கள் சர்க்கரையைப் பயன் படுத்தவில்லை. இது அதிக வருமானம் உடையோர்க்கு அதிக அளவு பங்கீட்டினை அனுமதிக்க ஏதுவாயுள்ளது.

1971ஆம் ஆண்டு பிற்பகுதியில் விலைவாசி உயர்ந்தபோதிலும் (உற்பத்தியாளர் தமது இருப்புகளை வைத்திருக்க திறனும் உறுதியும் கொண்டுள்ளார் என்ற காரணத்தினுல் விலைகள் ஏறியிருந்தன என்று முன்னரே குறிப்பிடப்பட்டது) வரும் ஆண்டில் விலை நிலவரம் தொடர்ந்து கட்டுப்பாட்டின்கீழ் இருந்து வரும் என்று அரசு எதிர்பார்க்கிறது. விலைகள் உயர்ந்தால், குறைந்த வருமானம் உடையோர்க்கு ஏற்படும் தொல்லையைக் குறைக்கப் பெருமளவு முடையிருப்பு வைத்துக் கொள்வதன் மூலம் போதிய நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொண்டுள்ளது பயிர் செய்யாத காலத்தில் பெருமளவு கோதுமையும் உதவியாக இருக்கும். உற்பத்தியாளர்களுக்கு வெளி அங்காடியில் அதிக விலையைக் கொடுப்ப பதன் மூலம் அவர்களுக்கு ஊக்கமளிப்பதனுல் தொடர்ந்து உற்பத்தி

1972 மார்ச் 13]

பெருகும். அதன் பலனாக கடந்த இரண்டாண்டு காலங்களில் உள்ளது போலவே போதிய அளவு உணவுப்பொருள் கிடைக்குமென்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

உணவுப்பொருள்கள் போக்குவரத்து மீதான கட்டுப்பாடுகள் தவிர, மக்கள் பயன்படுத்தும் இன்றியமையாப் பொருள்களின் விலை நாடு முழு வதிலுமான உற்பத்தி, பயன்துய்க்கும் அளவைப் பொறுத்தே அமைந்துள்ளன. எண்ணெய், கடலை ஆகியவற்றின் விலை இறங்கு முகமாக உள்ளது. ஆனால் பருப்பு வகைகளில் விலை உயர்ந்துள்ளது. 1971 டிசம்பர் திங்களில் போர் நடந்தபோது ஒரு சிறிது காலத்திற்கு மண்ணெண்ணெய் தட்டுப்பாடாக இருந்ததே தவிர, மற்றப்படி மண்ணெண் ணெய் தொடர்ந்து போதிய அளவுக்குக் கிடைத்து வருகிறது. பன்னெடுங்காலமாக வீட்டு எரிபொருளாகப் பயன்படுத்தப்படும் விறகு, நிலக்கரி ஆகியவற்றின் விலை உயர்ந்துள்ளது. ஆனால் அதே சமயத்தில் மண்ணெண்ணெய், பெட்ரோலிய திரவ வாயு, லீக்கோ போன்றவை தேவையான அளவுக்குக் கிடைப்பதால் மக்களுக்கு அதிக அளவுக்கு இடர் ஏற்படுவதற்கில்லை.

குறிப்பிட்ட ஒரு பொருளை மக்கள் விரும்பிப் பயன்படுத்தும்போது அப்பொருளைப் போதிய அளவுக்குக் கிடைக்கச் செய்தால்தான் அப் பொருளின் விலையை நியாயமான வீதத்திற்குக் கொண்டு வர இயலும். கிடைக்கக்கூடிய பொருள்களைப் பங்கீடும் செய்யும் முறையில் பல குறைகள் உள்ளன. இந்த நிலை, குறிப்பாக உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்களில் காணப்படுகிறது. சில வகை தயாரிப்புப் பொருள்களை பயன்துய்ப்போர் காலங்காலமாக விரும்பி வாங்குகின்றனர். அப்போது பெருகி வரும் தேவைக்கேற்ப அத்தகைய பொருட்களை வழங்க முடியவில்லை. உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனங்கள் அவை உற்பத்தி செய்யும் பொருட்களின் மீது கட்டுப்பாட்டினை விதித்திருந்த போதிலும், கிடைக்கக்கூடிய பொருள்கள் அதிக விலைக்கு விற்கப்படுகின்றன. இருப்பினும், குடும்பத் திற்குத் தேவையான உணவு தானியங்கள், உணவு எண்ணெய்கள், பருப்பு வகைகள் ஆகியவற்றின் விலை, அவற்றின் உற்பத்தியாளருடைய நியாயமான விலைக்கு முரண்படாமலும் குறைந்த வருமானம் உடையோர் வாங்கக் கட்டுபடியாகக் கூடிய விதத்திலும் நியாயமான அளவுக்குக் கொண்டுவரப்படலாம். எனவே, பருப்பு வகைகள், எண்ணெய் வித்துக்கள், உணவு தானியங்கள் ஆகியவற்றுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதே இந்த அரசின் முழு முயற்சி யாக உள்ளது.

[1972 மார்ச் 13

இணைப்பு 3.

[..........-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

தமிழ் நாட்டில் வீட்டுவசதி—1971-72

முன்னுரை.

வளர்ச்சி குன்றிய எந்த நாடும் உணவு, உடை, உறையுள் பற்றிய பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்க வேண்டியிருப்பது இயற்கையே. நமது நாட்டில் வீட்டு வசதிப் பற்றுக்குறை கடுமையாக இருப்பதை வலியுறுத்த வேண்டிய தேவையில்லை. 1961-ம் ஆண்டு மக்கள் தொகைக் கணக்குப்படி அந்த ஆண்டில் 60 லட்சம் வீடுகள் பற்றுக்குறையாக இருந்தன. ஐந்தாவது திட்ட இறுதிக்குள், இந்தப் பற்றுக்குறை 90 லட்சமாக அதிகரிக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கிராம வீட்டு வசதித் திட்டங்களை விழிப்புடன் நிறைவேற்ற வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. ஏனென்றால், அத்துறையில்தான் தேவைகளுக்கும் உண்மை நிலைக்கும் இடைவெளி மிகுந்து காணப்படுகிறது. நகர்புற பகுதிகளில் இப்போது தொழில்கள் வளர்ந்து வருவதால் நாட்டுப்புறங்களிலிருந்து பெரும்பாலான மக்கள் நகரங்களுக்கு வந்து குடியேறுகின்றனர். அதனால் நகர்புறப் பகுதிகளில் வீடுகள் பற்றுக்குறை மிகக் கடுமையாக உள்ளது.

2. விடுதலை அடைந்த பிறகு, இந்திய அரசுமேற்கண்ட நிலமைகளை ஆய்ந்தறிந்து, பெருகி வரும் மக்கள் தொகைக்கு ஏற்ப வீட்டு வசதிகளை அளிக்க இணைவான முயற்சிகளை மும்முரமாக மேற்கொண்டது. வளங்கெழு அரசு, நிலைத்த குடியாட்சி இவற்றைத் தோற்றுவிப்பதையே குறிக்கோளாகக் கொண்ட நமது அரசு, பாமர மக்களுக்கு, பெரும்பாலும் குடிசைப்பகுதியில் வாழ்வோருக்கும், தொழிற்சாலைகளில் பணி புரியும் தொழிலாளர்களுக்கும், குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கும் நல்ல சுற்றுப்புறச் சூழல்களில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பது பற்றி எண்ணத் தொடங்கியது. முக்கியமாக, கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வாயிலாக வீடுகள் கட்டுவதற்கு தமிழ் நாடு அரசு முதற்கண் நிதி வழங்கத் தொடங்கியது. 1945-ம் ஆண்டில் மாநகர் வளர்ச்சிப் பொறுப்புக் கழகம் அமைக்கப்பட்டது. இந்தக் கழகம் அரசு தந்த நிதி உதவியுடன் வீட்டுத் தேவையைப் பெருமளவில் நிறைவு செய்ய முடிந்தது. முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டம், குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கான வீட்டு வசதித் திட்டம் போன்ற ஓரிரண்டு திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும்கூட, இப்பணித் திட்டங்கள் இரண்டாவது, மூன்றுவது திட்டக் காலங்களிலேதான் முனைப்

1972 மார்ச் 13]

பாக மேற்கொள்ளப்பட்டன. இக்கால அளவுகளில் குடிசைப் பகுதி வளர்ச்சி—குடிசைப் பகுதி ஒழிப்புத் திட்டம், மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டம், கிராம வீட்டு வசதித் திட்டம் போன்ற பல வீட்டு வசதித் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. வீட்டு வசதித் திட்டம் சென்னை மாநகரில் மட்டுமன்றி மாவட்டங்களிலும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமெனக் கருதப்பட்டதால், திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, கோயம் புத்தூர் ஆகிய இடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு வீட்டு வசதிப் பிரிவாக மூன்று வீட்டு வசதிப் பிரிவுகளுடன், தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் 1961 எப்ரல் மாதத்தில் அமைக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு பிரிவும் மூன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாவட்டங்கள் மீது அதிகார வரம்பு உடைய தாகும். பல துறைகளின் உறுப்பினர்கள் அடங்கிய இந்த வாரியம் சட்டப்படி அமைந்ததாகும். எனவே, இந்த வாரியம், இம்மாநிலத்தின் வீட்டு வசதித் திட்டங்களை வகுத்து ஒருங்கிணைத்து வேலைத் திட்டங்களை விரைவாகவும், பயனுள்ள வகையிலும் நிறைவேற்ற முடிகிறது. முன்பு கூட்டுறவுச் சங்கப் பதிவாளர் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் இருந்து வந்த கூட்டுறவு வீட்டு வசதிப் பிரிவு இப்போது தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்கூறிய திட்டங்களைத் தவிர நடுத்தர வருமானம் உள்ளோர் வீட்டு வசதித் திட்டம், குறைந்த வருவாய் உள்ளோர் வீட்டு வசதித் திட்டம், நிலத்தைக் கையகப்படுத்தி மேம்படுத்தும் திட்டம், தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர்கள் வாடகை வீட்டு வசதித் திட்டம் போன்ற பல திட்டங்கள், இந்திய ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகத்திடமிருந்து நிதி உதவி பெற்று, மேற்கொள்ளப்பட்டன.

3. சென்னை மாநகரில் குடிசைப்பகுதிகளை எந்த வகையில் சிறப் பாகவும் விரைவாகவும் மாற்றியமைக்கலாம் என்பது குறித்துக் கடந்த சில காலமாக அரசு பரிசீலனை செய்து வந்தது. சென்னை மாநகரில் உள்ள குடிசைப் பகுதிகளைப் படிப்படியானதொரு திட்டத்தின்கீழ் ஏழாண்டுக்கால அளவிற்குள் அறவே மாற்றியமைப்பதென அரசு இறுதி யாக முடிவு செய்தது. குடிசைப் பகுதி மாற்றுத் திட்டத்திற்கு ஒரு புது வடிவம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும் அரசு முடிவு செய் துள்ளது. இத்தீர்மானத்திற்கேற்ப, அரசுச் சார்புள்ளவர்கள், அரசு சார்பற்றவர்கள் ஆகியோரைக் கொண்ட குடிசை மாற்று வாரியம் ஒன்றை அரசு அமைத்துள்ளது.

தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் இதுவரை கவனித்து வந்த குடிசை மாற்றும் பணி, பணியாளர்கள் இருப்புகள், பொறுப்புகளுடன் குடிசை மாற்றும் வாரியத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. குடிசை

மாற்றும் வாரியம் சென்னை மாநகரில் குடிசைப்பகுதிகளை மாற்றியமைக்கும் பணியை தற்சமயத்திற்குக் கவனிக்கும். இப்பணியை செயல்படுத்த தமிழ் நாடு 1971-ம் ஆண்டு குடிசைப் பகுதிகள் (மேம்படுத்துதல்-அகற்றுதல்) சட்டத்தையும் அரசு இயற்றியுள்ளது. வெளியூர்களில் குடிசைப்பகுதிகளை மாற்றியமைக்கும் பணி தொடர்ந்து தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தால் கவனிக்கப்பட்டு வரும்.

4. ஒவ்வொரு வீட்டு வசதித் திட்டம் குறித்தும் சுருக்கமான அறிக்கை அடுத்துவரும் பத்திகளில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

தொழிலாளர்களுக்கு மலிவு வீட்டு வசதித் திட்டம்.

5·1. ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை மேற்கொண்ட பிறகு தனியார்த் துறையிலும், பொதுத் துறையிலும் விரைவான தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டதன் விளைவாக தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது. அவர்களின் பெரும்பாலோருக்கு வீடு கட்டிக் கொள்ள இயலாது அல்லது வேலை செய்யும் இடத்திற்கு அப்பால் மிகத் தொலைவிலுள்ள இடங்களில் வசிக்க இயலாது. சில தொழிற்சாலை நிர்வாகத்தினர் தங்களது தொழிலாளர்கட்கும் பணியாளர்கட்கும் குடியிருப்புகள் கட்டிக் கொடுக்கின்றனர். ஆனால், இதனாலேயே சிக்கல் தீர்ந்துவிடாது. எனவே வேலை செய்யும் இடங்களுக்கு அருகிலேயே நல்ல சூழலில் தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி அளிப்பதற்கு இயலும் பொருட்டு இந்திய அரசு இத்திட்டத்தைக் கொண்டு வந்துள்ளது.

5·2. இத்திட்டத்தின் கீழ், தொழிற்சாலைகள் சட்டம் பொருந்துகிற தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்காக பொதுத் துறை, கூட்டுறவுத் துறை, தனியார் துறை, ஆகிய மூன்றுக்கும் நிதியுதவி அளிக்கப்படுகிறது. மாநிலத் திட்டங்கள் அனைத்துக்குமாகச் சேர்த்து இந்திய அரசு வழங்கும் மொத்தக் கடன்கள், மானியங்களில், இம்மூன்று துறைகளுக்கென்று மாநில அரசுகட்கு இந்திய அரசு வழங்கும் நிதியுதவி அடங்கியுள்ளது.

5·3. இந்திய அரசு நிதி உதவியளிக்கும் காரியத்துக்காக, ஒற்றை மாடிக் கட்டிடங்களில், இரண்டு அறைகள் கொண்ட சிறிய குடியிருப்புகளுக்கு, ரூ. 4,850 விலையையும், இரண்டு அறைகள் கொண்ட முறையான குடியிருப்புகளுக்கு ரூ. 5,600 விலையையும் உச்சவரம்பாக வரையறுத்துள்ளது. மூன்று லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகையுள்ள

1972 மார்ச் 13]

இடங்களில் குடியிருப்பு ஒன்றுக்கு ரூ. 1,100 கூடுதல் விலை அனுமதிக்கப்படுகிறது. ஒரு லட்சம் முதல் 3 லட்சம் வரை மக்கள் தொகையுள்ள இடங்களில் குடியிருப்பு ஒன்றுக்கு ரூ. 450 கூடுதல் விலை அனுமதிக்கப்படுகிறது.

5·4. **பொதுத் துறை.**—தனியார் தொழிற்சாலை நிறுவனங்களின் பணியாளர்களுக்குக் குறைந்த வாடகையில் ஒதுக்கீடு செய்வதற்காக, அரசு இத்திட்டத்தின் கீழ்க் குடியிருப்புகளைக் கட்டுகிறது. அரசுச் சார்பில் குடியிருப்புகளைக் கட்டும் பணி வீட்டு வசதி வாரியத்திடம் ஒப்படைக்கப் பட்டுள்ளது. இவ்வாறாக, கட்டப்பட்ட வீடுகளின் உரிமை அரசிடம் நிலை பெறுகிறது. தொழிற் பேட்டைகளில், தனியார் நிறுவனங்களின் பணியாளர்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்வதற்காக குடியிருப்புகளை இத்திட்டத்தின் கீழ் தொழில்-வாணிகத் துறை இயக்குநர் கட்டி வருகிறார். இந்த வீடுகளின் உரிமையும் அரசிடம் நிலை பெறுகிறது. 1972–73-ல் 246 வீடுகள் கட்டத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

5·5. **கூட்டுறவுத் துறை.**—தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதி சங்கங்களுக்குக் கடனுகமட்டுமே நிதியுதவி அளிக்கப்படுகிறது. நிலம், கட்டிடம் ஆகியவற்றின் மதிப்பீட்டுச் செலவில் 80 சதவீதம் கடனாக வழங்கப்படுகிறது. எஞ்சிய தொகை உறுப்பினர்களால் பங்கு மூலதனமாக ஏற்கப்படும். 1972–73-ல் 90 வீடுகள் கட்டுவதற்கு ரூ. 5·00 லட்சம் தொகையைப் பயன்படுத்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

5·6. **தனியார் துறை.**—தொழிற்சாலை பணியாளர்களுக்கான குடியிருப்புகளைக் கட்டும் பணியை மேற்கொண்டுள்ள தனியார் நிறுவனங்களின் நிர்வாகிகளுக்கு உச்சவரம்புச் செலவுக்குட்பட்டு, 50 சதவீதம் கடனாகவும் 25 சதவீதம் உதவித் தொகையாகவும் பெற உரிமையுள்ளவர்களாவர். எஞ்சிய செலவை நிறுவனங்களின் நிர்வாகமே ஏற்க வேண்டும். இந்த வீடுகள் குறைந்த வாடகையில் பணியாளர்களுக்கு ஒதுக்கப்படும். தனியார் துறைத் தொழிலதிபர்களுக்கு நிதியுதவி அளிப்பதற்காக, 1972–73-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 2·97 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 310 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு ஆண்டும் குறைந்தது 4 சதவீதத் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து தருமாறு தொழிலதிபர்

களுக்குச் சிறப்பு வேண்டுகோள் ஒன்று விடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வேண்டுகோளின்படி இத்திட்டத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள பல நிறுவனங்கள் முன்வந்துள்ளன.

5·7 திட்டச் சாதனைகள்.

	பொதுத் துறை.	கூட்டுறவுத் துறை.	தனியார் துறை.
(1)	(2)	(3)	(4)
முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலிருந்து 3-வது ஐந்தாண்டு திட்டம் வரையில் கட்டப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை.	2,998	2,055	278
முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலிருந்து 3-வது ஐந்தாண்டுத்திட்டம் வரையில் பயன்படுத்தப்பட்ட தொகை. (ரூ. லட்சத்தில்).	182·43	94·27	7·34
1966–67 முதல் 1968–69 வரையிலான ஆண்டுத் திட்டங்களின்போது கட்டப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை.	327	561	..
1966–67 முதல் 1968–69 வரையில் செய்த செலவுத் தொகை (ரூ. லட்சத்தில்).	28 62	25·46	..
நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கான ஒதுக்கீடு. (ரூ. லட்சத்தில்).	1,50·00 (மூன்று துறைகளுக்கும்).		
4-ம் ஐந்தாண்டுத்திட்ட இலக்கு (குடியிருப்புகள்).	2,075 (மூன்று துறைகளுக்கும்).	..	..
1969–70-ல் கட்டப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை.	..	308	..
1969–70-ல் செய்த செலவு (ரூ. லட்சத்தில்).	3·22	5·57	..
1970–71-ல் கட்டப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை.	12	55	8
1970–71-ல் செய்த செலவு (ரூ. லட்சத்தில்).	0·27	3·73	0·24

1972 மார்ச் 13]

5·7 திட்டச் சாதனைகள்.

(1)	பொதுத் துறை. (2)	கூட்டுறவுத் துறை. (3)	தனியார் துறை. (4)
1971–72-ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு (ரூ. லட்சத்தில்).	9·00	3·73	2·00
1971-72-ம் ஆண்டிற்கான திட்ட இலக்கு (வீடுகள்).	112	65	45
1971–72-ல் செய்த செலவு (1971 டிசம்பர் வரை). (ரூ. லட்சத்தில்)	..	3·73	..
1971–72-ல் கட்டிய வீடுகள் (1971 டிசம்பர் வரை).	..	72 70 வீடுகள் கட்டப்படுகின்றன.	..
1972–73-ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவு திட்ட மதிப்பீடு. (ரூ. லட்சத்தில்)	*T	5·00	2·97
1972–73-ஆம் ஆண்டிற்கான திட்ட இலக்கு. (வீடுகள்)	246	90	310

6.1. குறைந்த வருமானத் தொகுதியினர்க்கான வீட்டுவசதித் திட்டம்.– இத்திட்டம் 1955–56-ல் வகுக்கப்பட்டது. தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாகவும், அதன் கூட்டுறவுப் பிரிவின் மூலமாகவும் மாநில அரசு தற்போது இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றி வருகிறது. ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 7,200–க்கு மேற்படாத வருவாய் உள்ளவர்கள் இத்திட்டத்தின் மூலம் பயனடைவர் என்று கருதப்படுகிறது. வீடு ஒன்றுக்கு அதன் கட்டுமானப்பணிக்காகும் செலவில் (நிலம் வாங்குவதற்காகும் செலவு உட்பட) 80 சதவீதத்திற்கு மேற்படாமல், ஆனல், ரூ. 12,500 என்ற பேரளவுக்குட்பட்டு கடன் வழங்கப்பட்டுகிறது.

6·2 கூட்டுறவு சங்கங்கள்.—4-ம் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ரூ. 220 லட்சத்திற்குக் கடன் வழங்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1972–73-ல் 350 வீடுகள் கட்டுவதற்கு ரூ. 30 லட்சத்தைப் பயன்படுத்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

6·3. தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம்.—4-ம் ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் நிதி ஒதுக்கம் ரூ. 300 லட்சமாகும். 1972-73-ல் 150 வீடுகள் கட்டப்படுவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது . வரவு செலவு திட்டத்தில் ரூ. 30 லட்சம் நிதி இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

* அடையாள நிதி ஒதுக்கம்.

6. 4. திட்டச் சாதனைகள்.

(1)	கூட்டுறவுச் சங்கங்கள். (2)	தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியம். (3)
முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்திலிருந்து மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டக் காலம் வரை கட்டப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை ..	3,223	2,142
முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலிருந்து 3-வது ஐந்தாண்டு திட்டக்காலம் வரை பயன் படுத்தப்பட்ட தொகை (ரூ. லட்சத்தில்).	215·10	169·67
1966–67 முதல் 1968–69 வரை உள்ள ஆண்டு திட்டக் காலத்தில் கட்டப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை.	737	1,126
1966–67 முதல் 1968–69 வரையில் செய்த செலவுத் தொகை (ரூ. லட்சத்தில்).	60·50	76·19
4-ம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட நிதி ஒதுக்கம் (ரூ. லட்சத்தில்).	2,20	3,00
4-ம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட இலக்கு (வீடுகள்).	6,300 (—)	இரண்டு துறைகளுக்கும்.
1969–70-ல் கட்டப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை.	150	600
1969–70-ல் செய்த செலவு (ரூ. லட்சத்தில்) ..	22·79	52·69
1970–71-ல் கட்டப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை.	366	500
1970–71-ல் செய்த செலவு (ரூ. லட்சத்தில்) ..	33·99	22.60
1971–72-ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு செலவு திட்ட மதிப்பீடு (ரூ. லட்சத்தில்).	30	30
1971–72-ஆம் ஆண்டிற்கான திட்ட இலக்கு (வீடுகள்).	350	150
1971–72-ல் செய்த செலவு (1971 டிசம்பர் வரை).	8·37	24·64
1971–72-ல் கட்டப்பட்ட வீடுகள் (1971 டிசம்பர் வரை).	265 வீடுகள் கட்டப்பட்டுள்ளன.	162 அடுக்கணங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன.
	340 வீடுகள் கட்டப்படுகின்றன.	320 அடுக்கணங்கள் கட்டப்படுகின்றன.

	கூட்டுறவுச் சங்கங்கள். (1)	தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் (2)
1972–73-ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு–செலவு திட்ட மதிப்பீடு.	30·00	30·00
1972–73-க்கான திட்ட இலக்கு (வீடுகள்) . .	350	150

7.1. நடுத்தர வருமான தொகுதியினர்கான வீட்டு வசதித் திட்டம்.—இத்திட்டம் 1959-ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்களில் வகுக்கப்பட்டது. வீடுகள் கட்டுவதற்காக ஆண்டு வருமானம் ரூ. 7,200-க்கு மேற்பட்டு ரூ. 13,000-க்கு மேற்படாமல் வருமானமுடையோருக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுப்பதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும், இத்திட்டம் தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி வாரியம், கூட்டுறவுப் பிரிவு ஆகியவற்றால் நிறைவேற்றப்படுகிறது.

7.2. நிலம் உட்பட கட்டுமானச் செலவு 80 சதவீதத்திற்கு மேற்படாமல், வீடு ஒன்றுக்கு ரூ. 25,000 என்ற உயரளவு வரையறைக்குட்பட்டு கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. நிலத்தின் விலை நீங்கலாக, கட்டுமானச் செலவு ரூ. 35,000-க்கு மேற்படக்கூடாது. தகுதியான நபர்களுக்கு விற்பனை செய்வதர்காக அல்லது தகுதியானவர்களுக்கு வாடகைக்கு விடுவதற்காக வீடுகள் கட்ட இந்தக் கடன்கள் தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தால் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. கூட்டுறவுச்சங்கங்கள் மூலமாக வீடுகள் கட்டுவதற்காக தனி நபர்களுக்குக் கூட்டுறவுப் பிரிவுகள் கடன்கள் கொடுக்கின்றன.

7·3. திட்டச் சாதனைகள்.

(1)	கூட்டுறவுச் சங்கங்கள். (2)	தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம். (3)
இரண்டாவது, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலங்களில் கட்டப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை.	838	776
இரண்டாவது, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலங்களில் பயன்படுத்திய தொகை (ரூ. லட்சத்தில்).	139·50	2,09·15
1966–67 முதல் 1968–69 வரையிலான ஆண்டு திட்டங்களில் கட்டப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை.	146	489

TRUTH ALONE TRIUMPHS

	கூட்டுறவு சங்கங்கள். (1)	தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி வாரியம். (2)
1966–67 முதல் 1968-69 முடிய செல விட்ட தொகை (ரூ. லட்சத்தில்).	37·50	83·01
நான்காவது திட்டத்திற்கான நிதி ஒதுக்கம் (ரூ. லட்சத்தில்).	500	இரு துறை களுக்கும்.
1969–70-ல் கட்டப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை.	50	450
1969–70-ல் செலவிட்ட தொகை (ரூ. லட்சத்தில்).	10·00	64·48
1970–71-ல் கட்டப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை.	100	550
1970–71-ல் செலவிட்ட தொகை(ரூ. லட்சத்தில்).	20·01	89·57
1971–72 வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு (ரூ. லட்சத்தில்).	10·00	55
1971–72 திட்டக் குறிக்கோள் அளவு (வீடுகள்).	50	700
1971–72-ல் செலவிட்ட தொகை (1971 டிசம்பர் வரை) (ரூ. லட்சத்தில்).	12·00	85·51
1971–72-ல் கட்டப்பட்ட வீடுகள் (1971 டிசம்பர் வரை).	116 வீடுகள் கட்டப்பட்டன 140 வீடுகள் கட்டப்படு கின்றன.	288 அங்கணங் கள் கட்டப் பட்டன. 733 அங்க ணங்கள் கட்டப்படு கின்றன
1972–73-க்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு (ரூ. லட்சத்தில்).	25·00	.
1972–73-க்கான திட்டக் குறிக்கோள் அளவு (வீடுகள்).	100	180

TRUTH ALONE TRIUMPHS

8·1. **நிலம் கையகப்படுத்தல்—மேம்படுத்துதல் திட்டம்**—நிலத்தின் விலை ஏறுவதைத் தடுப்பதற்காக முன்னதாக நிலத்தைக் கையகப்படுத்து வதும், வீடு கட்டும் காரியங்களுக்கு நியாய விலையில் நிலம் கிடைக்கச் செய்வதும், வளர்ந்து வரும் பெரிய நகரங்களில் இட நெருக்கடியைக் குறைப்பதும் இத் திட்டத்தின் நோக்கங்களாகும்.

8·2. இத் திட்டம் தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தால் ஆதாய—விரய மற்ற அடிப்படையில் நடத்தப்படுகிறது. தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம், நகரிலும், நகரைச் சுற்றிலும், பெரிய நிலப் பகுதிகளைக் கையகப்படுத்தி, அவற்றை எல்லா வசதிகளும் நிரம்பிய சிறு சிறு நகர்களாக உருவாக்கு

1972 மார்ச் 13]

கின்றது. பொது வசதிகளாகிய பள்ளிக்கூடங்கள், மருத்துவமனைகள், கடைகள், விளையாட்டுத் திடல்கள், முதலியவற்றுடன் சாலைகள், தெரு விளக்குகள், நீர் வழங்கல், கழிவு நீரகற்று வசதி, விளையாட்டுத் திடல், பூங்கா ஆகிய வசதிகள் இந்த நகர்களிலே ஏற்படுத்தப்படும். இத் திட்டத் தின் கீழ் தனிப்பட்ட பொதுமக்கள், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அல்லது ஏனைய நிறுவனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டும் மனைகள் ஒதுக்கப்படுகின்றன. வீடுகளும் குடியிருப்புகளும், அங்கணங்களும் **முழு உரிமை அடிப் படையில்** வழங்கப்படுகின்றன. இவர்கள் மூலதன முதலீட்டை 15 முதல் 20 ஆண்டுகளில் திருப்பிச் செலுத்துகின்றனர். ஒதுக்கப்பட்ட அல்லது பொது ஏலத்தில் விற்கப்பட்ட மனைகளை ஐந்து ஆண்டுக்காலத்திற்குள் வேறு எவரிடமும் திரும்ப விற்கக் கூடாது என்ற நிபந்தனையின் பேரில் அவை கொடுக்கப்படுகின்றன. அதாவது அக்கால அளவிற்குள் அவர்கள் அங்கு வீடு கட்டிக்கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு அவர் களுக்கு உரிமை ஏற்படுவதனால் நிலத்தையோ, வீட்டையோ அவர்கள் விற்க விரும்பமாட்டார்கள். இதனால் நிலங்களின் விலை அதிகரிப்பது தடுக்கப்படுகிறது. தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம், மேம்பாடு செய்யப் பட்ட மனைகளை மனை ஒன்றுக்கு ரூ. 7,000 முதல் ரூ. 8,000 வரை விற்கின்றது. இத்துடன் கூட மூலை மனைகள் பொது ஏலத்தில் விற்கப் படுகின்றன. இத்திட்டத்திற்கு வேண்டிய நிதி வசதி ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகத்தால் வழங்கப்பட்ட நிதிகளிலிருந்தும் விற்பனைத் தொகையை மீண்டும் பயன்படுத்துவதன் மூலமும் பெறப்படுகிறது.

8·3 திட்டச் சாதனைகள் :—

II, III-வது திட்டக் காலத்தின் மேம்படுத்தப்பட்ட நிலப்பரப்பு (ஏக்கரில்).	2,759·54
II, III-வது திட்டங்களில் பயன்படுத்தப்பட்ட தொகை (ரூ. லட்சத்தில்).	383·23
1966–67 முதல் 1968–69 முடிய ஆண்டுத் திட்டங்களின் மேம்படுத்தப்பட்ட நிலப்பரப்பு (ஏக்கரில்).	796·15
1966–67 முதல் 1968–69 வரையிலான காலத்தில் செலவிடப்பட்டது (ரூ. லட்சத்தில்).	419·14
நான்காவது திட்டத்திற்கான ஒதுக்கீடு (ரூ. லட்சத்தில்) ..	500
1969–70-இல் மேம்படுத்தப்பட்ட நிலப்பரப்பு (ஏக்கரில்) ..	251·90
1969–70-இல் செலவிடப்பட்டது (ரூ. லட்சத்தில்)	187·42
1970–71-இல் மேம்படுத்தப்பட்ட நிலப்பரப்பு (ஏக்கரில்) ..	161·86
1970–71-இல் செலவிடப்பட்டது (ரூ. லட்சத்தில்)	284·50

1971–72-க்கான வரவு செலவு திட்ட மதிப்பீடு (ரூ. லட்சத்தில்).	35
1971–72-க்கான திட்ட இலக்கு (ஏக்கரில்)	500
1971–72-இல் செலவிடப்பட்ட தொகை (1971 டிசம்பர் முடிய) (ரூ. லட்சத்தில்).	167·80
1971–72-இல் கையகப்படுத்தப்பட்ட நிலப்பரப்பு (1971 டிசம்பர் முடிய) (ஏக்கரில்).	12·78
1972–73-க்கான வரவு–செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு (ரூ. லட்சத்தில்).	25·00
1972–73-க்கான திட்ட இலக்கு (ஏக்கரில்)	87

9·1. **தமிழ்நாடு அரசு பணியாளர்க்கான வாடகை வீட்டு வசதித் திட்டம்:—** இத் திட்டம், குறைந்த வருமானமுள்ள மாநில அரசு பணியாளர்களுக்கு முற்றிலும் வாடகை அடிப்படையிலே வீட்டு வசதி அளிப்பதை முதன்மையாகக் கருதி வகுக்கப்பட்டது. வீட்டு வசதி அளிக்கப்பட்டவர்களிடமிருந்து, ஈடு செய்வாடகையாக, சம்பளத்தில் 10 சதவீதத்தை, மாநில அரசு பணியாளர் ஊதியத்திலிருந்து பிடித்துக்கொள்கின்றது. அவர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப் படி வழங்கப்படுவதில்லை. இந்த அடிப்படையில் பிடிக்கப்படுகின்ற வாடகை கட்டுபடியாகும் வாடகையை விடக் குறைவு. தொகை வேறுபாடு, மாநில அரசால் ஈடு செய்யப்படுவதால், அரசு ஊழியர்கள் அரசின் ஈட்டுத் தொகையின் பலனை அனுபவிக்கின்றனர்.

9·2. திட்டத்தைச் செயல்படுத்தும் முகவர் அமைப்பாக, தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி வாரியம் உள்ளது. அதுவே, செயல்படுத்தப்பட்டபின், சொத்தினைப் பேணுகிறது. கட்டிடங்களின் சொத்துரிமை மாநில அரசினிடம் நிலைபெறுகிறது. பொதுவாக, இத்திட்டத்தின் கீழ் வீடுகள், அரசாங்க நிலங்களில் கட்டப்படுகின்றன.

9·3. திட்டச் சாதனை :—

இரண்டாவது, மூன்றாவது திட்ட காலங்களில் கட்டப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை.	2,228
இரண்டாவது மூன்றாவது திட்டங்களில் பயனபடுத்தப்பட்ட தொகை (ரூ. லட்சத்தில்).	187·15
1966–67 முதல் 1968–69 வரையில் ஆண்டுத் திட்டக் காலத்தில் கட்டப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை.	2,560
1966–67 முதல் 1968–69 முடிய செலவிடப்பட்ட தொகை (ரூ. லட்சத்தில்).	130 82
நான்காவது திட்டத்திற்கான ஒதுக்கீடு (ரூ. லட்சத்தில்) ..	500
நான்காவது திட்ட இலக்கு (வீடுகள்)	5,000
1969–70-இல் கட்டப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை	502

1972 மார்ச் 13]

1969–70-இல் செலவிடப்பட்ட தொகை (ரூ. லட்சத்தில்) ..	53·10
1970–71-இல் கட்டப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை	500
1970–71-இல் செலவிடப்பட்ட தொகை (ரூ. லட்சத்தில்) ..	75·78
1971–72-க்கான வரவு–செலவு திட்ட மதிப்பீடு (ரூ. லட்சத்தில்)	100
1971–72-க்கான திட்ட இலக்கு (அங்கணங்கள்)	1,806
1971–72-இல் செலவிடப்பட்ட தொகை (1971 டிசம்பர் முடிய) (ரூ. லட்சத்தில்).	82·46
1971–72-இல் கட்டப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை (1971 டிசம்பர் முடிய).	420 அங்கணங்கள் கட்டப் பட்டன. 1,256 அங்கணங்கள் கட்டப்படு கின்றன.
1972–73-க்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு (ரூ. லட்சத்தில்)	100
1972–73-க்கான திட்ட இலக்கு	500 வீடுகள்.

10·1. **கிராம வீட்டு வசதித் திட்டம்.**—தமிழ் நாட்டில் சமுதாய வளர்ச்சிப் பகுதியிலும், தேசிய வளர்ச்சிப் பணிப் பகுதியிலும் உள்ள தெரிந்தெடுத்த கிராமங்களின் வளர்ச்சிக்கான இத்திட்டம் மாநில அரசின் வேலைத் திட்டமாகும். " தன்னுதவி " அடிப்படையில், தங்களது வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக் கொள்ள கிராமவாசிகளை ஊக்குவிப்பதற்கு ரூ. 3,000-க்கு மிகாமல் மூன்று தவணைகளில் கடன் வழங்கப்படுகிறது. அவ்வாறு கடன் வழங்கப்படும் நபர்கள் சொந்த நிலம் வைத்திருப்பதோடு, கடன் தொகையை வட்டியுடன் இருபது சம ஆண்டுத் தவணைகளில் திருப்பித் தரும் திறனுடையவராகவும் இருக்க வேண்டும். வீட்டிற்கு ரூ. 3,000 கடன் தொகையானது, கட்டடத்திற்காகும் மதிப்பீட்டுச் செலவில், 80 சத வீதமாகும். எஞ்சிய 20 சதவீதம் பயன் துய்ப்பவர்களால் உழைப்பு, உள்ளூரில் கிடைக்கும் பொருள்கள், பணியின் போது ஏற்படும் சேமிப்பு ஆகியவற்றின் மூலம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். " தன்னுதவி " அடிப் படையில் உதவிபெற்று கட்டப்பட்ட வீடு இருபது ஆண்டுகளில் அவருக்குத் தங்குமிடமாகவும், சொத்தாகவும் ஆகின்றது.

10·2. தமிழ்நாட்டில் 15,000 கிராமங்களுக்கு மேல் உள்ளன. 210 கிராமங்களில் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. 1,515 கிராமங் களுக்குத் தனிச்சிறப்பு வரை படங்கள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. இத்திட்டம்

மக்களால் பெரிதும் விரும்பி வரவேற்கப்படுகிறது. இத்திட்டத்தை மேலும் பல கிராமங்களில் நிறைவேற்ற வேண்டும் என கிராம மக்களிடமிருந்து ஏராளமான விண்ணப்பங்கள் வந்த வண்ணம் உள்ளன.

10·3. வீடு கட்டப்படும் கிராமங்களில் கிராமவாசிகளுக்குத் தெருக்கள், சாக்கடை முதலிய வசதிகளுக்கும் இத்திட்டம் வகை செய்கின்றது. இதற்காக கிராமம் ஒன்றுக்கு ரூ. 10,000-க்கு மிகாமல் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்படுகிறது. தெருக்கள், சாக்கடைகள் இவற்றையமைக்க ஒவ்வோராண்டும் ரூ. 50,000 ஒதுக்கப்படுகிறது.

10·4 திட்டச் சாதனைகள்—

இரண்டாவது, மூன்றாவது திட்டக் காலங்களில் கட்டப்பட்ட வீடுகள்.	2,053
இரண்டாவது, மூன்றாவது திட்டக் காலங்களில் பயன்படுத்தப்பட்ட தொகை (ரூ. லட்சத்தில்).	54·91
1966–67-லிருந்து 1968–69 வரை ஆண்டுத் திட்டக் காலங்களில் கட்டப்பட்ட வீடுகள்.	472
1966–67-லிருந்து 1968–69 வரை செலவிடப்பட்ட தொகை (ரூ. லட்சத்தில்).	29·73
நான்காவது திட்டத்துக்கான நிதி ஒதுக்கம் (ரூ. லட்சத்தில்) ..	50
நான்காவது திட்ட இலக்கு (வீடுகள்)	1,500
1969–70-ல் கட்டப்பட்ட வீடுகள்	218
1969–70-ல் செலவிடப்பட்ட தொகை (ரூ. லட்சத்தில்) ..	7·75
1970–71-ல் கட்டப்பட்ட வீடுகள்	240
1970–71-ல் செலவிடப்பட்ட தொகை (ரூ. லட்சத்தில்) ..	10·93
1971–72-ம் ஆண்டுக்கான திட்ட மதிப்பீடு (ரூ. லட்சத்தில்) ..	10·52
1971–72-ம் ஆண்டுக்கான குறிக்கோள் அளவு (வீடுகள்) ..	240
1971–72-ல் (1971 டிசம்பர் வரை) செலவிடப்பட்ட தொகை (ரூ. லட்சத்தில்). ..	8·37
1971–72-ல் (1971 டிசம்பர் வரை) கட்டப்பட்ட வீடுகள் ..	216
1972-73 வரவு-செலவு திட்ட மதிப்பீடு (ரூ. லட்சத்தில்). ..	16·50
1972–73-ஆம் ஆண்டுக்கான குறிக்கோள் அளவு (வீடுகள்) ..	350

11 1. **மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்குத் தமிழ்நாடு உதவிபெறும் வீட்டு வசதித் திட்டம்.**—மலைத்தோட்ட அதிபர்கள் தங்கள் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுப்பதற்காக அவர்களுக்குக் கடன் உதவி அளிப்பதற்கென இத்திட்டம் இந்திய அரசால் வகுக்கப்பட்டது. 1966-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ஆம் நாள் முதற்கொண்டு உதவிபெறும் வீட்டு வசதித் திட்டத்தின்

1972 மார்ச் 13]

அடிப்படையில் இத்திட்டம் தொழிலாளர்களுக்கான உதவி பெறும் வசதித் திட்டமாக செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தை 1970–71 முதற் கொண்டு மத்திய அரசுத் திட்டமாகக் கருதுவதென இந்திய அரசு தற்போது முடிவு செய்துள்ளது.

11·2 இத்திட்டத்தின் கீழ் சிறிய இரு அறைகளைக் கொண்ட ஒரு வீட்டைக் கட்டுவதற்கான உச்ச வரம்பு செலவு ரூ. 3,200 ஆகும். மாற்றியமைக்கப்பட்ட மத்திய அரசுத் திட்டத்தின் கீழ் தோட்டத் தொழிலதிபர்கள் உச்ச வரம்புச் செலவில் 50 சதவீதம் கடனாகவும் 37½ சதவீதம் உதவித் தொகையாகவும் பெற உரிமையுள்ளவர்களாவர்.

11·3 திட்டச் சாதனை :—

இரண்டாவது, மூன்றாவது திட்டக் கால அளவுகளில் கட்டி முடிக்கப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை—**195.**

இரண்டாவது, மூன்றாவது திட்டக் கால அளவுகளில் பயன்படுத்தப்பட்ட தொகை—ரூ. 3·72 லட்சம்.

நான்காம் திட்ட நிதி ஒதுக்கீடு.—ரூ. 10 லட்சம்.

நான்காம் திட்டக் குறிக்கோள் அளவு.—440 வீடுகள்.

1971–72 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு—ரூ. 2 லட்சம்.

1971–72 திட்டக் குறிக்கோள் அளவு—60 வீடுகள்.

1971–72-ல் (1971 டிசம்பர் வரை) செலவிடப்பட்ட தொகை—இல்லை.

1971–72 (1971 டிசம்பர் வரை) கட்டிமுடிக்கப்பட்ட வீடுகள்—இல்லை.

1972–73 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு—ரூ. 2 லட்சம்.

1972–73 திட்டக் குறிக்கோள் அளவு—60 வீடுகள்.

12. புழைக்கற்கலவைத் தொழிற்சாலை (Cellular Concrete Plant)— இந்திய அரசுக்கும் போலந்து குடியரசுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட பொருளாதார ஒத்துழைப்பிற்கிணங்க, சென்னைக்கு அருகில் எண்ணூரில் புழைக்கற்கலவைத் தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவுவதற்காக 23—9—1966-ஆம் நாளன்று தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்துக்கும் போலந்து நாட்டைச் சேர்ந்த திருவாளர்கள் செகாப் நிறுவனத்துக்கும் இடையே உடன்படிக்கை ஒன்று கையொப்பமாகியது. இது காரணமாக, போலந்து வங்கிக்கு, இந்திய அரசு நிதி அமைச்சரகத்தினரால் ரூ. 1·04 கோடிக்கு அதிகாரக் கடிதம் **(Letter of authority)** வழங்கப்பட்டது. ரூ. 230 லட்சம் என்ற மூல மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில், மாநிலத் திட்ட வரம்பிற்குப் புறம்பாக, இத்தொழிற்சாலைக்குத் தேவையான கடனுதவி அளிப்பதற்கு இந்திய

அரசு ஒப்புக்கொண்டுள்ளது. இத்தொழிற்சாலைக்கான திருத்த மதிப்பீடு ரூ. 365 லட்சமென்று மதிப்பிடப்படுகிறது. இதற்கு இசைவு அளிக்குமாறு இந்திய அரசுக்கு எழுதப்பட்டுள்ளது. இதற்கான அந்நிய செலாவணி ரூ. 115 லட்சமாகும். இயந்திரங்களுக்காக போலந்தின் கடனையும் சேர்த்து தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தால் இதுவரை ரூ. 296 லட்சம் செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்தொழிற்சாலைக்கு, இந்திய அரசிடமிருந்து இது வரை ரூ. 245 லட்சம் கடனாகப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. தொழிற் சாலை தொடங்கப்பட்டு முதற்கற்கலவை 6—2—1972-ம் நாள் அச்சில் வார்க்கப்பட்டு சுட்ட வார்ப்பு 7—2—1972-ஆம் நாள் நள்ளிரவில் அதி லிருந்து எடுக்கப்பட்டது. சோதனை அடிப்படையில் இரண்டாவது கட்ட உற்பத்தி தொடங்கப்பட்டு வருகிறது. இது விரைவில் மேற்கொள்ளப்படும்.

13. **கிராமப்புற வீட்டு வசதித் திட்டம்.**—இத் திட்டம் 1950-ஆம் ஆண்டிலிருந்தே நிறைவேற்றப்படுகிறது. கிராமப்புறச் சூழல் நிலவுகிற பெரிய, சிறிய ஊராட்சிகளில் வீடுகள் கட்டுவதற்குக் கடன் வழங்குவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தின் கூட்டுறவுப் பிரிவின்மூலம் இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்படுகிறது. திட்டத்தின் கீழ் வராத மாநில நிதிகளிலிருந்து இத்திட்டத்திற்கான நிதி வழங்கப் படும். இத்திட்டத்தின்கீழ், கட்டுமானச் செலவில் 80 சதவீதம் வரையில் (செலுத்தப்பட்ட பங்கு மூலதனத்தைப்போல நான்கு மடங்குத் தொகைக்கு இது மேற்படக்கூடாது) ; ரூ. 10,000 கடன் மேல் வரம்பிற்குட்பட்டு, கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. வீட்டிற்கான செலவு மதிப்பீடு ரூ. 15,000-க்கு மேற்படக்கூடாது. ரூ. 10,000 கடன் மேல் வரம்பிற்குட்பட்டு கடனைப் போல இருமடங்கு மதிப்புடைய வில்லங்கமற்ற நிலங்களைச் சொந்தமாக வைத்திருக்கும் உறுப்பினர்கள் அதை இணைப்பிணையமாகக் கொடுக்கும் நேர்வுகளில், பங்கு மூலதனத்தைப் போல் ஏழு மடங்குத் தொகை கடனுதவியாக அளிக்கப்படும். 1972–73-ல் 120 வீடுகள் கட்டத் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. அதற்காக, திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 10 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது.

13.2. திட்டச் சாதனைகள்.

முதல் மூன்று திட்டக் காலங்களில் கட்டப்பட்ட வீடுகள்.	906.
முதல் மூன்று திட்டக் காலங்களில் பயன்படுத்தப்பட்ட தொகை.	ரூ. 56·87 லட்சம்.
1966–67-லிருந்து 1968–69 வரை கட்டப்பட்ட வீடுகள்.	324.
1966–67-லிருந்து 1968–69 வரை செலவிடப்பட்ட தொகை.	ரூ. 26·16 லட்சம்.

1972 மார்ச் 13]

1969–70-ல் கட்டப்பட்ட வீடுகள்	153.
1969–70-ல் செலவிடப்பட்ட தொகை	ரூ. 10·41 லட்சம்.
1970–71-ல் கட்டப்பட்ட வீடுகள்	140.
1970–71-ல் செலவிடப்பட்ட தொகை	ரூ.10· 27 லட்சம்.
1971–72 ஆண்டுக்கான திட்ட மதிப்பீடு	ரூ. 10 லட்சம்.
1971–72-ல் செலவிடப்பட்ட தொகை (1971 டிசம்பர் முடிய).	ரூ. 4 லட்சம்.
1971–72 ஆண்டுக்கான குறிக்கோள் அளவு ..	120 வீடுகள்.
1971–72-ல் கட்டப்பட்ட வீடுகள் (1971 டிசம்பர் வரை).	216.
1972–73-க்கான வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு.	ரூ. 10 லட்சம்
1972–73-க்கான குறிக்கோள் அளவு	120 வீடுகள்.

14. நகர வீட்டு வசதி திட்டம்.—இத் திட்டம் தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தின் கூட்டுறவுப் பிரிவின் மூலம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இதற்கென திட்ட ஒதுக்கீட்டிற்குப் புறம்பான நிதி ஒதுக்கத்திலிருந்து இது நிறைவேற்றப்பட்டது. இத்திட்டம், 1968–ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் முதல் கைவிடப்பட்டது. இத் திட்டத்தின்கீழ், ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுக்கப்படுகிற பேரளவுக் கடன் ரூ. 12,000 என்று வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. வருமான வரம்பு எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. 7,473 வீடுகள் கட்டுவதற்காக ரூ. 483·73 லட்சம் தொகை பயன்படுத்தப்பட்டது.

15. செங்கல் சூளை.—தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியம், செங்கல் இயந்திரச் சூளை ஒன்றை செக்கோஸ்லோவோகிய நாட்டு உடனுழைப்புடன் தொடங்குவதற்கான செயற்குறிப்பு பரிசீலிக்கப்பட்டது. இயந்திரங்களுக்கான விலை குறித்து இயந்திரம் வழங்கும் நிறுவனத்திற்கு ரூ. 18·00 லட்சம் தொகைக்கு உத்தரவாதமும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்திற்கான முதலீட்டுச் செலவு சுமார் ரூ. 98·30 லட்சமாகும். அதற்கான அந்நிய செலாவணி ரூ. 21·09 லட்சமாகும். எனினும் இத் தொழிற்சாலையைத் தொழில் துறைக்கு மாற்ற முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இயந்திரங்களை மாநில வீட்டு வசதி வாரியம் இறக்குமதி செய்து அத் துறைக்கு அனுப்பும்.

16. பொதுக்கடன்.—பங்குச் சான்றிதழ்களும், புரோநோட்டுகளும் வழங்கி, பொதுமக்களிடமிருந்து 1968–69-ல் ரூ. 100 லட்சம் வரையிலும்; 1969–70-ல் ரூ. 200 லட்சம் வரையிலும்; 1970–71-ல் ரூ. 100 லட்சம் வரையிலும் பொதுக்கடன் திரட்ட, தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்திற்கு தமிழ்நாடு அரசு அதிகாரமளித்தது. அவை யாவும் முழுவதும் செலுத்

தப்பட்டன. 1971–72-ல் கூட ரூ. 100 லட்சம் கடன் திரட்ட தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்திற்கு அரசு அதிகாரம் அளித்துள்ளது. இக்கடன் 1972 மார்ச்சில் திரட்டப்படும். பங்குச் சான்றிதழ்கள், புரோநோட்டுகளின் மீது வட்டி, அசல் தொகை குறித்து மாநில அரசு உத்திரவாதமளிக்கும்.

17. மலைப் பகுதிகளில் சிறு குடிசைகள்.—உதகை, கொடைக்கானல், ஏற்காடு, ஜவ்வாது மலைகள் ஆகிய இடங்களில் உள்ள மலைப்பகுதிகளில் சிறு குடிசைகள் கட்டுவதற்கான திட்டம் ஒன்றை வீட்டு வசதி வாரியம் தீட்டியுள்ளது. பொதுமக்களிடமிருந்து பெறுகின்ற நன்கொடைகளிலிருந்து இந்த சிறு குடிசைகளைக் கட்டத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இக்குடிசைகளின் அடிப் பரப்பளவு 700 ச. அடி ஆகவும், 400 ச. அடியாகவும் இருக்கும். இதற்கு முறையே ரூ. 20,000-ம் 13,000-ம் செலவாகும். இத் திட்டத்திற்கு நல்ல வரவேற்பு உள்ளது. ஏற்கெனவே 25 பேர் தங்கள் பெயர்களைப் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

18. கிராமப் பகுதிகளில் மருத்துவர்களுக்கு வீடுகள்-மருந்தகங்கள் கட்டிக் கொடுத்தல்.—ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகத் தலைவரின் ஆலோசனை யின்பேரில், தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம், கிராமப்புறங்களில் மருத்துவர் களுக்கு வீடுகள்-மருந்தகங்கள் சிலவற்றைக் கட்டித் கொடுக்கத் திட்ட மிட்டுள்ளது. இதற்கு ரூ. 15,000 முதல் ரூ. 20,000 வரை செலவாகும். தொடக்கத்தில் 20 சதவீதத் தொகை செலுத்த வேண்டும். எஞ்சிய தொகை மாதத் தவணைகளில் வசூலிக்கப்படும். இத் திட்டத்திற்கு நல்ல வரவேற்பு உள்ளது.

19. அரசுப் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெறுபவர்களுக்கு வீடுகள்.—ஐந்து அல்லது ஆறு ஆண்டுகளில் பணி ஓய்வு பெறவிருக்கும் பணியாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கான திட்டம் ஒன்றை வகுக்க தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் திட்டமிட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ், பணி யாளர்கள் தங்கள் பெயரை தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தில் பதிவு செய்து கொண்டு, அவர்கள் பணி ஓய்வு பெறவேண்டிய நாள்வரையில் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 50 முதல் ரூ. 100 வரையில் ஒரு தொகை கட்டிவரு மாறு கேட்டுக் கொள்ளப்படுவார்கள். அவர்கள் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றவுடன், தமிழ்நாட்டில் ஏதாவது ஓர் இடத்தில் வீடு அல்லது மனை அவர்களுக்கு நிச்சயம் உண்டு என்று அவர்கள் உறுதியாகக் கொள்ளலாம். ஐந்து ஆண்டுகளில் அவர்கள் செலுத்தும் தொகையை கையடைத் தொகை யில் $\frac{1}{4}$ பாகமாகக் எடுத்துக்கொண்டு பாக்கித் தொகை அவர்களது ஓய்வுக் காலத் தொகையிலிருந்து வசூலிக்கப்படும்.

1972 மார்ச் 13]

20. அரசிதழ் பதிவு பெறு அரசுப் பணியாளர்களுக்கு வீடுகள்.—திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 200 முதல் ரூ. 500 வரை ஊதியம் பெறுகின்ற அரசிதழ் பதிவுபெறு அரசுப் பணியாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்கான மற்றெரு திட்டமும் உள்ளது. அவர்கள் தங்களது பெயர்களை வீட்டு வசதி வாரியத்தில் பதிவு செய்து கொண்டு திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 20 முதல் ரூ. 50 வரை செலுத்திவருமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்படுவர். ஐந்தாவது ஆண்டின் முடிவில் அவர்களுக்கு ஒரு மனை ஒதுக்கிக் கொடுக்கப்படும்.

21. ''சொந்த வீடு கட்டிக்கொள்'' திட்டம்.—இந்திய ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகத்தின் "சொந்த வீடு கட்டிக் கொள் திட்டத்தை", தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வீட்டு வசதி வாரியமும் கருதியுள்ளது. இத்திட்டத்தின் மூலம், ஆயுள் ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டவர், இத்திட்டத்தில் சேரும்போது **இவ் வீட்டில் குடி புகுவதற்கு முன்,** அவ் வீட்டின் விலை மதிப்பில் $\frac{1}{4}$ பாகத்தைச் செலுத்த வேண்டும், எஞ்சியுள்ள தொகையை, இத் திட்டத்தின்கீழ் ஆயுள் ஈட்டுறுதி ஒன்றைச் செய்துகொள்வதன் மூலம், 20 ஆண்டுக் காலத்தில், செலுத்த வேண்டும். ஆயுள் ஈட்டுறுதி எடுப்பதன் நன்மை என்னவெனில், உரிய காலத்திற்கு முன் ஒருவர் இறந்துவிட்டால், அவருக்கு அந்த வீடு சொந்தமாகி விடுகிறது.

22. **நாளொன்றுக்கு ரூபாய் ஒன்று சேமிக்கும் திட்டம்.**—இப் புதிய திட்டம் தற்போது கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. அத் திட்டத்தின்மூலம், ஒவ்வொருவரும், தனது வீட்டில், வீட்டு வசதி வாரியத்தால் வழங்கப்படும் சிறப்பு உண்டியல் பெட்டியில், நாளொன்றுக்கு, ஒரு ரூபாய் வீதம் சேமித்து வரவேண்டும். ஒவ்வொரு திங்கள் இறுதியிலும், இந்த உண்டியலில் சேமிக்கப்பட்ட தொகையானது, வீட்டு வசதி வாரியத்திடமுள்ள, அந்த நபரின் கணக்கில், உரிய முறையில் வரவு வைக்கப்படும். அவ்வாறு சேமிக்கப்படும் தொகையானது, 5 ஆண்டுக் காலத்திற்குப்பிறகு, வீட்டு மனை வாங்கி, அதில் வீடு கட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும். இத் திட்டம், பொங்கல் நாளன்று கொண்டுவரப்பட்டது.

23. **பர்மா அகதிகளுக்கான வீடுகள்.**—ரூ. 16.28 லட்சம் செலவில், மதுரை, மதுரை தென் வட்டம், தனக்கன்குளம் கிராமத்தில், 407 இரட்டை வீடுகளைக் (Catenary type twin houses) கட்டும் பணி, அரசின் வருவாய்த் துறை

யால், தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. அப்பணி நடைபெற்று வருகிறது. இதே போன்று, வியாசர்பாடி ஏரிக்கரையில், ரூ. 1.1316 கோடி செலவில், பர்மா அகதிகளுக்காக 2,760 வீடுகள் கட்டும் பணி குறித்த வேறு ஒரு திட்டத்திற்கு, அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இப் பணி, தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இப் பணியானது, புது வாழ்வுத் துறை இயக்குநரைக் கலந்தாலோசித்து, பல்வேறு நிலைகளில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

24. அரசுப் பணியாளர்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்காக முன் பணம் வழங்கல்.—அரசுப் பணியாளர்களுக்கு புதிதாக வீடு கட்டுவதற்காகவும், புது மனையை விலைக்கு வாங்குவதற்காகவும், கட்டப்பட்டுள்ள வீட்டை விலைக்கு வாங்குவதற்காகவும், முன்னரே அவர்களுக்குச் சொந்தமாகவுள்ள வீட்டு இடவசதியை அதிகப்படுத்துவதற்காகவும் முன்பணம் வழங்கப்படுகிறது. அரசின் நிலையான பணியாளர்களும், அல்லது ஐந்தாண்டு தொடர்ந்து அரசின்கீழ் பணிபுரிபவர்களும், இந்த மாநிலத்தில் பணிபுரிகிற அனைத்திந்தியப் பணி அதிகாரிகளும், இக்கடன் பெறத் தகுதியுடையவர்களாவர். அரசுப் பணியாளர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும், அவர்களுடைய சம்பளத்தைப் போன்று 60 மடங்குத் தொகை அல்லது ரூ. 55,000 இவற்றில் எதுகுறைவாக உள்ளதோ, அத்தொகை, முன்பணமாக வழங்கப்படுகிறது. கடன் தொகை, பணியாளர்கள் தங்கள் பணிக் காலத்திற்குள் திருப்பிச் செலுத்துவதற்குள்ள திறனின் அடிப்படையில் நிச்சயிக்கப்படுகிறது. இது விதிகளைப்பொட்டிக் கணக்கிடப் படுகிறது. தாங்கள் சொந்த வீடுகள் கட்டிக் கொள்ள தாராளமாக நிதி வசதி அளிக்க இத் திட்டம் வகை செய்வதால், இதனை, அரசு ஊழியர் அனைவரும் பெருமளவில் வரவேற்கின்றனர். இத் திட்டத்திற்காக 1972-73-ஆம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 65 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

25.1. முடிவுரை.—இம் மாபெரும் திட்டத்தை, பல்வேறு பணிகளின் கீழ் நிறைவேற்ற இயலாமைக்கு, போதிய நிதி வசதி இல்லாததே, முக்கியத் தடையாக உள்ளது. இத் திட்டத்திற்கான தேவைகளையும், அவற்றிற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதியையும் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போமாயின், ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதி குறைவு எனத் தெரியவரும். பல்வேறு திட்டங்களின் அவசியத்தைக்

1972 மார்ச் 13]

கருதிப்பார்க்கையில், இன்னும் 10 ஆண்டுகளுக்கு, ஒவ்வோர் ஆண்டுக்கும், குறைந்தது ரூ. 10 கோடி தேவைப்படுகிறது. வீடுகளின் தேவைகளைக் கணிசமான அளவு நிறைவு செய்ய, இத் தொகை உதவும். கொரட்டூர் புறநகர் வீட்டு வசதித் திட்டத்தை (முதல் நிலை) நிறைவேற்ற, தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்திற்கு, சுழல் நிதியிலிருந்து ரூ. 2.38 கோடிக்கு, புதுடில்லி, வீட்டு வசதி-நகர்ப்புற வளர்ச்சிக் கழகம் ஒப்பளிப்புச் செய்துள்ளது. முதல் தவணைத் தொகையான ரூ. 92 லட்சம் பெறப்பட்டுள்ளது.

25.2. வீட்டு வசதி வாரியம்; ரூ. 1,520.63 லட்சம் செலவிலான மேலும் 6 திட்டங்களை, வீட்டு வசதி-நகர்ப்புற வளர்ச்சிக் கழகத்திற்கு அனுப்பியுள்ளது. அவற்றின் விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

திட்டத்தின் பெயர்.	கடன் தொகை. (ரூபாய் லட்சத்தில்).
(1)	(2)
1 கலைஞர் கருணாநிதி நகர்	162·02
2 அறிஞர் அண்ணா நகர்	270·40
3 திருவான்மியூர் புறநகர் திட்டம்	310·63
4 வட சென்னை வீட்டு வசதித் திட்டம்	533·81
5 கோட்டூர்புரம்	195·13
6 சேணியம்மன் கோயில் திட்டம்	48·64
மொத்தம் ..	1,520·63

25.3. மேற்கூறிய திட்டங்கள் அனைத்தும், சென்னையிலும் சென்னையைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும், தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தால் செயல்படுத்தப்படவிருக்கின்றன. இத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவது முன்னுரிமை அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படும். தேவையான நிலம், வீட்டு வசதி வாரியத் திட்டம் ஏற்கெனவே உள்ளது என்பதும், நிதிகளின் பெரும் பகுதி, சமுதாயத்தில் பொருளாதார நிலையில் நலிவுற்றிருப்போருக்காக வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படும்—போன்ற இவைகளே, இத் திட்டங்கள் அனைத்தின் சிறப்பு அம்சங்களாகும்.

25.4. வீட்டு வசதி-நகர்ப்புற வளர்ச்சிக் கழகத்தால் வழங்கப்பட்ட கடனுக்கு 6.75 சதவீத வட்டியுண்டு. இக்கடன், கடன் தொகையில் 5.25 சதவீதத்திலான பணிக் கட்டணத்தோடு, அரையாண்டிற்கொரு முறை திருப்பிச் செலுத்தத் தக்கதாகும். இக்கடனை, 10 ஆண்டுகளில் திருப்பிச் செலுத்தவேண்டும். பெறப் பட்ட கடன் தொகைக்காக, சொத்துகளை அடமானம் வைக்குமாறு, வீட்டு வசதி வாரியத்தை, வீட்டு வசதி—நகர்ப்புற வளர்ச்சிக் கழகம் கேட்டுக் கொண்டுள்ளது.

25.5. ரூபாய் 100 லட்சம் கடன் வழங்குவதற்கு, சிண்டிகேட் வங்கி, ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது. மிகக் குறைந்த வருமானமுடையோர்—குறைந்த வருமானத் தொகுதியினர் ஆகியோருக்கு, வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதற்கான பல திட்டங் களுக்கு நிதி உதவியளிக்க, ரூ. 1 கோடி விரைவுத் திட்டக் கடன் வழங்க, ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகம், கொள்கையளவில் ஒப்புக்கொண்டுள்ளது. இக்கடன் தொகைகள், 1971-72 ஆம் நிதி ஆண்டு முடிவடைவதற்கு முன்னர் பெறப்படும்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

பல்வேறு வீட்டு வசதித் திட்டங்களின்கீழ் கட்டப்பட்ட வீடுகள்/தனிக் குடியிருப்புகள்/அங்கணங்கள் பற்றியவைகளைக் காட்டும் விவர அறிக்கை.

தொடர் எண்ணும், திட்டத்தின் பெயரும்.	துறையின் பெயர்.	முதலாவது, இரண்டாவது, மூன்றுவது திட்டங்கள்.	ஆண்டுத் திட்டம். 1966-67.	ஆண்டுத் திட்டம். 1967-68.	ஆண்டுத் திட்டம். 1968-69.	நான்காவது திட்டம். 1969-70.	நான்காவது திட்டம். 1970-71	1971-72. (1971-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் வரை.)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
1. தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டம் (உதவித் தொகை பெறுவது)—								
(அ) பொதுத்துறை	தொழிலாளர் நலத்துறை ஆணையாளர்.	2,998	159	..	168	..	12	
(இ) கூட்டுறவுத்துறை	தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் (கூட்டுறவுப் பிரிவு)	2,055	238	219	104	308	55	72 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டன.
(உ) தனியார் துறை	தொழிலாளர் நலத்துறை ஆணையாளர்	278	..	..	..	..	8	70 வீடுகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன.
2. குறைந்த வருமானம் பெறுவோர்களுக்கான வீட்டு வசதித் திட்டம்.	(அ) தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம்	2,142	274	415	437	600	500	162 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டன. 320 வீடுகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன.
	(இ) தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் (கூட்டுறவுப் பிரிவு)	3,223	256	222	259	150	386	265 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டன. 340 வீடுகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

3. நடுத்தர வருமானம் பெறுவோர்க்கான வீட்டு வசதித் திட்டம்.	(அ) தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம்	776	96	168	225	450	550	288 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டன. 730 வீடுகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன.
	(இ) தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் (கூட்டுறவுப் பிரிவு)	838	60	69	27	50	100	116 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டன. 140 வீடுகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன.
4. நிலம் கையகப்படுத்துதல்-மேம்பாட்டுத் திட்டம்.	தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம்	2,759·54†	399·89†	249·90†	146·36†	251·90†	161·86†	12·78†
5. தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர்களுக்கு வாடகை வீட்டு வசதித் திட்டம்.	தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம்	2,228	42	1,716	802	502	500	420 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டன. 1,256 வீடுகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன.
6. கிராம வீட்டு வசதித் திட்டம்	கோட்டப் பொறியாளர் (கிராம வீட்டு வசதிப் பிரிவு)	2,053	58	214	200	218	240	216
7. தமிழ்நாடு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் களுக்கான வீட்டு வசதித் திட்டம் (உதவித் தொகை பெறுவது).	தொழிலாளர் நலத்துறை ஆணையாளர்	195	..	..	..	..	..	..
8. கிராமப்புற வீட்டு வசதித் திட்டம்.	தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் (கூட்டுறவுப் பிரிவு)	906	75	85	164	153	140	120
9. நகர வீட்டு வசதித் திட்டம்	தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் (கூட்டுறவுப் பிரிவு)	7,473	தொடக்கத்திலிருந்து 1968-ம் ஆண்டு எப்ரல் வரை செயல்படுத்தப்பட்டு பின்னர் இத்திட்டம் விட்டுவிடப்பட்டது.					

† ஏக்கர்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

பல்வேறு வீட்டு வசதித் திட்டங்களின் கீழ் சாதனைகளைக் காட்டும் விவர அறிக்கை.

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

தொடர் எண்ணும் திட்டத்தின் பெயரும்.	துறையின் பெயர்.	முதலாவது இரண்டாவது மூன்றாவது திட்டங்கள்.	ஆண்டுத் திட்டம். 1966–67.	1967–68.	1968–69.	நான்காவது திட்டம் 1969–70.	1970–71.	1971–72 1971-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் வரை.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
1. தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டம் (உதவித் தொகை பெறுவது)—								
(அ) பொதுத்துறை	தொழிலாளர் நலத்துறை ஆணையாளர்.	182·43	10·30	7·59	10·73	3·22	0·27	..
(இ) கூட்டுறவுத் துறை ..	தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் (கூட்டுறவுப் பிரிவு)	94·27	11·57	5·09	8·80	5·57	3·73	3·73
(உ) தனியார் துறை	தொழிலாளர் நலத்துறை ஆணையாளர்	7·34	..	..	..	..	0·24	..
2. குறைந்த வருவாய் பெறுவோர்க்கான வீட்டு வசதித் திட்டம்.	(அ) தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம்	169·67	34·38	25·85	15·96	52·69	22·60	23·64
	(இ) தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் (கூட்டுறவுப் பிரிவு)	215·10	20·99	17·20	22·31	22·79	33·99	8·37
3. நடுத்தர வருவாய் பெறுவோர்க்கான வீட்டு வசதித் திட்டம்.	(அ) தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம்	209·15	36·39	27·30	19·32	64·48	89·57	85·51
	(இ) தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் (கூட்டுறவுப் பிரிவு)	139·50	15·00	10·00	12·50	10·00	20·01	12·00
4. நிலம் கையகப்படுத்துதல், மேம்பாட்டுத் திட்டம்.	தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் ..	383·23	145·97	127·12	146·05	187·42	284·50	167·80

5. தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர்களுக்கு வாடகை வீட்டு வசதித் திட்டம்.	தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம். .	187·15	57·70	37·26	35·86	53·10	75·78	82·46
6. கிராம வீட்டு வசதித் திட்டம் ..	கோட்டப் பொறியாளர் (கிராமப் புற வீட்டு வசதிப் பிரிவு) ..	54·91	7·11	7·76	14·86	7·75	10·93	8·37
7. தமிழ்நாடு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கான வீட்டு வசதித் திட்டம் (உதவித் தொகை பெறுவது).	தொழிலாளர் நலத்துறை ஆணையாளர்	3·72	..	..	..	..	..	..
8. கிராமப்புற வீட்டு வசதித் திட்டம்.	தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் (கூட்டுறவுப் பிரிவு)	56·87	10·00	6·03	10·13	10·41	10·27	4·00
9. நகர வீட்டு வசதித் திட்டம் ..	தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் (கூட்டுறவுப் பிரிவு)	483·73	தொடக்கம் முதல் 1968-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் வரையில் செயல்படுத்தப்பட்ட பின்னர் இத்திட்டம் விட்டுவிடப்பட்டது.					

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1972-73 ஆம் ஆண்டு வரவு–செலவுத் திட்டத்தில் வீட்டு வசதிக்கான நான்காவது திட்ட நிதி ஒதுக்கம்.

(ரூபாய் லட்சத்தில்)

திட்டத்தின் பெயர். (1)	நான்காவது திட்டச் செலவு. (2)	1972–73-ம் ஆண்டுக்கான திட்டச் செலவு. (3)	1972–73-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு. (4)
I. மத்திய உதவி பெற்றது—			
1. தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டம் (உதவித்தொகை பெறுவது)—			
(அ) அரசுத் திட்டம்	1,50·00 (அ), (இ), (உ)	30·00 (அ), (இ), (உ)	அடையாள நிதி ஒதுக்கம்.
(இ) கூட்டுறவுத் திட்டம்			5·00
(உ) தனியார் தொழில் திட்டம்			2·97
2. குறைந்த வருவாய் பெறுவோர்க்கான வீட்டு வசதித் திட்டம்—			
(அ) தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம்	3,00·00	50·00	30·00
(இ) கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்	2,20·00	55·00	30·00
3. நடுத்தர வருவாய் பெறுவோர்க்கான வீட்டு வசதித் திட்டம்—			
(அ) தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம்	15,00·00 (3 (அ), (இ), 4, 5)	3,00·00 (3 (அ), (இ), 4, 5)	..
(இ) கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்			25·00
4. நிலம் கையகப்படுத்துதல், மேம்பாட்டுத் திட்டம் ..			25·00
5. தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் வீட்டு வாடகைத் திட்டம் ..			1,00·00
6. கிராம வீட்டு வசதித் திட்டம்	50·00	10·00	16·50*
	22,30·00	4,45·00	2,34·47**

II. மத்திய அரசு ஆதரவு பெறும் திட்டங்கள்—			
7. தமிழ்நாடு மலைத்தோட்ட தொழிலாளர்களுக்கான வீட்டு வசதித் திட்டம் (உதவித் தொகை பெறுவது)	10·00	2·00	2·00
8. புழைக் கற்கலவைத் தொழிற்சாலை	..	..	50·00
III. திட்டத்தில் சேராப் பணிகள்—			
9. கிராமப்புற வீட்டு வசதித் திட்டம்	..	..	10·00
10. அரசு ஊழியர்களுக்கு வீடு கட்ட கொடுக்கப்படும் முன்பணம்—			
(அ) அகில இந்தியப் பணி அதிகாரிகள்	..	..	5·00
(இ) ஏனையோர்	..	..	60·00
	..	..	3,61·47**

* தெருக்களுக்காகவும் சாக்கடைகளுக்காகவும் திட்டத்தின்கீழ் வராது ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ரூ. 0·50 லட்சமும் இதில் சேர்ந்துள்ளது.

** குடிசை மாற்று வாரியத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 400 லட்சம் இதில் அடங்கா.

சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1972 மார்ச் 13]

இணைப்பு 4

[-ம் பககத்திலுள்ள அடிக் குறிப்பைக் காண்க.]

1971–72ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாட்டில் குடிசைப் பகுதி மாற்றும்பணி.

சென்னை மாநகரில் குடிசைப் பகுதி மாற்றும்பணி.

முகவுரை.

நாகரீகமான எந்தச் சமுதாயத்திலும் குடிசைப் பகுதிகள் இருப்பது களங்கம் ஆகும் என்று அரசியல் மூதறிஞர் ஒருவர் வருணித்துள்ளார். குடிசைகள் பல்கிப் பெருகுவதை ஏன் அனுமதிக்க வேண்டும் என்பதற்கான காரணம் எதுவும் இல்லை என்று அவர் கூறியுள்ளார். மக்கள் இத் தகைய குடிசைப் பகுதிகளில் வாழ்கின்ற அவல நிலைகளால் ஏற்படுகின்ற விளைவுகளை நினைத்துப் பார்ப்பதற்கே முடியவில்லை. மழைக் காலத்தில் குடிசைப் பகுதி முற்றிலும் வெள்ளம் நிறைந்து விடும். நடைபாதைகள் சகதியாகி வழுக்குப் பாதைகள் ஆகிவிடும். குடிசைப் பகுதி முழுவதுமே கொசு உற்பத்திக்கு ஏற்ற இடங்களாகிவிடும். இதனால் அப் பகுதியில் வாழ்வோர் பல நோய்களுக்கு ஆட்பட நேரிடுகிறது. மழைக் காலத்தில் அவர்களுடைய கூரைக் குடிசைகள் மோசமாகப் பாதிக்கப்படும். சில சமயம் அவை வெள்ளத்தில் அமிழவும் செய்யும். கோடை காலத்தில் இக்குடிசைகள் தீப்பிடித்துக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கின்றன. ஏற்பட்ட தீ விபத்தில் குடிசைகள் எரிந்து சாம்பலாகும். குடிசை வாழ் மக்கள் வைத்திருக்கிற ஒருசில உடைமைகளும் தீக்கிரையாகும். குடிசை வாசிகள் தீப்புண் அடைவர். அவர்களுடைய குடிசைகளுக்குப் போவதற்கான சரியான பாதை இருக்காது; அவர்களுடைய குடிசை வாயில்கள் வரை வண்டிகள் செல்ல முடியாது. ஏற்றதான குடி நீர் வசதியும் இருக்காது. தகுந்த துப்புரவு ஏற்பாடு இருக்காது என்பது துயரத்தைத் தருகிறது. இத்தகைய குடிசைப் பகுதிகள் உடல் நலத்திற்கு ஒவ்வாத சூழ் நிலைகளில் இருந்து வருகின்றன.

குடிசைகள் வளர்ந்த வரலாறு.

உலகெங்கிலும் பெரிய நகரங்களில் குடிசைகள் இருப்பது பொதுவான அம்சமாக இருக்கிறது. இருக்கின்ற வேறுபாடு எல்லாம் அந்த குடிசைப் பகுதிகள் எந்த அளவுக்கு இருக்கின்றன, அவற்றின் தன்மையாது

என்பதுதான். பட்டி தொட்டிகளில் உள்ள பாமர மக்கள் வேலை நாடி நகரங்களுக்கு வந்த வண்ணம் இருக்கின்றனர். நாட்டுப்புறத்தில் வறட்சியும் பஞ்ச நிலையும் இருக்கும்போது வாழ்க்கை நடத்த வழி தேடி நகரங்களிலாவது வேலை கிடைக்காதா என்ற நம்பிக்கையில் கிராம மக்கள் நகரங்களை நாடி ஓடி வருகின்றனர். மேலும், தாங்கள் மோசமான வாழ்க்கை நடத்தினாலும் தங்கள் பிள்ளைகளாவது கல்வி கற்று நல்ல வேலை பெற்று வசதியாக வாழ வேண்டும் என்ற எண்ணம் கிராம மக்களிடம் இருக்கிறது. நகரங்களில்தான் கல்வி வசதி நல்ல முறையில் கிடைப்பதால் அவர்கள் நகரங்களை நாடி ஓடி வந்து மெய் வருந்தா வேலைகளில் அமர்கின்றனர்.

முதன்முதலில் சென்னை மாநகரிலே மீனவர்கள் குடிசை போடத் தொடங்கினர். மீனவர்கள் வாழ்க்கைக்குக் கடலே உயிர்நாடி. எனவே, தங்கள் தொழிலுக்கு வசதியாக கடலோரத்தில் மீனவர்கள் குடிசை அமைத்துக்கொள்ளத் தொடங்கினர். பகல் முழுவதிலும், இரவு நேரத்தின் பெரும் பகுதியிலும், இவர்கள் கடலிலேயே இருக்க வேண்டிய காரணத்தால் தங்கள் குடிசைகளைக் கடலோரத்தில் அமைத்துக்கொள்ள விழைந்தனர். மயிலாப்பூரிலும் இராயபுரத்திலும் உள்ள மீனவர் குப்பங்கள் இவ்வாறுதான் தோன்றின.

பண்டை நாட்களில் சென்னை மாநகரத்தின் வெளிப்பகுதியிலிருந்து உட்பகுதிக்கு விறகு எடுத்துச் செல்வதற்கு ஏற்ற போக்குவரத்து வாயிலாக பக்கிங்ஹாம் கால்வாய் விளங்கி வந்தது. இத்தொழிலில் ஈடுபட்ட தொழிலாளர்கள் கால்வாய் கரை நெடுகத் தங்கள் குடிசைகளை அமைத்துக் கொள்ளத் தொடங்கினர்.

பாதாள சாக்கடைத் திட்டமும், நீரடிக் கழிப்பிடமும் நடைமுறைக்கு வருவதற்கு முன்னர், சென்னை மாநகரில் துப்புரவுப் பணியில் சென்னை மாநகராட்சி துப்புரவாளர்களை அமர்த்தி வந்தது. இவர்களுக்குக் கிடைக்கும் கூலியோ மிகக் குறைவு; வீடுகளில் குடியிருப்பதற்கு வேண்டிய வாடகையை இவர்களால் கொடுக்க இயலாது. எனவே இவர்கள் வேலை செய்கிற பகுதிகளுக்கு அண்மையிலேயே ஓலைக் குடிசைகள் அமைத்துக் கொண்டு குடிசைகளில் வாழ்ந்து வரத் தொடங்கினர்.

சென்னை மாநகரம் பழைய துறைமுகம் ஆகும். வேலை இல்லாது வந்து சேருகின்ற பலருக்கும் புகலளிக்கும் இடமாக இத்துறைமுகம் விளங்கி வருகிறது. சென்னை நகருக்கும் சென்னை நகரிலிருந்தும் சரக்குகளை ஏற்றி இறக்கும் துறைமுகப் பணியில் பலரும் ஈடுபட

1972 மார்ச் 13]

வந்தனர். இவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய வாடகைக்கு இவர்களுக்கு வீடுகள் கிடைப்பதாய் இல்லை. துறைமுகத் தொழிலாளர்கள் துறைமுகத்துக்கு அண்மையிலேயே இருந்தால், உடனடியாக வேலை பார்க்க முடியும். ஆகையால் அவர்கள் அதற்கு அருகிலேயே குடிசை போட்டு வாழத் தொடங்கினர்.

இவ்வாறு ரிக்ஷாக்காரர்களும் தங்கள் வசதிக்குள் வீடு தேட முடியாத காரணத்தால் தாங்களே குடிசைகளை அமைத்துக் கொண்டனர் அல்லது நடை பாதை வாசிகளாக மாறினர்.

தொழிலாளர்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்காக பெட்டிக் கடைக்காரர்களும், தேனீர் கடைக்காரர்களும், வெற்றிலைப்பாக்கு கடைக் காரர்களும் தொழிலாளிகளின் குடிசைப் பகுதிகளுக்கு அருகில் கடை போடத் தொடங்கினர். இந்தப் பெட்டிக் கடைக் காரர்களும் குடிசைவாழ் மக்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்தினர்.

சென்னை மாநகரில் குடிசைப்பகுதிகள்.

நகரங்களில் வீட்டு வசதி குறைவாய் இருப்பது பற்றிய புள்ளி விவரத் துக்குக் குறைவு எதுவும் இல்லை. 1961 மக்கள் தொகை கணக்கின்படி, சென்னை மாநகரில் மொத்தம் 17·29 லட்சம் மக்கள் இருக்க, இவர்களில் 4·2 லட்சம் பேர் வாழ்கிற 548 குடிசைப் பகுதி இருப்பதாகக் கணக்கு உள்ளது. ஆண்டுகள் செல்லச் செல்ல குடிசை வாழ் மக்களின் எண்ணிக்கை கணிசமாக உயர்ந்தது. இப்போது ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட குடிசைப் பகுதிகள் இருக்குமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 1971 மக்கள் தொகைக் கணக்கின்படி சென்னை மாநகரில் 25 லட்சம் பேர் குடியிருக் கும்போது, அதில் கிட்டத்தட்ட 7 லட்சம் பேர் குடிசைவாழ் மக்களாக இரு கின்றனர். குடிசைவாழ் மக்கள் அனைவருக்கும் வீடு கட்டிக் கொடுப் பதாயின், தமிழ் நாடு குடிசை மாற்று வாரியம் ஒரு லட்சத்து ஐம்பதினா யிரம் குடியிருப்புகளைக் கட்ட வேண்டி இருக்கும்.

குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியம் அமைப்பதற்கு முன்னர் மேற்கொள்ளப்பட்ட குடிசைப் பகுதி மாற்றும்பணி.

தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியமும் தமிழ் நாடு குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியமும் அமைப்பதற்கு முன்னர், குடிசை அகற்றுப் பணியினை சென்னை மாநகராட்சியும் சென்னை நகர மேம்பாட்டுக் கழகமும் கவனித்து வந்தன. தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் அமைக்கப்பட்டவுடன் குடிசைப் பகுதி

மாற்றும் பணியினை அந்த வாரியம் மேற்கொண்டது. இந்த வாரியம் புறநகர் பகுதிகளை அமைத்து வருவதுடன் குறைந்த வருமானத் தொகுதியினருக்கும், நடுத்தர வருமானத் தொகுதியினருக்கும் அங்கணங்களைக் கட்டி வருகிறது. குடிசை வாழ் குடும்பம் ஒவ்வொன்றுக்கும் முதற்கண் 22′ × 40′ அளவுள்ள சீர் செய்யப்பட்ட மனைகள் வழங்கப்பட்டன. தங்களுக்கு வேண்டிய குடிசைகள் அமைத்துக் கொள்வதற்கும் பின் புறத்தில் குளியல் அறை, கழிப்பிட அறை அமைத்துக்கொள்வதற்கும் இம்மனைகள் வழங்கப்பட்டன. 1970 செப்டம்பருக்குப் முன்னர் தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் 8,000 செப்பனிட்ட காலி மனைகளை ஒதுக்கிக் கொடுத்துள்ளது. இந்த அளவுக்கு திடல்கள் சென்னை மாநகரில் அதிகம் இருக்காது என்பதால் இவ்வாறு மனை ஒதுக்கிக்கொடுக்கும் பழக்கம் கைவிடப்பட்டது.

முந்தைய பக்கங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு குடிசைப் பகுதிகளில் உள்ள கூரைக் குடிசைகள் கோடை காலத்தில் தீப்பற்றிக் கொள்வதற்கு உட்பட்டவையாய் உள்ளன. இதனால் அரசுக்கு ஆண்டுதோறும் தொடர்ந்து செலவு ஏற்படுவதோடு குடிசைப் பகுதிகளில் வாழ்பவர்களும் இன்னலுக்கு ஆட்படுகின்றனர். அப்போது முதலமைச்சராய் இருந்த டாக்டர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1968ஆம் ஆண்டில் சென்னை மாநகரில் பல குடிசைப் பகுதிகள் தீக்கிரையானதைக் கண்ட பிறகே, இவ்வாறு குடிசைப் பகுதிகள் தீப்பிடித்துக்கொள்வதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கவேண்டுமென்று உறுதி பூண்டார். தீ விபத்தில் பாதிக்கப்பட்ட குடிசைவாழ் மக்கள் தாற்காலிகமாக மாநகராட்சிப் பள்ளிகளிலும் பிறபொதுக் கட்டிடங்களிலும் அடைக்கலம் அளிக்கப்பட்டு இருந்தனர். இவர்களுக்கு வேறு வீடுகள் அமைத்துக் கொடுப்பதற்காக கல்நார் கூரையுடன் தீப்பிடிக்காத குடியிருப்புகளைக் கட்டிக் கொடுக்கும் பணி பெரிய அளவில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஒவ்வொரு குடியிருப்பும் 112 சதுர அடி பரப்புள்ளதாகும். (14′ × 8′). வருவாய்த்துறை, பொதுப்பணித் துறை, தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியம், மாநகராட்சி ஆகியவற்றின் பணிகள் இதில் ஈடுபடுத்தப்பட்டு சென்னை மாநகரின் பல பகுதிகளிலும் தீப்பிடிக்காத 4,999 குடியிருப்புகள் கட்டப்பட்டன. இந்த இடங்களில் எல்லாம் அடிப்படை வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டியிருந்தது. இது தவிர வீட்டு வசதி வாரியமும் 2,500 குடியிருப்புகளைக் கட்டி முடித்தது. இவற்றில் சில வீடுகள் முதல் மாடி உள்ளவை. வேறு சில வீடுகள் இரண்டு மாடி உள்ளவை. இந்தப் பகுதிகளில் மாநகராட்சிக் குடிநீர் வழங்குவதற்காக தெரு குழாய்கள் அமைக்கப்பட்டன.

1972 மார்ச் 13]

குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியம் அமைத்தல்.

சென்னை மாநகரின் சில பகுதிகளில் குடிசைகள் தீப்பிடித்துக்கொள்வதை தாற்காலிகமாகத் தீர்த்து வைத்த போதிலும், குடிசை வாழ்பவர்களின் இடர்பாடுகளைத் தீப்பிடிக்காத குடியிருப்புகள் நிலையாகத் தீர்த்துவிடவில்லை. தாழ்ந்த பகுதிகளில் உள்ள குடிசைகள் ஆண்டுதோறும் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்படுவதால் அவ்வாறு பாதிக்கப்பட்ட குடும்பத்தினருக்கு ரூ. 25-ம் தீயினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ரூ. 40-ம் மாநகராட்சியும், மாநில அரசும் கொடுக்க வேண்டி வந்தது. இடர்ப்பாடு பெரிதும் நீங்கிவிடாத போதிலும், தொடர்ந்து செலவு ஏற்பட்டு வருகிறது. இதுவரை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள முயற்சிகள் இப்பிரச்சினையின் விளிம்பைத்தான் தொட்டுள்ளன எனலாம். இவ்வாறு எல்லாம் ஏற்பட்டுள்ளதை எண்ணிப் பார்த்தும் அரசுக்குத் தொடர்ந்துசெலவு ஏற்படுவதைக் கருதியும், தமிழ் நாடு முதலமைச்சர் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் கருணாநிதியின் கீழ் அமைந்துள்ள தமிழ் நாடு அரசு இப்பிரச்சினையை பெரியஅளவில் தீர்த்து வைப்பதென 1970 செப்டம்பரில் முடிவு செய்தது. என்னென்ன கால அளவுக்குள் எத்தனை குடிசைப் பகுதிகளை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று திட்டம் வகுத்துக் கொண்டு வாரியம் பணியாற்றி வருகிறது. குடிசை மேம்பாடு செய்வதை விட குடிசையை மாற்றி கல் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு முக்கியத்துவம் அளித்து வருகிறது. சென்னை மாநகரில் குடிசை மாற்று வேலைத் திட்டத்தை மும்முரப்படுத்துவது அரசின் உத்தேசம் ஆகும். 7 ஆண்டு கால அளவுக்குள் சென்னை மாநகரில் குடிசைப் பகுதி முழுவதையும் மாற்றி அமைப்பது என அரசு குறிக்கோள் நிச்சயித்துள்ளது. இத்தகைய பெரிய பிரச்சினையைச் சமாளிப்பதற்கு தனிப்பட்ட வாரியம் ஒன்று 1970 செப்டம்பரில் ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளது. இருக்கின்ற குடிசைப்பகுதிகளை மாற்றுவதற்கும், புதிய குடிசைப்பகுதிகள் தோன்றுவண்ணம் தடுப்பதற்கும் தமிழ் நாடு குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியத்திற்கு அவசியமான அதிகாரங்கள் அளிக்கும் வகையில் 1971ஆம் ஆண்டில் தமிழ் நாடு குடிசைப் பகுதிகள் (மேம்பாடு—நீக்க) சட்டம் இயற்றப்பட்டது. கடந்த காலத்தில் குடிசையில் வாழ்பவர்களுக்கு வேறிடம் கொடுக்காமலேயே வலுக்கட்டாயமாக அவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டனர். இவ்வாறு செய்வது சட்டத்தில் தடுக்கப்பட்டுள்ளது. மாநகராட்சி போன்ற உள்ளாட்சி மன்றங்களோ சென்னை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரோ, காவலர்களோ குடிசையில் வாழ்பவர்களை அகற்ற விரும்பினால், அவர்களை அகற்றுவதற்கும் அவர்களுக்கு வேறு இடவசதி அளிப்பதற்கும் குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியத்தை அணுகலாம். வேறிடம் எதுவும் கொடுக்கப்படாமல்

தங்கள் குடிசையிலிருந்து தாங்கள் வலுக்கட்டாயமாக வெளியேற்றப் படுவோமோ என்ற அச்சம் இப்போது குடிசைவாழ் மக்களுக்கு இல்லே. குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியத்திடம் அவர்களுக்கு உறுதியான நம்பிக்கை ஏற்பட்டுள்ளது. தங்களுடைய நலனைக் கட்டிக் காப்பதற்காகவே இந்த வாரியம் அமைக்கப்பட்டுள்ளதென அவர்கள் கருதுகின்றனர்.

வாரியத்தின் அமைப்பு.

இந்தியாவிலேயே தமிழ் நாட்டில்தான் முதன்முதலாக குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியம் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த வாரியத்தின் தலைவர் அரசு அதிகாரி அல்லாத ஒருவர் ஆவர். இவர் சட்டப் பேரவை உறுப்பினராகவும் இருக்கிருர். குடிசை வாழ்வோர் சங்கத்தைத் தோற்றுவித்து அதன் தலைவராய் இருந்தவர் என்ற முறையில் இவருக்கு இருக்கும் பரந்த அனுபவம் காரணமாகவே இவ்வாரியத்திற்கு இவர் தலைவராகத் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டுள்ளார். கடந்த 15 ஆண்டுக் காலமாக, குடிசைவாழ் மக்களுடன் இவர் நெருங்கிப்பழகி வருகிருர். அவர்களுடைய பிரச்சினைகள் எல்லாம் இவருக்கு நன்கு தெரியும். எந்த வகையில் அணுகிளுல் வாரியத்தின் நோக்கம் ஈடேறும் என்பதை இவர் நன்கு அறிந்துள்ளார். அரசின் மூத்த செயலாளர்கள் பலர் இந்த வாரியத்தில் உறுப்பினராய் இருக்கின்றனர். தொழிலாளர் துறை, கிராம வளர்ச்சி—உள்ளாட்சித் துறை, வருவாய்த்துறை, சமூகநலத்துறை, சுகாதாரம் குடும்ப நலத்துறை ஆகியவற்றின் செயலாளர்கள் இதன் உறுப்பினர்களாய் இருக்கின்றனர். சென்னை மாநகராட்சிப் பொறுப்பு அதிகாரியும், நகர அமைப்பு இயக்கு நரும், தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தின் தலைவரும் இதன் உறுப் பினராய் உள்ளனர். மேலும், தலை சிறந்த கட்டடக்கலை நிபுணர் ஒருவரும் வாரியத்தில் இடம் பெற்றுள்ளார். திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் தமது அரிய ஆலோசனைகளை இவர் நல்குவார். தென் சென்னை, வட சென்னை நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும் முக்கியமான உள்ளூர் தலைவர்களும் இந்த வாரியத்தில் உறுப்பினர்களாய் இருக்கின்றனர். குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தமது நேரடி மேற்பார்வையில் வைத்துள்ளார் என்பதிலிருந்து குடிசைப் பகுதி மாற்றுப் பணிக்கு இந்த அரசு எந்த அளவு முக்கியத்துவம் அளிக்கிறது என்பதை உணரலாம்.

வாரியத்தின் நோக்கங்கள்.

வாரியத்தின் நோக்கங்கள் பின்வருமாறு வகுக்கப்பட்டுள்ளன —

(1) குடிசை வாழ் மக்கள் வெளியேற்றப்படும்போது அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதுதான் இந்த வாரியத்தின் வேலையாகும்: அரசின்

எந்தத்துறையேனும் உள்ளாட்சி மன்றமேனும் குடிசைப் பகுதியில் உள்ளவர்களை வெளியேற்றுவதானால், அவை அது குறித்து தமிழ் நாடு குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியத்திற்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். அவ்வாறு வெளியேற்றப்படுபவர்களுக்குப் புதிய குடியிருப்புகள் கட்டி முடிக்கப்படுகிற வரையில் தாற்காலிக இடவசதி அளிக்கும் பொறுப்பினைத் தமிழ் நாடு குடிசைப்பகுதி மாற்று வாரியம் மேற்கொள்கிறது.

(2) புதிய குடிசைப் பகுதிகள் தோன்றா வண்ணம் பாதுகாப்பாக இருக்க முயலுகிறது.

(3) நடைபாதை வாசிகளும், உரிமையின்றிக் கூடாரம் அமைத்துள்ளவர்களும் தங்களுக்கு வசதிக் குறைவையும் இடர்ப்பாட்டையும் ஏற்படுத்திக்கொள்வது மட்டுமின்றி, நடைபாதைகளில் விபத்து ஏற்படுவதற்கும் காரணமாகின்றனர். இவர்களுக்கு ரூ. 50 கொடுத்து சென்னை மாநகரில் வேறு பகுதிகளில் அல்லது நகரின் எல்லையோரங்களில் கூடாரம் அமைத்துக்கொள்ள வசதி அளிக்கப்படுகிறது.

(4) குடிசைப் பகுதி எதிலாவது தீப்பிடித்துக் கொண்டால், தமிழ் நாடு குடிசைப்பகுதி மாற்று வாரியம் அவர்களுக்கு உதவியளித்து அவர்களுடைய துயரைத் துடைப்பதற்கு எல்லா உதவியும் செய்துதருகிறது. இவ்வாறு உதவி செய்யும் நிகழ்ச்சிகள் பல அண்மைக் காலத்தில் நிகழ்ந்துள்ளன.

(5) பல்வேறு பகுதிகளில் நிலையான குடியிருப்புகள் கட்டிக் கொடுப்பதுடன், குடிசைப்பகுதி மாற்று வாரியம், குடிநீர் வழங்கல், கொல்லைப்புரம், மின் விளக்குகள், தெரு விளக்குகள் முதலியவற்றைக் குடிசைப் பகுதிகளில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் பணியையும் மேற்கொள்கிறது. குடிசைத் தொகுதிகளின் பின்புரத்தில் அவசியமான இடங்களில் நடைபாதைகளும் போடப்பட்டுள்ளன. அந்தப் பகுதியைத் துப்புரவாகவும் தூய்மையாகவும் வைத்து வருவதற்கு வெள்ள நீர் வடிகால்கள் கட்டப்படுகின்றன.

திட்டமிடுதல், ஆய்வு நிலஅளவை.

வாரியத்திற்குத் திட்டமிடும்-ஆய்வு செய்யும் பிரிவு ஒன்றுள்ளது. இந்தப் பிரிவில் நில அளவைத் துறையிலிருந்தும், நகரமைப்புத் துறையிலிருந்தும் தருவிக்கப்பட்ட பணியாளர்களும், புகைப்படக்காரர்களும் புள்ளி விவரத்துறை உதவி இயக்குநர் ஒருவரின்கீழ் உள்ளனர். போதிய முன்னீட்டாய்வு, திட்டமிடுதல், பகுப்பாய்வு,

விவாதங்களுக்குப் பின்னர், குடிசைப் பகுதிகளைக் கணக்கிட்டு அவற்றை மாற்றியமைப்பதற்கு கீழ்க்காணும் நடைமுறை வகுக்கப் பட்டுள்ளது :—

ஒருபகுதி குடிசைப்பகுதியென அறிவிக்கப்படும் முன்னர், அந்தப் பகுதியின் சமூக, பொருளாதார ஆய்வு மேற்கொள்வது முதல் நடவடிக்கையாகும். இதற்காக, கணக்கிடுபவர்களையும், புகைப்படக் காரர்களையும் கொண்ட நில அளவைக் குழு, குடிசை வாழ்வோருக்கு முன் அறிவிப்பு கொடுத்த பிறகு குறிப்பிட்ட குடிசைப் பகுதிக்குச் செல்கின்றனர். ஒவ்வொரு குடும்பத்திலுள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை, அவர்களது தொழில், வருமானம் முதலிய விரிவான புள்ளிவிவரம் உட்பட ஒவ்வொரு குடும்பத்தைப் பற்றியும் புள்ளி விவரத் தகவல் திரட்டப்படுகிறது. ஒவ்வொரு குடிசைக்கும் குறிப்பிட்ட இலக்கம் கொடுத்த பிறகு குடும்பம் முழுவதும் புகைப்படம் எடுக்கப்படுகிறது. அந்தப் பகுதியில் வசிக்கும் குடும்பங்களின் விவரங்களைத் திரட்டுகை யில், குறிப்பாக அவர்களது முன்வரலாறு அதாவது அவர்கள் எங்கிருந்து வந்தனர், அவர்கள் தொழில், அவர்களுக்கு ஆடு மாடுகள் உள்ளனவா என்பன போன்ற விவரங்கள் திரட்டப்படு கின்றன. அந்தப் பகுதியில் தனிச்சிறப்புத் தேவைகளுக்கு வகை செய்து திட்ட அமைப்புகளை வகுத்து குடியிருப்புகளைக் கட்டுவதற்கு இந்தப் புள்ளி விவரம் பெரிதும் உதவும். புதிய குடிசைகள் முளைப்பதையும் பொய்த் தகவல் கொடுத்து குடியிருப்புகளுக்கு உரிமை கோரிவரும் புதியவர்களையும் தடுப்பதற்கு இவ்வாறு செய்யப் படும் முழு ஆய்வு பெரிதும் பயனுள்ளதாக அமையும்.

புகைப்படம் எடுப்பதன் நோக்கம்.

குடிசை வாழ்வோர் இப்போது வசித்து வரும் பகுதிகளிலேயே குடியிருப்புகள் கட்டுவதுதான் அரசுக் கொள்கையாக இருக்கிறது. இந்நோக்கத்தை எய்துவதற்காக, குழந்தைகள் உட்பட குடும்பம் முழுதும் புகைப்படம் எடுக்கப்படுகிறது. அந்தப் புகைப்படம் விவரப் பதிவேடு (Pass Book) ஒன்றில் ஒட்டப்பெற்று அதற்கு ஓர் எண்ணிடப்பட்டு ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. புகைப்படம் எடுக்கப்படுவதன் கருத்து, அந்தப் பகுதியில் வசிக்கும் குடும்பத்தினரின் எண்ணிக்கை பற்றி முழுத் தகவல் பெறுவதற்குத் தான். மேலும் இது, குடிசைகள் குடிபுகுவதற்குத் தயாரானதும் அவற்றை ஒதுக்கித் தருவதற்கு உதவியாக இருக்கும். உரிமை

1972 மார்ச் 13]

இல்லாதவர்கள் குடியிருப்புகளுக்கு உரிமை கோரி ஆள் மாருட்டம் செய்வதையும் இது தடுக்கும். குடியிருப்பு ஒதுக்கப்படுபவருடைய விவரப்பதிவேட்டில் அவரது புகைப்படம் ஒட்டி வைக்கப்படும். குடியிருப்பு உடைமையாளருக்கு இந்த விவரப் பதிவேடுதான் உரிய உரிமைப் பத்திரமாகும்.

குடிசைப் பகுதிகளைப் பார்வையிடல்.

குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியத் தலைவரும், அதிகாரிகளும் குடிசைப் பகுதிகளுக்குச் சென்று குடிசைப் பகுதியினரைச் சந்தித்து அவர்களுடன் அமர்ந்து அந்தப் பகுதிகளில் குடிசைகளை அகற்றுவது பற்றிய பல்வேறு பிரச்சனைகளைப் பற்றி விவாதிக்கின்றனர். இவ்வாறு குடிசை மாற்றுத் திட்டம் தயாரிப்பவர்கள் அந்தப் பகுதியைப்பற்றி நன்கு தெரிந்து கொள்வதால் பின்னர் உள்ளூர்ப்பகுதி மக்கள் முறையீட்டைத் தவிர்க்கவும் இது பெரிதும் உதவும்.

பரிசீலனைக் குழு.

குடியிருப்பு ஒதுக்கப்பட்டதைப் பெற்றுக்கொண்ட பின்னர் குடிசை வாழ்வோர், குடியிருப்டை விற்பனை செய்வதன் மூலமாகவோ அல்லது உயர்ந்த வாடகைக்கு விடுவதன் மூலமாகவோ அதை வைத்துப் பிழைப்பு நடத்த முற்படுகின்றனர் என்பதே கடந்த கால அனுபவமாகும். இவ்வாறு செய்கையில் இவர்களே அருகாமையில் ஓரிடத்திற்குச் சென்று அங்கு புதிய குடிசைப் பகுதியை உருவாக்குகின்றனர். இத்தகைய தவருன செயல்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்காகவே குடியிருப்பு ஒதுக்கப்படுகிற குடும்பத்தின் புகைப்படம் உரியவாறு ஒட்டப்பெற்றுள்ள விவரப்பதிவேடுகள் வழங்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு வகுத்துள்ள நடைமுறை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

1. சமூகப் பொருளாதார ஆய்வில் பெறப்பட்ட தகவல், வாக்காளர் பட்டியில், சென்னை மாநகரில் உணவுப் பங்கீட்டு அட்டை போன்ற அரசுப் பதிவேடுகள் ஆகியவற்றையொட்டி சரிபார்க்கப்படுகிறது. இவ்வாறு செய்வதன் மூலம், உரிமை இல்லாதவர்களும், குறிப்பிட்ட டகுதியில் உண்மையில் வசிக்காதவர்களும் ஆனல் ஏமாற்றிப் புகைப்படம் எடுத்துக்கொண்டவர்களும் எளிதில் அகற்றப்படுவர்.

[1972 மார்ச் 13

2. ஒரு பகுதியில் உண்மையில் வசிப்பவர்களும் பெயர் நீக்கப் படவேண்டுமெனக் கருதுபவர்களுமான குடும்பங்களின் பெயர்களைக் காட்டும் தற்காலிகப் பட்டியல் ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டு, குறிப்பிட்ட கால அளவுக்குள் அதற்கான முறையீடுகளை அல்லது மறுப்புரை களைக் கோரி, அந்தப் பகுதியில் காட்டி வைக்கப்படுகிறது. இத் தகைய பட்டியல்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளுக்கும், அந் தந்தப் பகுதி நகராட்சி உறுப்பினர்களுக்கும் அனுப்பி வைக்கப்படு கின்றன. குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் மறுப்புரைகள் அல்லது முறை யீடுகள் வரப்பெற்றிருப்பின் அவை தகுதி அடிப்படையில் பரிசீலிக் கப்படுகின்றன.

கண்காணிப்புக் குழு.

பரிசீலனைக் குழு இவ்வாறு பரிசீலனை செய்தபோதிலும், சில அனுபோகதார்கள் அந்தப் பகுதியில் தொடக்கத்திலிருந்தே வசித்து வருபவர்கள் அல்லர் என்பதாகக் குடிசை வாழ்வோர் சிலரிடமிருந்தே புகார்கள் கிடைத்துள்ளன. இத்தகைய புகார்களும் ஏனைய இரகசிய விசாரணைகளும் கண்காணிப்புக் குழுவின்ரால் கவனிக்கப்படுகின்றன. பொய்யான கோரிக்கைகளைக் கண்டுபிடித்து இரண்டாவது முறையில் அவற்றை நீக்கிவிடுவதற்காக இந்தக் குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கண்காணிப்புக் குழு தமிழ்நாடு குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியத் தலைவரின் நேரடிப் பொறுப்பின்கீழ் செயல்படுகிறது. இவ்வாறு நீக்கல் முறை யாவற்றையும் பின்பற்றிய பிறகு, அந்தப் பகுதியில் உண்மையில் வசிக்கும் குடும்பங்களின் மொத்த எண்ணிக்கையும், அவர்களது தொழில், வருமானம் முதலிய தேவையான விவரங் களும் பற்றிய முழுத்தகவல் வாரியத்திற்குக் கிடைத்துவிடும். இது முடிவாகத் தயாரிக்கப்பட்டதும், குடும்பப் புகைப்படத்துடனும், குடும்பத் திலுள்ளவர்களின் பெயர்கள் பற்றிய விவரங்களுடனும் அந்தப் பகுதியில் வசிக்கும் ஒவ்வொரு குடும்பத்தினருக்கும் அட்டைப் புத்த கங்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

மாற்று இடவசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல்.

ஏற்கெனவே தெரிவித்துள்ளபடி, குடிசைவாழ் மக்களில் பலர் இதுவரையில் அவர்கள் வசித்து வருகிற அதே பகுதியில் வசிக்கவே விரும்புகின்றனர். ஆகவே, இத்தகைய குடிசைவாழ் மக்களுக்கு அருகிலுள்ள பகுதிகளில் தற்காலிகமாக இடமளித்து அதே பகுதியில் இவ்வாரியம் குடியிருப்புகளைக் கட்டவேண்டிய கட்டாய நிலைக்கு உள்ளா

1972 மார்ச் 13]

கிறது. இத்தகைய தற்காலிக இடைத்தங்கள் முகாம்கள் முதலில் அமைக்கப்படுகின்றன. குறிப்பிட்ட ஒரு பகுதியில் குடும்பங்களுக்கு விவரப் பதிவேடுகள் கொடுக்கப்படும்போது, குடியிருப்புகள் கட்டு வதற்கு இடம் கிடைக்கும் வகையில் தங்கள் குடிசைகளைப் புதிய இடத்தில் போட்டுக்கொள்வதற்காக கருணை அடிப்படையில் ரூ. 50 ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் வசிக்க வேண்டிய புதிய இடத்தில், சம்பந்தப்பட்ட பொறியியல் கோட்ட மேற்பார்வையாளர் ஒருவர் ஒவ்வொரு குடிசைக்குமுரிய இடத்தை வரையறுத்து, அவ்வாறு வரையறுத்த மனையில் தற்காலிகமாகத் தனது குடிசையை அமைத்துக்கொள்ள பாஸ் புத்தக விவரப் பதி வேடு வைத்திருப்பவருக்கு மனையை ஒதுக்கித் தருகிறார்.

குடியிருப்புகளை ஒதுக்குதல்.

குடிசைவாழ் மக்களுக்கு வேறு இடத்தில் தற்காலிகமாக இட மளித்து குடிசைகள் அகற்றப்பட்டதும், குடியிருப்புகளுக்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளுடனும் பல மாடிகள் கொண்ட குடியிருப்புகள் கட்டும் பணி தொடங்குகிறது. கட்டுமானத்தின்போது அமைப்பு வரை படத்தில் இத்தகைய குடியிருப்புகளுக்குத் தொடர்ச்சியாக இலக்கமிடப்படுகிறது. குடியிருப்புகள் கட்டி முடிப்பதற்கு முன்ன மேயே, இவை தற்காலிகமாக இடமளிக்கப்பட்டுள்ள குடிசைவாழ் மக்களுக்கு சீட்டுக் குலுக்கு மூலம் ஒதுக்கப்படுகின்றன. குடி யிருப்பு கட்டி முடிக்கப்பட்டதும், இதன் மூலமாக இந்தப் பகுதியில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு குடியிருப்பு கிடைக்கும்.

தவணைக் கொள்முதல்.

மாம்பலம் ஏரிக்கரைப் பகுதியில் கட்டப்படும் 520 குடியிருப்புகளில், 128 குடியிருப்புகள், கீழ்க்காணும் நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு, குடிசைவாழ் மக்களுக்குத் தவணைக் கொள்முதல் அடிப்படையில் அளிக்க ஒதுக்கி வைக்கப்படலாம் என்று அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது :—

(i) தவணைக் கொள்முதல் அடிப்படையில் ஒதுக்கப்பட்ட குடி யிருப்புகள் அடுத்து விலைக்கு வாங்க வருபவர் எவருக்கும் மீண்டும் விற்பனை செய்யப்படக்கூடாது ; ஆனால் அதைத் தமிழ் நாடு குடிசைப்பகுதி மாற்று வாரியத்திற்கே விற்கப்படவேண்டும்.

(ii) தவணைக் கொள்முதல் அடிப்படையில் ஒதுக்கப்பட்ட குடியிருப்புகளில் சீரமைப்புப் பணிகள் அல்லது மாற்றங்கள் எதுவும், தமிழ் நாடு குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியத்தின் இசைவு பெற்றே செய்யப்பட வேண்டும்.

(iii) தவணைக் கொள்முதல் குடியிருப்புகளை ஒதுக்குவதில், குறைந்த சம்பளம் பெறும் அரசுப் பணியாளர் அரசு அமைப்புப் போன்ற பிற நிறுவனப் பணியாளர் ஆகியவர்களுக்கே முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டும்.

(iv) இத்தகைய குடியிருப்புகளைப் பேணிவருதல், குடியிருப்புகள் ஒதுக்கப்பட்டவர்களது பொறுப்பாகும்.

(v) கொள்முதல் தவணைத் தொகைகள் முதல் 5 ஆண்டுகளுக்கு குடியிருப்பு ஒன்றுக்கு திங்களுக்கு ரூ. 40, எஞ்சிய 20 ஆண்டுகளுக்கு குடியிருப்பு ஒன்றுக்கு திங்களுக்கு ரூ. 45 என்றும் முடிவு செய்யப்படவேண்டும்.

குடிசைப் பகுதி மாற்றுத் திட்டத்திற்குத் தேவைப்படும் நிலங்கள்.

அரசு. நிலங்களில் குடிசைகளுள்ள இடங்களிலெல்லாம் அத்தகைய நிலங்கள் தமிழ் நாடு குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியத்திற்கு உரிமை மாற்றி எழுதப்படுகின்றன. இது தவிர, அருகிலுள்ள அரசு வெற்றிடங்கள் யாவும் தமிழ் நாடு குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியத்திற்குச் சொத்துரிமை மாற்றி எழுதப்படுகின்றன. வாரியம் வாங்கக்கூடுமானால், கோயில் நிலங்களும் வாரியத்திற்கு விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. இதைப் போலவே, தனியார் நிலங்களும் வாங்கப்படுகின்றன. இதற்கென பேச்சுவார்த்தை நடத்தி ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ள குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வாரியம் மேற்கொண்டுள்ள உயர் பணிகளுக்காக தமிழ் நாடு குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியத்திற்கு நன்கொடையாக நிலமளிக்கும் தாராள சிந்தைபடைத்த புரவலர்களும் உள்ளனர். இச் சந்தர்ப்பத்தில் மற்றொன்றையும் குறிப்பிட வேண்டும். குடிசைவாழ் மக்கள் கீற்று வேய்ந்த கொட்டகைகளைப் பாட்டுக்கொண்டுள்ள தனியார் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் பலர், தங்கள் நிலங்களைத் தமிழ் நாடு குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியம் நிலையான குடியிருப்பு கட்டிக்கொள்வதற்கு விற்றுவிட முன்வருகின்றனர். அவ்வாறு செய்யாவிடின் அவர்களுக்கு அதிலிருந்து ஆதாயம் எதுவும் இடைக்காது

1972 மார்ச் 13]

திட்டமிடுதல்.

சமூகப் பொருளாதார அறிக்கையிலிருந்து திரட்டிய புள்ளி விவரத்தை யொட்டி, தலைமைப் பொறியாளரும் ஏனைய அதிகாரிகளும் அந்தப் பகுதி பற்றி விவாதித்து அங்கு கட்டப்பட வேண்டிய குடியிருப்புகளின் எண்ணிக்கையைப் பற்றி முடிவு எடுக்கின்றனர். அந்தப் பகுதியின் சிறப்புத் தேவைகளை அதாவது நெசவாளர்கள், மீனவர், பால் விற்பனை யாளர்கள், சலவைத் தொழிலாளர்கள் போல் அந்தப் பகுதியில் எவ்வகையான மக்கள் வசிக்கின்றனர் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு கட்டிட அமைப்பு வரைபடங்கள் தயாரிப்பதற்கு உடனடியான ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

அமைப்புப் படம் தயாரித்தலும் குடியிருப்புகளின் வடிவமைப்பும்.

ஆரோக்கியமான சூழ்நிலைகளில் வசதியாக வாழ்வதற்குத் தேவை யான வசதிகள் பெற்ற புதுமையான கட்டிட அமைப்புகளைத் தயாரிப்பதற்கு நிர்வாகப் பொறியாளர் தலைமையில் தனிப்பட்ட திட்டக் கோட்டமும் பொறியாளர்கள், கட்டிடக் கலை வல்லுநர்கள் கொண்ட குழுவும் உள்ளது. வாரியத் திட்டங்கள் யாவும், திட்ட நிர்வாகப் பொறியாளர் தலைமையில் உள்ள இந்தக் கோட்டத்தால் விரிவாகப் பரிசீலிக்கப்பட்டு செய்முறைப் படுத்தப்படுகின்றன. இம் மாநகரில் நிலம் கிடைப்பது மிகவும் அரிதாகையால் நிலத்தைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்தும் பொருட்டு, குடியிருப்புகள் பல மாடிக் கட்டிடங்களாகவே கட்டப்படுகின்றன. இந்திய அரசு ஏற்பளித்தபடி குடிசைவாழ் மக்களுக்கான குடியிருப்புக்குக் குறிப்பிட்டுள்ள உட்புறப் பரப்பு 232 சதுர அடியாகும். குடும்பங்கள் வசதியாக வாழ்வதற்குத் தேவையான வசதிகளைக் கருத்தில் கொள்வதுடன் நிதி இடர்பாட்டையும் ஒரே பகுதியில் பல குடும்பங்களுக்கு இட வசதியளிக்க வேண்டியிருப்பதையும் கருதி, பல்வேறு கட்டிட வடிவமைப்புகளை வாரியம் தயாரித்துள்ளது. இத்தகைய வடிவமைப்புகள் உட்புறப் பரப்பளவில் 197 சதுர அடி முதல் 215 சதுர அடி வரை உள்ளன. பொதுவாக புழங்கும் அறை—படுக்கை அறை ஒன்று, முகப்புக் கூடத்துடன் கூடிய சமையலறை—இந்த அறையை உணவு உட்கொள்ளவும் தூங்கவும் பயன்படுத்தலாம்—குளியலறை, கொல்லைப்புரம், ஆகியவை குடியிருப்பில் இணைந்ததாகும். இந்தக் குடியிருப்புப் பகுதியில் மேல் நிலைத் தொட்டி ஒன்றும் இருக்கும். தொட்டி யிலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளும் வகையில் மாநகராட்சி குடிநீர் இல்லாத போது, அந்தப் பகுதியில் கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் பெறப்படுகிறது.

ஒவ்வொரு குடியிருப்புக்கும் ஒரு குழாய் உண்டு. இத்தகைகுடியிருப்பு களுக்கு மின் வசதியும் செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தக் குடியிருப்புப் பகுதியில் சாக்கடை ஏற்பாடு மாநகராட்சியின் சாக்கடைக் காலுடன் இணைக்கப்படும். கட்டிட அமைப்புப் படத்தைத் தயாரிக்கையில், பள்ளிக் கூடம், விளையாட்டுத் திடல், சமுதாயக் கூடம், பால்வாடி, சிறு மருத்துவ மனை, அங்காடி போன்றவற்றிற்கு ஒவ்வொரு பகுதியிலும் இடமளிப் பதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. குடிசைப் பகுதிகள் பலவற்றில் குடிசைவாழ் மக்கள் ஆடு மாடுகளை வைத்துக்கொண்டு இடத்தை ஆரோக்கியமில்லாத துப்புரவற்ற நிலையில் வைத்துக்கொள்கின்றனர் எனத் தெரிகிறது. மாநகர்ப் பகுதியிலிருந்து கால்நடைகளை மாநகரின் எல்லைக்கு அப்புறப்படுத்துவதற்கானத் திட்டமிருக்கிறதென்றாலும், அத்தகைய திட்டம் செயலுக்கு வரும் வரையில் ஒவ்வொரு குடியிருப்புத் தொகுதிக்கும் தனியே கால்நடைத் தொழுவமும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளோம். குடியிருப்பின் ஒரு கோடியில் எல்லா நவீன வசதிகளுடனும் இதற்கான ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்காக கால்நடைச் சொந்தக்காரரிட மிருந்து குறைந்த வாடகை வசூலிக்கப்படும். இதைப் போலவே, நெசவாளர், சலவைத் தொழிலாளர் இருக்குமிடங்களிலெல்லாம் அவர் களுக்கு முறையே நெசவாளர் கொட்டகை, சலவைச்சாலை போன்ற வசதி செய்து கொடுக்கப்படுகிறது.

இம் மாநகரில் குடிசைப் பகுதிகள் பல முக்கியமான இடங்களிலும் முக்கியமான சாலைகளுக்கு அருகிலும் அமைந்துள்ளன. இத்தகைய நேர்வுகளில், கட்டிட அமைப்புகள் தயாரிக்கப்படுகையில், சாலைகளை நோக்கி யுள்ள முக்கியமான இடங்கள் வாணிபக் காரியங்களுக்கு ஒதுக்கப்படு கின்றன். குறைந்த வருமானத் தொகுதியினருக்கும், நடுத்தர வருமானத் தொகுதியினருக்கும் அங்கணங்களும் குடிசைவாழ் மக்களது குடியிருப்புகளும் பின்புறத்தில் கட்டப்படுகின்றன.

நிதி வாயில்.

பாதி மானியமாகவும், 30 ஆண்டுகளில் சமத் தவணைகளில் வட்டி யுடன் திருப்பிச் செலுத்தும் பாதி கடனாகவும் மாநில அரசு நிதி வழங்குகிறது.

திட்டச் சாதனை.

வீடுகளின் எண்ணிக்கை இரண்டாவது, மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் கட்டியவை—3,849, குடியிருப்புகள்—7,332 செப்பனிட்ட காலி மனைகள்.

1972 மார்ச் 13]

இரண்டாவது, மூன்றாவது திட்டங்களில் பயன்படுத்தப்பட்ட தொகை—ரூபாய் 380·16 இலட்சம்.

1966–67 முதல் 1968–69 வரை ஆண்டுத் திட்டக் காலத்தில் கட்டியவை—5,938 செப்பனிடப்பட்ட காலி மனைகள்.

வீடுகளின் எண்ணிக்கை—4,746 குடியிருப்புகள்.

1966–67 முதல் 1968–69 வரை செலவிட்ட தொகை—ரூபாய் 2,95·64 இலட்சம்.

நான்காவது திட்டம்.

நான்காவது திட்ட நிதி ஒதுக்கீடு—ரூ. 8,00·00 இலட்சம்.

நான்காவது திட்ட இலக்கு—15,000 குடியிருப்புகள்.

1969–70-ல் கட்டிய வீடுகளின் எண்ணிக்கை—1,800 குடியிருப்புகள்.

1969–70-ல் செலவிட்ட தொகை—ரூ. 83·29 இலட்சம்.

1970–71-ல் கட்டிய வீடுகளின் எண்ணிக்கை—1,400 குடியிருப்புகள்.

1970–71-ல் செலவிட்ட தொகை—ரூ. 99·67 இலட்சம்.

1971–72-ல் கட்டக் கருதியுள்ள வீடுகளின் எண்ணிக்கை—6,837 குடியிருப்புகள்.

இதுவரை கட்டியுள்ள வீடுகளின் எண்ணிக்கை—1,981 குடியிருப்புகள்.

1971–72 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு—ரூ. 3,65·00 இலட்சம்.

1971–72-ல் செலவிட்ட தொகை—ரூ. 3,99·46 இலட்சம்.

1972–73 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு—ரூ. 3,65 இலட்சம்.

1972–73 ஆண்டு திட்ட இலக்கு—6,000 குடியிருப்புகள்.

குடியிருப்புகளைப் பராமரித்தல்.

குடியிருப்புகளைக் கட்டுவதற்கான பொறியியல் பணியாளர்கள் தவிர, கீழ்க்கண்டவற்றைக் கவனிப்பதற்கென பணியாளர் தொகுதி தனிப்பட உள்ளது—(1) வாடகையை உரிய காலத்தில் வசூலித்தல், (2) அனுமதியின்றிக் குடியேறியவர்களை வெளியேற்றுதல், அவ்வாறு கட்டிய குடிசைகளை அப்புறப்படுத்தல், நடைபாதைகளில் குடியேறியவர்களை வெளியேற்றுதல், (3) குடியிருப்புகளின் பராமரிப்பு சரியான வகையில் பாரமரித்து வருவதற்காக, ஒவ்வொரு எஸ்டேட்டிற்கும் எஸ்டேட் மேலாளர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அவர் பராமரிப்புக்கு பொறுப்பேற்கையில், வாடகை வசூலிப்பவர்கள் வாடகை வசூலிக்கும் பொறுப்புடையவராவர். மேற்

கூறிய பணியாளர்கள் எஸ்டேட் அதிகாரியின் நேரடிப் பொறுப்பின்கீழ் பணியாற்றுவர். நிர்வாகம் செவ்விய முறையில் நடைபெறுவதற்காக சென்னை மாநகரம் 6 மண்டலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது ; ஒவ்வொரு மண்டலமும் எஸ்டேட் அதிகாரி ஒருவரின் பொறுப்பில் இருக்கிறது.

குடிசை வாழ்வோருக்கு அறிவூட்டுதல்.

குடிசைவாழ் மக்கள் சுகாதாரமற்ற, துப்புரவற்ற சூழ்நிலைகளில், தற்போது வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர்களுக்காகப் பல மாடிக் கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. எல்லாவிதமான வசதிகளுடன்கூடிய அத்தகைய புதியக் கட்டிடங்களில் அவர்களைக் குடியேறச் செய்யும் பொழுது, சுற்றுப்புறங்களைச் சுத்தமாக வைத்திருப்பதுடன், நல்ல சமூகப் பழக்கங்களைக் கற்றுக்கொள்ள இயலும் வகையில் அத்தகைய புதிய குடியிருப்புகளில் வாழ அவர்கள் தக்கபடி அறிவூட்டப்பட வேண்டும். குடிசைவாழ் மக்களுக்கு நல்வாழ்வு வாழும் வகையினை அறிவுறுத்தும் பொருட்டு தமிழ் நாடு அரசு தகவல்-விளம்பரத் துறையின் உதவியுடன் மும்முர பிரசாரத்தைத் தமிழ் நாடு குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியம் செய்து வருகிறது. அறிவூட்டத்தக்க படங்கள் ஒவ்வொரு நாளும் குடிசைப் பகுதியில் காட்டப்பட்டு வருகின்றன ; குடிசைவாழ் மக்கள் தூய ஆரோக்கிய மான வாழ்வை நடத்தவேண்டியதை இப்படங்கள் பெரிதும் வலியுறுத்து கின்றன. குடும்ப நலமும் இத் திட்டத்தின்கீழ் அடங்கும். ஒவ்வொரு குடியிருப்புத் தொகுதியின் எஸ்டேட் மேலாளர் சில உதவியாளர்களைப் பெற்றிருப்பார். குடியிருப்புத் தொகுதியிலும் அருகில் உள்ள பகுதி களிலும் பராமரிப்பு வேலையில் கவனம் செலுத்தவும், அங்குள்ள மக்கள் அந்த இடத்தைச் சுத்தமாகவும், ஆக்கிரமிப்பு எதுவும் இல்லாமல் பாது காக்கவும், அத் தொகுதியில் தூய சமூக வாழ்க்கையை நடத்த மக்களை ஊக்குவிக்கவும் எஸ்டேட் மேலாளருக்கு அப் பகுதியில் வாழும் பெரு மக்களைக் கொண்ட குழு ஒன்று உதவி செய்யும்.

சமூகப் பணி நிறுவனங்கள்.

குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியம் அமைக்கப்பட்ட பின்னர், குடிசைப் பகுதிகளில் சமூகப் பணியாற்ற பல சமூகத் தொண்டு நிறுவனங்கள் முன்வந்துள்ளன.

(i) சுகாதாரத் தொண்டர் அணி.

குடிசைவாழ் மக்களுக்கு அன்றுடச் சிகிச்சை அளிக்கவும், நோய்த் தடுப்புச் சிகிச்சை அளிக்கவும் குடிசைப் பகுதிகளின் பல இடங்களில் தனி மருத்துவமனைகளை அமைக்க சுகாதாரத் தொண்டர் அணி போன்ற

1972 மார்ச் 13]

நிறுவனங்கள் முன்வந்துள்ளன. உள்ளூர் குடிசைவாழ் மக்கள் குறைந்த சந்தாத் தொகை செலுத்துவதன்மூலம் இந்த நிறுவனத்தின் உறுப்பினர்களாக சேர்வார்களேயானால், உறுப்பினர்கள் அனைவரின் நலனையும் அந்த நிறுவனத்தினர் பார்த்துக்கொள்வர். உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கொருமுறை மருத்துவச் சிகிச்சை முடிந்தால் அறுவைச் சிகிச்சை உதவியும் அளிக்கப்படுகிறது. (சைதாப்பேட்டைத் தொகுதியில்) கோட்டூர்புரத்தில் இதுபோல் அமைக்கப்பட்ட தனி மருந்தகம் சிறந்த பணியாற்றி வருகிறது. அவர்கள் அளித்து வரும் உதவி பலராலும் பாராட்டப்படுகிறது. அது போன்ற தனி மருந்தகங்களை பிற பகுதிகளிலும் அமைக்க அவர்கள் முன் வந்துள்ளனர்.

(ii) தாட்டிகொண்டா—ராஜமன்னார் அறக் கழகம், சேத்துப்பட்டு.

பாதையோரவாசிகளின் நலனில் இந்தப் பொறுப்புக் கழகம் குறிப்பிட்ட அக்கறை கொண்டுள்ளது குடிசை மாற்றுப் பணிக்காக வாரியம் ஏற்ற முறையில் பயன்படுத்துவதற்காக ஒவ்வோர் ஆண்டும் ரூ. 12,000 நன்கொடையாக அளிக்க இந்தப் பொறுப்புக் கழகம் முன்வந்துள்ளது.

(iii) சேவாசங்கம். (கில்ட் ஆப் சர்விஸ்).

இந்த சேவா சங்கமும் குடிசைவாழ் மக்களுக்குத் தேவை அறிந்து சிறந்த பணியாற்றி வருகிறது. மகளிர் பணிக்குச் செல்கையில் அவர்களுடைய குழந்தைகளைப் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டி இச்சங்கம் குழந்தைகள் காப்பகம் ஏற்படுத்தியுள்ளது. குடிசைவாழ் மகளிர் தங்கள் ஓய்வு நேரங்களில் வேலை செய்து வருவாயினைப் பெருக்க உதவவும், கைவினைப் பணிகளை இந்தச் சங்கம் சில குடிசைப் பகுதிகளில் கற்பிக்கிறது. சேவா சங்கம் இந்த ஏற்பாடுகளைப் பல இடங்களுக்கும் நீட்டித்துள்ளது. சேவா சங்கம் குடிசைவாழ் மக்களுக்கு எங்கெல்லாம் தன் பணியினை அளித்துள்ளதோ அங்கெல்லாம் எல்லா வகையான வசதிகளும் இடைக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

(iv) கிருஸ்துவ இளைஞர் சங்கம்.

சில குடிசைப்பகுதிகளில் உள்ள பள்ளிச் சிறுர்களுக்கு ரொட்டியும் பாலும் வழங்க இச்சங்கம் ஏற்பாடு செய்துள்ளது. குடிசைகளில் சமுதாய கூடங்களையும் சங்கம் நடத்துகிறது. வ. உ. சி. நகரில் சமுதாயக் கூடம் ஒன்றை நடத்துவதற்கான திட்டம் ஒன்று தற்போது வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

(v) சீரணிப் படை.

தமிழ் நாடு அரசினால் சீரணிப் படையும் குடிசைப் பகுதிகளில் ஆக்கப் பணி செய்து வருகிறது. சாலைகள் போடுதல், பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டு தல், கிணறுகள் தோண்டுதல், வெள்ள நீர் வடிகால்கள் கட்டுதல் போன்ற நல்ல திட்டப் பணிகளை அவர்கள் மேற்கொள்கின்றனர். இந்தச் சீரணிப் படையை குடிசை மாற்றுப் பணியில் கணிசமான அளவுக்குப் பயன்படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. குடிசைப் பகுதியில் உள்ள பள்ளிச் சிறுர்களுக்கு இப் படையின் மூலம் ரொட்டி வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

(vi) "ஸ்வாலோஸ் இந்தியா லிமிடெட்".

இந்நிறுவனம் ஸ்வீடன் நாட்டு சமூகப் பணி நிறுவனமாகும். இது வட சென்னையில் சமூகப் பணி செய்துவருகிறது. அவர்கள் முதியோர் பள்ளிகளை நடத்துகிறார்கள்; குழந்தைகளுக்குக் கல்வி கற்பிக்கின்றனர்; மகளிர்க்குக் கைவினைப் பயிற்சி அளிக்கின்றனர்.

(vii) மகளிர் நலத் துறை.

குடிசை வாழ் மகளிருக்கு நல்ல பழக்கங்கள், குடும்ப நலம் ஆகிய வற்றில் போதிய அறிவுரை அளித்தல், அறிவு புகட்டும் படக் காட்சி களையும், நாடகங்களையும் காட்ட ஏற்பாடு செய்தல் ஆகியவைமூலம் மகளிர் நலத்துறை மகளிர்க்கு சமூகப் பணியாற்றி வருகிறது.

(viii) சென்னை சமூகசேவை கிறித்துவ மன்றம், குடிசைத் துப்புரவுத் திட்டம், சென்னை-6.

பொதுக் கழிப்பிட வசதி மிகவும் அரிதாயுள்ள இடங்களில் அத்தகைய வசதியினை அளிக்க இந்த நிறுவனம் முன் வந்துள்ளது. முன்னுரிமை அடிப்படையில், குடிசை மாற்றுத் திட்டத்தின்படி சில பகுதிகளில் 3 முதல் 5 ஆண்டுகள் வரையிலும் குடியிருப்புகள் கட்ட இயலாது. எல்லா வசதிகளுடன் புதிய குடியிருப்புகள் கட்டப்படும் வரையில், சுகாதார நிலைமைகளை மேம்படுத்த அத்தகைய குடிசைப் பகுதிகளில் பொதுக் கழிப்பிடங்களை அமைக்குமாறு இந்த நிறுவனம் கேட்டுக் கொள்ளப் பட்டுள்ளது. இதுவரை இந்த நிறுவனம் சுமார் 8 திட்டங்களை மேற் கொண்டுள்ளது.

1972 மார்ச் 13]

(ix) புதிய குடியிருப்பாளர் நலப் பொறுப்புக் கழகம்.

திரு. இராம அரங்கண்ணல், எம்.எல்.ஏ. (தலைவர், தமிழ் நாடு குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியம்) சங் L. நியூபிகின், பிஷப், சென்னை, (சென்னை சமூகப் பணி கிறித்துவ) மன்றம் 77, சங்கம் ஆகியோரின் முயற்சியினால் அமைக்கப்பட்ட புதிய குடியிருப்பாளர் நலப் பொறுப்புக் கழகம், தமிழ் நாடு குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியம், வீட்டுவசதி எஸ்டேட்டு களில் புதியதாகக் குடியேறியவர்களுக்குத் திறமையான சமூகப்பணி அளித்து வருகிறது.

நிர்வாக அதிகாரி ஒருவருடனும், சமூக ஊழியர்களுடனும் புதிய முன்னோடித் திட்டங்களில் இந்தப் பொறுப்புக் கழகம் தன்னுடைய பணியினை முதலில் தொடங்கியது. பொது நல்வாழ்வுக்கு வழிவகுக்கும் பல்வகைக் கூட்டு முயற்சிகளில் புதிய குடியிருப்பாளர்களை ஈடுபடச் செய்து குடிசை மாற்றுத் திட்ட வீட்டுவசதி எஸ்டேட்டுகளின் பராமரிப்பில் பங்கு கொள்ளும் சமூக உணர்வை ஏற்படுத்தவும் உதவுகின்ற முறைகளில் வகை செய்யப்படுகிறது.

தற்போது சென்னை மாநகரில் நொச்சி நகர், விசாலாட்சித் தோட்டம், பிருந்தாவனம் ஆகிய இடங்களில் 3 முன்னோடித் திட்டங்களை இக்கழகம் தொடங்கி உள்ளது.

தற்போதைய பணிகளைப் பயன்படுத்தல், வேலைவாய்ப்பு பெற்றுத்தரும் நோக்கத்தைக் கொண்ட தொழில்வழி காட்டுதல், குழந்தைகளுக்கும், முதியோர்களுக்குமான பொழுதுபோக்கு மனமகிழ் வசதிகள், பகுதி பராமரிப்புக்கு குடியிருப்பாளர் சங்கம், சுகாதாரக் கல்விக்கான மகளிர் சங்கம், கைவினைப் பயிற்சி, பொதுச் சுகாதாரத் திட்டங்கள் ஆகியவற்றில் இக் கழகம் ஈடுபடும்.

(x) போலிகன்ஸ் (Polygans).

குடிசைப் பகுதிகளில் சமூகப் பணியாற்ற இந்த நிறுவனமும் முன் வந்துள்ளது. தனது நடவடிக்கையினைச் செயல்படுத்த ஆண்டிமான்யம் பகுதியை இது தெரிந்தெடுத்துள்ளது.

வெளியூர்களில் குடிசை மாற்றும் பணி.

வெளியூர்களில் குடிசை மாற்றும் பணி தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தின் பிரிவுகளால் கவனிக்கப்பட்டு வருகின்றன. கோயம்புத்தூர், திருச்சி, மதுரை வீட்டு வசதிப் பிரிவுகள் மூலமாக 500 குடியிருப்புகளைக் கட்டுவதற்கு தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் திட்டமிட்டுள்ளது. 1971-72 நடப்பாண்டில் இதற்காக ரூ. 35 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1971 டிசம்பர் நிலவரப்படி கோயம்புத்தூர், மதுரை, திருச்சி விட்டு வசதிப் பிரிவுகளினுல் கட்டி முடிக்கப்பட்ட கட்டப்பட்டு வருகிற குடிசைத் திட்டங்களின் பட்டியல். IX-வது இணைப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

பார்வையாளர் தெரிவித்த கருத்துக்கள்.

இந்நாட்டில் முதல்முதலாக குடிசைப்பகுதி மாற்று திட்டங்கள் தமிழ் நாடு குடிசைப்பகுதி மாற்று வாரியத்தினுல் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இத் திட்டங்களின் முன்னேற்றம் பற்றிய செய்தி நாட்டின் பிற மாநிலங்களுக்கும், உலகின் மற்ற பகுதிகளுக்கும் எட்டிய போது, நல்லெண்ணம் கொண்ட பார்வையாளர்கள் இம் மாநிலத்திற்கு வந்து இங்கு மேற்கொள்ளும் கட்டிடப் பணிகளைப் பார்வையிட்டு, எதிர்நோக்கியுள்ள பல்வேறு பிரச்சினைகளைப்பற்றி விவாதிக்கின்றனர். எங்களுடைய வாரியத்தினையும், எங்கள் திட்டப் பணிகளையும் பார்வையிடும் வாய்ப்பு பெற்ற பார்வையாளர்களின் கருத்துக்களை கீழே தருவது பயனுள்ளதாயிருக்கும் எனக் கருதுகிறோம். பார்வையாளர்களில் ஒருவராகிய உலக வங்கித் துணை இயக்குநர் திரு. கிரிசொரி வோட்டாவ் (Gergony volanry) சென்னை மாநகரில் உள்ள குடிசை மாற்றுத் திட்டப்பகுதிகளைப் பார்வையிட்டு பின்வருமாறு கருத்து தெரிவித்துள்ளார்.

"சென்னை மாநகரில் குடிசை மாற்றுத் திட்டத்தின் புது முயற்சியினைக் காண்பதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நான் மிகவும் கடமைப்பட்டுள்ளேன். உலகின் மற்ற பகுதியில் வசிக்கும் நாம் இப்பணி குறித்து கேள்விப்பட்டு வருகிறேன். இதை நேரில் கண்கூடாக காணும் பேறு பெற்றமைக்கு மகிழ்கிறேன் .இரண்டாவது பத்தாண்டு வளர்ச்சிக் காலத்தில் சமூக நீதிக்குப் புதிய முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதிலும், மாநகரங்களின் தேவைகள் பற்றியும் உலக வங்கியிலிருக்கும் எங்களது எண்ணத்துக்கு ஊக்கம் தருவதாய் இது அமைந்துள்ளது. தென் ஆசிய நாடுகளில் ஆற்ற வேண்டிய பணிக்குச் சென்னை மாநகரம் இங்கு ஆற்றியுள்ள பணி உறு துணையாகும் என்பதை அங்கு எடுத்துக் கூறுவேன். உங்கள் பணி தொடர்ந்து வெற்றிகரமாக நடைபெற என் நல் வாழ்த்துக்கள்."

குடிசை மாற்றுப் பகுதிகளைப் பார்வையிட்ட ஜெர்மனி நாட்டுக் கட்டிடக் கலை வல்லுநர் திரு. கெர் ஹார்டு மே கோர்னர் Ms. Gergary Meigharner வாரியம் நிறைவேற்றிவரும் பணிகள் உள்ளக்கிளர்ச்சி கொள்ளும் வகையில் இருப்பதாகக் கூறினர்.

1972 மார்ச் 13]

துருக்கி நாட்டில் புகழ் மிக்க வெளியீட்டாளர் திரு. இஸ்மாயில், இப் பணி துணிவானதாகவும், வளர்ச்சியடைந்துவரும் நாடுகளுக்குப் பயனுள்ளதாகவும் அமைந்துள்ளது என்றார்.

முடிவுரை.

சமூகத் தொண்டு உணர்விலும் குடும்பத்துக்கு ஒரு வீடு எனும் குறிக்கோளுடன் சமுதாயத்தில் ஏழையரை மேல் நிலைக்கு கொண்டுவரும் முயற்சியிலும், தமிழ் நாடு அரசு குடிசைகளை மாற்றிகுடியிருப்புகள் அமைக்கும் மகத்தான பணியினை மேற்கொண்டுள்ளது. இத்தகு பெரு முயற்சியில் இந் நாட்டில் மட்டும் அன்றி அயல் நாடுகளில் உள்ள எல்லா சமூகப் பணி நிறுவனங்களும் நல்லெண்ணம் கொண்டவர்களும் இதில் பங்கு கொண்டு உதவி செய்ய முன்வருமாறு இவ்வரசு அழைப்பு விடுக்கிறது.

“ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்போம்”.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1972 மார்ச் 13

இணைப்பு I.

குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியம் அமைக்கப்படுவதற்கு முன்பு தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தால் கட்டப்பட்ட தீப்பிடிக்காத வீடுகள் குறித்த விவரங்கள்.

தொடர் எண்ணும் திட்டத்தின் பெயரும்.	குடியிருப்புகளின் எண்ணிக்கை
1 வியாசர்பாடி	566
2 சிவ சண்முகபுரம் (வடக்கு கிரியப்பா சாலை)	551
3 வல்லீஸ்வரன் தோட்டம்	350
4 ஆண்டி மானியம் தோட்டம்	185
5 கோ. புதூர் பகுதி I	108
6 வெங்கிடாபுரம்	60
மொத்தம் ..	1,820

இணைப்பு II.

குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியம் அமைக்கப்படுவதற்கு முன்பு தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தால் கட்டப்பட்ட தாற்காலிகக் கொட்டகை வீடுகள் குறித்த விவரங்கள்.

தொடர் எண்ணும் திட்டத்தின் பெயரும்.	குடியிருப்புகளின் எண்ணிக்கை.
1 மாம்பலம் ஏரிக்கரை	478
2 அப்பாவு நகர்	55
3 விசாலாட்சி தோட்டம்	54
4 வெங்கட்டாபுரம்	24
5 ராமகாமத்புரம்	19
மொத்தம் ..	630

1972 மார்ச் 13]

இணைப்பு III.

தமிழ்நாடு குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியம் அமைக்கப்படுவதற்கு முன்பு தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தின்கீழ் செப்பனிட்ட காலி மனைகள் பற்றிய விவரங்கள்—

தொடர் எண்ணும், திட்டத்தின் பெயரும்.	செப்பனிட்ட காலி மனைகளின் எண்ணிக்கை.
1 கோ. புதூர்	2,378
2 வியாசர்பாடி	1,084
3 சி.ஐ.டி. நகர்	486
4 ட்ரஸ்டுபுரம்	480
5 புலியூர்புரம்	400
6 நமசிவாயபுரம்	363
7 கோயம்பேடு	359
8 மந்தவெளிப்பாக்கம்	287
9 அங்காடிப் பண்ணை	282
10 அப்பாவு நகர்	231
11 ராமகாமத்புரம்	217
12 சாஸ்திரி நகர் I, II ஆம் நிலை வேலை ..	213
13 வாழைப்பூச்சேரி	166
14 கல்யாணபுரம்	142
15 வெங்கடேசபுரம்	191
16 கொருக்குப்பேட்டை	101
17 தண்டையார்பேட்டை	112
18 மல்லிகைபூச்சேரி	127
19 காமராஜ்புரம்	161
20 மீனும்பாள் சிவராஜ் நகர்	104
21 ஜி. சி. எல்.எச். திட்டம்	104
22 ராஜுபிள்ளை தோட்டம்	120
23 வாழைமாநகர்	100
24 பெரிய கூடல் கிராமம்	73
25 வடக்கு சைதாப்பேட்டை	67
26 புஷ்பா நகர்	54
27 சி.ஐ.டி. குடியிருப்பு	22
28 மல்லிகைப்பூ குடியிருப்பு	22
மொத்தம் ..	8,446

[1972 மார்ச் 13

இணைப்பு IV.

1972-ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31-ஆம் தேதிக்குள் முடிக்கப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படும் திட்டங்கள்.

மாநகராட்சி டிவிஷன் எண்ணும், திட்டத்தின் பெயரும்.	குடியிருப்புகள் கட்டுவதற்கான இலக்கு.	1972-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31-ம் தேதிக்குள் கட்டி முடிக்கப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படும் குடியிருப்புகளின் எண்ணிக்கை.
1 வியாசர்பாடி	1,020	256
10 காசிமேடு குப்பம்	496	72
28 கல்லறைச்சாலே (மேற்கு)	672	300
61 திருமங்கலம் அடங்கல் திட்டம்	870	..
64 தாண்டவராய சத்திரம்	222	192
65 மீனும்பாள் சிவராஜ் நகர்	224	66
66 நொச்சி நகர்	984	168
87 அயோத்தியா குப்பம்	976	..
114 பூபதி நகர்	112	..
116 பிருந்தாவன் திட்டம்	586	108
107 அப்பாவு நகர்	268	36
113 சுபேதார் தோட்டம்	330	126
109 மாம்பலம் ஏரிக்கரை	520	360
97 விசாலாட்சி அம்மாள் தோட்டம்	768	226
119 கோட்டூர்புரம்	1,848	108
119 வெங்கடாபுரம்	728	210
மொத்தம் ..	10,624	2,284

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1972 மார்ச் 13]

இணைப்பு V.

குடிசைப்பகுதி மாற்று வாரியம் அமைக்கப்படுவதற்கு முன்பாக தமிழ் நாடு வீட்டுவசதி வாரியத்தால் கட்டப்பட்ட குடியிருப்புகள் பற்றிய விவரங்கள்.

தொடர் எண்ணும், திட்டத்தின் பெயரும்.	குடியிருப்புகளின் எண்ணிக்கை.
1 வ.உ.சி. நகர்	1,252
2 வியாசர்பாடி, வெங்கடேசபுரம்	1,106
3 இந்திரா நகர், சாஸ்திரி நகர் (ஆல்காட் குப்பம்).	1,022
4 தாண்டவராய சத்திரம்	1,020
5 பட்டினப்பாக்கம்	556
6 கோ. புதூர்	527
7 பூபதி நகர்	306
8 விசாலாட்சி தோட்டம்	172
9 மாம்பலம் ஏரிக்கரை சாலை	353
10 அப்பாவு நகர்	116
11 கொய்யாத்தோப்பு	112
12 டொம்மிங் குப்பம்	100
13 அயோத்தியா குப்பம்	158
14 சந்திரயோகி சமாதி	96
15 சுபேதார் தோட்டம்	80
16 காக்ஸ் குடியிருப்பு	80
17 வெங்கடாபுரம்	72
18 கரிமேடு குடியிருப்பு	55
19 ஆண்டி மான்ய தோட்டம்	42
20 டிரஸ்டுபுரம்	40
21 எல்லீஸ்புரம்	39
22 ராமகாமத் புரம்	32
23 புஷ்பா நகர்	32
24 காமராஜ் நகர்	16
மொத்தம்	7,384

இணைப்பு VI.

1971–72-ல் நடைபெற்றுவரும் பணிகள்.

தொடர் எண்.	மாநகராட்சி டிவிஷன் எண்.	திட்டத்தின் பெயர்.	மதிப்பீடு. (ரூ. இலட்சத்தில்.)	குடியிருப்புகள் கட்டுவதற்கான இலக்கு.	கட்டி முடிக்கப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படும் குடியிருப்புகள்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1	1	காசிமேடு குப்பம்	32·00	424	198
2	10	கல்லறைச்சாலை (மேற்கு)	52·25	672	186
3	28	பேசின்பிரிட்ஜ் பேருந்து நிலையம்	16·00	192	92
4	42	வியாசர்பாடி (இரண்டாம் நிலை)	38·20	510	510
5	42	வியாசர்பாடி (இடைத்தங்கல் குடியிருப்புகள்)	33·00	510	510
6	47	கிரேநகர் பள்ளம்	42·30	448	448
7	48	பார்வதி கக்கன் குடியிருப்பு (புளியந்தோப்பு)	13·70	312	144
8	60	சாலைமா நகர்	25·25	296	120
9	60	ராதாகிருஷ்ணபுரம்	13·60	176	120
10	61	திருமங்கலம் அடங்கல் திட்டம்	64·00	870	416
11	64	தாண்டவராய சத்திரம்	17·80	222	222
12	65	மீனம்பாள் சிவராஜ் நகர் I, II-வது நிலை	18·00	224	168
13	84	லாக் நகர்	24·00	312	120
14	87	சீனிவாசபுரம்	76·90	976	760

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

15	90	அயோத்தியாகுப்பம்	59·43	678	144
16	93	நொச்சிக்குப்பம்—நொச்சி நகர்	70·00	984	804
17	94	டொம்மிங்குப்பம்	16·00	344	128
18	97	விசாலாட்சியம்மாள் எஸ்டேட், I-வது, II-வது நிலே	48·00	768	290
19	98	பல்லக்கு மானியம்—கபாலித் தோட்டம்	93·30	1,176	800
20	98	கபாலீஸ்வரர் கோயில் நிலம்	10·63	162	84
21	101	மேயர் சம்பந்தம் நகர்	66·00	864	336
22	102	வடக்கு உஸ்மான் சாலே—குடிசைப் பகுதி	18·00	208	36
23	107	அப்பாவு நகர்	18·50	168	36
24	109	மாம்பலம் ஏரிக்கரை இடைத்தங்கல் குடியிருப்புகள்	33·00	520	520
25	113	சுபேதார் தோட்டம்	21·85	330	126
26	114	பூபதி நகர்	9·20	112	964
27	115	கலேஞர் கருணுநிதி நகர்	39·40	488	344
28	116	பிருந்தாவன் திட்டம்	17·90	584	1,860
29	118	ஜாபர்கான்பேட்டை நிலே—I	15·96	192	96
30	118	ஜாபர்கான்பேட்டை நிலே—III	5·80	56	56
31	119	வெங்கடாபுரம்	30·00	728	300
32	119	கோட்டூர்புரம்	130·00	1,848	1,152
		மொத்தம் ..	1,169·97	16,354	9,392

TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு VII.

குடிசை மாற்று வாரியத்தால் அரசின் ஏனைய துறைகளிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட தீப்பிடிக்காத கொட்டகை வீடுகள்பற்றிய விவரங்கள்

தொடர் எண்.	திட்டத்தின் பெயர்.	எந்தத் துறையிடமிருந்து எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது என்பது.	தீப்பிடிக்காத கொட்டகை வீடுகளின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)	(3)	(4)
1	புளியந்தோப்பு	பொதுப்பணித் துறை	1,630
2	வடக்கு திட்டம்	சென்னை மாநகராட்சி	478
3	கிண்டி பொறியியல் கல்லூரியின் பின்புறம். கோட்டூர்.	தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி வாரியம் ..	669
4	சிந்தாதிரிப்பேட்டை உயர்நிலைப் பள்ளிக்குஎதிரில்.	சென்னை மாநகராட்சி	242
5	வண்ணாந்துறை (அடையாறு)	ஷை	160
		மொத்தம் ..	3,179

1972 மார்ச் 13]

இணைப்பு VIII.

சென்னை மாநகரிலுள்ள குடிசைப் பகுதிகள் குறித்த கணக்கெடுப்பு.

குடிசைப்பகுதி மாற்று வாரியம் அமைக்கப்பட்டபொழுது சென்னை மாநகரிலுள்ள குடிசைப் பகுதிகளின் எண்ணிக்கை 602 என மதிப்பிடப்பட்டது. ஆனால் குடிசை மாற்று வாரியம் அண்மையில் நடத்திய புள்ளிவிவர ஆய்வின் மூலம் சென்னை மாநகரில் 1,041 குடிசைப் பகுதிகள் கண்டுபிடிக்கப் பட்டன. இவற்றில், 820 குடிசைப் பகுதிகளில் சமூக பொருளாதார ஆய்வு செய்து முடிக்கப்பட்டுள்ளது.

வெவ்வேறு குடும்ப எண்ணிக்கையுடைய குடிசைப் பகுதிகளின் விவரங்கள் பின்வருமாறு :—

25 குடும்பங்களும் அதற்குக் குறைவாகவும் உள்ள குடிசைப் பகுதிகள்.	120
26 லிருந்து 50 குடும்பங்களைக் கொண்டுள்ள குடிசைப் பகுதிகள்.	147
51 லிருந்து 100 குடும்பங்களைக் கொண்டுள்ள குடிசைப் பகுதிகள்.	197
101 லிருந்து 200 குடும்பங்களைக் கொண்டுள்ள குடிசைப் பகுதிகள்.	167
201 லிருந்து 500 குடும்பங்களைக் கொண்டுள்ள குடிசைப் பகுதிகள்.	157
501 லிருந்து 1,000 குடும்பங்களைக் கொண்டுள்ள குடிசைப் பகுதிகள்.	29
1,000 குடும்பங்களுக்கு மேல் உள்ள குடிசைப் பகுதிகள்.	3
மொத்தம் ..	820

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு IX.

(1–12–1971 நிலவரப்படி) வெளியூர்களில் குடிசை மாற்றுத் திட்டம்.

திட்டத்தின் பெயர்.	கட்டி முடிக்கப் பட்ட வீடு களின் எண் ணிக்கை.	கட்டப் பட்டு வரும் வீடு களின் எண் ணிக்கை.	மதிப்பீடு (ரூபாய் லட்சத் தில்).
(1)	(2)	(3)	(4)
1. கோயம்புத்தூர் நகர்—			
(a) ஆடு, மாடு வெட்டும் பகுதி ..	246	77	26·85
(b) பேரூர் சாலைக்குத் தெற்கு I, II-வது நிலைகள்.	677	179	40·48
(c) பேரூர் சாலைக்கு வடக்கு I, III-வது நிலைகள்.	710	228	56·70
(d) லிங்காய கவுடர் தோட்டம் ..	217	77	19·02
(e) பாலையன் தோட்டம்	243	49	14·36
(f) சித்த புதூர் பகுதி	..	216	14·15
(g) வின்செண்ட் சாலைப் பகுதி ..	..	306	15·76
(h) அருந்ததியர் குடியிருப்பு ..	..	138	8·48
மொத்தம்	2,093	1,270	1,95·80
2. மதுரை நகர்—			
இதுவரை குடிசைப்பகுதி மாற்று திட்டம் எதும் நிறைவேற்ற எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. அடுத்த நிதி யாண்டில் மதுரை நகரில் குடிசைப் பகுதி மாற்றுத் திட்டங்களை மேற் கொள் ளும் செயற்குறிப்பு ஒன்று உள்ளது.	..	..	..

1972 மார்ச் 13]

இணைப்பு IX—தொடர்ச்சி.

திட்டத்தின் பெயர்.	கட்டி முடிக்கப் பட்ட வீடு களின் எண் ணிக்கை.	கட்டப் பட்டு வரும் வீடு களின் எண் ணிக்கை.	மதிப்பீடு (ரூ. இலட்சத் தில்).
(1)	(2)	(3)	(4)
3. திருச்சி நகர்—			
(a) கல் மந்தை	64	..	6·10
(b) பீச்சான்குளம்	391	..	23·25
மொத்தம் ..	455	..	29·35
4. சேலம் நகர்—			
(c) நாராயணசாமிபுரம்	82	..	5·40
(d) நாலுகால் மண்டபம்	66	..	4·38
(e) அன்னதானப்பட்டி	68	..	4·45
(f) எருமைபாளையம்	282	..	9·05
(g) நீதிமன்றச் சாலைப் பகுதி	162	..	5·91
(h) பொன்னம்மாள்பேட்டை ..	89	..	3·02
மொத்தம் ..	749	..	32·21
5. குன்னூர்—			
விண்ணூர்ப்பேட்டை குடிசைப் பகுதி ..	..	..	4·99
6. தஞ்சாவூர்—			
வடக்கு ரேஹணி	199	..	6·12
7. கடலூர்—			
குண்டு சாலை	177	..	4·74
8. திருநெல்வேலி—			
சி.என். கிராமம்	64	..	3·83
தென் மலைச்சாலை	..	16	—

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS
TAMIL NADU LEGISLATURE LIBRARY
28 JUL 1972
MADRAS